הביאנלה
לקרמיקה
בארד־שבע
1993

הביאנלה לקרמיקה - באר־שבע 1993

ד״ר חיים פינקלשטיין
אוניברסיטת בן־גוריון בנגב

אוניברסיטת בן־גוריון בנגב
הגלריה לאמנות ע״ש אברהם ברון

המכללה לאמנות חזותית, עיריית באר־שבע
אגודת אמני הקרמיקה בישראל

הוצא לאור ע״י הגלריה לאמנות ע״ש אברהם ברון, אוניברסיטת בן־גוריון בנגב

© כל הזכויות שמורות, 1993
הגלריה לאמנות ע״ש אברהם ברון
הביאנלה לקרמיקה - באר־שבע 1993

עיצוב והפקת הקטלוג: דרור גרין ופנינה פרידמן, הסדנא הירושלמית לעיצוב
צילום: אלתר פוגל, חיים פינקלשטיין
לוחות והדפסה: מפעלי דפוס המקור

נדפס בישראל

התוכן

הקדמות	5
אמני הביאנלה (עברית)	12
אמני הביאנלה — לוחות צבע	77
"קרמיקה בעולם האמנות והעיצוב" — התערוכה הכללית	111
אמני הביאנלה (אנגלית)	15E
הקדמות (אנגלית)	5E

הביאנלה לקרמיקה - באר־שבע 1993

הביאנלה לקרמיקה - באר־שבע 1993 התקיימה בחודשים מרץ־אפריל, 1993. האמנים עבדו בשלושה מפעלי קרמיקה - "חרסה" ו"חסין אש" בבאר־שבע ו"נגב קרמיקה" בירוחם הקרובה - במשך תקופה של כשלושה שבועות, בין ה־7 במארס ל־2 באפריל.

ב־7 באפריל, במסגרת חגיגות הביאנלה (9־7 באפריל), נפתחו שלוש תערוכות:

עבודות אמני הביאנלה: הגלריה לאמנות ע"ש אברהם ברון

עבודות אמני הביאנלה: גלרית תחנת הרכבת הטורקית

קרמיקה בעולם האמנות והעיצוב (תערוכה כללית של אמני קרמיקה בישראל): בית יד לבנים

הועדה המארגנת:

יוכבד מרקס, יו"ר עמותת הביאנלה
מגדלנה חפץ, מנהלת אמנותית
גליה גביש
יהודית מאיר, קרמיקאית
ד"ר חיים פינקלשטיין, אוניברסיטת בן־גוריון בנגב

אוצרי תערוכות:

יוכבד מרקס, ד"ר חיים פינקלשטיין, מגדלנה חפץ

אירגון ארועי הביאנלה:

הפקה:	סינמה
מפיק:	בני מורן
רכזת הפקה:	ענת אלשטיין
קשרי קהיליה:	דורון פולק, איילת אמוראי - "פרוייקטיב"
יחסי ציבור:	יעל לוטן
הדרכות:	"אמנות לעם"
אירגון ארועים:	מחלקת התרבות, עיריית באר־שבע

הביאנלה לקרמיקה - באר שבע 1993 לא היתה יוצאת אל הפועל ללא מחויבותם וסיועם של מספר אנשים ומוסדות אשר להם אנו חבים תודה מיוחדת:

עיריית באר־שבע: ראש העירייה יצחק רגר
המחלקה לאמנויות פלסטיות, מנהל התרבות משרד המדע והאמנויות: יוסי פרוסט, חרמונה גרונאו
המינהלת לפתוח תיירות בנגב: דני מעיין, נורית רון
איירין והיימן קרייטמן, ידידי אוניברסיטת בן־גוריון
קרן תרבות אמריקה־ישראל: בני גלעד, מאירה גרא
תודות מיוחדות למפעלים המארחים: "חרסה," "נגב קרמיקה," ו"חסין אש"

תודה למוסדות ולמפעלים הבאים:
תעשיית שלטים עבודי בע"מ - פרסום חוצות
רשת שוקן
כימיקלים לישראל
מפעלות תרבות - בנק דיסקונט
חברת החשמל לישראל
מרצפות זהבי
בית יציב - בית שדות בלב
מכתשים - "למען הקהילה ולאיכות חיים טובה יותר"
התאחדות התעשיינים

הטכנולוגיה, המדע והתעשייה מחד גיסא, ומדעי הרוח והחברה והאמנויות מאידך גיסא, הם צירים העיקריים של הפעילות האקדמית בכל אוניברסיטה אשר ייעודה הוא לספק מגוון רחב של צרכי מחקר והוראה. אוניברסיטת בן־גוריון בנגב אינה יוצאת מכלל זה. להיפך, עצם מיקומה ואופייה המיוחד מצביעים במשנה תוקף על ייעודה כמסגרת המפגישה בין תחומים אלה והמרחיבה אופקיהם של הלומדים בה המהלכים בביטחה הן בהיכלי המדע והן בהיכלי הרוח והאמנות. לפיכך אני מברך על קיומה של הביאנלה לקרמיקה, אשר תכנייה ובסיסה האידיאולוגי מגדירים מסגרת דומה של שיתוף פעולה בין המדע והתעשייה מחד גיסא לבין האמנות מאידך גיסא. מובטחני כי דו־שיח מפרה זה יביא לקידומם של התעשייה והאמנות גם יחד וישפיע באופן ניכר גם על חזותה של הסביבה בה אנו חיים.

אם רעיון הקמתו של מרכז קרמיקה בבאר־שבע יקרום עתה עור וגידים, הרי שזה יהיה בראש ובראשונה הודות להמשך קיומה ופעילותה של הביאנלה לקרמיקה, ולכך אף יתרום ספר הביאנלה. הפקתו של ספר הביאנלה, בסיועם הנדיב של ידידי האוניברסיטה איירין והיימן קרייטמן מלונדון, ובמימון נוסף של הגלריה לאמנות ע״ש אברהם ברון, מעידה על מחויבותה של אוניברסיטת בן־גוריון להמשך התהליך ולטיפוח האמנויות באוניברסיטה ובאזורנו.

תודתי שלוחה לכל אלה אשר נטלו חלק במפעל חשוב זה.

ד״ר אבישי ברוורמן
נשיא אוניברסיטת בן־גוריון

עד לפני שנתיים היה קיומה בבאר־שבע של ביאנלה בינלאומית לקרמיקה בגדר חלום בלבד. עכשיו אפשר לומר שזו מתחילה להיות מסורת.

בשנות החמישים התגלו ברחבי הנגב מרבצים של חמר גלם לתעשייה הקרמית. בעקבות גילויים אלה, נבנו בבאר־שבע ובסביבתה מפעלי הקרמיקה הגדולים בארץ: ״חרסה,״ חסין אש,״ ״נגב קרמיקה,״ ו״חרסית וחול זך.״

ראש העירייה הראשון, דוד טוביהו ז״ל, ביקש להפוך את באר־שבע למרכז קרמיקה בקנה מידה עולמי. בעולם קיימים זה מכבר פרויקטים שונים, שמטרתם ליצור פעילות משותפת לתעשייה ולאנשי האמנות. בעזרת הביאנלה ניסינו גם אנו ליצור פעילות כזאת בישראל ובכך לממש את הפוטנציאל הטמון בתעשייה ובאמנות לתועלתם של שני הצדדים.

באר־שבע שמחה לארח את האמנים שבאו ממדינות רבות כדי ליטול חלק בביאנלה לקרמיקה. אין ספק שאירוע זה תרם רבות להעלאת קרנה של העיר ואמניה. היתה זאת פעילות יצירתית מוצלחת והקטלוג הוא עדות לכך.

תודתי לכל אלה שתרמו להצלחה, ובראשם מגדלנה חפץ, יוכבד מרקס וחיים פינקלשטיין.

יצחק רגר
ראש עיריית באר־שבע

"מורה נבוכים" - דבר העורך

ספר זה, המופיע תחת הכותרת "הביאנלה לקרמיקה - באר־שבע 1993," אינו קטלוג לתערוכה, אם כי, ללא ספק, יש בו תיעוד נרחב לתערוכות שהתקיימו במסגרת הביאנלה. אך מעבר לאלה, שמנו לנו למטרה לתעד ככל שניתן גם את פעילותם של האמנים במפעלי הקרמיקה במשך כל תקופת הביאנלה, תוך שימת דגש על אופיו המיוחד של ניסיון זה אשר נבע ממסגרות עבודה לא שגורות ומן השימוש בטכניקות, תהליכים וחומרים אשר לא תמיד היו מוכרים דיים.

מסגרת התיעוד הרחבה שהצבנו לנו כיעד מחייבת מבנה מורכב למדי, אשר, כפי שמעידה הכותרת לדברים אלה, מצריך מעין מדריך לקורא הנבוך. מלבד ההקדמות השונות ופרטי תיעוד נוספים, הספר מורכב משלושה פרקי תיעוד עיקריים:

1. אמני הביאנלה ופעילותם במפעלים.
2. התערוכות אשר נפתחו בחגיגות הביאנלה בסוף תקופת העבודה ואשר הוצגו בגלריה לאמנות ע"ש אברהם ברון, אוניברסיטת בן־גוריון בנגב, ובגלרית תחנת הרכבת הטורקית של המכללה לאמנות חזותית.
3. תערוכה כללית של "קרמיקה בעולם האמנות והעיצוב" שנערכה במסגרת הביאנלה, שתיעדה חלק נכבד מן העשייה הקרמית בישראל ואשר במסגרתה הוצגו יצירות שנעשו בתקופה האחרונה על־ידי ארבעים אמני קרמיקה בארץ.

פרק התיעוד הראשון כולל, בנוסף ל"קורות החיים" של האמנים, תיאור של אופי פעילותם והתנסותם במסגרת הביאנלה, מתוך עדויות שלהם עצמם ומתוך שיחות שניהלתי עמם במשך תקופת הביאנלה. חלק זה כולל גם צילומים של האמנים בזמן עבודתם במפעלים, צילומי תקריב של העבודות או צילומי עבודות שכלל לא הוצגו בתערוכות, ולעתים גם צילומי עבודות קודמות המצביעים על המשכיות מסוימת שנוצרה בין פעילות האמן בעבר לבין עבודתו במסגרת החדשה. פרק התיעוד השני כולל צילומי צבע של עבודות האמנים אשר הוצגו בשתי התערוכות. הפרק השלישי כולל צילומי עבודות שהוצגו בתערוכה הכללית ומלווה בפרטים ביוגרפיים קצרים.

הספר נפתח משני צדיו בעברית ובאנגלית בהקדמות השונות ובתיעוד עבודת אמני הביאנלה. סדר הצגתם של האמנים בשני כווני הקריאה מתקיים באופן אלפבתי בכל שפה בנפרד. צילומי צבע של עבודות אמני הביאנלה מצויים במרוכז בחטיבה אחת במרכז הספר. ניתן אם כן לאתר כל אמן מאמני הביאנלה בשלושה מקומות בספר: בפרקי תיעוד העבודה במפעלים (בעברית ובאנגלית) וכן בחלק המוקדש לצילומי הצבע. הצילומים המלווים את תיעוד עבודת אמני הביאנלה בעברית ובאנגלית אינם זהים, ומכאן ההפניות למיקומם של צילומים נוספים שמופיעות בעמודים המוקדשים לכל אמן ואמן. כחלק ניפרד במרכז הספר נימצא, בנוסף לצילומי הצבע, גם את החלק המוקדש לתערוכה הכללית. שני חלקים אלה, צילומי הצבע ותיעוד התערוכה הכללית, הם דו־לשוניים, דהיינו, הכיתוב בעברית ובאנגלית מצוי באותו העמוד. סדר הצגת האמנים בחלקים המוקדשים לצילומים בצבע ולתערוכה הכללית מתקיים לפי האלפבית העברי. הדפים לאורך הספר כולו מצוינים במספור רץ מימין לשמאל בכיוון הקריאה בעברית, ומשמאל לימין באנגלית (בתוספת האות E).

המידות בפרוט העברי של העבודות ניתנות בסנטימטרים: ג. (גובה), ר. (רוחב) ע. (עומק); לעתים מצוין גם אורך. המידות בפרוט האנגלי ניתנות אף הן בסנטימטרים: h. (height) w. (width), d. (depth), .

תודתי נתונה לכל אלה שהטו כתף למבצע מורכב זה של הוצאת הספר. תודה מקרב לב לחברי הוועדה המארגנת על עזרתם בהכנת החומר. אך בראש ובראשונה עלי להודות לאמנים עצמם - הן אמני הביאנלה והן האמנים שנטלו חלק בתערוכה הכללית - על שיתוף פעולה מלא מצידם הן בזמן הביאנלה עצמה והן בתקופה שלאחריה, בזמן גיבושו של ספר זה.

ד"ר חיים פינקלשטיין

הקדמה

בשנות החמישים התגלו ברחבי הנגב מרבצים של חומר גלם לתעשייה קרמית. חלומו של דוד טוביהו, ראש העירייה הראשון, היה להפוך את באר־שבע למרכז קרמיקה בקנה מידה בינלאומי, ואכן, בבאר־שבע ובסביבתה הוקמו מפעלי קרמיקה מהגדולים בארץ: "חרסה," "חסין אש," "נגב קרמיקה," ו"חרסית וחול זך."

אך טבעי היה שבמשך הזמן יעלה רעיון המפגש בין תעשיית הקרמיקה לבין אמני הקרמיקה, מפגש שיש בו משום ביטוי הולם להתפתחותה של באר־שבע כמרכז לתעשייה הקרמית בארץ. המטרה היא לקיים דו־שיח מפרה בין האמנות לתעשייה אשר יספק לשני הצדדים גירויים ויפתח בפניהם אפשרויות נוספות. האמנות עשויה להעניק לתעשייה ממד עצובי ייחודי, ואילו התעשייה פותחת בפני האמן דרך לעבודה בחומרים ותהליכי יצור חדשים. מפגש מעין זה, המטשטש את הגבולות בין העיצוב לצרכי תעשייה לבין האמנות לשמה, מאפשר לאמן לצאת מן הסטודיו, להשתלב בתהליכי העיצוב והעשייה, לפעול במסגרות ציבוריות רחבות יותר ולהשפיע על חזותה של הסביבה בה הוא חי.

מפגש מעין זה אינו רעיון חדש; בעולם קיימים זה מכבר פרויקטים כאלה. אך בקיומו של המפגש בבאר־שבע גלום פוטנציאל אשר נובע מן המיקום המיוחד במינו באזור הנגב. כאן שותפים לייחוד זה, בראש ובראשונה, האדמה עצמה וחומרי הגלם המופקים ממנה. ומעבר לכך, המראות - נופי המדבר, סלעי הנגב ושכבותיו הטקטוניות. וכרקע לכל אלה קיימים הנוף האנושי והזיכרון ההיסטורי והארכיאולוגי, המצביעים אף הם על מסורת מתמשכת של עשייה קרמית.

"חזרה כללית" לקראת הביאנלה לקרמיקה בבאר־שבע נערכה לראשונה בשנת 1990, כאשר המכללה לאמנות חזותית בבאר־שבע ואגודת אמני הקרמיקה בישראל יזמו סדנה של "עשייה בתעשייה" אשר במסגרתה שולבו 14 אמנים ישראלים במפעלי התעשייה "חרסה" ו"חסין אש," עבדו במשך כשבוע ימים ויצרו יצירות אמנות גדולות־ממדים. עם פרויקט זה נפתח פתח לבאות. כפי שלאמנים התגלתה לפתע מסגרת יצירה חדשה ומרתקת, כך גם למפעלים היתה זו חוויה מיוחדת לראות את מוצריהם דרך עיני האמנים ולגלות את הפוטנציאל היצירתי הגלום בהם. המוצר האנונימי וחסר הייחוד האישי עבר טרנספורמציה ליצירה הטבועה בחותמו האישי של האמן.

הביאנלה לקרמיקה אשר נערכה השנה בבאר־שבע היא המשכו הישיר של ניסיון ראשון זה, וגם הפעם עמד האירוע בחותם המפגש בין האמן והתעשייה. המטרה היתה להביא אמנים מן הארץ ומחו"ל, להכניסם למפעלי הקרמיקה באזור לתקופה של חודש ימים ולעודדם ליצור באמצעות החומרים ודרכי הייצור אותם מציע המפעל עצמו. ההיענות לפרסומים השונים ולמכתבי ההזמנה היתה רבה, ותהליך בחירת האמנים היה ארוך ומורכב. בסופו של דבר הגיעו לביאנלה שלושה־עשר אמנים ישראלים ועשרים אמנים מחו"ל, אשר "חולקו" בין שלושה מפעלים, "חרסה," "חסין אש," ו"נגב קרמיקה."

פעילות הביאנלה לא הצטמצמה אך ורק לעבודה במפעלים. אורגנו גם מפגשים שונים בין האמנים לבין אמני הארץ וציבור האמנות הישראלי בכללו. נערכו ביקורים במוזיאונים ומרכזי אמנות, טיולים לאתרים שונים בארץ: לירושלים ואתריה ההיסטוריים, יפו העתיקה, מצדה, אילת, וכן ביקורים בקיבוצים. האמנים האורחים אומצו על־ידי משפחות אמנים ישראלים ובילו אצלם בין היתר גם את ליל הסדר. מבחינה ארגונית התרכז המאמץ בתיאום עם המפעלים ובארגון שלוש התערוכות המרכזיות: שתיים מאלה היו תערוכות של עבודות אמני הביאנלה אשר הוצגו בגלריה לאמנות ע"ש אברהם ברון, אוניברסיטת בן־גוריון בנגב, ובגלרית תחנת הרכבת הטורקית של המכללה לאמנות חזותית. השלישית היתה תערוכה כללית של "קרמיקה בעולם האמנות והעיצוב," אשר במסגרתה הוצגו יצירות

שנעשו בתקופה האחרונה על־ידי ארבעים אמני קרמיקה (רובם אמנים ישראלים, אך נטלו בה חלק גם שני אמנים בלגיים). תערוכה זו, אשר תיעדה חלק נכבד מן העשייה הקרמית בישראל, היוותה השלמה לתערוכות אמני הביאנלה, בהצביעה על הפעילות המקומית כרקע מחייב למסגרת הביאנלה. קטלוג זה מהווה תיעוד הן של פעילות האמנים במפעלים ושל יצירותיהם אשר הוצגו בתערוכות, והן של התערוכה הכללית.

בבואנו לסכם בקצרה את הביאנלה, נציין ראשית לכל את אופיו המיוחד של ניסיון זה של אמני הביאנלה אשר היה בו משום חידוש עבור חלקם הגדול. האמנים מצאו עצמם במקום שהיה זר להם מעצם מהותו. הסטודיו הפרטי שלהם, בו הם חולשים על חומרים וטכניקות בדוקים ומוכרים, התחלף לו בסביבה זרה, ותהליכים וחומרים לא לגמרי מוכרים. וכאן הם נדרשו ליצור יצירות אשר, בעת ובעונה אחת, טבועות בחותמם האישי ומשקפות את חווית המפגש - עם ישראל, עם הנגב, עם בית־החרושת - על היבטיה השונים, האישיים וסביבתיים גם יחד. רבים מהם נזקקו לפסק זמן מסוים עד שהתרגלו לתנאים החדשים, בעוד שהזמן שנותר ליצירה הלך ואזל. ללחצים אלה התלוו תנאים שלא תמיד היו קלים, וזאת על אף שיתוף הפעולה המרבי מצד המפעלים, ולעתים נוצרו מצבים אשר דרשו אלתור ושינויי דרך מצד המארגנים והאמנים כאחד.

כפי שמעידות היצירות המוגמרות - ומתוך עדויותיהם של האמנים עצמם כפי שהן נמסרות בקטלוג - ניתן להבחין כללית בין אותם האמנים שהשתלבו באופן ישיר בעבודת המפעלים לבין אלה אשר הפקיעו את חומר המפעל ואמצעיו מהקשריהם התעשייתיים ופעלו בדרכם הם בהמשך לעבודת הסטודיו שלהם. אלה וגם אלה יצרו עבודות אישיות מאד. הראשונים ניצלו את המסגרת החדשה כתמריץ לכווני יצירה חדשים ולא־מוכרים, תוך שימוש לעתים במוצרי התעשייה - אסלות, אריחים, וכו׳ - כבסיס או נקודת מוצא ליצירה. יצירותיהם של האחרים, אשר לעתים נאלצו "להילחם" בחומר ובטכניקות הפחות־מוכרים, מעידות על מפגש מעניין בין אופי יצירתם בעבר לבין האילוצים הטכניים השונים אשר תוצאותיו הגדירו עבורם אפשרויות הבעה חדשות. בעבודותיהם של אלה וגם אלה ניכרת לעתים קרובות התייחסות למקום - לנגב, לבאר־שבע, או לחווית השהות בארץ - ולצורות או לדימויים הדומיננטיים אשר התגלו להם כאן.

גם המפעלים הפיקו רבות מן המפגש הזה. ראוי לציין את הקשר שנוצר בין המפעלים לבין עובדיהם, אשר התבטא בתחושת המעורבות הרבה יותר של העובדים כלפי המפעל, ובגאוותם בעבודתם הם ובעבודת האמנים האורחים. מודעים עתה יותר ויותר לאופיו המפרה של המפגש, הגיעו המפעלים למסקנה שיש ליצור מסגרת קבועה יותר לפעילות מעין זו. ב"חרסה," למשל, חושבים כבר עתה לפתוח אולם עבודה לאמנים אורחים בו הם יעבדו במשך פרקי זמן קצובים עם החומרים והמתקנים של המפעל. גם ב"נגב קרמיקה" עלה רעיון הכנסת קו "ייצור מיוחד לאמנים אשר יסייעו למפעל בפיתוח מוצרים חדשים. כל הרעיונות האלה, הקורמים עור וגידים במהירות רבה, מעידים על רצונם של כל הגופים המעורבים לנצל את הצלחת הביאנלה ולהמשיך בקידומה. אם הגדרת האירוע בשנת 1993 כ"ביאנלה" היתה בבחינת משאלת לב או חלום, הרי שעתה הופכת הגדרה זו לממשית: כבר עתה מתבצע תכנונה של הביאנלה הבאה ואנו צועדים בבטחה לקראת מימושו של הרעיון הראשוני של הקמת מרכז קרמיקה בבאר־שבע, שבו ישולבו יצירה, לימודים ועבודה, תוך זיקה למפעלים ובשיתוף פעולה מתמיד עם אמנים מהארץ ומחו"ל.

הוועדה המארגנת

המפעלים המארחים - השתלבות האמנים בתהליכי ייצור

זאת היא המסגרת הנאותה להבעת תודה מקרב לב למפעלים המארחים על מסירותם ומחויבותם לביאנלה לקרמיקה ועל הרצון הטוב והעזרה הפעילה אותם הרעיפו עלינו במשך כל תקופת הביאנלה

"חרסה"

"חרסה," המפעל היחיד בארץ לכלים סניטריים, נוסד בתחילת שנות החמישים. המפעל שוכן באזור התעשייה בבאר־שבע, מעסיק כ־200 עובדים ומייצר כ־400,000 פריטים לשנה

"חרסה" היה שותף לפרויקט ה"עשייה בתעשייה" בבאר־שבע בשנת 1990, וכפי שהעיד מנהל המפעל, עודד פרויד, "שילוב חיי המפעל וחיי האמנות היה מעניין ואף מפתיע. כולנו מסתכלים על האסלות, הכיורים ושאר המוצרים כדברים המובנים מאליהם, ולפתע מתוך אותם מוצרים, קמים לנגד עינינו יצירות אמנות יפות ומגוונות, והכול ממוצרי המפעל וחומרי הגלם שלו, וכמובן הודות להרבה רצון טוב של עובדיו." הרבה רצון טוב היה גם הפעם, הן מצד הנהלת המפעל והן מצד עובדיו.

חומר הגלם שבשימוש המפעל מיובא בחלקו מחו"ל. המרכיבים העיקריים הם feldspar (פצלת השדה), China clay, ball clay (קאולין), וקווארץ.

האמנים עבדו עם חומר המפעל (casting clay) בשלבים השונים של תהליך העיבוד: כחומר יציקה נוזלי (slip clay), חומר יצוק בשלב ייבוש ראשוני (leather hard), או בכלים הגמורים לאחר השריפה. העבודות בחלקן מזוגגות בחומרי הזיגוג של המפעל. השריפה נעשתה בתנור מנהרה (tunnel kiln) בטמפרטורה של 1200 מעלות צלזיוס.

"נגב קרמיקה"

מפעל "נגב קרמיקה" הוקם בשנת 1971 בירוחם, בסמוך למקורות חומרי הגלם, החרסית והמחצבים הניכרים מסלעי הנגב. אריחי "נגב קרמיקה," שהם בעלי ספיגות נמוכה וחוזק מכני גבוה, נמצאים כיום בבתי דירות, ומבני ציבור ותעשייה. היצוא מהווה חלק נכבד בפעילות החברה. כ־30% מן התוצרת מיועדת ליצוא, בעיקר לצפון אמריקה. לאחרונה הצטרפו למעגל הלקוחות גם דרום אפריקה ואנגליה.

האריחים נעשים בכבישה של חומר יבש. לאחר התזת הגלזורה עוברים האריחים שריפה אחת בטמפרטורה של 1200 מעלות צלזיוס. תהליך הייצור של כל אריח נמשך דקות ספורות.

האמנים אשר עבדו במפעל השתמשו בחומר האריחים בצורתו לאחר הכבישה כמצע לשטיחים קרמיים. האריחים המצוירים עברו את תהליך השריפה הרגיל של המפעל.

"חסין אש"

מפעל "חסין אש" מצוי באזור התעשייה בבאר־שבע. המפעל מייצר מוצר אחד - רעף חרס מסוג "מרסיי" המשמש לכיסוי גגות של בתים (בעיקר בתים מסוג של בנייה נמוכה). מפעל "חסין אש" היה שותף לפרויקט "עשייה בתעשייה" בשנת 1990 בבאר־שבע, וניסיון זה היה בוודאי גורם ממריץ לפעילות דומה במסגרת הביאנלה לקרמיקה. מנהל המפעל דאז, אהרון מנדל, כתב אז בקטלוג התערוכה כי "באולמות הייצור חשת את רוחו של האדם, האמן, ההופך את החומר הגשמי ליצירה." אולמות הייצור של המפעל נמצאים במבנה בשטח של כ־9,600 ממ"ר, ואחד מן האולמות האלה שימש את אמני הביאנלה.

תהליך ייצור הרעף מתחיל עם קבלת חומרי הגלם. אלה הם שני סוגי חרסית אשר כורים אותם באתרים שונים. החרסיות הן בצבע חום ובצבע צהוב, ועירובן ושריפתן בתהליך הייצור מקנים לרעף את צבעו הכתום. בשלב ראשון עוברות החרסיות תהליך של כתישה עד שהן הופכות לאבקה. שני סוגי החרסית, עתה במצב של אבקה, מעורבבים עד שנוצרת תערובת אחידה אותה חותכים לפרוסות של חומר גלם. פרוסות אלה מועברות למכונות הטבעה אשר מקנות להן את הצורה הגלית של הרעף. לאחר הטבעתם עוברים הרעפים תהליך של ייבוש בחדרים מחוממים במשך כ - 24 שעות ולאחר מכן הם מועברים לתנורים בהם מתבצע תהליך של שריפה. תהליך הייבוש והשריפה גם יחד נועדו לסלק מהרעף את עודף הנוזלים שבו ולהעניק לו את קשיותו. תהליך הייצור נמשך בין 48 ל - 60 שעות.

האמנים השתמשו בפרוסות חומר הגלם לפני העברתן במכונת ההטבעה. השריפה בוצעה בתנור המפעל בטמפרטורה בה מתבצעת שריפת הרעפים (900 מעלות צלזיוס).

אמני הביאנלה

ציפי איתי	ישראל
תניה אנגלשטיין	ישראל
לואיזה ארקוס גאבירה ואדוארדו אנדלוז	ספרד
שלומית באומן	ישראל
גילה בן דוד	ישראל
רותי בנימיני	ישראל
טובה בק־פרידמן	ארצות הברית
ולאדיסלב גרניק	פולין
לאה דולינסקי	ישראל
מרילין דינטנפאס	ארצות הברית
מריון הלד	ארצות הברית
ורוניקה וויץ	צ׳כיה
אלכסנדר זאדורין	רוסיה
אלקה חואלה	אוסטריה
הראלד יגודזינסקי	גרמניה
דורון יעקבי	ישראל
ורדה יתום	ישראל
רחל כדמור	ישראל
מארליס לישקא	גרמניה
אירית מוזן	ישראל
לי מילוא	צרפת
נורה ונעמי	ישראל
שושה פוזשי	הונגריה
מריאן פוסגרין	דנמרק
אנטל פזמנדי	הונגריה
אתל פיסרף	ישראל
מייקל פלין	בריטניה
מרים פרלמוטר	צרפת
ולאדימיר ציבין	רוסיה
חוה רובינשטיין	ישראל
ג׳ים רוביסון	בריטניה

Tsipi Itai
Israel

ציפי איתי
ישראל

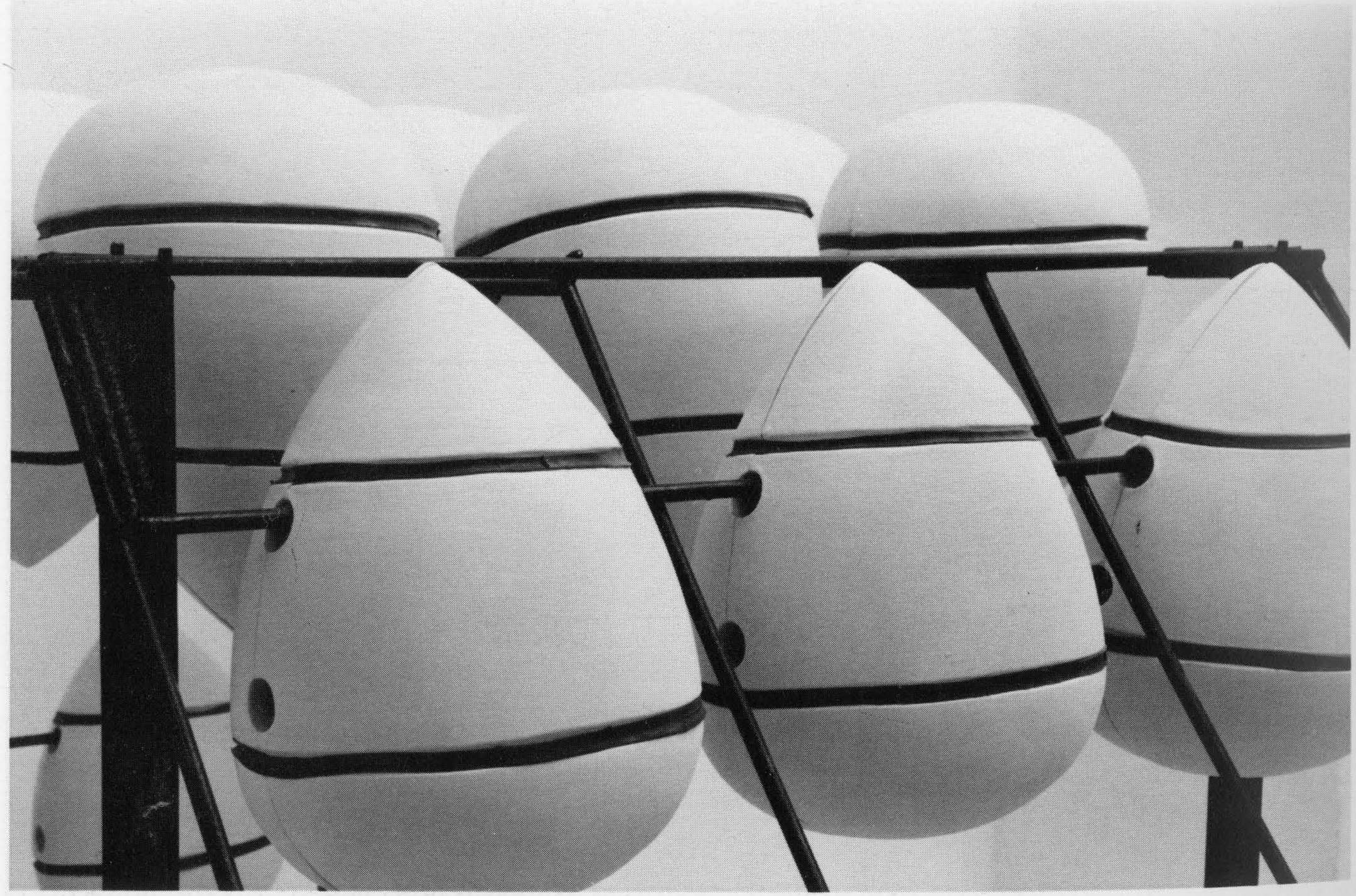
ילידת 1936, בריסל, בלגיה. עלתה ארצה בשנת 1950.
למדה אמנות וקרמיקה באוניברסיטת קנזס ובאוניברסיטת קליפורניה בלוס אנג׳לס, ארה״ב (63-1960), ולאחר מכן בקולג׳ הטכני (Technical College) בקמברידג׳, אנגליה (1972). מתלמדת בסטודיו לקרמיקה של יוכבד מרקס ויהודית מאיר בבאר־שבע (64-1963). לימדה במרכז לאמנות חזותית בבאר־שבע (80-1977). עבדה בסדנה לקרמיקה במרכז לאמנויות באדלאייד (Adelaide Craft Center), אוסטרליה (81-1980). מאז 1973 עובדת בסטודיו שלה בעומר (ליד באר־שבע).
תערוכות יחיד: גלריה אליקס דה רוטשילד, ירושלים (1987); גלריה רוח כדים, ירושלים (1988).
תערוכות קבוצתיות נבחרות: ״יוליפו 87,״ יפו העתיקה (1987); בית האמנים, ירושלים (1988); המרכז לאמנות חזותית, באר־שבע (1989); גלריה פיטר סקוט, אוניברסיטת לנקסטר, אנגליה (1989); ״קרמיקה ישראל 92,״ תערוכה קבוצתית של אגדות אמני הקרמיקה בישראל, בית כהנא, רמת־גן והאקדמיה הבינלאומית לקרמיקה, איסטנבול (1992).

״בעבודתי אני משתמשת בתכונות הפיזיות של החומר ככלי ביטוי חשוב; ומשום כך עבודותי יוצרות קשר עם צורות בטבע גם כשהן באות לבטא רעיון אבסטרקטי.
העבודה אותה יצרתי ב׳חרסה׳ מורכבת מיחידות נפרדות שאינן נוגעות זו בזו. קווי התיחום בין היחידות המרכיבות את העבודה (ברזל בנין) יוצרים מסגרת המאחדת את היחידות השונות ומפרידה ביניהן בעת ובעונה אחת; אך קווי תיחום אלה גם סוגרים על כל יחידה ככליאה. כבכל עבודותי, הצבעוניות מינורית ועניינה בגוונים; צבעוניות זו היא פועל יוצא של החומר ותפקידה להשלים או להדגיש את החלק הצורני.״

(צילום צבע, עמ׳ 78; צילום נוסף, עמ׳ 47E; צילום עבודה שהוצגה במסגרת התערוכה הכללית, עמ׳ 116)

Untitled (detail)
Each element: h. 26, dia. 18
Clay, cast iron (Harsa)

ללא כותרת (פרט)
כל אלמנט: ג. 26, קוטר 18
חומר, ברזל (חרסה)

תניה אנגלשטיין
ישראל

Tanya Engelstein
Israel

ילידת 1950, תל־אביב ; גדלה בירושלים.
למדה קרמיקה בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים (75־1971) ; השתלמה ועסקה בעיטור קרמי, טורקיה (1984).
תערוכות יחיד : "מעגלים בחומר," יבנה (1988) ; "בנינים," גלריה מאפו, תל־אביב (1991).
תערוכות קבוצתיות : "היוצר והחומר," גלריה סמילנסקי, רחובות (1989) ; "קרמיקה מישראל," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (גרמניה והונגריה, 1992) ; "קרמיקה ישראל 92," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל, בית כהנא, רמת־גן והאקדמיה הבינלאומית לקרמיקה, איסטנבול (1992) ; "כלי קיבולת" בית כהנא, רמת־גן (1993).

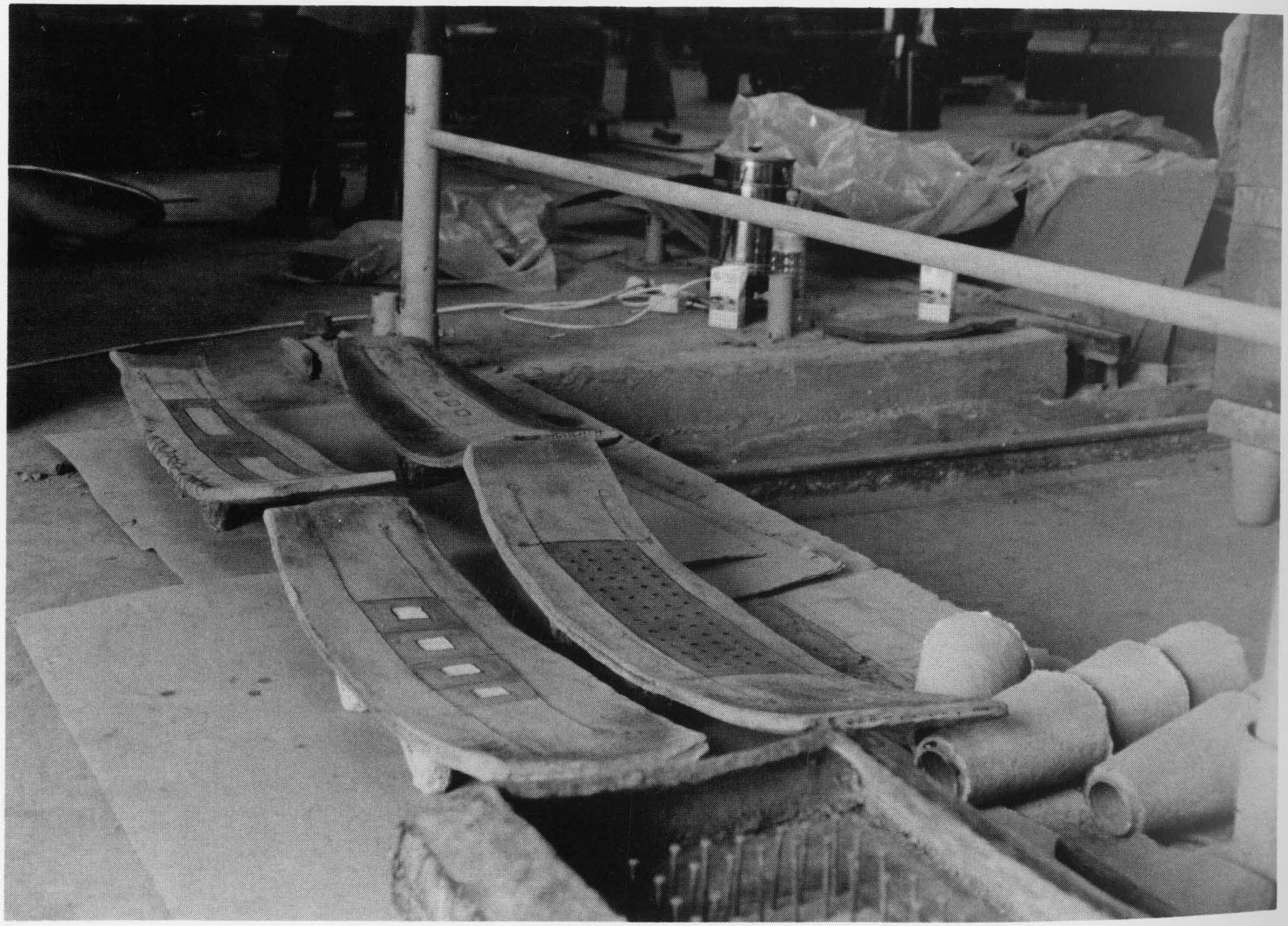
תניה אנגלשטיין באה מן הקדרות ומן העבודה על האובניים, ואלה מהוות רקע קבוע לעבודתה, גם כאשר היא עוסקת בצורות אחרות לגמרי. מטרתה הפעם היתה לעבוד עם פלטות החומר של "חסין אש" ללא כל שינוי באופיין ומבלי ללוש אותן מחדש. פלטות החומר שימשו ליצירת צורות עליהן עבדה כבר בעבר - מבנים ארכיטקטוניים. אהבתה לארכיטקטורה הביאה אותה לחקור צורות מרובעות המקשרות בין הכלי לבין המבנה, בין הקדרות לארכיטקטורה. מבנים ארכיטקטוניים מעין אלה מציעים פתרונות צורניים שונים הכוללים פתיחה, סגירה, צורת חלונות או רגליים, תוך שימוש במסמרים כאלמנט קישוטי. כן עבדה בנושא ה"מגשים" - מעין כלים שטוחים קעורים קלות אשר ענינו אותה במיוחד משום המתח המעניין שנוצר בהם בין הרישום או הציור על גבי החומר לבין החומר עצמו.

עבודה קודמת (ללא תאריך)

Earlier work (no date)

(צילום צבע, עמ' 79 ; צילומים נוספים, עמ' 32-33E)

Luisa Arcos Gavira & Eduardo Andaluz("Ball-Clay") לואיזה ארקוס גאבירה ואדוארדו אנדלוז

Spain **ספרד**

לואיזה ארקוס גאבירה

ילידת 1961, לאס פאלמס, האיים הקנריים.

למדה אמנות באוניברסיטת מדריד ובביה"ס לאמנות Hendon, לונדון ; כן השתלמה באמנות התחריט במוזיאון הספרדי לאמנות בת זמננו, מדריד.

תערוכת יחיד : גלריה סרגדלוס, מדריד (1988)

תערוכות קבוצתיות : טנריפה ולאס פאלמס, האיים הקנריים (מאז 1983) ; מדריד (1983) ; תחרות הקרמיקה הלאומית Manises, ולנסיה (1984, 1985, 1987) ; סלמנקה (1988).

פרסים : מדריד (1988) ; טנריפה (1990).

אירועי קרמיקה בינלאומיים : מדריד, ולנסיה (1986) ; Siklós, הונגריה (1987) ; טולדו (1988) ; טשקנט, אוזבקיסטן (1990).

אדוארדו אנדלוז

יליד 1946, בואנוס איירס, ארגנטינה.

למד בביה"ס הלאומי לקרמיקה, בואנוס איירס.

תערוכות יחיד : גלריות ומרכזי אמנות שונים בלאס פאלמס, טנריפה, וערים אחרות באיים הקנריים (1971, 1976, 1980, 1982, 1984, 1985, 1989, 1991) ; רומא (1972) ; מדריד (1982, 1986) ; מוזיאון הקרמיקה, ברצלונה (1984).

תערוכות קבוצתיות : ארגנטינה, ספרד, איטליה, ארה"ב, גרמניה וצרפת.

אירועי קרמיקה בינלאומיים : Siklós, הונגריה (1987) ; טולדו (1988) ; טשקנט, אוזבקיסטן (1990).

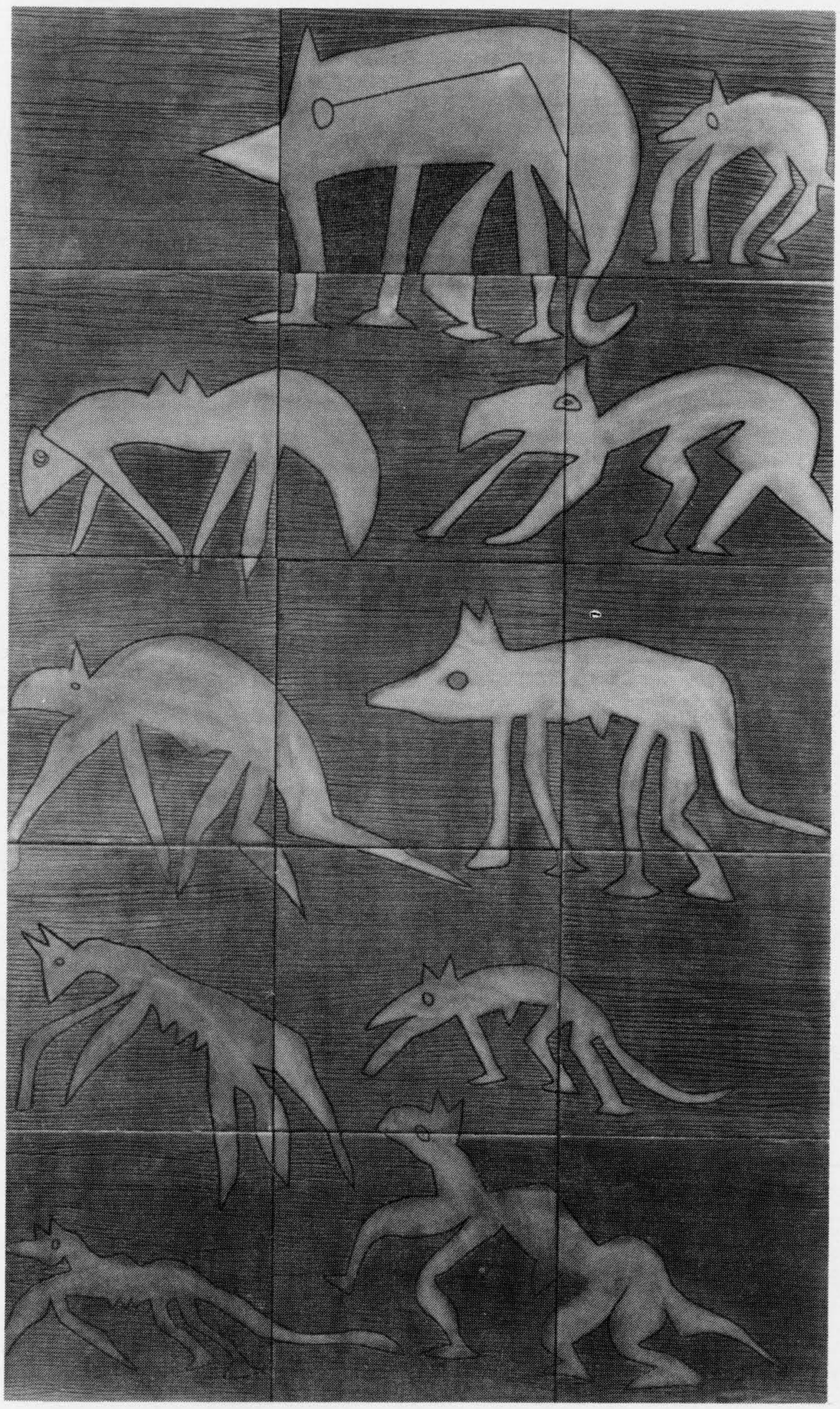
פרסים : פרס ראשון בתחרות הקרמיקה הלאומית Manises, ולנסיה (1979) ; מדלית זהב ב- VI Concorso internazionale della ceramica d'arte, Faenza , איטליה (1982).

"Ball-Clay"

לואיזה ארקוס ואדוארדו אנדלוז החלו בשנת 1989 לעבוד בצוותא תחת השם "Ball-Clay". הם הציגו את עבודותיהם המשותפות בגלריה Rath, קלן, גרמניה (1991); מרכז התרבות של האיים הקנריים, לאס פאלמס (1991); גלרית Art in Focus, ניו ג'רזי, ארה"ב (1991); גלרית מגדה לאזארו, טנריפה, האיים הקנריים (1993); גלרית Lange Gasse, בזל, שוויץ (1993).

ניתן להגדיר את יצירתם של הצוות לואיזה ארקוס ואדוארדו אנדלוז כגרסה מודרנית לרוח העידן הפרהיסטורי, הממזגת את עצמתם ופראיותם של דימויים פרימיטיביים עם תחכומן של טכניקות קרמיקה מודרניות.

"דמויות האנוש שמופיעות בעבודות Ball-Clay מתייחסות לפן העמוק יותר, התת-הכרתי, של המין האנושי, לממד האבסורדי והלא-רציונלי של ההתנהגות האנושית. דמויות אלה דוחות כל ניסיון של אינדיבידואליזציה. להיפך, הן נוטות לסינטזה ואחדות עד כדי התמזגות בין האדם לחיה. ייצוגים מעין אלה שכיחים ביותר בתרבויות ודתות שונות, ובעיקר אלה המשתייכות לעולם 'הפרימיטיבי' כביכול. אלה מעוררים תחושה אנושית-על-זמנית ומאפשרים לנו לחקור את המהותי, את מה שקיים במעמקים, ולהתבונן לעבר חביוני הנפש המקשרים אותנו עם כל תרבות אחרת."

קרניבל העולם

ג. 150, ר. 90

אריחים מצוירים, חריטה (נגב קרמיקה)

The Carnival of the World

h. 150, w. 90

Painted tiles, sgraffito (Negev Ceramics)

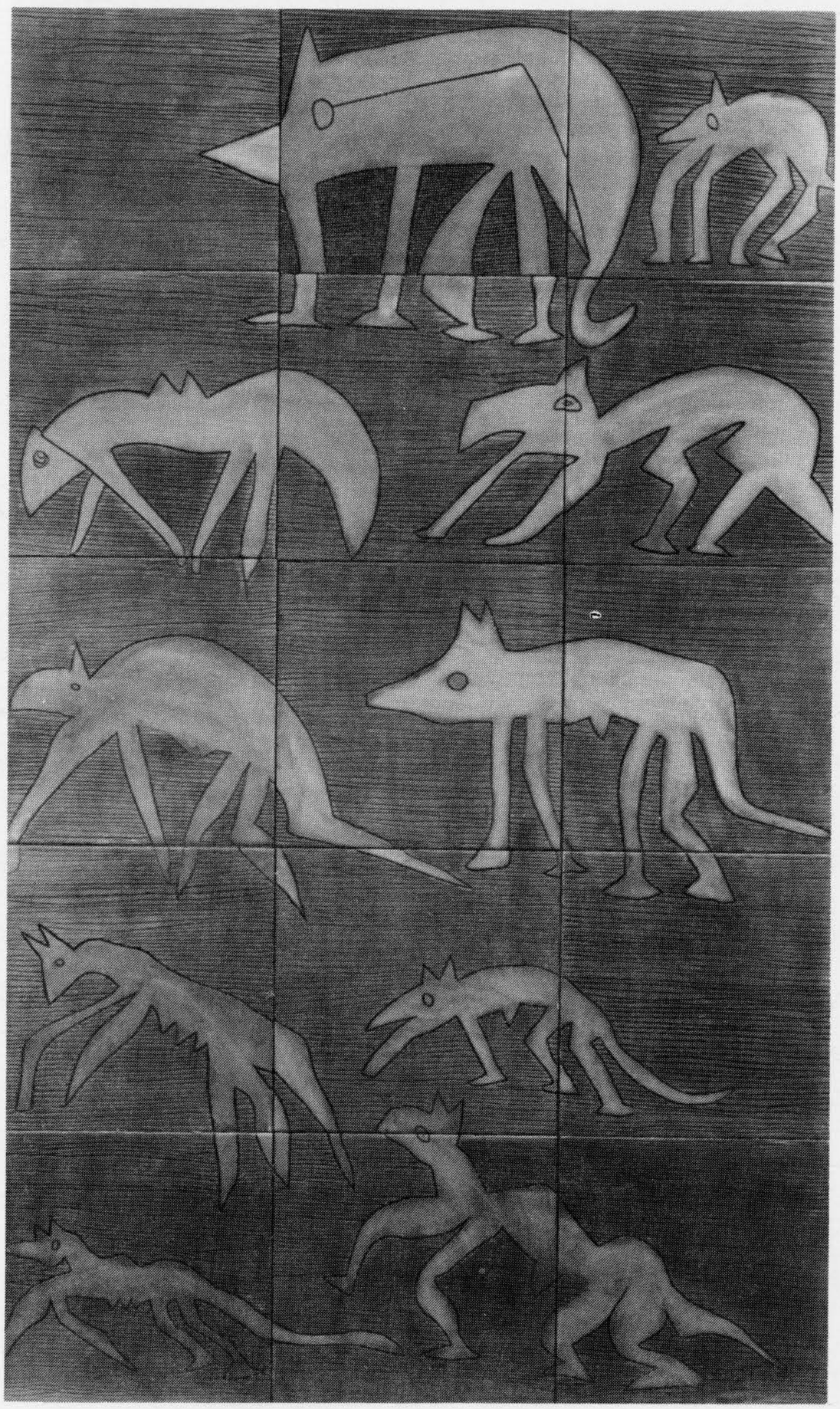
(צילום צבע, עמ' 80 ; צילומים נוספים, עמ' 17E)

"Ball-Clay"

לואיזה ארקוס ואדוארדו אנדלוז החלו בשנת 1989 לעבוד בצוותא תחת השם "Ball-Clay". הם הציגו את עבודותיהם המשותפות בגלריה Rath, קלן, גרמניה (1991); מרכז התרבות של האיים הקנריים, לאס פאלמס (1991); גלרית Art in Focus, ניו ג'רזי, ארה"ב (1991); גלרית מגדה לאזארו, טנריפה, האיים הקנריים (1993); גלרית Lange Gasse, בזל, שוויץ (1993).

ניתן להגדיר את יצירתם של הצוות לואיזה ארקוס ואדוארדו אנדלוז כגרסה מודרנית לרוח העידן הפרהיסטורי, הממזגת את עצמתם ופראיותם של דימויים פרימיטיביים עם תחכומן של טכניקות קרמיקה מודרניות.

"דמויות האנוש שמופיעות בעבודות Ball-Clay מתייחסות לפן העמוק יותר, התת-הכרתי, של המין האנושי, לממד האבסורדי והלא-רציונלי של ההתנהגות האנושית. דמויות אלה דוחות כל ניסיון של אינדיבידואליזציה. להיפך, הן נוטות לסינטזה ואחדות עד כדי התמזגות בין האדם לחיה. ייצוגים מעין אלה שכיחים ביותר בתרבויות ודתות שונות, ובעיקר אלה המשתייכות לעולם 'הפרימיטיבי' כביכול. אלה מעוררים תחושה אנושית-על-זמנית ומאפשרים לנו לחקור את המהותי, את מה שקיים במעמקים, ולהתבונן לעבר חביוני הנפש המקשרים אותנו עם כל תרבות אחרת."

קרניבל העולם

ג. 150, ר. 90

אריחים מצוירים, חריטה (נגב קרמיקה)

The Carnival of the World

h. 150, w. 90

Painted tiles, sgraffito (Negev Ceramics)

(צילום צבע, עמ' 80 ; צילומים נוספים, עמ' 17E)

שלומית באומן

ישראל

ילידת 1962.

בוגרת המחלקה לעיצוב קרמי, בצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים (1988); השתתפה בתוכנית חילופי סטודנטים בין בצלאל לבין האקדמיה לעיצוב Parsons, ניו יורק.

זכתה בפרס רומי שפירא לעיצוב קרמי (1986), במלגת קרן תרבות אמריקה־ישראל (1988), ובפרס בלומנטל להישגים בלימודים מטעם בצלאל (1988)

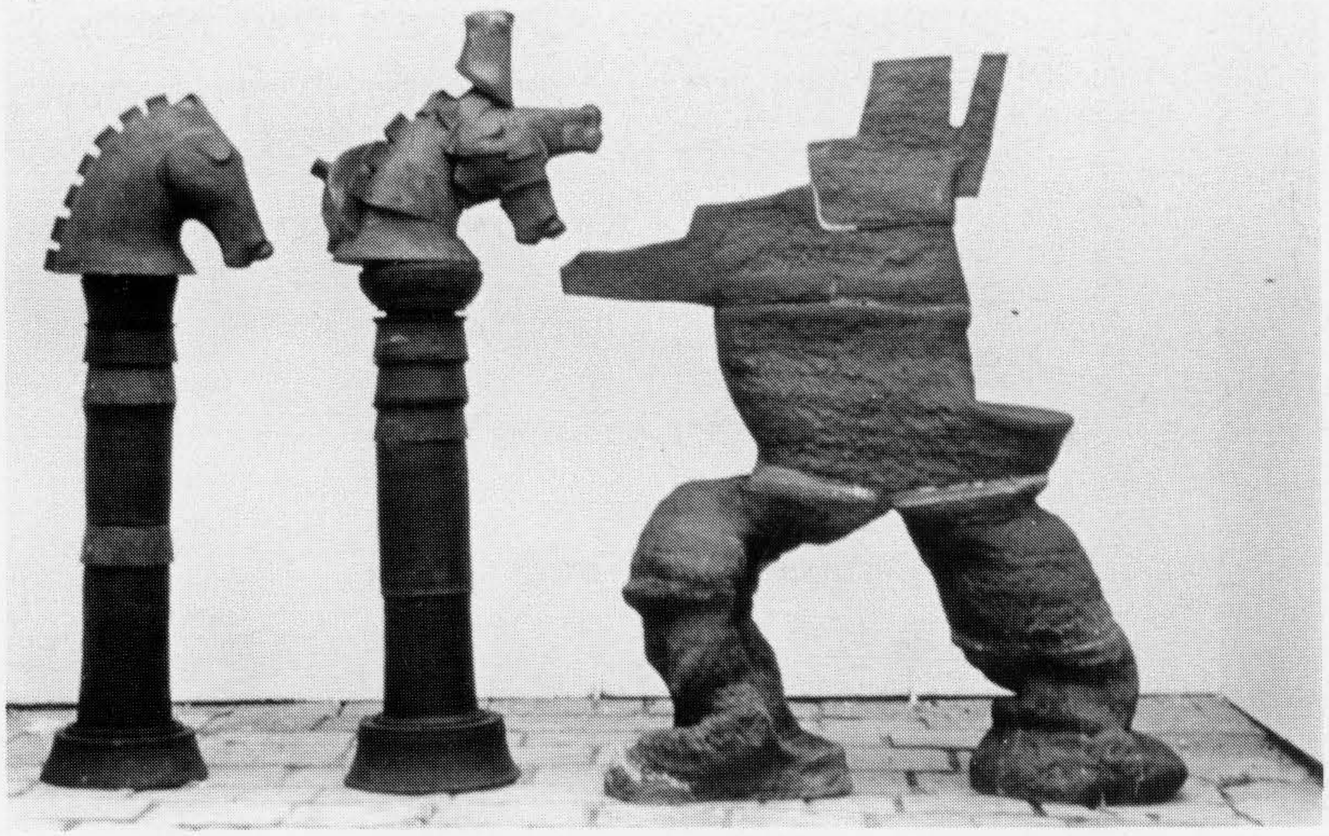
תערוכות קבוצתיות: "פיסול בחוף," חוף יום אשדוד (1990); "פיסול במגדל VIII" (1990); "קרמיקה מישראל," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (אירופה, ארה"ב, 1992); "פיסול ביער הקטן - רעננה" (1992); "כד קטן - מטאקרמיקה," מוזיאון הרצליה (פרויקט משותף עם יעל עצמוני, 1992); "פיסול ביער הקטן - רעננה" (1993).

תערוכות ואירועי קרמיקה בינלאומיים: הטריאנלה ה־5 לקרמיקה, Sopot, פולין (1991).

Shlomit Bauman

Israel

"איני מגדירה את עצמי כ'אמנית קרמיקה' אלא כ'פסלת' או 'מעצבת.' אני יוצרת בחומר מכיוון שזהו כלי הביטוי הראשוני ביותר, ובאמצעותו אני יכולה ליצור כל צורה מגוש בוץ חסר צורה. הוא המתאים ביותר לשפה הרוחנית והצורנית שאני מפתחת. אבל אינני מתעניינת בפיסול שלי בחומריות הקרמיקה כשלעצמה. פעם היה מושרש בקרב היוצרים בחומר המונח 'אמת החומר,' אך אני רואה במונח זה משום הטעיה. אני מחפשת אמיתות מסוג אחר. אני מתייחסת לחיפוש אישי, לשאלות קיום ומהות המעסיקות אותי. הביאנלה היתה בשבילי התנסות חשובה ביותר. עצם העבודה במפעל, והמגע המתמיד עם פס היצור ועם תהליך השכפול שאין לו סוף, פתחו בפני אופני חשיבה חדשים מבחינת קנה המידה ואופי החומרים. לחוויה זו היתה השלכה עצומה לגבי עבודתי בסטודיו, כמו גם למפגש המפרה והמעניין עם יוצרים שונים בחומר."

מפגש 1988

ג. 75, ר. 180, ע. 190

אבנית

An Encounter 1988

h. 75, w. 180 , d. 190

Stoneware

(צילום צבע, עמ' 81; צילום נוסף, עמ' 19E)

Gila Ben David
Israel

גילה בן דוד
ישראל

ילידת 1952, באר־שבע. לאחר שנת לימודים באוניברסיטת בן־גוריון בבאר־שבע (73־1972), למדה בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים, במחלקה לעיצוב קרמי וסיימה בתואר ב.א. (77־1973). החל מ־1978 עובדת בסטודיו עצמאי.
לימדה פיסול בחומר במדרשה למורי אמנות ברמת השרון (90־1989).
תערוכות קבוצתיות: חברה בגלריה הקואופרטיבית "קרמיקה אחד אחד" בתל־אביב ומשתתפת בתערוכות הקבוצתיות שלה (91־1989); "אור 90," "אור 91," תערוכות בנושא האור, בית אות המוצר, ירושלים (1990, 1991); "קרמיקה מישראל," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (אירופה, 91־1990); "קרמיקה ישראל 92," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל, בית כהנא, רמת־גן והאקדמיה הבינלאומית לקרמיקה, איסטנבול (1992).
תערוכות ואירועי קרמיקה בינלאומיים: סימפוזיון בינלאומי לפורצלן בקאהלה (Kahla), גרמניה (1992).

בעבודת הסטודיו שלה עוסקת גילה בן דוד בעיקר בעיצוב קרמי, אך בעבודתה במסגרת הביאנלה נתנה לעצמה את החופש לעבוד מתוך המפגש עצמו ועל הגבול הדק שבין העיצוב הפונקציונלי לבין פיסול. הפלטות השטוחות והקשות של "חסין אש" הוו בתחילה תמריץ ליצירת תבליטים בדומה לגישתה כמעצבת בעבר. מה שעניין אותה תמיד בתבליט היה הניסיון להגיע עם מינימום "בלט" לעומק ומעברי אור וצל. דבר זה מתחבר לשילוב בין אור לחומר בעבודתה בעיצוב גופי תאורה (ראה צילום בקטלוג התערוכה הכללית). הנושא עליו עבדה בביאנלה - ציפורים - מעסיק אותה מזה זמן, וגם הפעם התחילה בתבליטים מאד פיגורטיביים המגלמים נושא זה, אך במרוצת עבודתה הלכה והתקדמה לעבר פישוט והפשטה: הציפורים הפכו לכנפיים, ואלה הפכו לצורות מופשטות עוד יותר אשר מהן הורכב מעין פיסול תבליטי המתקיים בין הדו־ממד לתלת־ממד.

(צילום צבע, עמ' 82; צילומים נוספים, עמ' 22-23E; צילום עבודות שהוצגו במסגרת התערוכה הכללית, עמ' 117)

Untitled
h. 82, w. 94, d.21
Clay (Hassin Esh)

ללא כותרת
ג. 82, ר. 94, ע. 21
חומר (חסין אש)

Ruty Benjamini

Italy

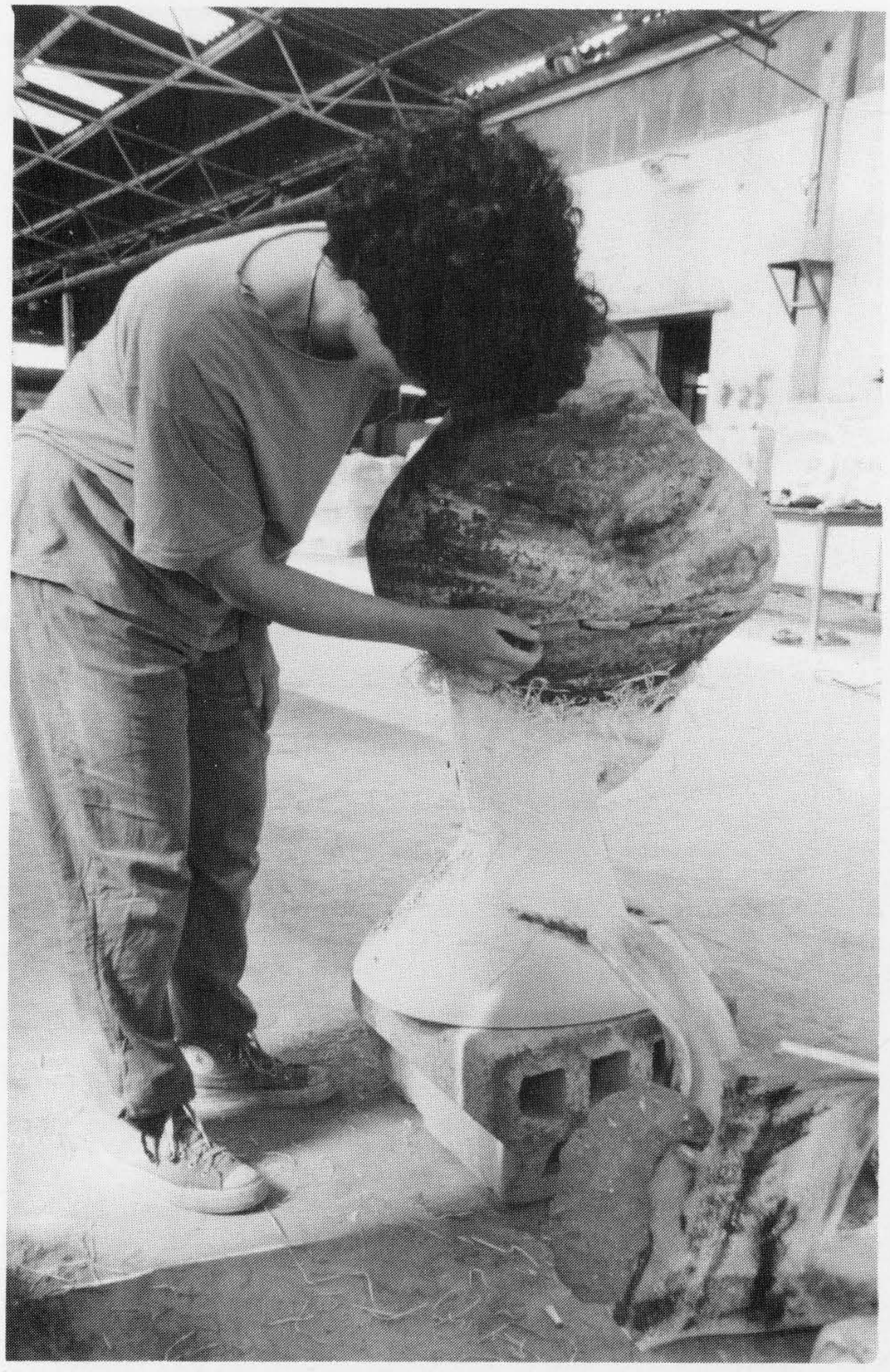
רותי בנימיני

איטליה

ילידת 1956, תל־אביב.
טיילה באירופה, הודו, נפאל (78־1976), והתיישבה דרך קבע באנגליה ב־1979. למדה קורסי יסוד באמנות ועיצוב בפוליטכניון בבירמינגהאם, ולאחר מכן המשיכה שם בלימודים עצמאיים וכן במרכז האמנויות של ה־Midlands (82־1979). למדה וסיימה עם תואר בוגר בקרמיקה בביה״ס Camberwell לאמנות ואומנות שימושית, לונדון (85־1982). הקימה סדנת קרמיקה ב־Alley Arts Gypsy Hill Workshop Co־operative בלונדון (89־1985).
עברה להתגורר בנאפולי, איטליה (1991).
תערוכות יחיד: גלרית Ceramic 7, לונדון (1987); גלרית Oriel 31, ב־Welshpool, Wales (1988); גלרית Blue Cobalto, נאפולי (1993).
תערוכות קבוצתיות נבחרות: Alley Arts Gypsy Hill Workshop Co־operative , לונדון (1986); גלרית Ceramic 7, לונדון (1986, 1987); גלרית Cré Ceramics , לונדון (1986, 1987); התערוכות השנתיות השלישית, השישית והשמינית של קדרי לונדון, גלרית מורלי, לונדון (1987, 1990, 1992; פרס Ceramatech בתערוכה השלישית; פרס Potterycrafts בתערוכה השמינית עבור העבודה קטנת הממדים הטובה ביותר); תערוכת Festa sulle Rampe ב־ Pozzuoli, נאפולי (1992); תערוכת אמנים מקומיים, Amalfi (1993).

״אף פעם לא עבדתי במפעל, עם חומר יציקה או עם יציקות מוכנות, ובתחילה התנסות חדשה זו היתה קשה מאד. חייבת הייתי להתמודד עם חומר חדש, שלא איפשר לי להתבטא בדרך בה אני רגילה, והיתה גם התמודדות עם פחדים וחששות שמא לא אצליח ליצור דבר בעל ערך. מפעל 'חרסה' סיפק שפע של גירויים; כל מה שראיתי סביבי נראה לי כאמנות: שורות של אסלות וכיורים באולם היציקות, כלים סניטריים מוערמים זה על גבי זה, ערמות ענק של חומרי גלם, חורבות מפעל האריחים הנטוש בו עבדנו, שדה הגרוטאות ופרחי האביב הצומחים בין השברים. הקרמיקה יצאה מן המוגבלות של הסטודיו אל קנה המידה הענקי של המפעל.
״העבודה הראשונה שיצרתי, **קרוסלה**, היא תוצר של מטמורפוזה של מוצר יומיומי בנלי - האסלה - אשר צורתו אוצרת בחובה עוד צורות וחלקים שאינם גלויים לעין. **קרוסלה** לא דומה לשום עבודה שיצרתי עד כה. בהמשך התהליך חשתי צורך להתבטא בשפה מוכרת ולחזור לצורות המאפיינות את עבודתי. בעבודה זהירות השתמשתי בחומר הרעפים של 'חסין אש.' תהליך של ריכוך, לישה, ותוספות מתאימות הפך את הפלטות הדחוסות לחומר רך, פלסטי, ונעים לעבודה. חלקה התחתון של העבודה, שמשמר את מקורו באסלה, הוא לבן, עדין, ושבירי למראה. חלק זה כמעט וקורס תחת משא החלק העליון, הכבד, שופע, נשי ואורגני.״

(צילום צבע, עמ' 83; צילום נוסף, עמ' 25E)

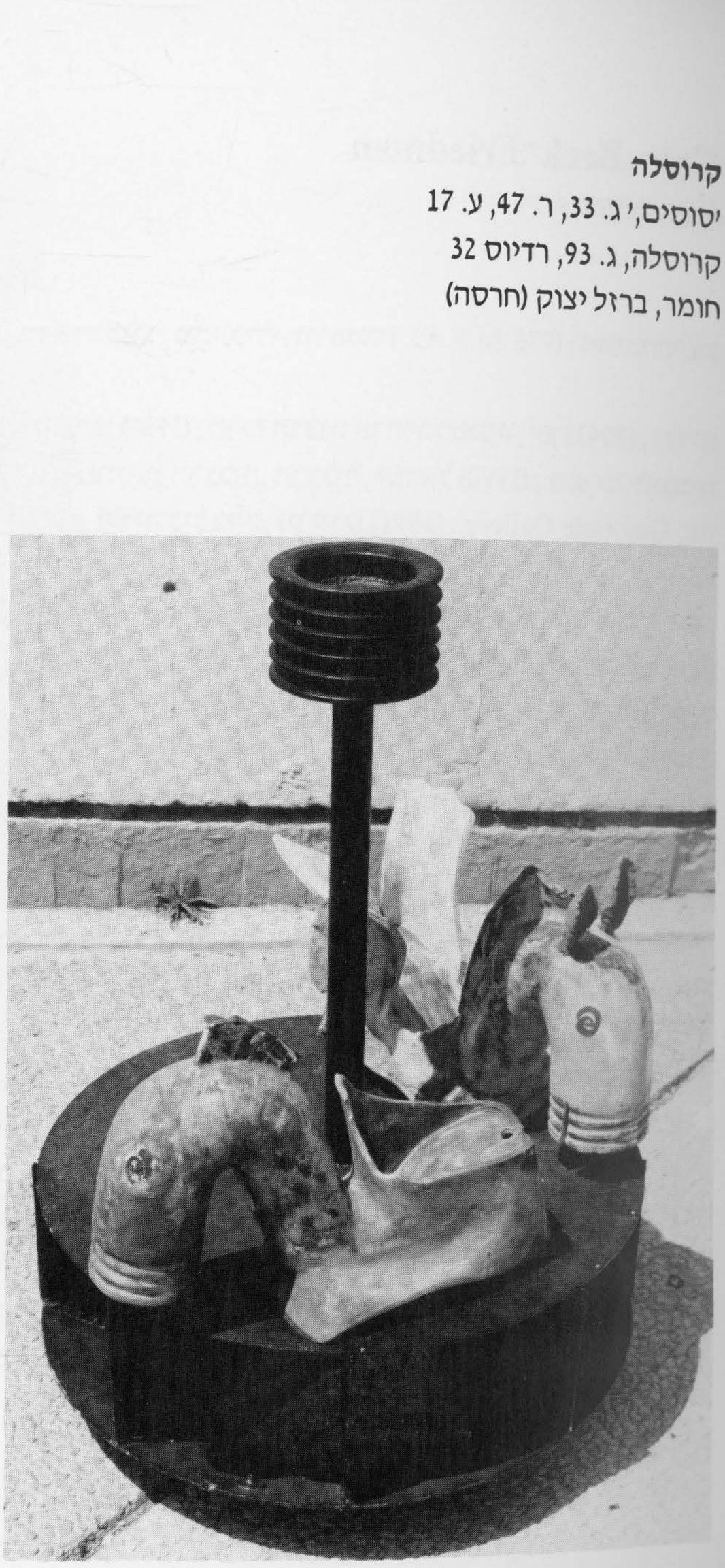

קרוסלה

יסוסים, י ג. 33, ר. 47, ע. 17

קרוסלה, ג. 93, רדיוס 32

חומר, ברזל יצוק (חרסה)

Carousel

Horses , h. 33, w. 47, d. 17

Carousel, h. 93, radius 32

Clay, cast iron (Harsa)

טובה בק־פרידמן
ארצות הברית

Tova Beck-Friedman
United States

נולדה בישראל.
למדה באוניברסיטת פרדיו, ווסט לאפאייט, אינדיאנה (B.F.A., 1974) ; גודארד קולג׳, פליינפילד, וורמונט (M.F.A., 976) ; אוניברסיטת טאמה לאמנות,טוקיו, יפן (לימודים מתקדמים, 84־1982).
תערוכות יחיד: לזלי קולג׳, קיימברידג׳, מסצ׳וסטס (1977) ; גלריה Q, טוקיו, יפן (1984) ; מרכז תרבות ארה״ב בטוקיו, יפן (9841) ; גלריה עמוס אינו, ניו יורק (1985, 1988) ; גלריה מיכלסון ואוריינט, לונדון (1989) ; מוזיאון הרצליה, הרצליה, ישראל (1990) ; המרכז לאמנות חזותית, באר־שבע, ישראל (1990) ; מוזיאון ניוארק, ניוארק, ניו ג׳רזי (1991) ; גלריה ביל בייס, ניו יורק (1991) ; Quietude Gallery , ניו בראנזוויק, ניו ג׳רזי (1992) ; גלריה ביל בייס, ניו יורק (1993).
תערוכות קבוצתיות נבחרות: מוזיאון אטלבורו, אטלבורו, מסצ׳וסטס (1979) ; Key Gallery, ניו יורק (1980) ; אוניברסיטת לייהי, ביתלחם, פנסילבניה (1981) ; ״חימר, חמש דרכים,״ גלריה גנקן, טוקיו, יפן (1984) ; גלריה עמוס אינו, ניו יורק (1985) ; גלריה Artcite, וינדזור, קנדה (1986) ; ״Realities״, מרכז האמנות Small Mansion, לונדון (1987) ; Foundry Gallery, וושינגטון די. סי. (1988) ; המוזיאון העירוני, טרנטון, ניו ג׳רזי (1990) ; ״אשה־אם־אדמה,״ מרכז אלז׳ירה לאמנות זמננו, ניוארק, ניו ג׳רזי (מיצב בביצוע משותף של שני אמנים, 1990) ; גלרית 14 פסלים, ניו יורק (1991) ; מוזיאון מונמות, לינקרופט, ניו ג׳רזי (1991) ; ״שדות פיסול ב־Sagaponack Close״, לונג איילנד, ניו יורק (1992) ; ״חזיונות משני מדבריות,״ גלריה טל, אוניברסיטת גראנד קניון, פניקס, אריזונה (תערוכת שני אמנים, 1992) ; גלריה ביל בייס, ניו יורק (1990, 1992, 1993).
פעילות מקצועית: אמנית אורחת, מוזיאון ניו ג׳רזי לארכיאולוגיה, אוניברסיטת דרו , ניו ג׳רזי (1988) ; אמנית אורחת בפיסול, סקידמור קולג׳, סרטוגה ספרינגס, ניו יורק (1990) ; אמנית אורחת, מרכז לאמנות חזותית, באר־שבע (1990) ; אמנית אורחת, אוניברסיטת גראנד קניון, פניקס, אריזונה (1992).

״הביאנלה לקרמיקה העניקה לי הזדמנות לעבוד בסביבה חדשה, אך, מעבר לכך, העמידה בפני את האתגר של שילוב טכנולוגיה תעשייתית מודרנית עם דימויים ומושגים אשר מקבלים את השראתם מממצאים ארכיאולוגיים.
״ההשראה לעבודתי נובעת מדימויים ארכיטיפיים של ׳האשה׳ או ׳נשיות׳ כפי שהם באים לידי ביטוי במיתוסים קדומים. העבודה אינה מספרת סיפור כלשהו אלא מציגה מעין אפקט מצטבר של מיתוסים תוך יצירת סינתזה של הפיגורטיבי והאבסטרקטי במטרה ליצור דימויים ׳ראשיתיים׳. העבודה שנעשתה במסגרת הביאנלה - מעגל מקודש של קפלות המשלב בתוכו פולחן נחשים והירוגליפים מצריים - משקפת רעיונות ועושה שימוש בדימויים שמצויים בעבודות שביצעה טובה בק־פרידמן לאחרונה ; למשל, ב־**קטעים מן היער הנעלם: הבעת כבוד לאֲשֵׁרָה**, מיצב משנת 1992. לגבי עבודה זו היא אומרת : ״אני יונקת לרוב מדימויים ארכיטיפים נשיים אשר מצביעים על הקשר העמוק שלנו עם הטבע. היער הנעלם הוא בעת ובעונה אחת מטאפורה ודבר מוחשי. אני מביעה ׳כבוד לאֲשֵׁרָה,׳ האלה־האם העברית הנערצת בחורשות, ולסמל העץ המקודש שלה.״
(צילום צבע, עמ׳ 84 ; צילומים נוספים, עמ׳ 21E)

קאפֶּלָה (פרט)
חומר (חרסה, חסין אש)

Cappella (detail)
Clay (Harsa, Hassin Esh)

ולאדיסלב גרניק
פולין

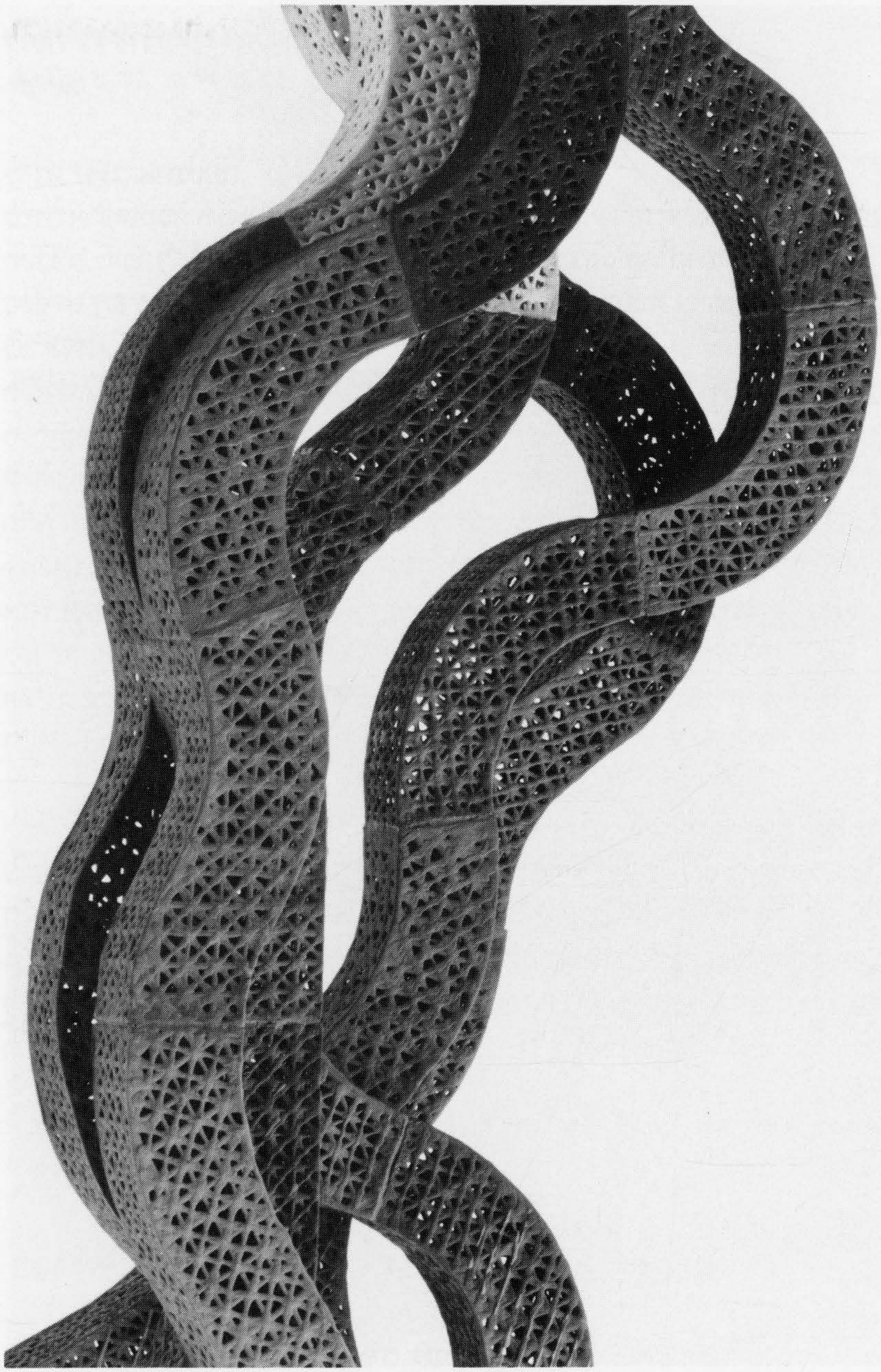
Wladyslaw Garnik
Poland

יליד 1937, פלוסקירוב, פולין.
השלים חוק לימודיו באקדמיה לאמנויות היפות, המחלקה לקרמיקה, וורוצלב, בשנת 1962. תערוכות יחיד: במקומות שונים בפולין, ביניהם במוזיאון הקרמיקה בבולסלביץ' (1963, 1969), קורזוב (1984), קרקוב (1984), המוזיאון האזורי, וולבז'יך (1991), וורוצלב (1988, 1987, 1991), גדנסק (1991).
תערוכות קבוצתיות: מאז 1963, בפולין, איטליה (פאנזה), גרמניה (בובנסהיים־רוקסהיים, לנדאו, דרזדן, וויסבאדן, פרנקפורט, מינכן), שוויץ (לוגאנו, ניון, ברן), צרפת (וואלוריס, ריימס), ארה"ב (פילדלפיה), אוקראינה (זאפורוז'ה), הולנד (אוטרכט). חבר בקבוצת האמנים "לא רק אנו" (וורוצלב).
כנסי קרמיקה: פולין (מאז 1963) וארה"ב (פילדלפיה, 1992).
פרסים: פרס ראשון, פרס שלישי, ו־Grand Prix בביאנלה לקרמיקה פולנית בוולבז'יך (הביאנלה הראשונה, הרביעית והחמישית, 1979, 1985, 1987); פרס רכישה של אזור אמיליה־רומניה, Concorso internazionale della ceramica d'arte, פאנזה, איטליה (1987); Prix Retraites Populaires, הטריאנלה לפורצלן השלישית, ניון, שוויץ (1992).

ולאדיסלב גרניק עשה שימוש בחומר היציקה של "חרסה" ליצירת רצועות חומר שעוביין פחות מסנטימטר. רצועות אלה עובדו ועוצבו לרשתות עדינות של אלכסונים משולבים, ומהן בנה גרניק "שרוולים" תלת־ממדים מודולריים בעלי חתך מלבני. אלה חוברו יחד ל"שרוולים" ארוכים ומפותלים אשר מהם נבנתה העבודה כולה. ה"שרוולים" הריקים המתעקלים במרחב מצביעים על העניין המיוחד שיש לו בשימוש בחלל או בריק כמרכיב אקטיבי ומוחשי בקומפוזיציות שלו. תחום התעניינות אחר קשור ליצירת מערכת ניגודית בין הצורות הגדולות, ולכאורה בעלות ממשות, של ה"שרוולים" לבין המארג העדין של הרשתות המרכיבות אותם. מה שנראה לעין בראיה קרובה לעבודה שונה בתכלית ממה שנראה בריחוק ממנה.

(צילום צבע, עמ' 85; צילום נוסף, עמ' 41E)

ללא כותרת (פרט)
חומר (חרסה)

Untitled (detail)
Clay (Harsa)

Lea Dolinsky
Israel

לאה דולינסקי
ישראל

ילידת 1942, ארגנטינה.
למדה ארכיטקטורה באוניברסיטת בואנוס איירס (1959). עלתה ארצה ב־1963 וקיבלה תואר בוגר בפקולטה לארכיטקטורה ובינוי ערים, הטכניון, חיפה (1967). עבדה באדריכלות (84־1967); למדה פיסול קרמי בהדרכת הדוויג גרוסמן (1974). השתלמה בפיסול בסדנת הפיסול בשפיים (87־1985), באוניברסיטת חיפה (1989), ובסדנת אמנות בארכיטקטורה בברצלונה (1991). הדרכת מבוגרים ונוער בקרמיקה (80־1978).

תערוכות יחיד: גלריה אנטאה, תל־אביב (1985); גלריה רוח כדים, ירושלים (1989); בית יד־לבנים, באר־שבע (1990); גלריה הכיכר, יפו העתיקה (1991); בית אות המוצר הירושלמי (1991).
תערוכות קבוצתיות נבחרות: תערוכות בית האמנים, ירושלים (87־1981); גלרית Del Bello, טורונטו, קנדה (90־1989); "קרמיקה מישראל," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (גרמניה, בלגיה, צרפת, פורטוגל, פולניה, פינלנד, 90־1989); Masterworks Gallery, אוקלנד, ניו־זילנד (1991); גלרית הכיכר, יפו העתיקה (1991, 1992); ארכיטקטים באמנות, בית המהנדס, תל אביב (1992); "קרמיקה ישראל 92," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל, בית כהנא, רמת־גן והאקדמיה הבינלאומית לקרמיקה, איסטנבול (1992); אגודת הציירים והפסלים, תל־אביב (1993).
תערוכות ואירועי קרמיקה בינלאומיים: Metropolitan Museum, טוקיו, יפן (1990); הביאנלה הבינלאומית השניה ב־Averio, פורטוגל (1991); XIIIeme Biennale Internationale de Ceramique ב־Vallauris, צרפת (1992).

"אני רואה את עצמי כפסלת אשר חומר עבודתה הוא אדמה. ולכן הפסלים שלי לא מחופים; הם חומר חשוף בלבן ושחור (פרט לעבודות שנעשו בבאר־שבע, מאחר והחומר ואיכותו לא התאימו לצרכי). הנושאים שלי הם בעיקרו של דבר קבוצות, ציפורים, נשים, בפסל ובתבליט. אני עובדת על נושא האדם והיחסים בין בני אדם מזה מספר שנים, ויוצרת דמויות מסוימות המבטאות פנים שונים של נושא זה. הפסל הגדול עליו עבדתי בתערוכה משמש כדגם בסיסי לקבוצה גדולה של דמויות, מעין יער אנושי, עליה אני עובדת עתה. כהמשך ישיר לעבודתי בביאנלה, אני מכינה פסלים אלה במפעל לא רחוק מתל־אביב. במפעל גדול המרחבים עצמם יכולים לתרום לתנופת היצירה ולשנות את קנה המידה של העבודה לעומת העבודה שנעשית בסטודיו."

(צילום צבע, עמ' 86; צילומים נוספים, עמ' 31E)

The artist with one of her works
Relief, h. 82, w. 94, d. 21

האמנית ליד עבודתה
תבליט, ג. 82, ר. 94, ע. 21

Marylyn Dintenfass
United States

מרילין דינטנפאס
ארצות הברית

ילידת 1943, ברוקלין, ניו־יורק.
למדה ב־Queens College, ניו־יורק (בוגר באמנויות יפות, 1965).
לימדה ב־Parsons School of Design, ניו־יורק (1980־1990) ; Hunter College, ניו־יורק (1985) ; Skidmore College ; (אמנית־אורחת, 1988) ; Sierra Nevada College, לייק טהאו, נבדה (1989) ; בצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים (1989) ; המכללה הלאומית לאמנות ועיצוב, ברגן, נורבגיה (1991, 1992). ביצעה עבודות מוזמנות של עיצוב ארכיטקטוני בכל רחבי ארה״ב.
תערוכות יחיד : מוזיאון קווינס, ניו־יורק (1976) ; מוזיאון סקנקטדי, סקנקטדי, ניו־יורק (1977) ; גלרית רוברט קיד, בירמינגהאם, מישיגן (1979) ; מוזיאון קאטונה, קאטונה, ניו־יורק (1980) ; מיצב בטרמינל רחוב 42, רשות הנמלים של ניו־יורק וניו־ג׳רזי (1985) ; גלרית טרי דינטנפאס, ניו־יורק (1991).
תערוכות קבוצתיות נבחרות : מוזיאון ברונקס, ניו־יורק (1978) ; מוזיאון הרברט ג׳ונסון, איתקה, ניו־יורק (1979) ; גלרית Inge Donath, טרויסדורף, גרמניה (1981) ; מוזיאון סקנקטדי, סקנקטדי, ניו־יורק (1982) ; המוזיאון הלאומי של אמנות אמריקאית, גלרית רנוויק, וושינגטון, די. סי. (1984) ; גלרית ה־National Archives , מונטריאל, קנדה (1987) ; מוזיאון קאטונה, קאטונה, ניו־יורק (1989) ; מוזיאון נבדה לאמנות, נבדה, ארה״ב (1989) ; מוזיאון Brandts Klaedefabric , אודנסה, דנמרק (1990) ; מוזיאון Menginghe, רודן, הולנד (1991).
מענקים ופרסים : Outstanding Achievement Award, תחרות בינלאומית של נשים בעיצוב, סן פרנציסקו, קליפורניה (1983) ; מדלית כסף, תחרות הקרמיקה הבינלאומית הראשונה, מינו, יפן (1986) ; פרס רוונה, Concorso internazionale della ceramica d'arte, פאנזה, איטליה (1987) ; Residency Grant, סימפוזיון הקרמיקה הבינלאומי, Tommerup, דנמרק (1990)

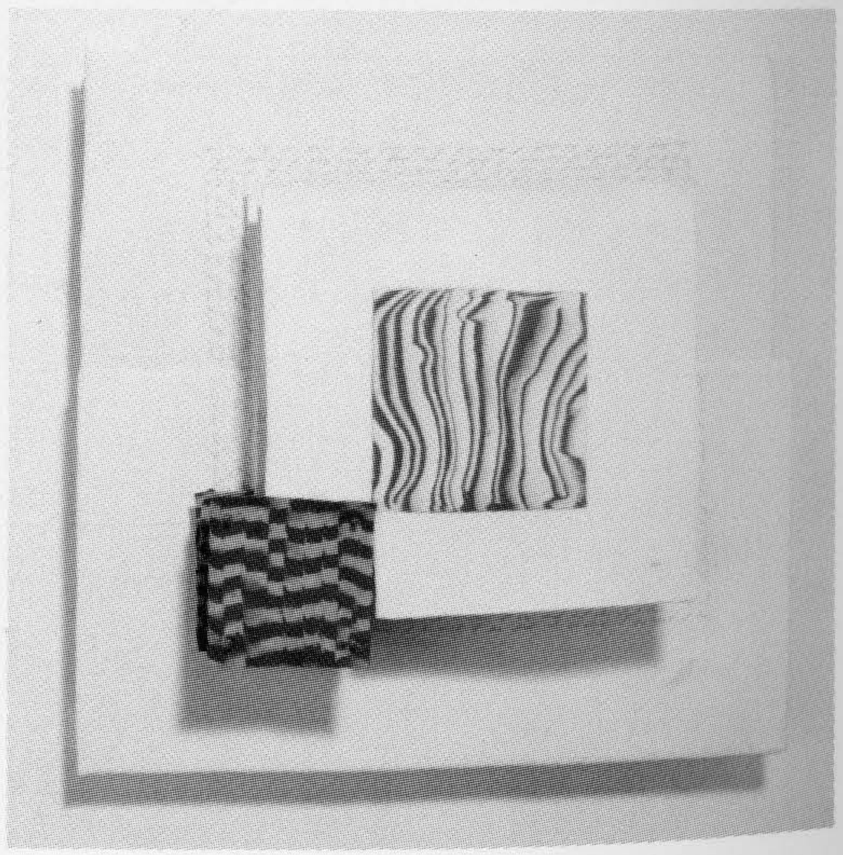
מרילין דינטנפאס מעמידה את אידיום הציור האמריקאי בשרות הארכיטקטורה והעיטור הארכיטקטוני. היא עבדה במשך מספר שנים בביצוע עבודות קרמיקה ארכיטקטוניות גדולות־ממדים שהיו מבוססות על תפיסת פיסול מודולרית ומינימליסטית ושבהן אלמנטים זהים של חומר קרמי אורגנו על קירות במגוון של צורות. לאחרונה התמקדו מאמציה ב״ציור על חומר״ (למשל, סידרת **פרדיגמה**, 1991). החומר הקרמי עליו מבוצע הציור מהווה לדבריה שטח־פנים בר־שינוי שנותן אין־ספור אפשרויות הבעה. ״החומר מספק תרגול מחשבתי ומשלב אלכימיה ואסתטיקה. העבודה אתו מצריכה שמירה וזיכרון : הצבעים המונחים על החומר כלל אינם דומים לתוצאות שלאחר השריפה, הממדים הפיזיים משתנים באופן דרמטי, ושטח הציור הופך פניו לגמרי בתהליך העבודה.״ לטענתה, העבודה בבית־החרושת ״נגב קרמיקה״ היתה עבורה ניסיון עם השלכות רבות לעתיד לבוא. בית־החרושת עושה שימוש בטכנולוגיה מאד מתקדמת, וזאת בניגוד לתנאים הפרימיטיביים יחסית שמציע הסטודיו. היא עבדה בעבר רבות עם הפורמט המרובע, אך מעולם לא עם אריחים קרמיים. העבודה ב״נגב קרמיקה״ אפשרה לה לשלב את הציור, שהיה עד כה בקנה מידה קטן יחסית, עם התפיסה המודולרית והמינימליסטית יותר של העבודות הארכיטקטוניות גדולות־הממדים אותן ביצעה בעבר.

(צילום צבע, עמ׳ 87 ; צילום נוסף, עמ׳ 29E)

עבודותיה של מרלין דינטנפאס על ריצפת "נגב קרמיקה" (עבודתה של מריאן פוסגרין נראית בחלקו העליון של הצילום)
Marylyn's works on the floor of "Negev Ceramics" (Marianne Fossgreen's work is seen near the edge)

הוא עשה זאת (מתוך סידרת "פרדיגמה") 1991
ג. 56, ר.56, ע. 7
קרמיקה, גרפיט, פלדה
He did it (from "Paradigm" series)
h. 56, w. 56, d. 7
Ceramic, graphite, steel

מריון הלד
ארצות הברית

Marion E. Held
United States

ילידת 1939, ניו־יורק.
למדה באוניברסיטת ניו־יורק (B.S., 1961); Montclair State College, מונטקלייר, ניו־ג׳רזי (M.F.A., 1977).
תערוכות יחיד נבחרות: גלריה 84, ניו־יורק (1980); מוזיאון מדינת ניו־ג׳רזי (ביחד עם המלחין נורמן לווֹרי, 1981) Passaic County College; פטרסון, ניו־ג׳רזי (1981); גלרית קורן, אוניברסיטת Drew, מדיסון, ניו־ג׳רזי (1981); ספריה ציבורית ע״ש פיין, פיירלון, ניו־ג׳רזי (1985); גלרית מרכז רובסון, אוניברסיטת Rutgers, ניוארק, ניו־ג׳רזי (1985); מוזיאון ניוארק, ניוארק, ניו־ג׳רזי (1989); מרכז אלג׳ירה לאמנות בת־זמננו, ניוארק, ניו־ג׳רזי (1991); מוזיאון מוריס, מוריסטאון, ניו־ג׳רזי (1992); גלרית 14 פסלים, ניו־יורק (1993).
תערוכות קבוצתיות נבחרות: הביאנלה השלישית של אמני ניו־ג׳רזי, מוזיאון ניוארק, ניוארק, ניו־ג׳רזי (1981); מוזיאון מוריס, מוריסטאון, ניו־ג׳רזי (1984); גלרית מונקוטוף, ניו־יורק (1986); מרכז אלג׳ירה לאמנות בת־זמננו, ניוארק, ניו־ג׳רזי (1988); הגלריה העירונית ללא קירות, ניוארק, ניו־ג׳רזי (1988); תערוכת גן הפסלים, Burlington County College , פמברטון, ניו־ג׳רזי (1990); גלרית 14 פסלים, ניו־יורק (תערוכת שני אמנים, 1991); מוזיאון מדינת ניו־ג׳רזי (1992); המוזיאון העירוני של ג׳רזי־סיטי (1992); גלרית ביל בייס, ניו־יורק (1992).

Of Koobi Fora 1993
(אחת מתוך תשע תיבות)
ג. 46, ר. 51, ע. 25.5
אבנית, עץ

Of Koobi Fora 1993
(one of 9 boxes)
h. 46, w. 51, d. 25.5
Stoneware, wood

(צילום צבע, עמ׳ 88; צילום נוסף, עמ׳ 43E)

תחילתה של העבודה שבוצעה בביח"ר "חרסה" באימוץ התפישה הצורנית והעיקרון המבני העומדים בבסיס מיצב בשם Of Koobi Fora שהקימה מריון הלד בגלרית 14 הפסלים, ניו־יורק (1993). העבודה כללה תשע תיבות עשויות עץ ישן המכילות "עצמות" או שברי יציקות של גוף האדם. קופסאות עץ תלויות על הקיר הכילו שברי צורות מופשטות בחומר. "הרעיון הראשוני לגבי עבודתי ב'חרסה' היה לעשות שימוש ב'אסלה המזרחית' כמסגרת, כפי שהשתמשתי בתיבות העץ, ולהכניס צורות שונות לתוכן של אסלות אלה. בהמשך עבודתי באתי לכלל החלטה לצרף את האסלות יחד, ולהכניסן למסגרת כפסל אחד. המסגרת בה השתמשתי נמצאה בחצר בית החרושת והותאמה לצרכי על־ידי רתך בית החרושת."

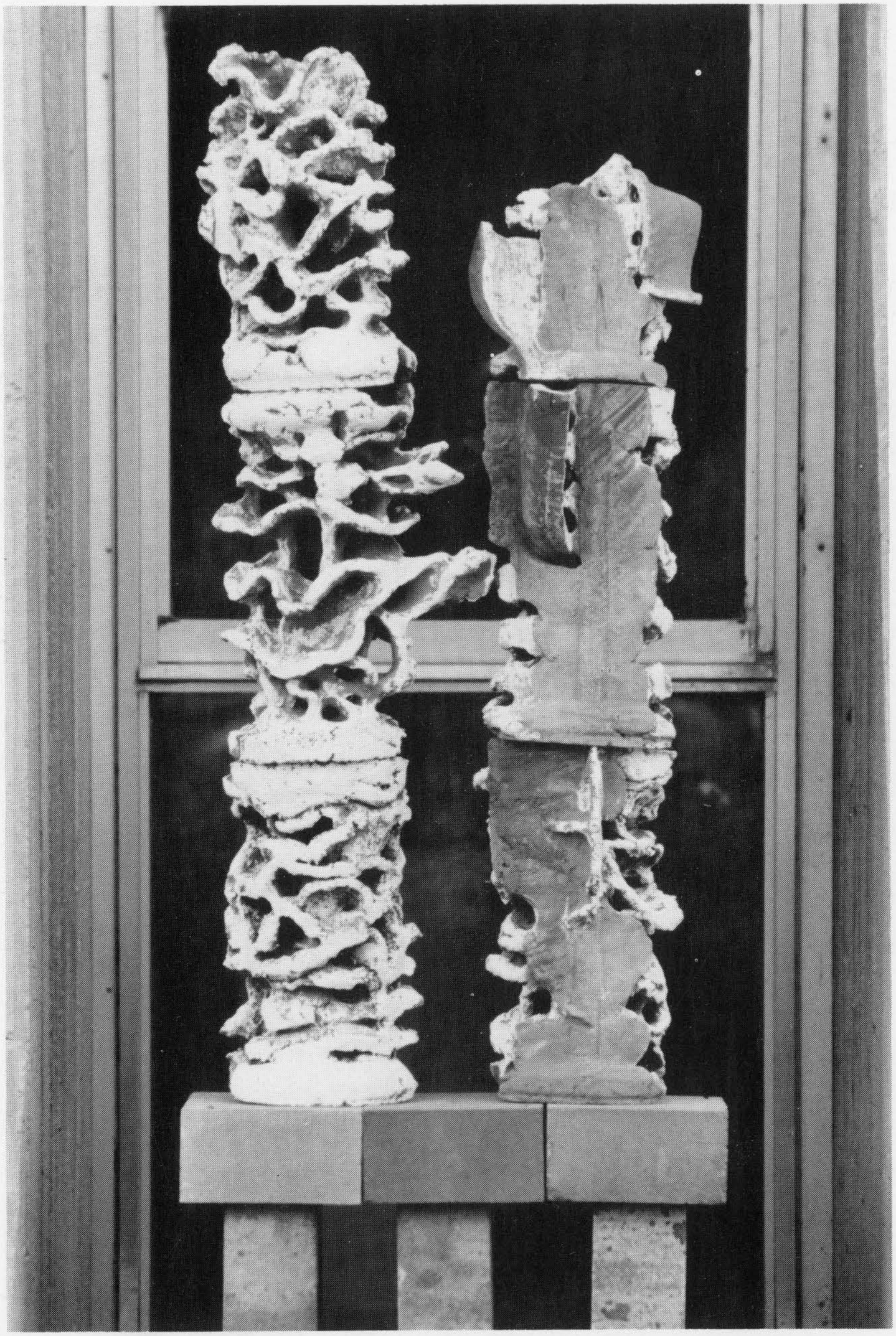
ורוניקה וויץ
צ׳כיה

Veronica Witz
Czech Republic

ילידת 1944, ניטרא, צ׳כוסלובקיה.
למדה באוניברסיטת האמנויות בברטיסלבה והתמחתה בפיסול (69־1963). חיתה בפראג ועבדה כמורה בבית־ספר לאמנות (73־1969). עברה לקושיצה והחלה לעבוד כאמן עצמאי (92־1973). עברה להתגורר בפוליצ׳קה בשנת 1993.
תערוכות קבוצתיות נבחרות: 7 giovanni slovachi , פדואה, איטליה (1969); Pittura slovaca , מונטפלקונה, איטליה (1971); פיסול בן זמננו בסלובקיה המזרחית, קושיצה (1979); רישומים של פסלי סלובקיה המזרחית, פרשוב (1983); סלון יצירה (פיסול), פרשוב (1986); תערוכת בית הספר לפיסול של יוזף קוסטקה, הודונין יבלוניצה, בנסקה ביסטריצה, ליפטובסקי מיקוּלש, ברטיסלבה (1988); סלון יצירה 91׳, פרשוב (1991); תערוכת שלושה אמנים, קושיצה (1991); תערוכת שלושה אמנים, ברטיסלבה, בוֹיניצה (1992).
תערוכות ואירועי קרמיקה בינלאומיים: תערוכת בינלאומית לפיסול קרמי, ״פיסול בפארקים של פישטאני,״ פישטאני (1988, כלת פרס); סימפוזיון קרמיקה בינלאומי, טומשובצה, סלובקיה (1991).

עבודות הפיסול של ורוניקה וויץ כוללות פורטרטים ודמויות בברונזה, אפוקסי, עץ וחומר. בין פעילויותיה ניתן למנות עיצוב תחריטי של מדליות בברונזה, כלי קרמיקה ביתיים, וכמו כן עבודות עיצוב ארכיטקטוני בקרמיקה ונחושת מעובדת.
״עד שנת 1991 היה החומר עבורי רק טכניקה אחת מני רבות. עבודתי כיום מתמקדת יותר ויותר במבחר גדול של טכניקות וחומרים קרמיים. העבודות אותן ביצעתי בבאר־שבע נותנות ביטוי לעיסוקי בנושא השינוי, אשר מבטא גם הליכים שעוברים עתה על מולדתי. זהו שינוי פנימי אשר מותיר את פני השטח ללא שינוי של ממש. דבר זה מתבטא בעבודתי במשחק ההדדי שבין פני השטח לבין תכנים פנימיים. עבודתי מגדל חסין אש מגלמת את המעבר מחומר בצורתו הטבעית (מונח בתוך ה״מגדל״ בשקיקי פלסטיק) לשברי החרס בעיבוד ראקוּ המצפים את פני השטח של העבודה. חוטי המתכת המחברים את חלקי העבודה מגדירים את אופיו החולף והארעי של כל דבר.״

(צילום צבע, עמ׳ 89 ; צילומים נוספים, עמ׳ 70-71E)

"מגדלים" במובלעת חלון הגלריה,
אוניברסיטת בן־גוריון
ג. (שמאל) 115, (ימין) 103
חומר (חסין אש)

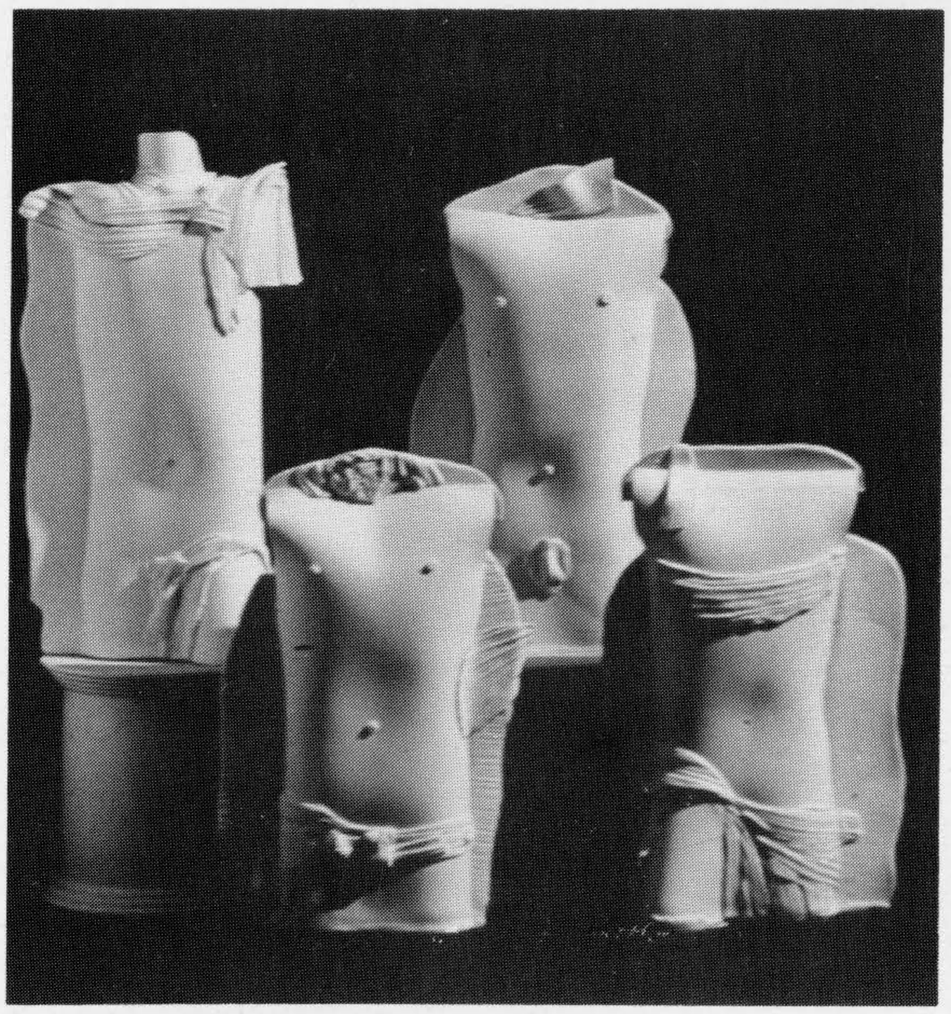
"Towers" in the Gallery window recess
Ben-Gurion University
h. (left) 115, (right) 103
Clay (Hassin Esh)

Alexander Zadorin
Russia

אלכסנדר זאדורין
רוסיה

למד במכון מוכינה לאמנויות השימושיות ולעיצוב תעשייתי, סאנט פטרסבורג (לנינגרד).
תערוכות יחיד: אולם התצוגה של איגוד אמני לנינגראד (פיסול קרמי ועבודות על נייר, 1988); המוזיאון הרוסי (פיסול קרמי וגרפיקה, 1992).
תערוכות קבוצתיות נבחרות: התערוכות השנתיות של אמני לנינגראד (1968-1992); ותערוכות "קומפוזיציה אחת" של אמני הקרמיקה בלנינגרד (1976-1987).
תערוכות ואירועי קרמיקה בינלאומיים: Concorso internazionale della ceramica d'arte, פאנזה, איטליה (1974, 1976, 1977, 1981, 1984); הביאנלה הבינלאומית של קרמיקה אמנותית, Vallauris, צרפת (1982); '88 Europaische Kunsthandwerk, שטוטגרט, גרמניה (1988); קרמיקה בת־זמננו באירופה המזרחית, פילדלפיה, פנסילבניה (1992). כמו כן השתתף בחילופי אמנים וסימפוזיון קרמיקה בחסות מוזיאוני האמנות של אוניברסיטת צפון אריזונה, פלגסטאף, אריזונה (1991).

אלכסנדר זאדורין נשאר נאמן לפלטות של ביח"ר "חסין אש." פלטות אלה עובדו לתבליטים פיסוליים אשר שימשו לבניה נפחית של צורות טו רסו (גוף אנושי נטול גפיים וראש), ראשי סוסים, וכו'. תבליטים אלה עברו עיבוד קווי נוסף, וכל אלה מעמידים את יצירתו בסימן מפגש בין עיטור דו־ממדי של פני השטח לבין תלת־ממד, בין דקורטיביות מודרנית ותפיסה קלאסית, בין נאיביות ותחכום.

עבודות פורצלן מוקדמות

Earlier porcelain works

(צילום צבע, עמ' 90; צילום נוסף, עמ' 77E)

Elke Huala
Austria

אלקה חואלה
אוסטריה

ילידת 1943, St Georgen bei Murau, אוסטריה.
למדה פיסול במינכן וקדרות ב־Bad Gams, אוסטריה. כמו כן עבדה עם אמני קרמיקה באוסלו וברגן, נורבגיה, והיתה בשנת לימודים בארה״ב, אנגליה וצרפת.
עובדת מאז 1972 בסטודיו הקרמיקה שלה ב־ Deutschlandsberg, אוסטריה.
תערוכות יחיד: ברגן ואוסלו, נורבגיה (1967, 1983) ; באוסטריה, ב־Leoben (1975), Murau (1976), גראץ (9־1978, 1985, 1989), וינה (1985, 1990), Amstetten (1990), Vöcklabruck (1990), St. Pölten (1991), St. Lambrecht ו־Klagenfurt (1992).
תערוכות קבוצתיות: גרמניה, ארה״ב, יפן, אוסטריה, ניו־זילנד, נורבגיה ואיטליה.
סימפוזיונים: ברגן ואוסלו, נורבגיה (1988, 1990) ; גראץ, אוסטריה (1989) ; Frauenau, גרמניה (1990, 1991).
תערוכות ואירועי קרמיקה בינלאומיים: מינו, יפן (1986) ; קובלנץ, גרמניה (1986, 1988) ;Concorso internazionale della ceramica d'arte, פאנזה, איטליה (1991) ; גראץ, אוסטריה (1991) ; פרס פלצ׳ר, אוקלנד, ניו־זילנד (1989, 1990).

אתמול כמו מחר
(מתוך סידרה של 15 עבודות, 1992)
ג. 75

Yesterday Like Tomorrow
(from a series of 15 works, 1992)
h. 75

(צילום צבע, עמ׳ 91 ; צילום נוסף, עמ׳ 45E)

הצמחים דמויי־טוטם או עמודי הטוטם דמויי־הצמחים ביצירתה של אלקה חואלה משלבים דקורטיביות באנתרופומורפיות מאיימת, ותחושה זו באה לידי ביטוי בולט במיוחד בדימוי השבטי של ראשים תקועים על מוט ביצירתה לאחדים מהם יש עיניים כחולות (ראה צילום עם האמנית). יצירה זו מצביעה על המשכיות מסוימת עם סידרה של ראשים אותה ביצעה אלקה חואלה בשנה שעברה. הסידרה, ששמה **אתמול כמו מחר**, מהווה אמירה כנגד מלחמות שונות שיש בעת הזו בעולם כולו. העבודות שנעשו בישראל במסגרת הביאנלה, ובמיוחד **אביב בנגב**, היוו השראה לסידרה חדשה של עבודות בשם פרחים מאובנים בגווני כחול אותה החלה עם שובה הביתה.

האמנית עם עבודתה **לאחדים מהם יש עיניים כחולות**
חומר, ברזל, שריפה פרימיטיבית (חרסה)

With her work **Some of Them Have Blue Eyes**
Clay, iron, primitive kiln (Harsa)

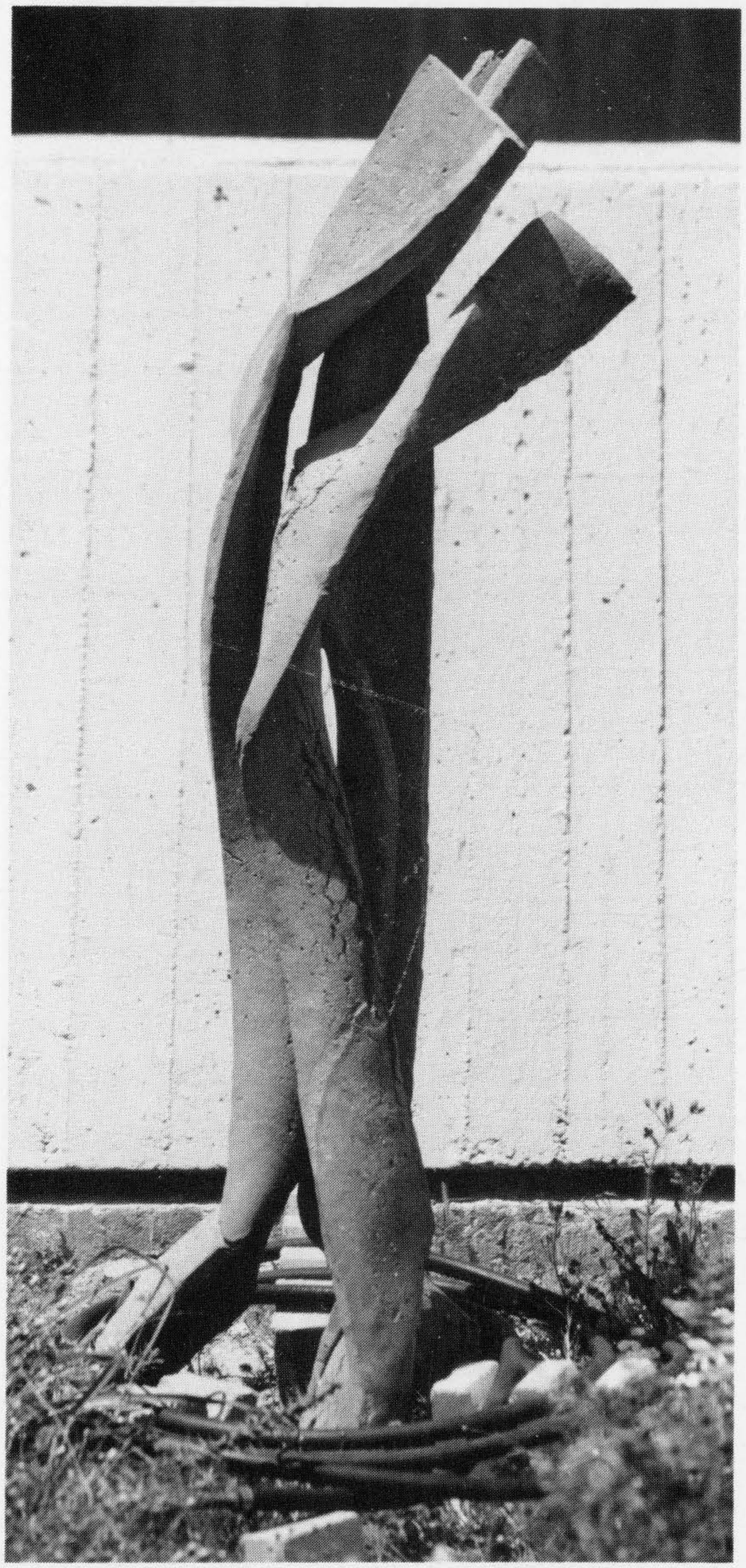
Harald Jegodzienski
Germany

הראלד יגודזינסקי
גרמניה

יליד 1952, קאסל, גרמניה.
למד באוניברסיטת קאסל, תחילה לקראת תעודת־הוראה (73־79), ולאחר מכן לימודי דיפלומה בקרמיקה ופיסול (79־85). פתח סטודיו בגיסן (Giessen), גרמניה (1985).
תערוכות יחיד נבחרות: קאסל (1979); גלרית Das Bilderhaus, פרנקפורט (1983); גלרית Teehaus, ברמן, גרמניה (1986); גלרית Unterer Hardthof, גיסן, גרמניה (1987); מוזיאון Boymans־van־Beuningen, רוטרדאם, הולנד (1989); Oberhessisches Museum, גיסן (1990); גלרית Kunen, דולמן (Dülmen), גרמניה (1990); גלרית Werkkunst, ווירצבורג (Würzburg), גרמניה (1992)
תערוכות קבוצתיות נבחרות: "קרמיקה בת־זמננו," Hetjens־Museum, דיסלדורף (1984); "קרמיקה בינלאומית," מוזיאון לאמנויות יפות, טייפה, טייוואן (1985); "חומר וצורה," מוזיאון לוקסמבורג, פאריז (1985); "'86 Arte Fiera", בולוניה, איטליה (1986); "קרמיקה אירופאית בימינו," קֶרַמיוֹן, פרכן (Frechen), גרמניה (1986); "קרמיקאים גרמנים- תערוכת האומות," פאנזה, איטליה (1987); "תחילה פאנזה - עתה האנובר," גלרית Böwig, האנובר, גרמניה (1988); "אמני הקרמיקה '88 - '78," פורום, לוורקוסן (Leverkusen), גרמניה (1989); "מאה דוגמאות של קרמיקה בת־זמננו," מוזיאון Focke, ברמן, גרמניה (1990); הטריאנלה השלישית לפיסול קטן, זגרב, יוגוסלביה (1990); "קרמיקה גרמנית בת־זמננו," קֶרַמיוֹן, פרכן (1991); מוזיאון ב־ Andreasstift, וורמס (Worms), גרמניה (1992).
אירועי קרמיקה בינלאומיים: ארלַך, אוסטריה, אגודת האמנות והתרבות של דרום אוסטריה (1985); שיקלוש (Siklós), הונגריה (1989); רומהילד (Röhmhild), גרמניה המזרחית (1990); סילקבורג, דנמרק (1993).
פרסים: פרס שלישי, "קרמיקה בת־זמננו," אופנבורג, גרמניה (1985); פרס ראשון בפיסול קרמי, "פרס ווסטרוואלד - קרמיקה גרמנית 1985," 1985(Höhr-Grenzhausen); פרס עבודי, באר־שבע (1993).

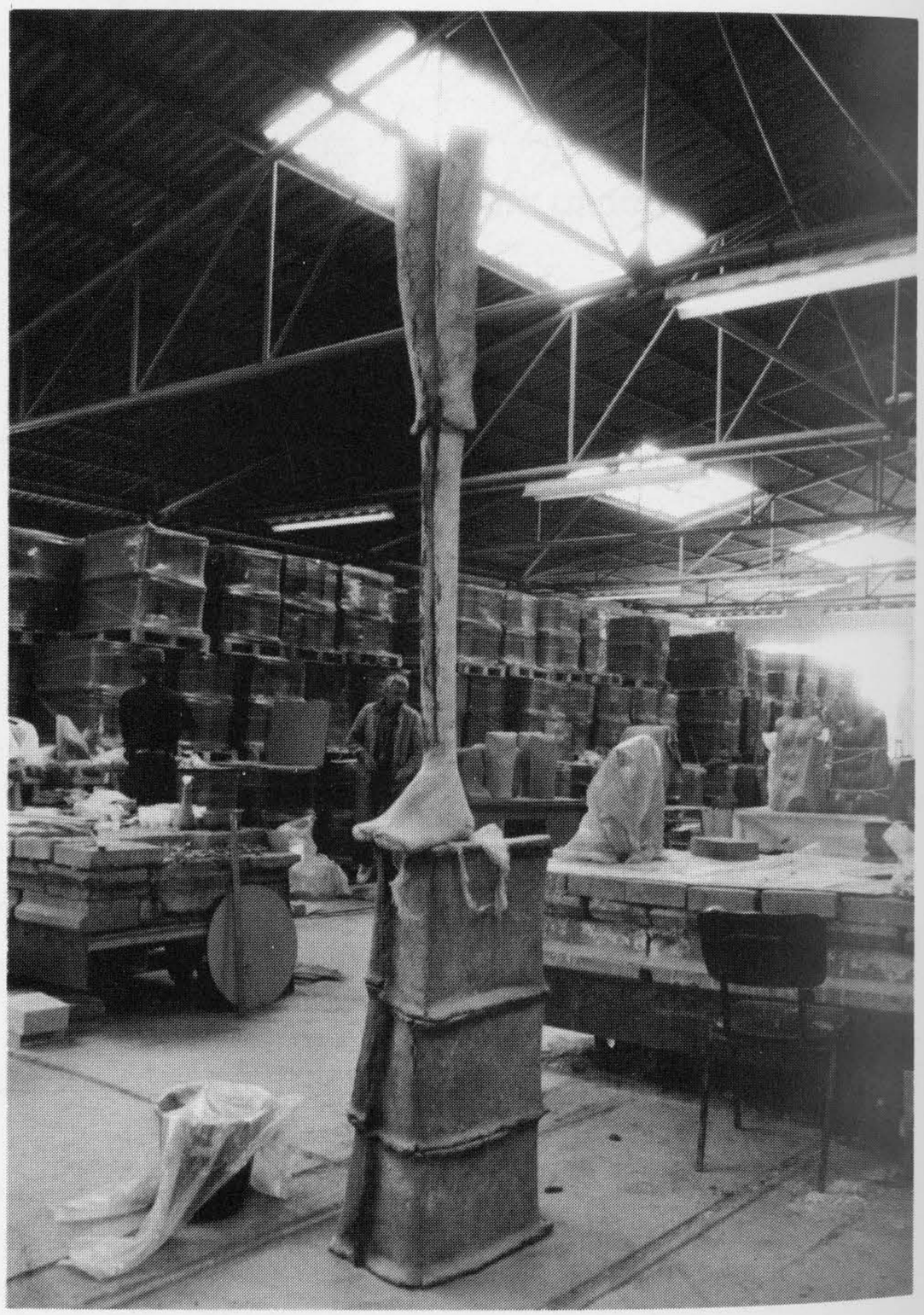
הראלד יגודזינסקי מוצא הבדל רב בין העבודות אותן ביצע לפני הביאנלה לבין עבודותיו בתקופה שמיד לאחריה. אין ספק שמן ההתחלה הוא חיפש בעקשנות אחר תכנים מקומיים, אשר חלקם טבועים בנושא האקולוגי, בבעית המים, ובמאבקם של צמחים על קיומם במדבר (אלה באים לידי ביטוי, למשל, בצמחים ה"מאובנים" והמיובשים שלו ובחומרי הגרוטאות אשר שולבו בהם). אחרים, כגון דמות הרגל על הדוכן, נוטים לכוון פוליטי שיש לו השלכות מקומיות וכלליות כאחד, ומציעים פרספקטיבה שנונה ומלאת הומור על אפיוניה המיתולוגיים ומלאי־הוד של האנדרטה הפוליטית.

"הטבע, כרב־אומן ומורה, הפנה אותי אל הנוף המגובב, הראשוני ורב־העצמה של מדבר האבנים של הנגב והצביע על קיומו של מורה אחר - חומר ה'אדמה.' צורות הטבע הן גדולות ורבות־עצמה מכדי שנוכל לחקותן, ויכולים אנו להתמקד אך ורק בשפתו של אלמנט טבעי כגון "חומר," אשר הופך את הצורה־אנרגיה של הטבע לטבע שני. טבע שני זה מתעדן באמצעות עבודתו של האדם וכוחה של האש, ויש בו משום שילוב של טבע, אמנות, וטכניקה (שהיא אכן מייצגת את התרבות שמאחריה). הפסלים והמיצבים שלי, בהם אני עושה שימוש בצורת־דיבור זו של הטבע השני, מהווים מעין 'הערות' אשר מגדירות את ניסיונותי ואת חוויותי, מצמצמות תהליך להרף־עין ומקפיאות אותו בזמן."

ללא כותרת, ג. 125, חומר, לבנים, צינור גומי (חסין אש)
Untitled, h. 125, clay, bricks, rubber hose (Hassin Esh)

ללא כותרת, ג. 280, חומר (חסין אש)
Untitled, h. 280, clay (Hassin Esh)

(צילום צבע, עמ' 92 ; צילומים נוספים, עמ' 49E)

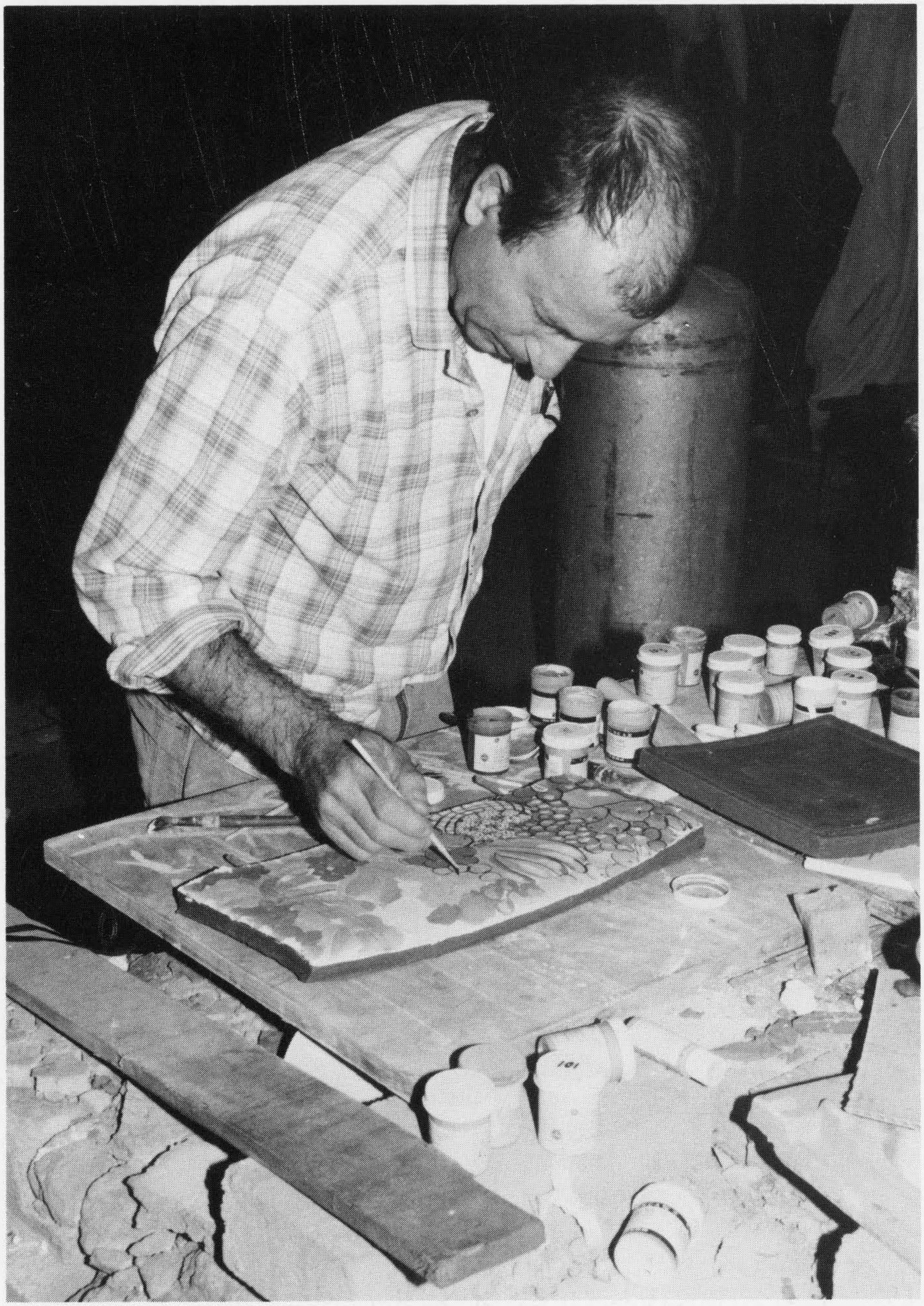
דורון יעקבי
ישראל

Doron Yacobi
Israel

יליד 1946, הרצליה.
למד קרמיקה, ציור, גרפיקה ופיסול. עבד במשך שנה אחת בבית־החרושת לקרמיקה "לפיד" (1968), ומאז 1969 עובד בסטודיו הקרמיקה שלו.
תערוכות יחיד: גלרית "רוח כדים," ירושלים (1990); בית כהנא, מוזיאון רמת־גן (1992).
תערוכות קבוצתיות: בארץ ובאירופה. הוזמן למוזיאון העיר גֶרַא, גרמניה, למשך חודש ימים (1992), ותערוכה מעבודותיו הוצגה במוזיאון.

דורון יעקבי עוסק בעיקר בקדרות בטכניקת רַקוּ. לביאנלה בא ללא כל תכנון מראש. עניין אותו בעיקר השוני בין מסגרת זו לבין פעילותו הרגילה כקדר והאפשרות שניתנה לו כאן לצייר, לחרוט, ואפילו "להשתולל," כאות נפשו.

(צילום צבע, עמ' 93; צילום נוסף, עמ' 73E, צילום עבודות שהוצגו במסגרת התערוכה הכללית, עמ' 128)

ורדה יתום
ישראל

Varda Yatom
Israel

ילידת 1946, חולון.
למדה במכון לאמנות, תל־חי, וב"אורנים," מכון לאמנות (72־1967), ולאחר מכן השלימה לימודי ב..א. באוניברסיטת חיפה, חוג לאמנות - קרמיקה (1979). למדה וסיימה עם תואר מ.א. בפיסול קרמי באוניברסיטת אלפרד בניו יורק (88־1986).
עבדה שנים רבות כמחנכת, מורה לאמנות ומנהלת בביה"ס התיכון המקומי בקיבוץ סאסא. כיום, מתמקדת בפיסול קרמי בסטודיו שלה בקיבוץ סאסא. מלמדת פיסול במגמת האמנות בתיכון המקומי וכן פיסול קרמי במכון לאמנות "אורנים."
תערוכות יחיד נבחרות: גלרית הקיבוץ (1985); אוניברסיטת אלפרד, ניו יורק (1988); גלרית הקומה התחתונה, קיבוץ אילון (1989); גלרית אות המוצר, ירושלים (1989), מוזיאון בר־דוד, קיבוץ ברעם (1990), מוזיאון הרצליה (1991); מוזיאון ערד (1992); אוניברסיטת Long Beach, קליפורניה (1992).
תערוכות קבוצתיות נבחרות: הסימפוזיון לפיסול בשטח פתוח בפארק רמת גן, ישראל (1985); תערוכות בארה"ב בשנים 88־1987; גלרית הקיבוץ, תל־אביב (1988); "קרמיקה מישראל," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (גרמניה, בלגיה, צרפת, פורטוגל, פולניה, פינלנד, 90־1989); מגדל רסקו, תל־אביב (1989, 1992); "קרמיקה קדומה ועכשווית," לימודי מוזיאולוגיה, אוניברסיטת חיפה (1992); "קרמיקה מישראל," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (גרמניה והונגריה, 1992); "קרמיקה ישראל 92," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל, בית כהנא, רמת־גן והאקדמיה הבינלאומית לקרמיקה, איסטנבול (1992); גלרית תחנת הרכבת הטורקית, באר־שבע (1993); בית כהנא, רמת גן (1993); מוזיאון בר־דוד, קיבוץ ברעם (1993).

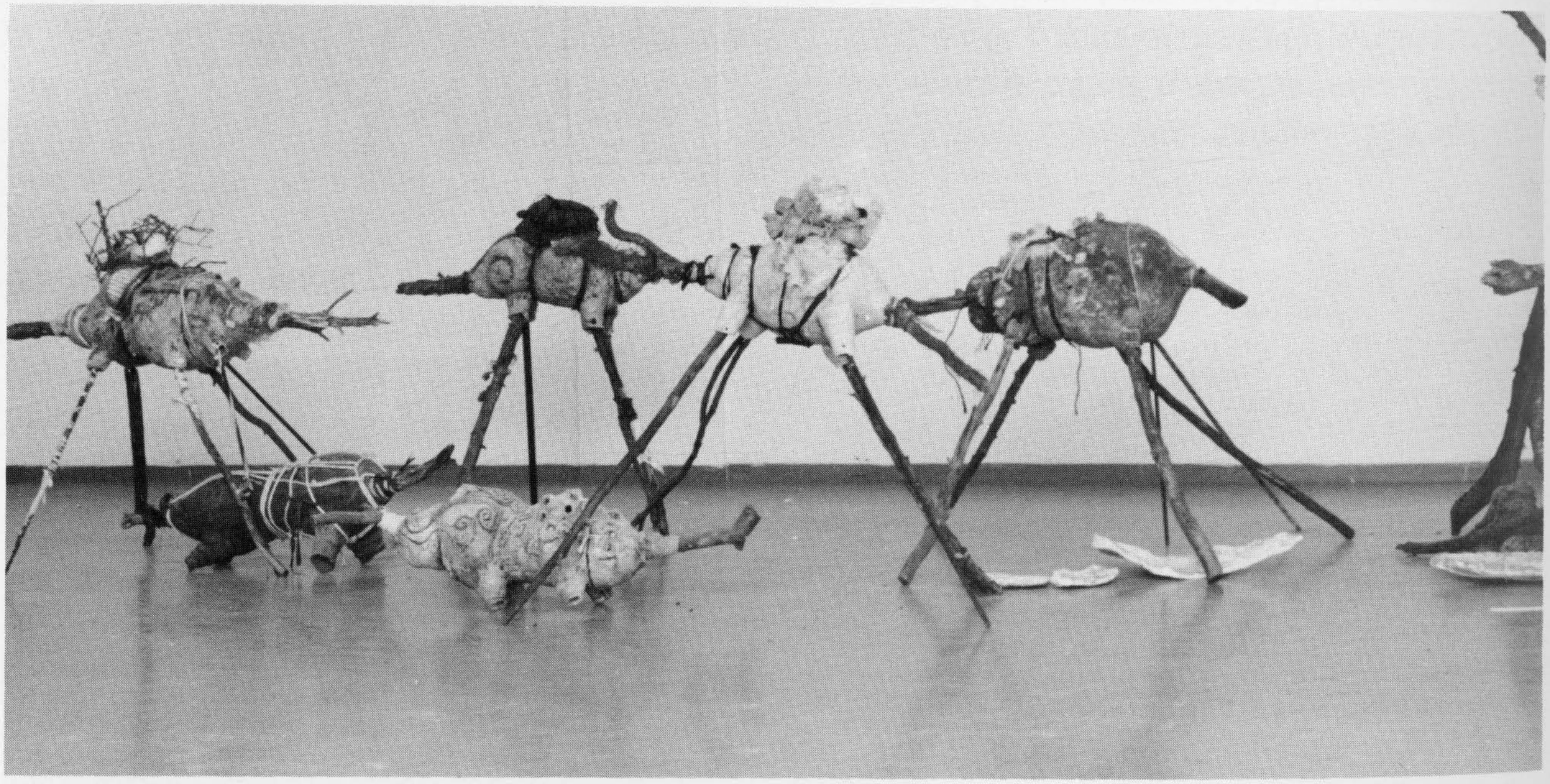
"החומר הקרמי על תכונותיו החומריות והמאגר התרבותי־אנושי שהוא נושא עמו מהווה עבורי הזדמנות לטפל בשפה ויזואלית־פיסולית בהווית קיומו של האדם, ומעלה שאלות הקשורות לשפת האמנות וכן למציאות הישראלית האקטואלית דרך עיצוב דימויים מוכרים הטעונים בהקשרים אקטואליים. העבודות בביאנלה, אשר שאבו את השראתן מדימויים קודמים ביצירתי - עדר־כבשים, אלונקות, כידונים וכפות ידיים - צמחו ממטען מושגים הקשור לקונפליקטים האנושיים והתרבותיים השייכים לסביבה הים־תיכונית ולאווירת הנגב שבה הם נוצרו.
"בגלגולו הקודם הזכיר 'עדר־הכבשים' כדים עתיקים, אשר הפכו למעין מכלים המורכבים משני חלקים מרוקעים המזכירים גולם או ארון קבורה. אלה נישאו על שתי רגליים והיו משופדים על גבי מוט אופקי. הכבשים שייכים לנוף הארצישראלי ולנגב בפרט ונושאים מטענים תרבותיים הקשורים לסיפורי התנ"ך, לנדודים בארץ המובטחת, ולחלוציות הישראלית (הרועה העברי עם חלילו); לפסטורלי ולקרבן. הכבשים אותם יצרתי במסגרת הביאנלה ממשיכות את אותה מורכבות רעיונית - מה שנתפש במבט ראשון כדימוי פסטורלי של עדר כבשים מתערער כאשר נוכחים לדעת שהכבשים עקודות על מקל ורגליהן 'תקועות' כמבנה הנושא שיפודי 'מנגלי' (רעיון זה מומש רק בחלקו)."

(צילום צבע, עמ' 94; צילום נוסף, עמ' 75E)

אלה אינן ציפורים נודדות 1989
מיצב, ג. 100
חומר, בד, חבל, ברזל

These are Not Migrating Birds 1989
Installation, h. 100
Clay, cloth, rope, iron

רחל כדמור
ישראל

Rachel Cadmor
Israel

ילידת 1940, ישראל.
למדה קרמיקה בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים (67-1964).
עובדת ומלמדת קרמיקה בסטודיו שלה. בעבר התרכזה בעיקר בעשיית תבליטים וביצעה קירות דקורטיביים בבניני ציבור.
תערוכות יחיד: גלריה אביב, כפר סבא (1979); "גלריה 4," רחובות (1979); גלריה Schläppi, באזל, שוויץ (1980); גלריה Torres Begue, מדריד, ספרד (1980); גלריה Art Jardin, ציריך, שוויץ (1980).
תערוכות קבוצתיות נבחרות: תערוכת מעצבי קרמיקה בישראל, מוזיאון דיזנגוף, תל-אביב (1968); "ירושלים 25," מרכז הכנסים, לוס אנג'לס, ארה"ב (1972); Concorso internazionale della ceramica d'arte, פאנזה, איטליה (1970); Mustermese, באזל, שוויץ (1983); טריאנלה ל"קרמיקה קטנה," זגרב, קרואטיה (1990); הטריאנלה הבינלאומית השלישית לקרמיקה בת-זמננו, Grottaglie, איטליה (1991); מוזיאון Suntory, טוקיו, יפן (1991).

"בשנים האחרונות אני עובדת בנושא 'כלים ונופים,' ומשלבת עבודות באבניים עם עבודות בפיסול יד. העבודות מבוצעות בשריפה בטמפרטורות גבוהות ובחלקן הגדול גם בַרקוּ. העבודה שנעשתה ב"חסין אש" בזמן הביאנלה, **ספסל אחד ושני כיסאות**, מאופיינת על-ידי קווים מעוגלים דוגמת 'כלים ונופים.' התנור שאפשר שריפה של עבודות גדולות עזר לי לממש את רצוני לעשות את העבודה גדולה מכפי שאני מורגלת בסטודיו שלי. אף כי למראית עין זאת היא עבודה שימושית (ספסלי ישיבה), ניתן לראותה כפסל שאפשר רק להביט בו."

כלים ונופים
(תבליט קיר שנעשה קודם לביאנלה)

Vessels and Landscape
(wall-relief done prior to the Biennale)

(צילום צבע, עמ' 95; צילום נוסף, עמ' 27E; צילום עבודה שהוצגה במסגרת התערוכה הכללית, עמ' 130)

Marlis Lischka
Germany

מארליס לישקא
גרמניה

ילידת 1951, דרזדן.
תעודת אומן קרמיקה, 1971. לימודים בבית־הספר הגבוה לעיצוב תעשייתי, Burg Giebichenstein , האלה (Halle), 76־1971 (דיפלומה).
לימודי השתלמות בקרמיקה, 79־1976. מאז 1979, עוזרת הוראה, וממלאת־מקום של עוזר ההוראה הראשי בנושא הקרמיקה בבית־הספר הגבוה Burg Giebichenstein .
תערוכות יחיד: מאז 1979, במקומות שונים באזורי גרמניה המזרחית לשעבר.
תערוכות קבוצתיות: גרמניה, איטליה, בלגיה, ואוסטריה. קרוב ל־20 עבודות ארכיטקטוניות בקרמיקה במבנים ציבוריים בהאלה, דרזדן, ברלין, וכו׳.
אירועי קרמיקה בינלאומיים: רומהילד (Römhild) , גרמניה (1987) ; קאסל, גרמניה (1990).

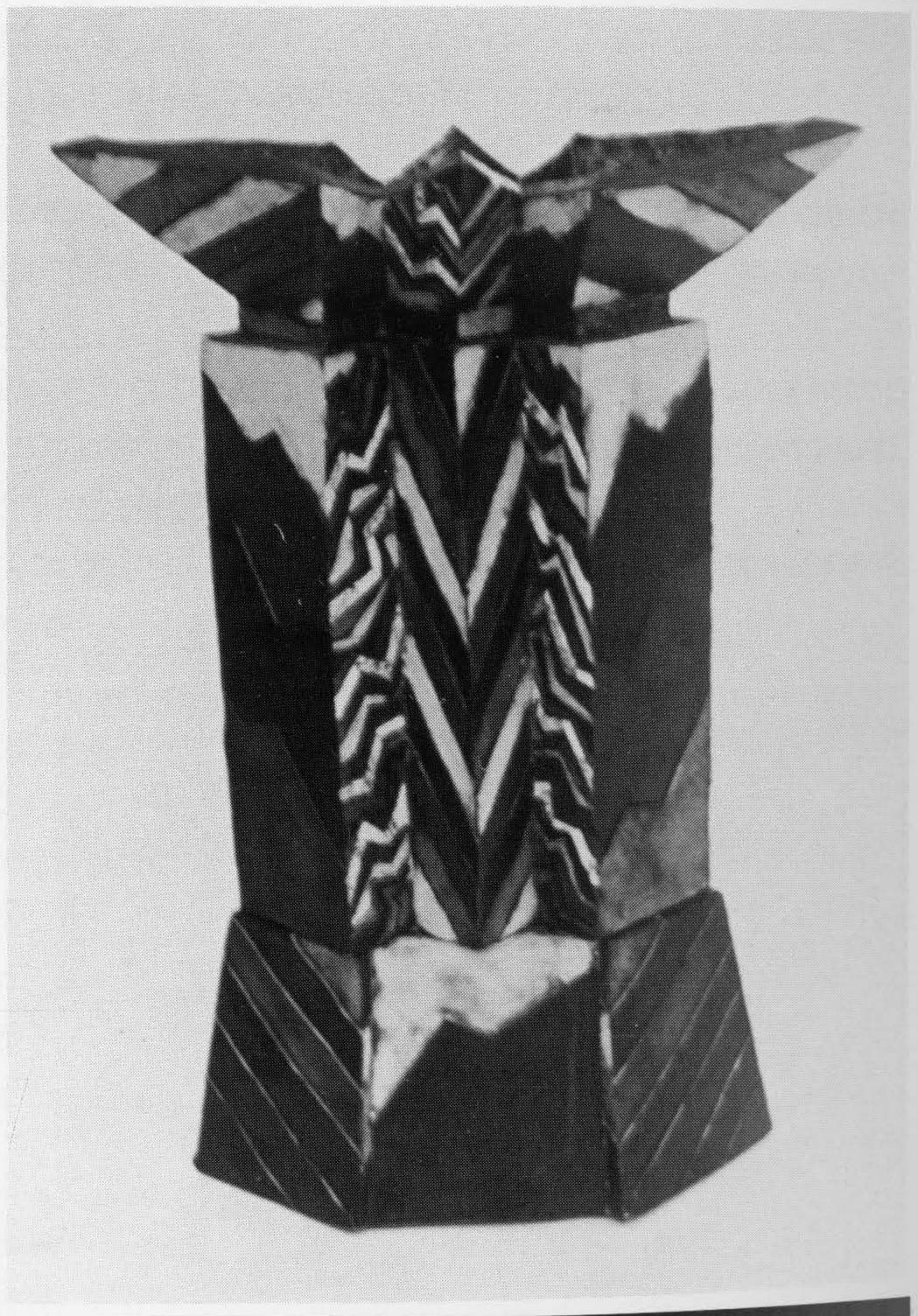
מארליס לישקא (מגרמניה המזרחית לשעבר) המשיכה במסגרת הביאנלה את סידרת העבודות שלה בנושא ה־ "Wächter" (במובן של שומר או משגיח). סידרה זו קשורה לסידרה אחרת עליה עבדה בעבר אשר היצירות הכלולות בה נושאות את השם "Leuchter" ("פמוט"). עיקר התעניינותה ומאמציה ביצירת ניגודים דקים של צורה ועיטור. לדבריה היתה לטקטוניקה (מבנה שכבות גיאולוגיות) של הנגב השפעה רבה על עיטורי העבודות שנעשו בארץ.

(צילום צבע, עמ׳ 96 ; צילומים נוספים, עמ׳ 50-51E)

שומרים
חומר (חסין אש)
Watchers
Clay (Hassin Esh)

פמוט (עבודה שנעשתה קודם לביאנלה ; ללא תאריך)
ג. 100
Candlestick (done prior to the Biennale; no date)
h. 100

Irit Mosen
Israel

אירית מוזן
ישראל

ילידת 1949, עפולה, ישראל
למדה באוניברסיטת חיפה לתואר ראשון בפסיכולוגיה ואמנות (1969-1974), ובביה"ס הגבוה לאמנויות יפות (בוזאר) בפאריס (1980-1984), שם קיבלה דיפלומה בפיסול (בהצטיינות). קיבלה מילגות לימודים מטעם ממשלת צרפת במשך 4 שנים, ובילתה שנה במעונות האמנים בפאריס (Cité des Arts).
תערוכות יחיד: FIAP, פריז (1983) ; גלריה Orly, פריז (1984) ; מוזיאון הרצליה (1989) ; גלרית קרית האמנים בטבעון (1991).
תערוכות קבוצתיות נבחרות: קאן, צרפת (1980) ; " תערוכת פיסול קטן," Celle St. Cloud , צרפת (81-1980) ; גלרית בוזאר, פריז (1982) ; סלון העצמאים, Grand Palais, פריז (1984) ; תערוכת "אמן בגן," גן מאיר, תל-אביב (1985) ; "בדרך לתיאטרון," נמל יפו (1985) ; "יולי יפו," גן רעמסס, יפו (1986) ; תחרות פיסול חוץ, מוזיאון הרצליה (1988) ; "תערוכת מסיכות," גלרית הכיכר, יפו (1990).

"כמו למפגש אנושי, הגעתי לביאנלה עם מערכת של ציפיות, סקיצות ותכניות מתוך המוכר והידוע לי, אך מצאתי את עצמי בתהליך ארוך של הקשבה לחומר תוך ניסיון לברר מה הוא "יודע" ועד להיכן אוכל לקחת אותו. השלב הבא היה הדיבור שלי והחומר "הקשיב" ובתוך התהליך הזה של דיבור והקשבה נוצרה העבודה.
מתוך אותו דיאלוג מרתק בחרתי להתחבר לחלום ישן - אל מראות שקוסמים לי בכל פעם שאני טסה וצופה בנוף מגבוה כשכל הנופים נראים לי תמיד כגוף אדם ובמיוחד כחמוקי אישה. בחרתי להתמקד בנוף המדבר שבין באר שבע לאילת על גווניו הלבנים צהבהבים, ואדמתו הנראית כאילו לא נגעה בה יד אדם מאז ימים קדומים, כאילו היתה משטח גוף בתולי.
גוף האדם תמיד היה קשור בתודעה האנושית לאדמה ולנוף והשתקף באלה כבמראה. מכאן גם שם העבודה על כפל הלשון שבה - **מראות**.
העבודה מונחת על הקרקע על מנת לאפשר מעט מאותה תחושת מעוף ציפור."

צורת הגוף הנשי המצויה בין המופשט לקונקרטי והנעה בזרימה מתמדת בין הדו-ממד לתלת-ממד מאפיינת את פסלי הבטון אותם הציגה לאחרונה (90-1989) במוזיאון הרצליה, אך החומר הכתיב את שלו, ואת היציקות המסיביות בעלות העצמה המחוספסת החליפה אירית מוזן בטופוגרפיות האנושיות שלה בתחושת העור השביר והאנטומיה הרגישה שמעבירה טקסטורת החומר הקרמי אותו מצאה ב"חרסה" - תחושה אשר נמצאת מחוזקת על-ידי מסגרת המתכת הקרה.

(צילום צבע, עמ' 97 ; צילום נוסף, עמ' 55E)

ללא כותרת
(הוצגה במוזיאון הרצליה 90-1989)
ג. 180, ר. 72
בטון אפור וברזל

Untitled
(exhibited in Herzliya Museum 1989-90)
h. 180, w. 72
Grey concrete and iron

Lee Milo

France

לי מילוא

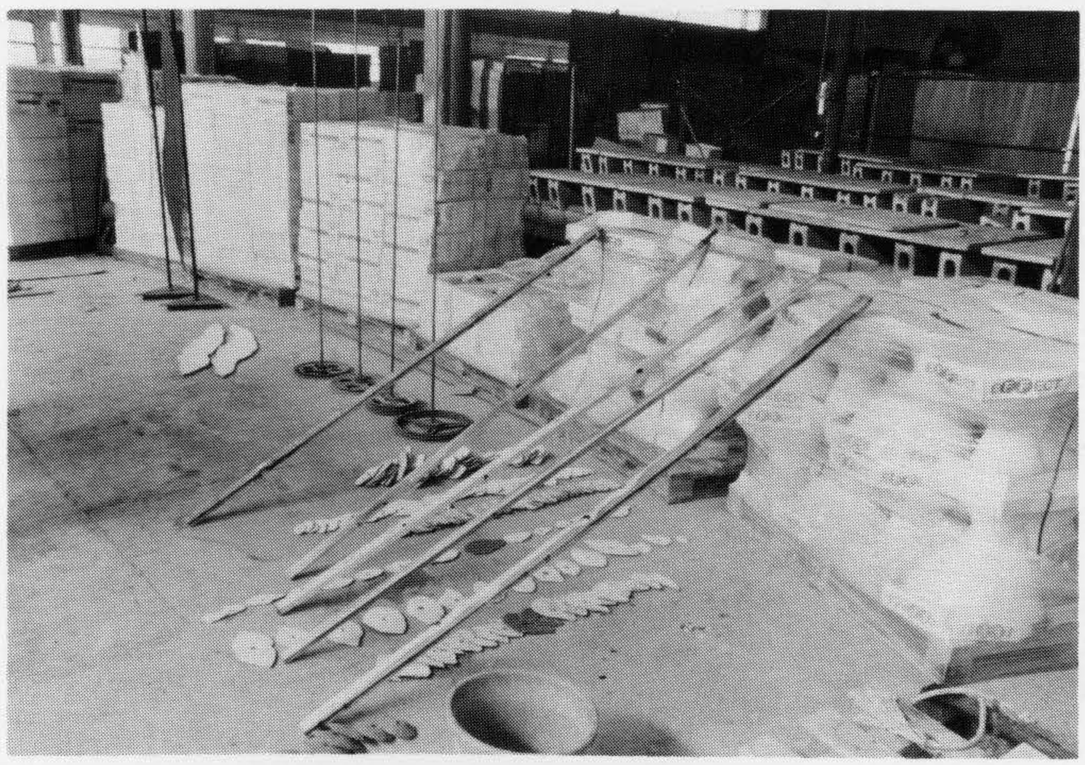
צרפת

ילידת 1952.

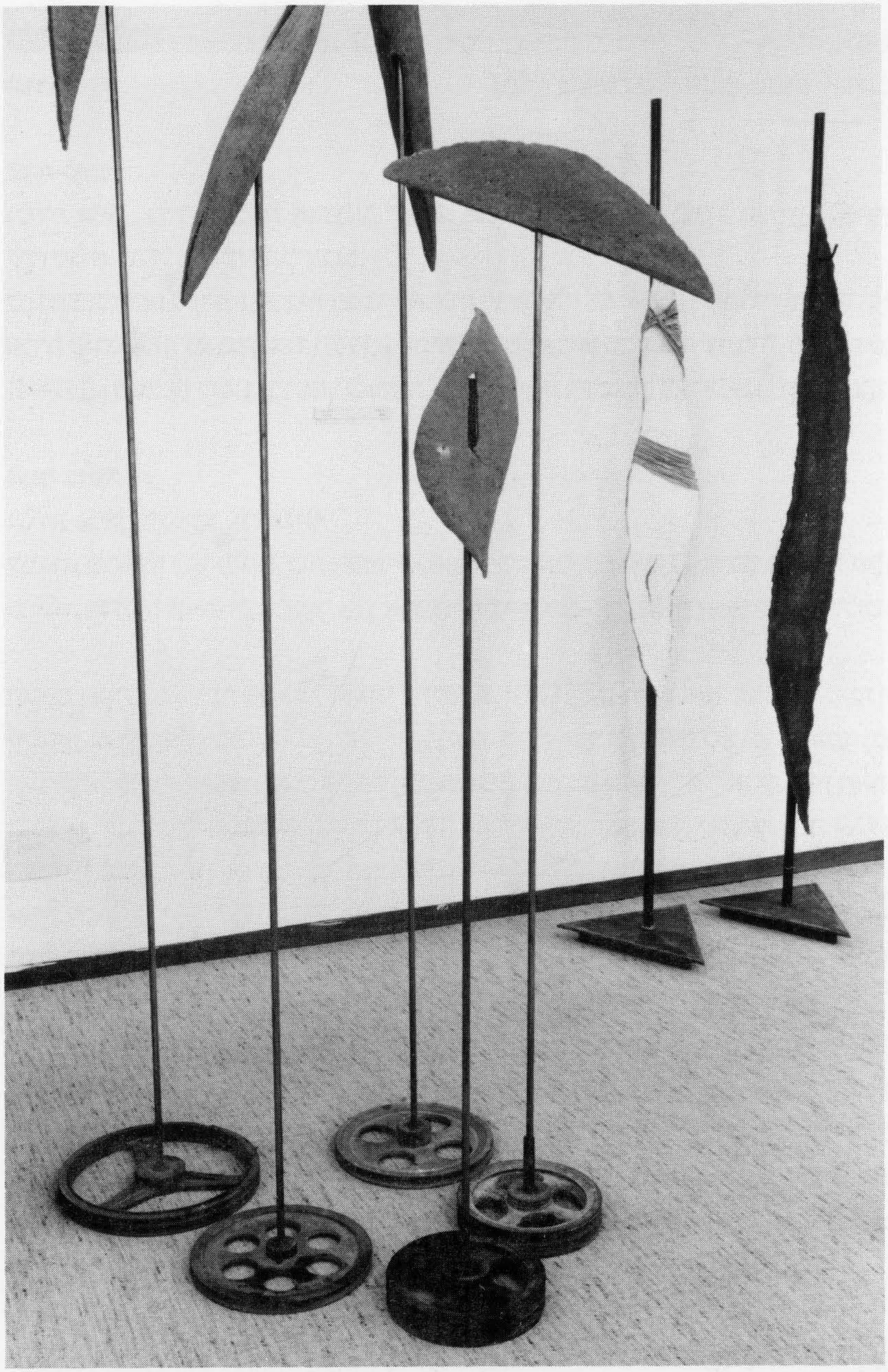
לימודים: מכון אבני, תל־אביב (73־74); המדרשה למורי אמנות, רמת השרון (74־81); המחלקה לאמנות, אוניברסיטת פאריז VIII (82־84, תואר מ.א. בתולדות האמנות); בית־ספר לארכיטקטורת־פנים "קוֹמוֹנדוֹ" (83־84); Ecole Normale Superieure d'Arts Decoratifs, פאריז (84־88, דיפלומה בארכיטקטורת־פנים); שנת לימודים מקדימה לדוקטוראט, אוני סורבון, פאריז 1 (1989). עבדה כמורה לאמנות ולתולדות האמנות (76־82), ובמדור החינוך של מוזיאון תל־אביב (1979); עבדה כשרטטת ובבנית מודלים באטלייה של דני קרוון בפאריז, בפרוייקט ציר Cergy Pontoise (86־7); עבדה כארכיטקטית־פנים במספר חברות בפאריז (87־90), והחל ב־1990 עובדת כארכיטקטית ומעצבת עצמאית.

השתתפה במספר תערוכות בפאריז וסביבתה, והקימה מיצבים ב־ Fontenay-sous-Bois, Cinquième Salon de l'Ephémère (1992) ותערוכת "Espace de l'Art" ב־ Vincennes (1993).

"העבודות שנעשו במסגרת הביאנלה מייצגות את עבודתי כארכיטקטית פנים ומעצבת. אינני קרמיקאית. נקודת המוצא בדרך עבודתי היא גישוש רחוק ככל האפשר מן המטרה, מתוך אמונה שכך אוכל למצוא דרכים משלי להגיע אליה. החיפוש באמצעות החומר מוליד רעיונות וצורות בלתי צפויים יחסית בעולם העיצוב. אחדים מן הרעיונות שלי נולדו תוך משחק ועבודה בחומר, ולעתים ההצעה עצמה (מַקֶט) בוצעה בחומר. העבודות במסגרת הביאנלה הן המשך ישיר להתעסקות במוטיב ה'להבה' ובנושאי תאורה ומחיצה. הכותרות שנתתי ('הצעה ל . . .') מבטאות את האפשרות של תרגום החומרים הנתונים לאחרים. כך, למשל, את ה'הצעה למחיצה,' שמורכבת מחמישה מוטות עץ ו'להבות' עשויות חומר, ניתן יהיה לתרגם למוטות מתכת ופיסות עץ או עלי מתכת. את ה'הצעה למנורות' אני מבצעת עכשיו בפריז במתכת וזכוכית."

(צילום צבע, עמ' 98 ; צילומים נוספים, עמ' 53E)

הצעות לתאורה
(שמאל) ג. כללי 260-150;
גופי תאורה, אורך 85-40
(ימין) ג. כללי 212;
גופי תאורה, אורך 164 (ברזל), 111 (קרמיקה)
חומר, ברזל (חרסה)

Proposals for Lighting
(left) h. 150-260
lighting elements, length 40-85
(right) h. 212
lighting elements, length 164 (iron), 111 (clay)
Clay, iron (Harsa)

Nora & Naomi
Israel

נורה ונעמי
ישראל

נורה כוכבי

ילידת 1934, ברלין. עלתה ארצה ב־1939. חברת קיבוץ יראון בגליל העליון ולאחר מכן קיבוץ אייל בשרון (6־1954). 1957, עברה לירושלים. 1970, עברה לתל־אביב.

למדה במחלקה לקרמיקה, בית הספר לאמנות "בצלאל" (62־1958) ; לימודי תולדות האמנות באוניברסיטה העברית, ירושלים (8־1966) ; עברה קורס גלזורות בעין־הוד (1968) ; שהות ממושכת ביפן ובארצות־הברית, פגישות עם קדרים ביפן, ועבודה בגילדה לאמנויות בבוסטון (5־1974) ; השלמת לימודי מוסמך באמנות, אוניברסיטת תל־אביב (80־1978) ; השתלמות ב־ Parsons School of Design, ניו־יורק (1990).

נעמי ביטר

ילידת 1936, תלפיות, ירושלים.

למדה במחלקה לקרמיקה, בית הספר לאמנות "בצלאל" (62־1958) ; קורס גלזורות של חנה צונץ (1963) וקורס גלזורות בעין־הוד (1968) ; לימודי תולדות האמנות ולאחר מכן אמנות יהודית, האוניברסיטה העברית, ירושלים (8־1966, 1971) ; מילגה בוירג'יניה (1988).

הקמת סטודיו משותף של **נורה ונעמי** בתלפיות, ירושלים (1961) ; משתתפות בהקמת "אגודת אמני הקרמיקה בישראל" (1967) ; הקמת סטודיו נוסף בתל־אביב (1970) ; סיורים במדבר סיני, תפנית בגישה לעבודה בחומר ומעבר לפיסול (71־1970).

תערוכות יחיד נבחרות: "סיני," תבליטים ופסלים (מוזיאון הארץ, תל־אביב ובית האמנים, ירושלים, 1972) ; "רשמים מסיני," תבליטים ופסלים, המוזיאון היהודי, ניו־יורק (1973) ; גלריה דלסון־ריכטר, יפו העתיקה (1976) ; גלריה לאמנות, אוניברסיטת חיפה ומוזיאון הרצליה (קבוצה של ארבעה אמנים, 1979) ; "כי האדם עץ השדה," פיסול סביבתי, בית האמנים ירושלים (1986), הגלריה לאמנות, אוניברסיטת חיפה (1987) ; בית האמן ע"ש אליקס דה רוטשילד, הרובע היהודי, ירושלים (1987) ; גלריה מוג'יניקן, טוקיו (1989).

תערוכות קבוצתיות נבחרות: "קרמיקה ישראל 70," מוזיאון תל־אביב (1970) ; "פיסול בחומר," תערוכה קבוצתית ניידת של "אמנות לעם" (1978) ; "קרמיקה מישראל," ברלין, קובלנץ, מינכן (1978) ; "המיתוס של כנען," הגלריה לאמנות, אוניברסיטת חיפה (1980) ; "13 בחומר," תיאטרון ירושלים (1984) ; "חומר שרוף־ מכנה משותף," בית יד־לבנים, חולון (1985) ; "אמנות הפיסול בישראל: חיפוש הזהות," המוזיאון הפתוח, תפן (1988) ; "ראשית הקרמיקה בישראל, 1962־1932," בית האמנים, ירושלים ומוזיאון הרצליה (1991) ; "קרמיקה מישראל," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (גרמניה והונגריה, 1992) ; "קרמיקה ישראל 92," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל, בית כהנא, רמת־גן והאקדמיה הבינלאומית לקרמיקה, איסטנבול (1992).

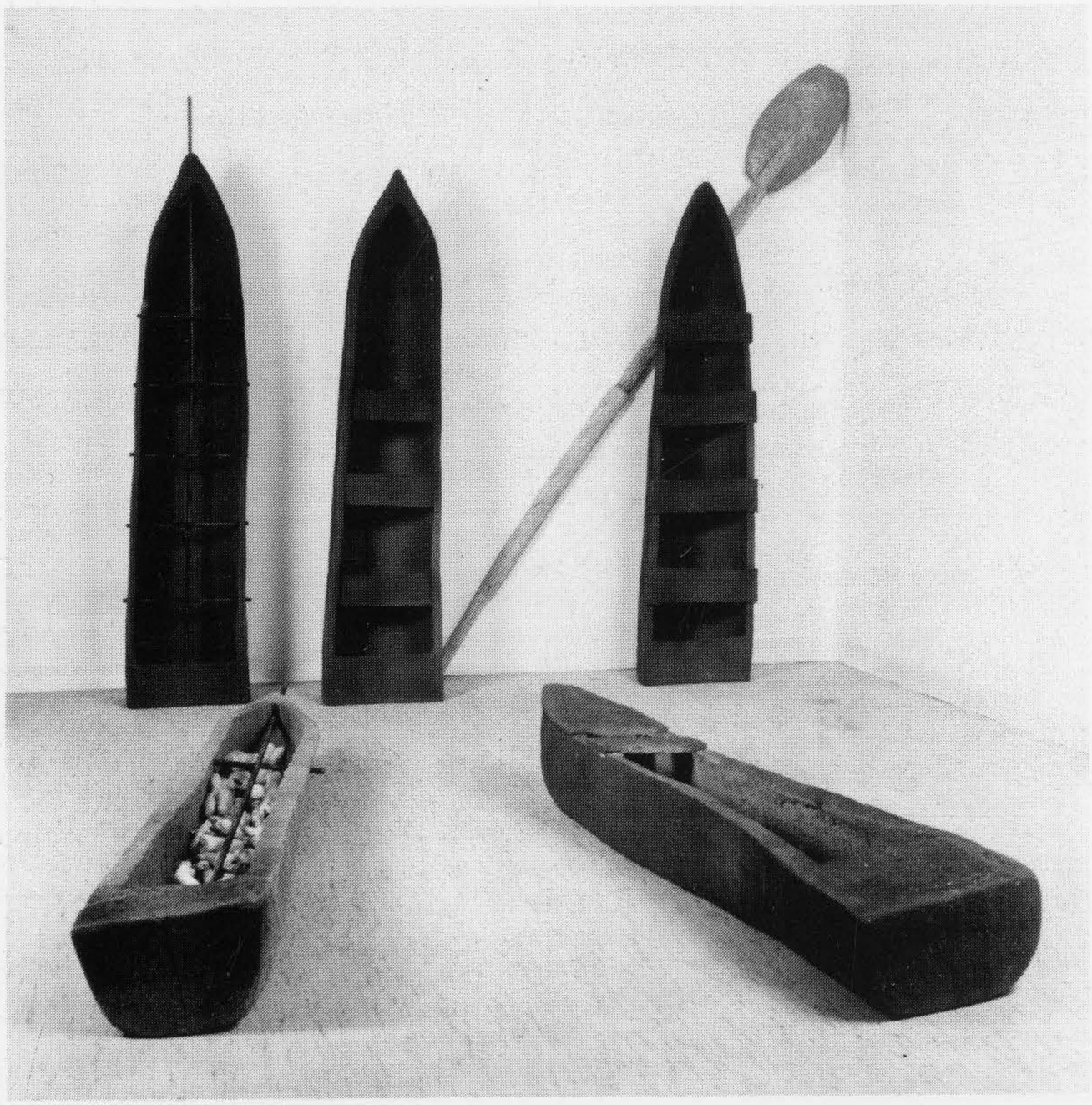
תערוכות ואירועי קרמיקה בינלאומיים : Concorso internazionale della ceramica d'arte , פאנזה, איטליה (1974) ; מדליה על הצטיינות בפיסול בתערוכה בינלאומית בניו־יורק (1986).

(צילום צבע, עמ' 99 ; צילומים נוספים, עמ' 57E ; צילום עבודה שהוצגה במסגרת התערוכה הכללית, עמ' 135)

"העבודה בגלריה היא חלק מתוך מכלול העוסק בנושא 'מִלוּט' - הרצון להימלט מהמצב הקיומי וחוסר היכולת לעשות זאת. בתרבויות שונות מופיעה הסירה כנושאת המת אל חיי העולם הבא, וממשיכה לשייט במרחב ובזמן."

סירה קלה ככנף צפור.
סירה כבדה כארון קבורה.
סירה במרחב הים ובנהר הזמן.
סירה במעמקי מצולות.
סירה כלא
סירה מקדש
סירה פתח תקווה.

מילוט
סירות, ג. 170-186, ר. 30-38
חומר, חומר יציקה לבן (שריפה, 1200 מעלות צלסיוס), ברזל בנין (חסין אש)
(המשוט, **מחוה לסירות**, נעשה בידי הראלד יגודזינסקי, אורך 260)
(צילום, אורי והדס)

Escape
Boats, h. 170-186, w. 30-38
Clay, white casting slip (1200 °C)
wrought iron (Hassin Esh)
(The paddle, **Homage to the Boats** is by Harald Jegodzienski, length 260)
(Photograph, Uri and Hadas)

Zsuzsanna Füzesi
Hungary

שושה פוּזשי
הונגריה

ילידת 1953.
למדה בבית־הספר ההונגרי הגבוה לאומנויות, והיתה תלמידתו של אימרה שראמל (דיפלומה, 1979). עובדת בסטודיו עצמאי מאז 1981.

השתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות בהונגריה ומחוצה לה.
תערוכות יחיד: שיקלוש ושיגֶטוַאר, הונגריה (1980) ; פֶּץ׳ (הונגריה), אולם התערוכות של שם פרנצי (1986) ; דֶּברֶצין, גיוֹר, סינגן ובודפשט (1988) ; סוֹפרוֹן, קֶצ׳קֶמֶט, וסינגן־בולינגן (1989) ; פץ׳, הגלריה הקטנה (1990) ; לוֹזאן, שוויץ (1990).
סימפוזיונים ואירועי קרמיקה: שיקלוש, קרמיקה וארכיטקטורה (1979, 1988, 1989) ; קצ׳קמט, שיקלוש - שריפה בתנורים פתוחים (1981) ; שיקלוש (1990) ; רומהילד, גרמניה (1990).

המפגש שבין מזרח ומערב אותו חוותה שושה פוזשי בישראל מחזיר אותנו למפגש דומה שהתקיים בעבר במשך מאות שנים על אדמת הונגריה. "מיכלי הנשמה" שלה, אשר כמוהם כאותם בקבוקים בתוכם נשמר השד ב"סיפורי אלף לילה ולילה," משלבים את צורת נאד המים עם התפיסה הביומורפית בבסיסם של זרמים שונים בפיסול המודרני.

ללא כותרת 1990 (סימפוזיון רוֹמהילד)
ג. 80
עבודת אבניים והרכבה

Untitled 1990
(Römhild Symposium)
h. 80
Constructed wheel-thrown elements

(צילום צבע, עמ׳ 100 ; צילומים נוספים, עמ׳ 38-39E)

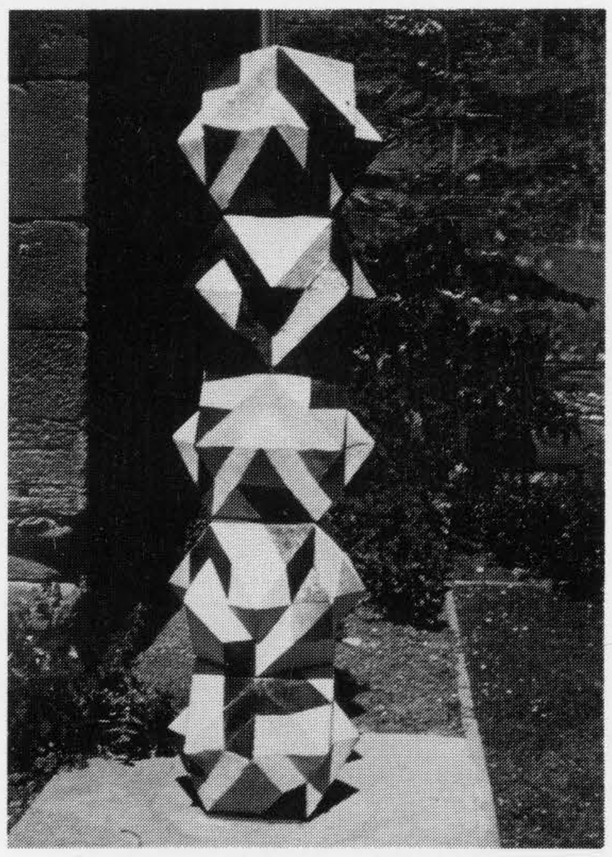

מריאן פוסגרין
דנמרק

Marianne Fossgreen
Denmark

ילידת 1937, Vejle, דנמרק.
למדה בסטודיו של האמן קרל ביירינג, קופנהאגן, 67-1965, ובאקדמיה לאמנות ב- Arhus (קרמיקה, 77-1974 ; פיסול, 1986). נסיעות לימודים לניו-זילנד, אוסטרליה, ברזיל, ארה"ב וגרמניה.
עובדת בסטודיו שלה מאז 1978, מבצעת עבודות פנים וחוץ ועוסקת בעיצוב לצרכי תעשיה.
תערוכות נבחרות: Arhus, דנמרק (1979, 1984, 1987, 1989) ; גלרית Orangerie, מבצר Gücksburg, גרמניה (82-81-1980) ; גלרית Hochut, האמבורג, גרמניה (6-1985) ; גלרית Craft, האמבורג (6-1985) ; גלריה Nordica Design , בריסל, בלגיה (1988) ; גלריה Gammel Strand, קופנהאגן (1989) ; גלריה Karolinenhof, גרמניה (1989) ; גלריה Potsdam, פוטסדם, גרמניה (1990) ; גלריה Am Kamp ב- Bad Doberan, גרמניה (1990). ב- 1991 הציגה ב- Schwerin, גרמניה, וביחד עם קבוצת ה - "4-3-2-1" ב- Flenburg, Lübeck, Bordesholm גרמניה, ובמבצר Kolding , דנמרק. השתתפה בתערוכת איגוד האומנים הדני במוזיאון Herning ובכנסית ניקולאי, קופנהאגן (1992). לאחרונה (1993) הציגה בגלריה "L" בהמבורג, גרמניה ; Sunshine Building, טוקיו, ו גלריה Asahi, גינזה-טוקיו.
סימפוזיונים ואירועי קרמיקה בינלאומיים: Crinitz, גרמניה ; סימפוזיון הקרמיקה הבינלאומי ב- Römhild, גרמניה.

"בשנים האחרונות עסקתי בעיקר בעבודות פנים וחוץ ארכיטקטוניות, תוך התמקדות בעיטורי קירות ומזרקות. עבודתי בבית החרושת לאריחים 'נגב קרמיקה' העניקה לי כקרמיקאית אופני ראיה ודרכי יצירה חדשים ומרתקים, בעיקר במה שנוגע להענקת תחושת אילוזיה תלת-ממדית לעיטורי הקירות שלי - דרך פעולה שיש בדעתי להמשיך בה גם בעתיד."

ג. 200, ר. 45
(עבודה קודמת, ללא תאריך)

h. 200, w. 45
(earlier work, n.d)

(צילום צבע, עמ' 101 ; צילום נוסף, עמ' 37E)

Antal Pázmándi

Hungary

אנטל פזמנדי

הונגריה

יליד 1943, בודפסט.
למד בבית הספר ההונגרי הגבוה לאמנויות, בודפסט, ועוסק בהוראה במוסד זה מאז 1973.
עיקר פעילותו בפרויקטים ארכיטקטוניים, קירות קרמיים ופיסול חוצות בבנייני ציבור ובאתרים שונים בכל רחבי בודפסט.

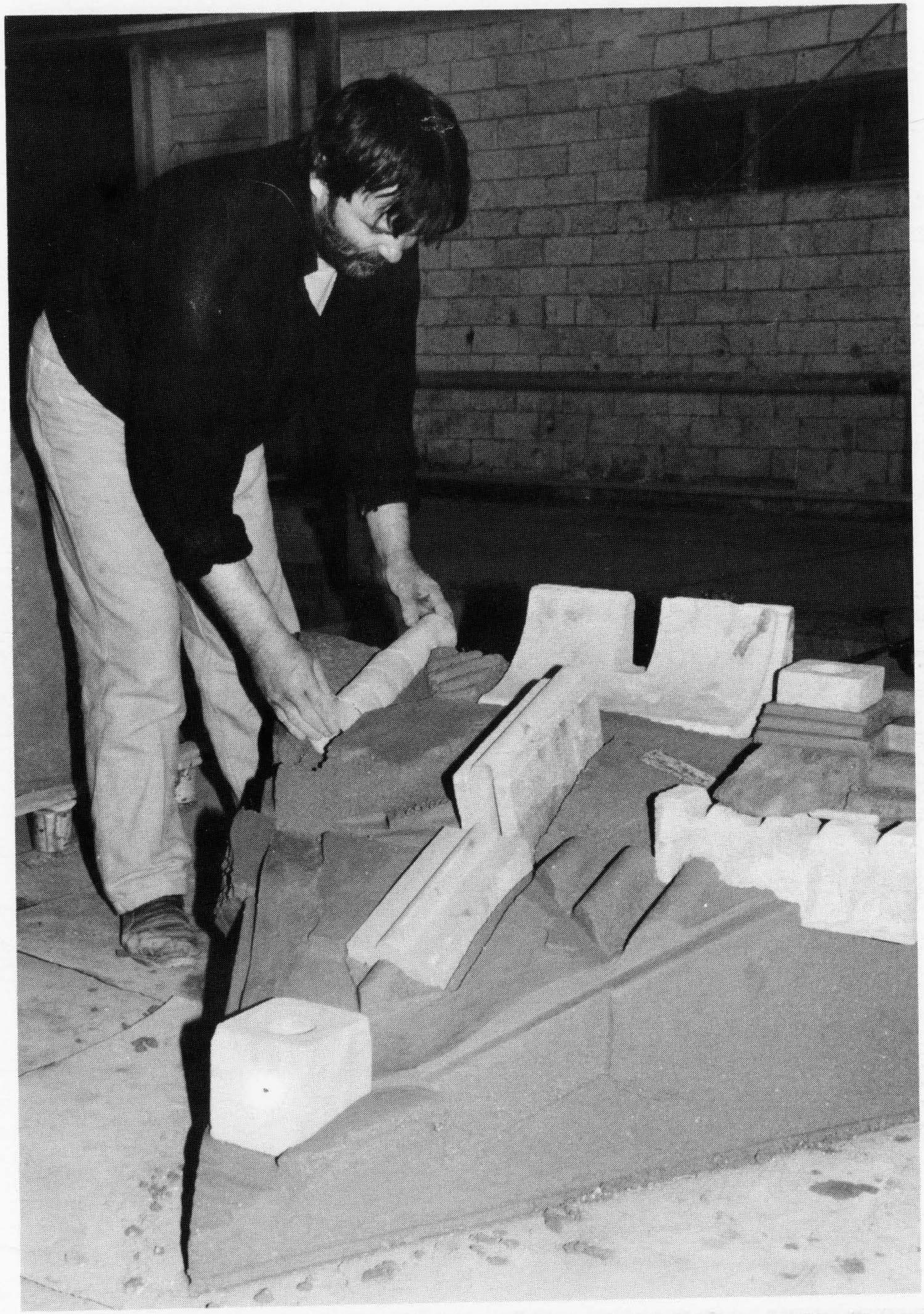
נאמן לאופי פעילותו הארכיטקטונית ולעיסוקו ביצירת קירות קרמיים, הקים אנטל פזמנדי מבנים גדולי ממדים ובעלי אופי ארכיטקטוני שמורכבים מנפחים גיאומטריים שונים. אלמנטים אלה שובצו יחד כקוביות משחק אשר יש רק דרך אחת ויחידה לחברן. יש משום הישג רב בעובדה שעל אף השינויים שחלו בחימר בתהליך השריפה, הצליח מעשה תשבץ זה וכל אלמנט נפל בדיוק למקום שנועד לו.

מזרקה 1985
רדיוס 450
לבני שמוטי

Fountain 1985
radius 450
Chamotte

(צילום צבע, עמ' 102 ; צילום נוסף, עמ' 59E)

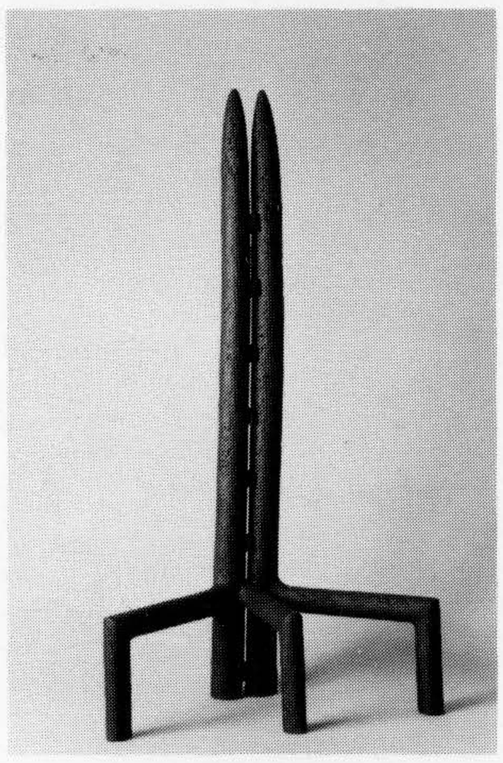

אתל פיסרף
ישראל

Ethel Pisareff
Israel

ילידת 1960, ארגנטינה.
למדה סוציולוגיה, אנתרופולוגיה ואמנויות באוניברסיטת חיפה (86-1982), וקרמיקה באקדמיה הלאומית לאמנויות, אנטוורפן, בלגיה (87-1986).
תערוכות קבוצתיות: בית האמנים, חיפה (1985); גלריה "רוח כדים," ירושלים (1989); "קרמיקה מישראל," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (גרמניה, בלגיה, צרפת, פורטוגל, פולניה, פינלנד, 91-1989); "עשייה בתעשייה," גלרית תחנת הרכבת הטורקית, באר-שבע (1990); "מסכות," בית אות המוצר, ירושלים (1990); גלריה ע"ש פישר, משכנות שאננים, ירושלים (1992); "קרמיקה קדומה ועכשוית," הגלריה לאמנות, אוניברסיטת חיפה (1992); "קרמיקה ישראל 92," תערוכה קבוצתית של אגודת אמני הקרמיקה בישראל, בית כהנא, רמת-גן והאקדמיה הבינלאומית לקרמיקה, איסטנבול (1992).
תערוכות ואירועי קרמיקה בינלאומיים: ייצגה את ישראל בתערוכה בינלאומית של מעצבים צעירים (Jugend Gestalter), מינכן, גרמניה (1990).

"עבדתי בנושא הכיסאות כבר בעבר (ראה צילום), אך יש שוני בולט בין עבודות אלה לבין העבודות שנעשו במסגרת הביאנלה. חומר הגלם, כלומר הפלטות של 'חסין אש,' הוביל אותי לצורות גיאומטריות חדות, זאת לעומת הצורות הרכות יותר של היצירות הקודמות. צורת הכיסא מעסיקה אותי מאחר והיא מאחדת כוחות הפועלים כלפי מעלה, כוח חיים או כוח רוחני, עם כוח המשיכה הפועל ומושך כלפי מטה, ובתור שכזה מתחבר עם כוחות של מוות פיזי ורוחני כאחד. הכיסאות אותם יצרתי בביאנלה נראים לי כמגלמים מעבר למשהו מוצק יותר, ל'ישיבה' קרובה יותר לקרקע, אם כי הראשון ביניהם, עם עמוד השדרה הדומיננטי שלו, עדיין מכיל את הזיקה כלפי מעלה, ואילו השני 'יושב' יותר ומחובר יותר לקרקע."

כיסא 1992
ג. 75
חומר שחור

Chair 1992
h. 75
Black clay

(צילום צבע, עמ' 103; צילום נוסף, עמ' 63E)

מייקל פלין
בריטניה

Michael Flynn
Great Britain

יליד 1947, אירלנד. מתגורר ועובד בקארדיף, ווילס; עוסק בהוראה במכללות אמנות בכל רחבי בריטניה ובאירופה; עבד פרקי זמן ארוכים בהולנד, גרמניה, פולין, הונגריה ואוסטריה.
תערוכות קבוצתיות: מאז שנות השמונים המוקדמות, בכל רחבי בריטניה וכן בצרפת, אירלנד, הולנד, קוריאה, הונג קונג, נורבגיה, הונגריה וטורקיה.
תערוכות יחיד: תערוכות רבות של פיסול קרמי בקארדיף, לונדון, בריסטול, ו־Welshpool. תערוכות יחיד נבחרות מן העת האחרונה: גלריה רבקה הוסאק, לונדון (1991); גלריה גויה, אנטוורפן (1991); חנות מועצת האומנויות במוזיאון ויקטוריה ואלברט, לונדון (1991); גלרית אמנות הקרמיקה, וינה (1991). מרכז האמנות ב־Aberystwyth, ווילס (1992); גלרית West Warf, קארדיף (1992); גלריה Interart, ב־Heeswijk, הולנד (1992); גלרית אוקספורד, אוקספורד (1992); גלרית מורין מייקלסון, לונדון (1992).
פרסים ומלגות: מועצת האמנויות הוולשית (1980, 1981, 1985, 1992); המועצה הבריטית (1982, 1990); מועצת האומנויות (1984; אינדקס הנבחרים 1987); האקדמיה הבינלאומית לקרמיקה, ג׳נבה (1990).

מייקל פלין טוען שיש לו יותר עניין בחקר רעיונות מאשר בחקר "חומרים" ותהליכים; כל מה שהוא מבקש הוא שהחומר שבו הוא עושה שימוש בעבודתו לא יעמיד מכשולים בפניו בביצוע מטרה זו. נקודות המוצא שלו הן האגדה והמיתוס, ובעבודתו הוא מנסה ליצור מפגש בין המיתוסים הקלטיים המהווים את שורשיו הלאומיים והתרבותיים, לבין התרבות והמיתוס הזרים לו אשר להם הוא חושף עצמו בנסיעותיו, ושמות יצירותיו (למשל, השמות העבריים שנתן לעבודות שיצר בישראל) מעידים לעתים על פתיחותו למסגרת התייחסות חדשה זו. עבודותיו נשענות על בסיסה הרחב של התרבות הוויזואלית והספרותית האירופאית, אך משמעותן נשארת לרוב פתוחה. יחד עם זאת, על אף הרמזים המיתולוגיים והדתיים המורכבים שהן שולחות לעברו של הצופה, הן מעבירות בבירור את עיסוקו של האמן ביחס שבין האדם לטבע, ובנושאים הנוגעים להגדרה מינית וסקסואליות. העבודות שנעשו בישראל משלבות את עמודי המקדש מצרי עם צלמיות כנעניות דמויי דג־ציפור, פיסול כנסיות בימי הביניים עם אמנות פרימיטיבית, וקיים בהן אפילו דימוי דוגמת נימרוד, פסל פרי יצירתו של האמן הישראלי יצחק דנציגר, אחד מאותם אמנים ישראלים הקשורים בנושא ה"כנעניות" (יש בכך משום מקריות אשר עשויה לפתותנו לאמץ תפיסות של האמנות במונחים של ארכטיפים יונגיַניים למשל).

(צילום צבע, עמ׳ 104; צילומים נוספים, עמ׳ 35E)

מתוך היער ופנימה אל הלילה (נימרוד)

ג. 73, ר. 48, ע. 40

חומר (חרסה, חסין אש)

Out of the Forest Into the Night (Nimrod)

h. 73, w. 48 d. 40

Clay (Harsa, Hassin Esh)

קצת מים קצת דם

ג. 39, ר. 38 ע. 35

חומר (חסין אש), חומר יציקה (חרסה)

A Little Water A Little Blood

h. 39, w. 38, d. 35

Clay (Hassin Esh), casting clay (Harsa)

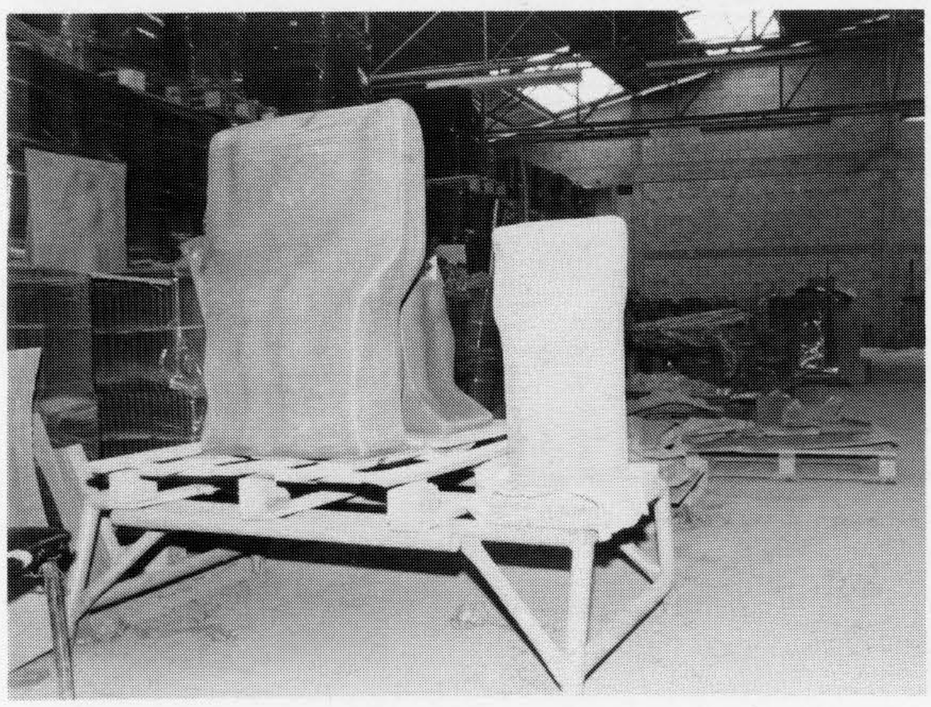

Vladimir Tsivin
Russia

ולאדימיר ציבין
רוסיה

יליד 1949, לנינגרד.
למד במחלקה לקדרות וכלי זכוכית בבית־הספר הגבוה לאמנויות ואומנויות ע״ש מוּכינָה, לנינגרד (דיפלומה, 1972). בעל תפקיד אמן־ראשי בבית־החרושת למוצרי קרמיקה ניסויית ״בוֹגאשֶבוֹ,״ טומסק, סיביר (6־1972). הצטרף לאיגוד אמני ברית־המועצות, 1975. מאז 1976, עבד בסניף לנינגרד של סדנאות הקרמיקה הניסיונית מטעם קרן האמנות הרוסית. עיצב יצירות קרמיקה פיסוליות וארכיטקטוניות למבני ציבור בלנינגרד ובערים אחרות ברוסיה.
שימש כ״אמן תושב״ במכון South Glamorgan לחינוך גבוה, קארדיף, בריטניה (1990); הדריך סדנה בבית־הספר לאמנות של גלאזגו (1990); ״אמן תושב״ בבית הספר לאמנות ועיצוב, פרובידנס, רוד איילנד (1991), אוניברסיטת צפון־אריזונה, Flagstaff, אריזונה (1991), מרכז Sitka לאמנות ואקולוגיה, אורגון (1992); סדנאות והדגמות באוניברסיטאות פורטלנד, רנו, סן פרנציסקו, לוס אנג׳לס, פלגסטאף, שיקאגו, בוסטון, ניו יורק (1992).
תערוכות יחיד: גלריה Besson, לונדון (1990); פורטלנד, אורגון (1992).
תערוכות קבוצתיות: מאז 1972, בכל רחבי רוסיה; תערוכות ״קומפוזיציה אחת״ של אמני הקרמיקה בלנינגרד (86־1976). מאז 1973, תערוכות בצ׳כוסלובקיה, בולגריה, קנדה, ארה״ב, פינלנד, צרפת, גרמניה, איטליה, הונגריה, ספרד, אוסטריה ובריטניה.
תערוכות ואירועי קרמיקה בינלאומיים: הסימפוזיון הבינלאומי לקרמיקה, בֶּצ׳ינה, צ׳כוסלובקיה (1978); ביאנלה בינלאומית לקרמיקה, Vallauris, צרפת (1978, 1982); Concorso internazionale della ceramica d'arte, פאנזה, איטליה (1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984; פרסי רכישה, 1980, 1982, 1984); סימפוזיון בינלאומי לקרמיקה, פראג (1979); סדנת הקרמיקה הבינלאומית ב־Kecskemét, הונגריה (1984); מחנה הקדרים הבינלאומי השני, Aberystwyth, בריטניה (1989); כנס האקדמיה הבינלאומית לקרמיקה, אדינבורג (1990).

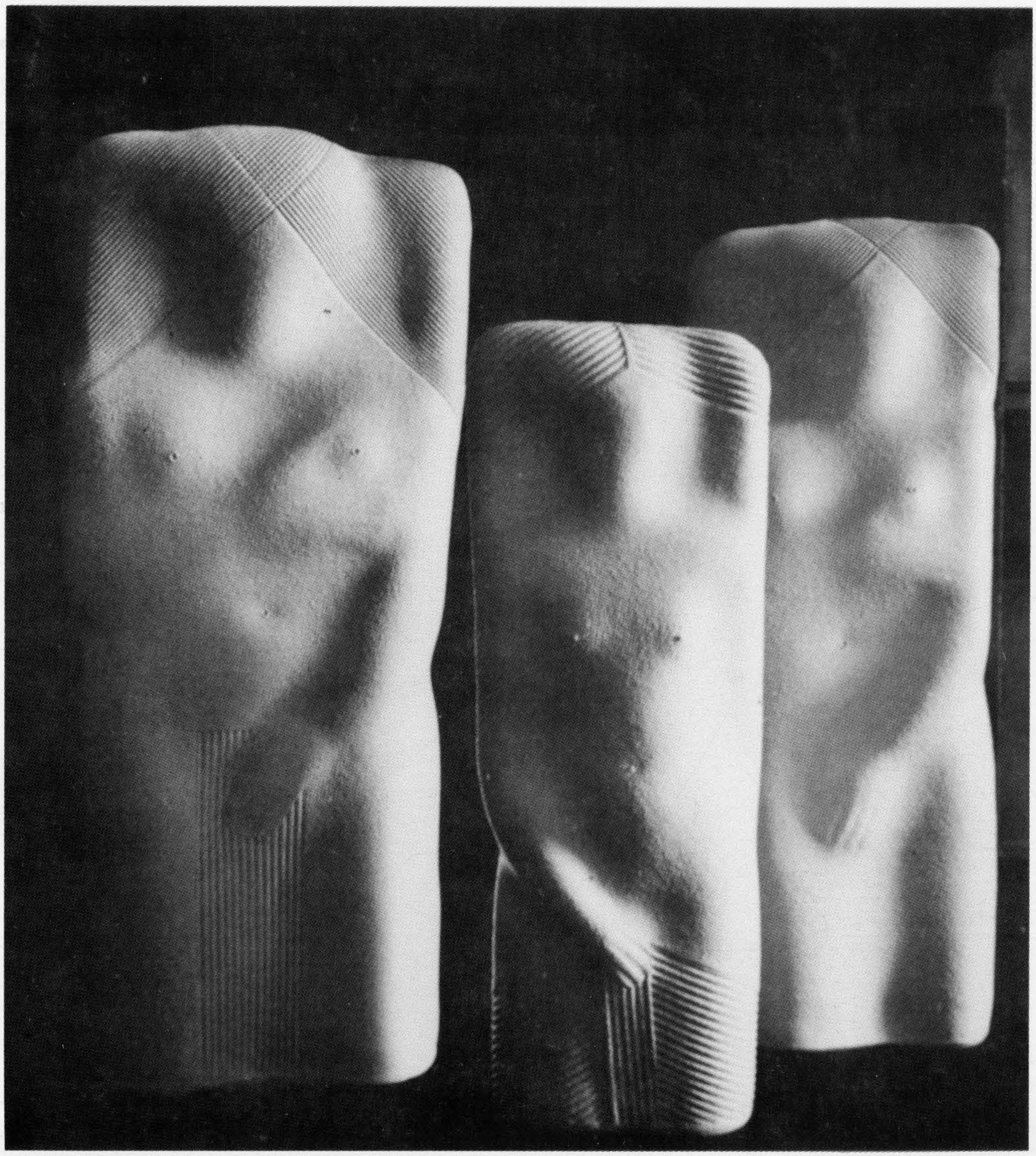
קיימת המשכיות מלאה בין עבודתו של ולאדימיר ציבין בעבר לבין פעילותו במסגרת הביאנלה אשר התמקדה ביצירת פיסול קרמי בנושא הטוֹרסוֹ. עבור ציבין, הבונה את עבודתו סביב יחסי הדדיות דקים בין צורה מרחבית ופני־שטח, מגבלות החומר של ״חסין אש״ כחומר פיסולי יצרו הזדמנות מעניינת לבדיקת הפוטנציאל ההבעתי הגלום במירקם של הסדקים הדקיקים אשר הופיעו על פני יצירותיו. כדאי לציין כי המונומנטליות הכמו־דתית המאפיינת את קבוצת ה״משפחה״ שלו משלבת דימויים מצריים מלכותיים ומקודשים - הספינקס, למשל - עם רמזים אודות עריצות מודרנית.

(צילום צבע, עמ׳ 106; צילום נוסף, עמ׳ 69E)

Baigneuses 1989

h. 44.5, 42.5 ,45

Porcelain with chamotte and touches of glaze

מתרחצות 1989

ג. 45, 42.5, 44.5

פורצלן עם שמוט וזיגוג נקודתי

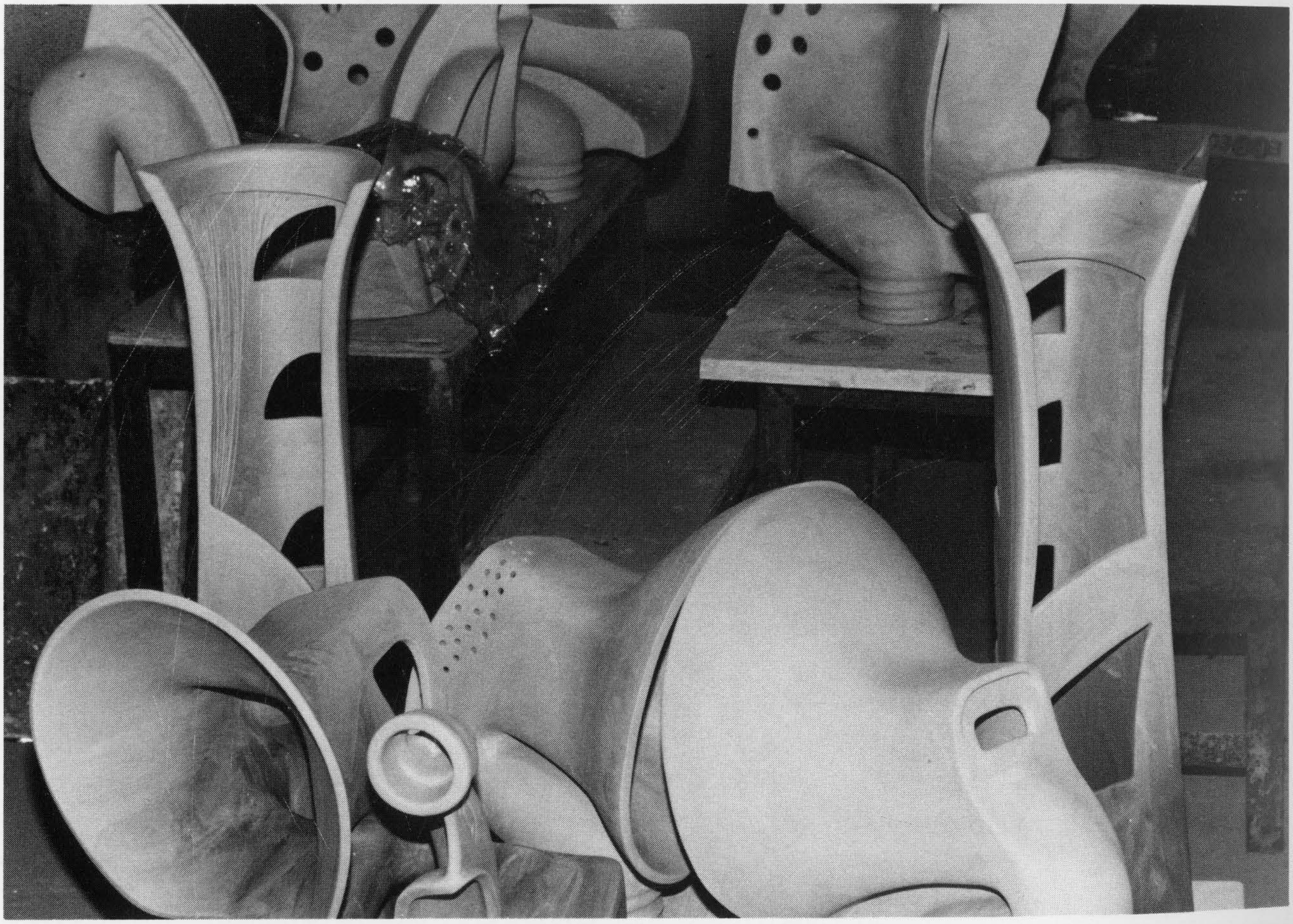
חוה רובינשטיין
ישראל

Hava Rubinstein
Israel

ילידת 1949, ישראל.
גדלה בכפר מל״ל, מקום מגוריה ועבודתה כיום. למדה עבודת אובניים אצל יעקב שריר, ובניית יד אצל גדעון קריא ; כן למדה פיסול עם דב פייגין ורודי להמן. עובדת בחומר משנת 1973 ומשלבת עבודת אובניים ובניית יד ביצירת פיסול קרמי וכלי נוי.
נטלה חלק בסימפוזיון ״עשייה בתעשייה,״ באר־שבע, 1990.

חוה רובינשטיין עשתה שימוש מלא בכלים השונים של ״חרסה״ בשלב הייבוש הראשוני לאחר יציקתם, כאשר ניתן היה עדיין לחתכם ולעוותם, כדי להפכם לצורות עתירות דמיון והומור.

(צילום צבע, עמ׳ 107 ; צילום נוסף, עמ׳ 67E ; צילום עבודות שהוצגו במסגרת התערוכה הכללית, עמ׳ 147)

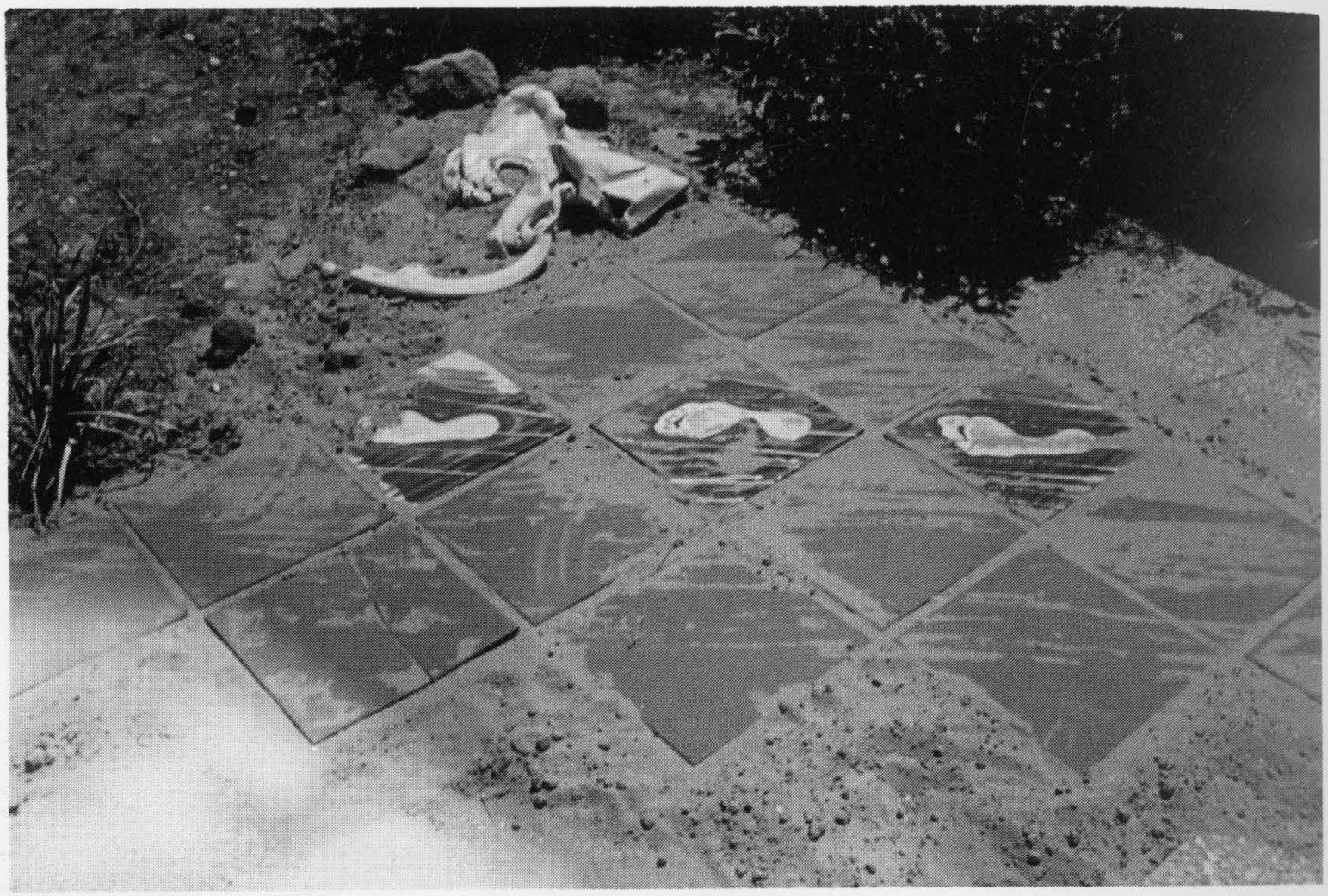
ג׳ים רוביסון
בריטניה

Jim Robison
Great Britain

יליד 1939, אינדפנדנס, מיזורי.
גדל במערב־התיכון של ארה״ב (מיזורי, איובה, מישיגן) שם גם למד ורכש תוארי ב.א. ו־מ.א. בקרמיקה ופיסול. העתיק מגוריו ליורקשייר, אנגליה, בשנת 1972 ושם הקים את גלרית Booth House ואת הסטודיו הנוכחי שלו.
חבר באגודת הקדרים־אומנים של בריטניה, ומרצה בכיר בקרמיקה במכללת Bretton Hall של אוניברסיטת לידס.
תערוכות יחיד ותערוכות קבוצתיות נבחרות: ״קרמיקה בסדנת האמן בימינו אלה,״ מוזיאון ויקטוריה ואלברט, לונדון (1983); ״מעצבי קירות אמנותיים ביורקשייר,״ תערוכת פתיחה של גלרית הנרי מור, הגלריה העירונית של לידס (1986); ״Tee Potten״, גלרית deVier, הולנד (1987); ״ג׳ים רוביסון,״ Workshop Gallery ב־ Chepstow, Wales (1988); ״קרמיקה בגינה,״ הגלריה לקרמיקה בת־זמננו, לונדון (1989); ״מן האבניים,״ גלרית Whitworth, מנצ׳סטר (1989); גלריה Tilbury, בלגיה (1990); ״קרמיקה לגינה,״ Rufford Craft (1991) Center, Nottingham; ״Wohn Objekte״ (אובייקטים לצרכי מגורים), גלרית Krempl, גרמניה (1991); ״צורה וחלל,״ מרכז האמנות ע״ש לורנס באטן, ברטון הול, ווייקפילד, אנגליה (1992); ״פיסול קרמי,״ פרק הפסלים של יורקשייר (1992); ״קרמיקה בריטית,״ גלריה Amphora, הולנד (1993). רבות מעבודותיו גדולות־המימדים או הקירות אמנותיים שלו נעשו בשיתוף פעולה עם ארכיטקטים והוקמו במקומות כגון קיימברידג׳ (פסל מוזמן לציון ברית הערים־התאומות בין קאמבריג׳ והיידלברג), Chepstow, Wales (שלושה פסלי־תבליט עבור ה־ Welsh Arts Council), ו־ Wilmslow (ארבעה פסלי־תבליט ארכיטקטוניים).

בעלון שיצא לרגל אחת מתערוכותיו של ג׳ים רוביסון נאמר כי ״הנוף, צורת הסלעים ומצבורי האבנים המגליתיים מהווים בצורתם ובצבעיהם השראה ליצירתו; רבים מן הזיגוגים משקפים את הצבעים סביב ביתו בהרי הפֶּנינים.״ נוסיף ונאמר שיצירתו של ג׳ים רוביסון מאופיינת על־ידי המפגש שבין גיאולוגיה לארכיאולוגיה, והתבוננות זו נכונה במידה רבה גם לגבי התנסותו בביאנלה לקרמיקה אשר הושפעה לדבריו במידה רבה ״מן המקום, הסיטואציה, האנשים, תחושת ההיסטוריה, זיכרון הסכסוכים והמאבקים, הנוף המדברי, והניגודים הגדולים בכל אשר תפנה. דרכי־המסחר ומראה המקומות ששמשו רקע לקרבות רבים במשך מאות בשנים - כל אלה הוליכו למיצב בשם צעדי הזמן, שמוצג ליד הגלריה ע״ש אברהם ברון (אני נזכר גם באימרה שאת המדבר אתה למד להכיר דרך כפות רגליך). הביקור במצדה ובשאר אתרי המדבר - מערות, מצבורי סלע ומאובנים נפלאים, מקום מחבואן של מגילות ים־המלח - היה מקור השראה ליצירות המוצגות בתוך הגלריה **(מצדה, מבצר הנגב, משחק המדבר)**.״
עיקר הנאתו, כאמן קרמיקה, נובע מן ה״מניפולציה של רעיונות וחומרים, מחווית השילוב של ניסוי ותגלית, ובעיקר ההתרגשות הנובעת מן התהליך עצמו - מ׳מבחן האש׳ ומן ההצלחה או הכישלון של כל טעינה של תנור השריפה.״ עניין אותו במיוחד בעבודה במפעלים ״המפגש בין היצירה האישית לבין שיטות של יצור המוני; ההפתעה שנובעת מחומרים שפועלים בניגוד לציפיותינו. הניסיון כולו חייב הסתכלות מחודשת על כל תהליך היצירה, וזאת במקום להישאר בכבליה של שיגרה נעימה.״

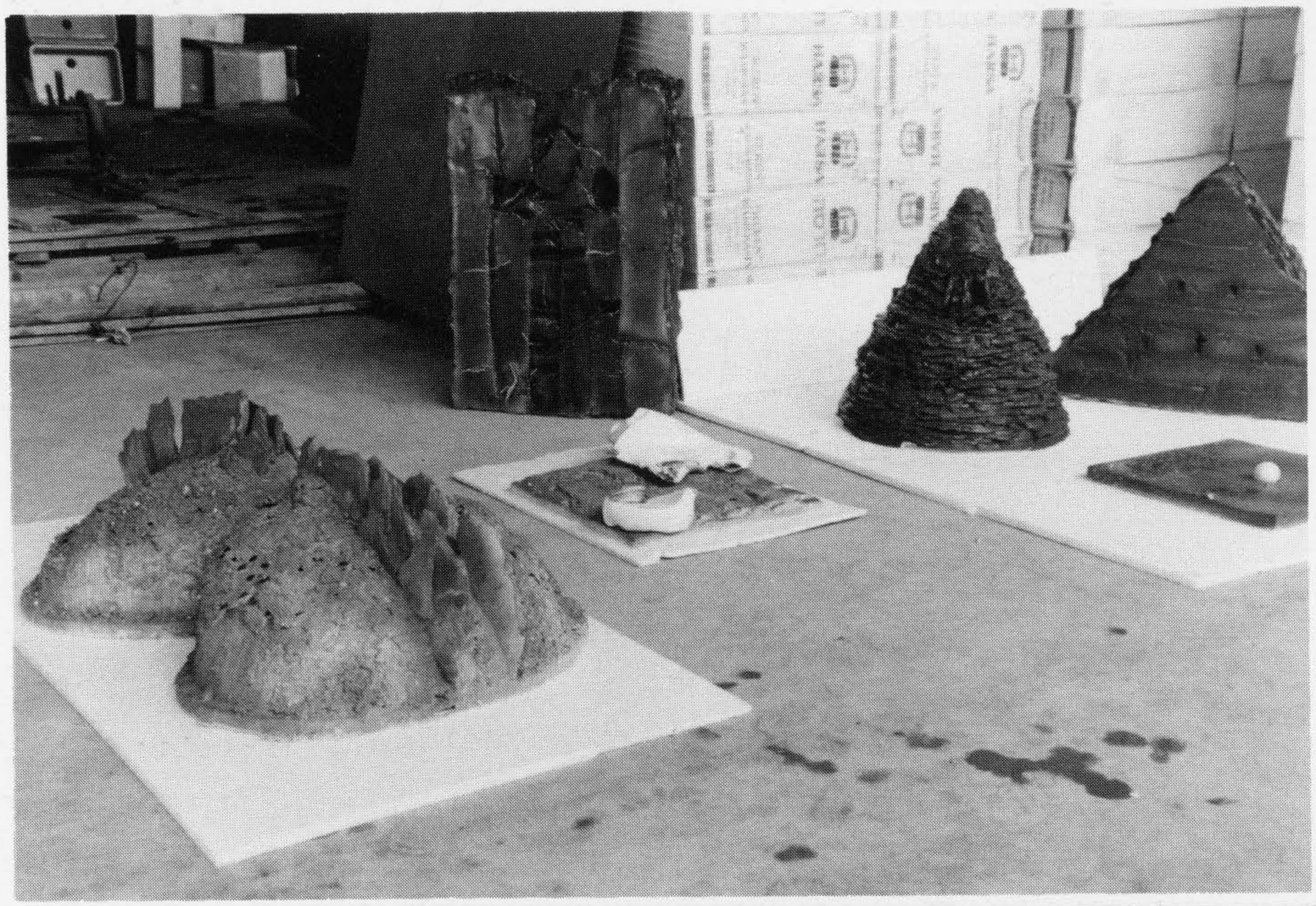
(צילום צבע, עמ׳ 108; צילומים נוספים, עמ׳ 65E)

צעדי הזמן

ר. 150, ע. 200

אריחים, חומר יציקה (חרסה)

Footsteps of Time

w. 150, d. 200

Tiles, casting clay (Harsa)

אמני הקרמיקה – לוחות צבע

ציפי איתי
ישראל

ללא כותרת
קונסטרוקציה: ג. 155, ר. 77, ע. 151
כל אלמנט:
ג. 26, קוטר 18
חומר, ברזל (חרסה)

Tsipi Itai
Israel

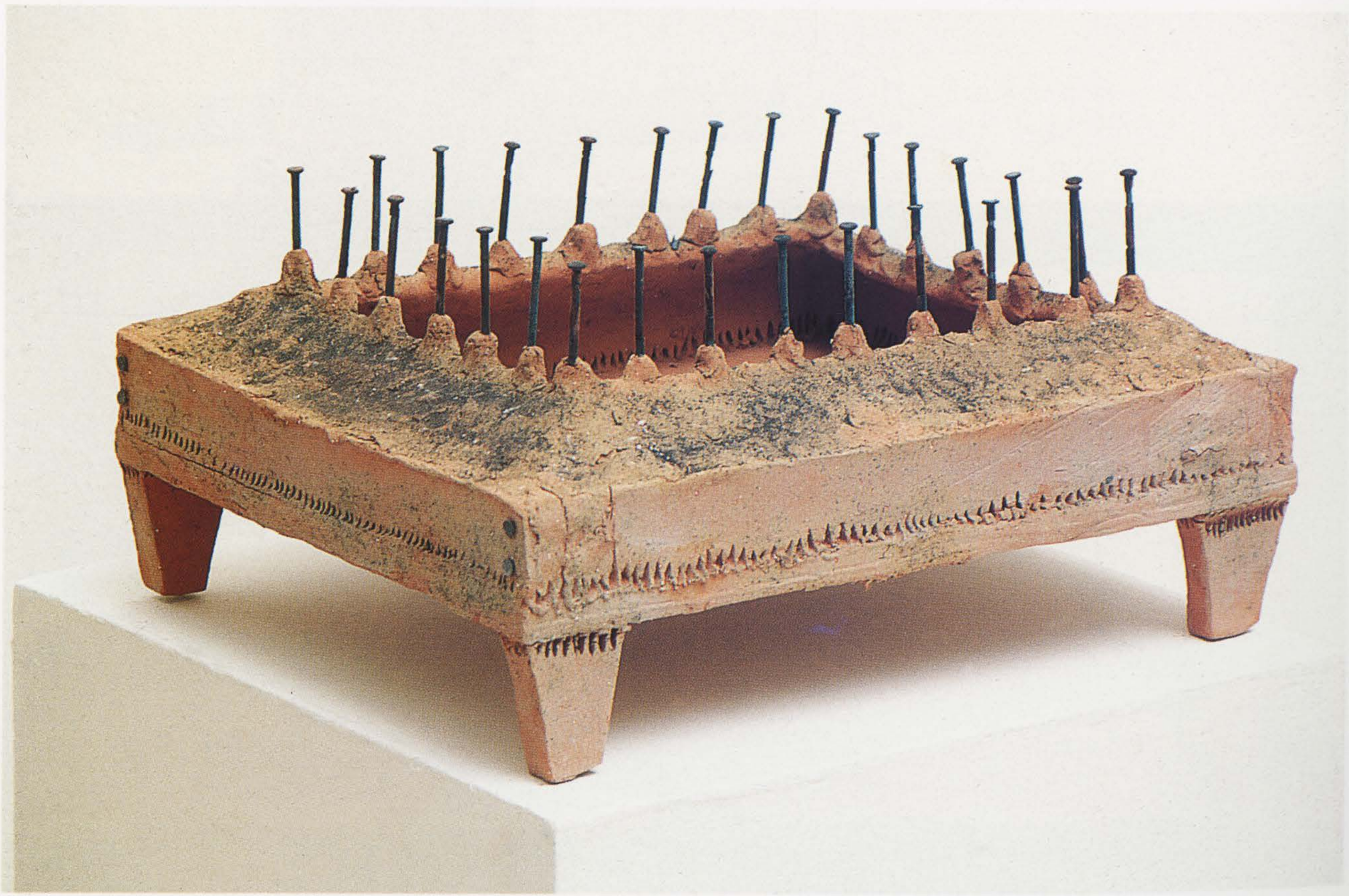
Untitled
Construction: h. 155, w. 77, d. 151
Each element: h. 26, dia. 18:
Clay, cast iron (Harsa)

Tanya Engelstein
Israel

Untitled
h. 17 (23 w. nails), w. 48, d. 37
Clay, nails (Hassin Esh)

תניה אנגלשטיין
ישראל

ללא כותרת
ג. 17 (עם מסמרים 23), ר. 48, ע. 37
חומר, מסמרים (חסין אש)

Luisa Arcos Gavira & Eduardo Andaluz

Spain

לואיזה ארקוס גאבירה ואדוארדו אנדלוז

ספרד

("Ball-Clay")

Today I Look for You and Do Not Remember

h. 115, w. 188

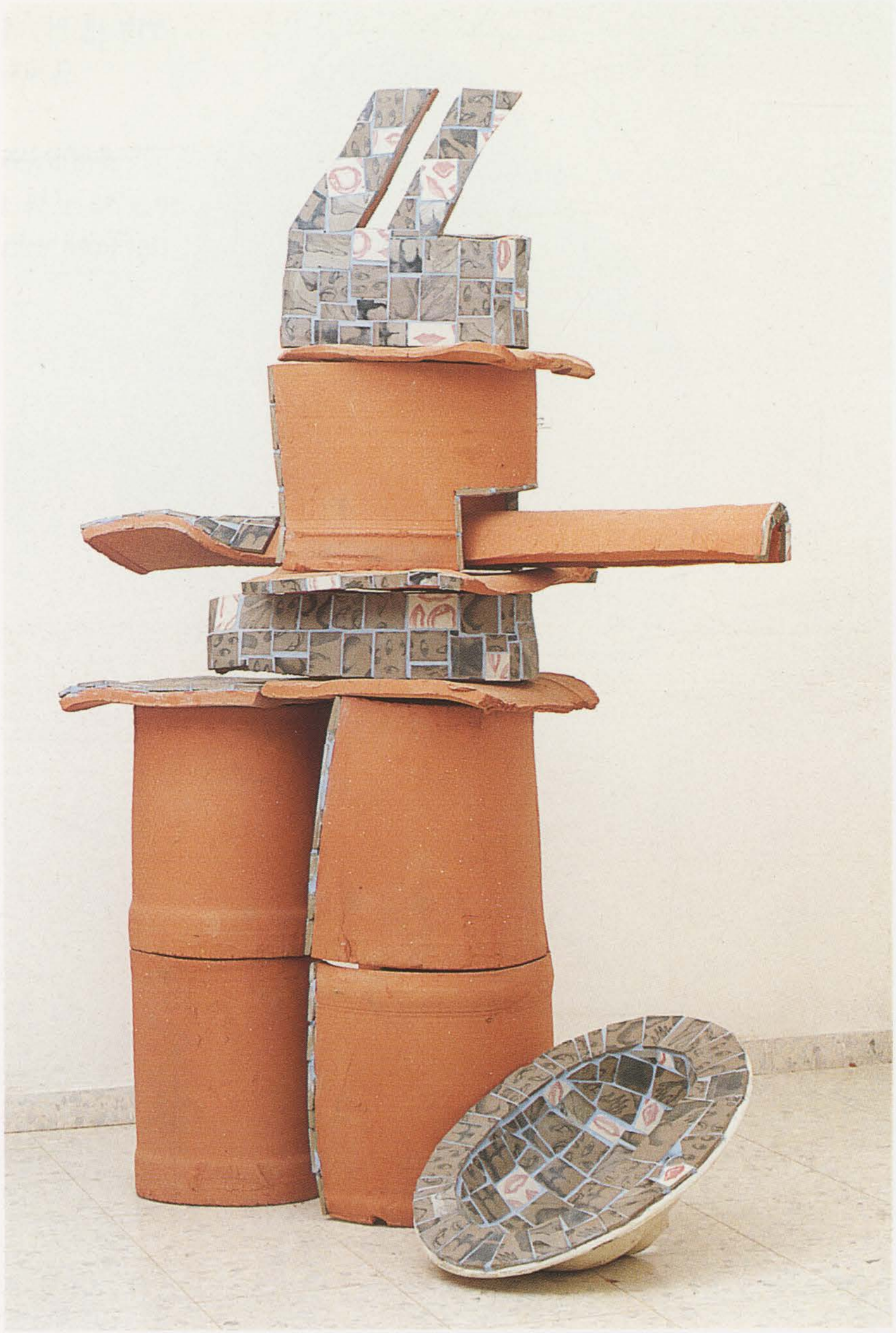
Clay (Harsa)

אני מחפש אותך היום ואיני זוכר

ג. 115, ר. 188

חומר (חרסה)

שלומית באומן
ישראל

ללא כותרת

ג. 184, ר. 125, ע. 43

כיור: ג. 30, ר. 60, ע. 50

חומר, אריחים (חסין אש, נגב קרמיקה)

Shlomit Bauman
Israel

Untitled

h. 184 , w. 125, d. 43

(Sink: h. 30, w. 60, d. 50)

Clay, tiles (Hassin Esh, Negev Ceramics)

Gila Ben David
Israel

Untitled
h. 54, w. 70, d. 30
Clay (Hassin Esh)

גילה בן דוד
ישראל

ללא כותרת
ג. 54, ר. 70, ע. 30
חומר (חסין אש)

רותי בנימיני
איטליה

זהירות

ג. 87, ר. 40, ע. 50

חומר, קש (חסין אש, חרסה)

Ruty Benjamini
Italy

Caution

h. 87, w. 40, d. 50

Clay, straw (Harsa)

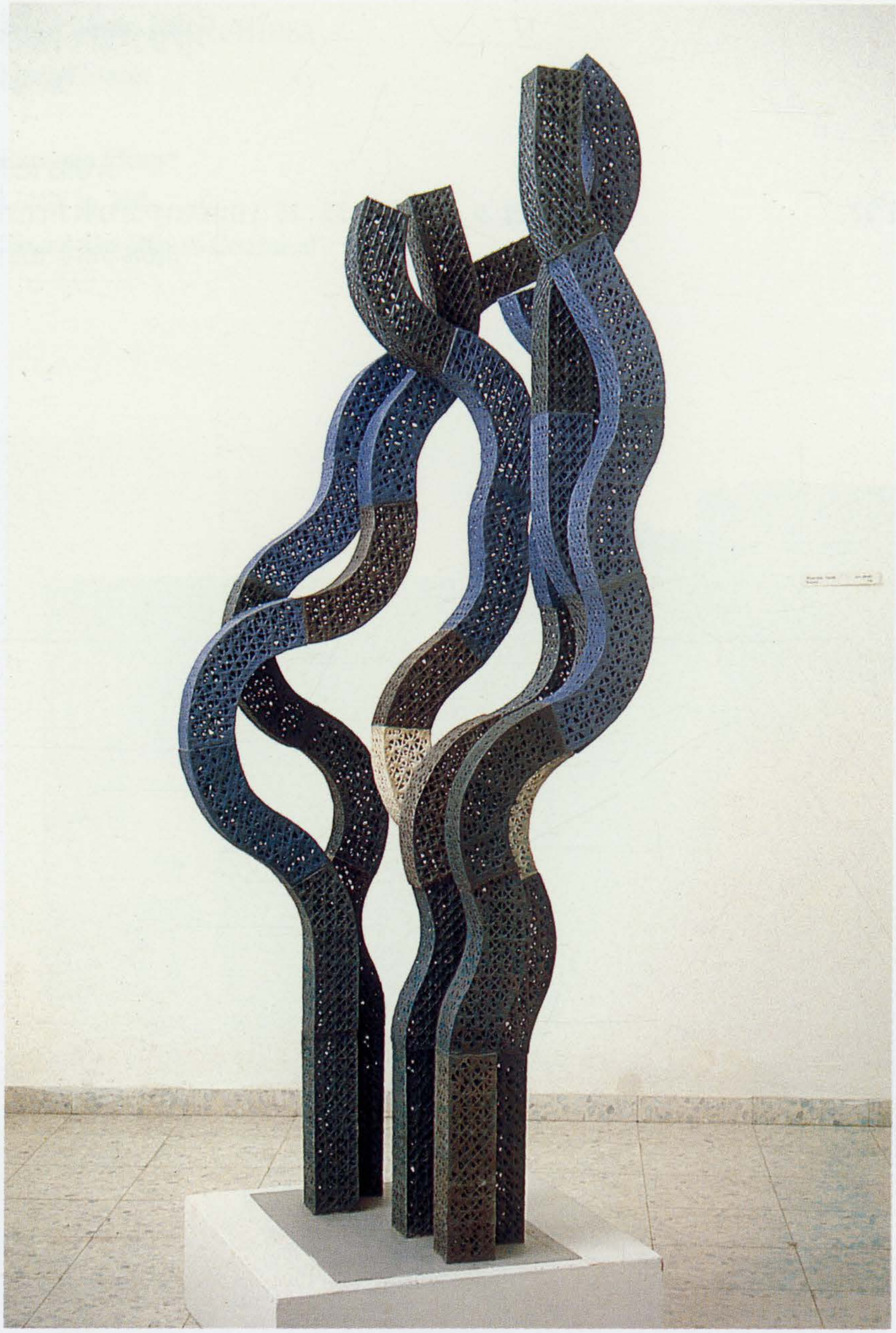
Tova Beck-Friedman
United States

טובה בק־פרידמן
ארצות הברית

Cappella
h. (tallest element) 110
Installation, 200 x 200
Clay (Harsa, Hassin Esh)

קאפלה
ג. מירבי 110
מיצב 200 x 200
חומר (חרסה, חסין אש)

ולאדיסלב גרניק
פולין

ללא כותרת
ג. 210, ר. 56, ע. 75
חומר (חרסה)

Wladyslaw Garnik
Poland

Untitled
h. 210, w. 56, d. 75
Clay (Harsa)

Lea Dolinsky
Israel

Untitled
(Individual figures) h. 55-75, w. 30-42, d. 12-22
Clay (Hassin Esh)

לאה דולינסקי
ישראל

ללא כותרת
(צורות אינדיבידואליות) ג. 75 - 55, ר. 42 - 30, ע. 22 - 12
חומר (חסין אש)

Marylyn Dintenfass
United States

Ceramic "Rug"
h. 210, w. 300
Glazed tiles (Negev Ceramics)

מרילין דינטנפאס
ארצות הברית

"שטיח" מאריחים מזוגגים
ג. 210, ר. 300
(נגב קרמיקה)

מריון הלד
ארצות הברית

מחשבות
ג. 52, ר. 350, ע. 60
חומר, ברזל (חרסה)

Marion E. Held
United States

Thoughts
h. 52, w. 350, d. 60
Clay, iron (Harsa)

ורוניקה וויץ
צ'כיה

מגדל חסין אש (שמאל)
ג. 76
ללא כותרת (ימין)
ג. 79
חומר (חסין אש)

Veronica Witz
Czech Republc

Hasin Esh Tower (left)
h. 76
Untitled (right)
h. 79
Clay (Hassin Esh)

אלכסנדר זאדורין
רוסיה

ללא כותרת
(שמאל) ג. 65, ר. 34, ע. 23 ;
(אמצע) ג. 75, ר. 40, ע. 25 ;
(ימין) ג. 75, ר. 45, ע. 22
חומר, חבל, כנף דקל (חסין אש)

Alexander Zadorin
Russia

Untitled
(Left) h. 65, w. 34, d. 23
(Middle) h.75, w. 40, d. 25
(Right) h. 75, w. 45, d. 22
Clay, rope, palm frond (Hassin Esh)

אלקה חואלה
אוסטריה

אביב בנגב
ג. 120, ר. 110, ע. 140
(עמוד מעבר לחלון, ג. 330)
חומר, לבנים, חצץ (חרסה, חסין אש)

Elke Huala
Austria

Spring in the Negev
h. 120, w. 110, d. 140
(Pole outside, h. 330)
Clay, bricks, gravel (Harsa, Hassin Esh)

הראלד יגודזינסקי
גרמניה

ללא כותרת
ג. 280, ר. 65, ע. 40
חומר (חסין אש)

Harald Jegodzienski
Germany

Untitled
h. 280, w. 65, d. 40
Clay (Hassin Esh)

Doron Yacobi
Israel

Untitled
h. 45, w. 38, d. 7
Clay, raku-firing (Hassin Esh)

דורון יעקבי
ישראל

ללא כותרת
ג. 45, ר. 38, ע. 7
חומר, שריפת רַקוּ (חסין אש)

Varda Yatom
Israel

Sheep
h.30, w. 112, d. 45
Clay, rope, wood (Hassin Esh)

ורדה יתום
ישראל

כבש
ג. 30, ר. 112, ע. 45
חומר, חבל, עץ (חסין אש)

Rachel Cadmor
Israel

One Bench and Two Seats
Bench, h. 85, w. 93, d. 40
Seats, h. 97, w. 37, d. 28
Clay (Hassin Esh)

רחל כדמור
ישראל

ספסל אחד ושני כסאות
ספסל, ג. 85, ר. 93, ע. 40
כסאות, ג. 97, ר. 37, ע. 28
חומר (חסין אש)

מארליס לישקא
גרמניה

שומרים
(ימין) ג. 228 ; (שמאל) ג. 160
חומר (חסין אש)

Marlis Lischka
Germany

Watchers
(Left) h. 160; (right) h. 228
Clay (Hassin Esh)

איריט מוזן
ישראל

מראות (פרט)
מיצב המורכב משש מסגרות
כ״א ג. 76, ר. 65
חומר, פח (חרסה)

Irit Mosen
Israel

Views / Reflections (detail)
Installation comprising six frames
Each frame, h. 76, w. 65
Clay, tin plate (Harasa)

לי מילוא
צרפת

הצעה למחיצה (פרט)
מוטות, ג. 200
אלמנטים קרמיים, ג. 11-5, ר. 17-7
חומר, עץ (חרסה)

Lee Milo
France

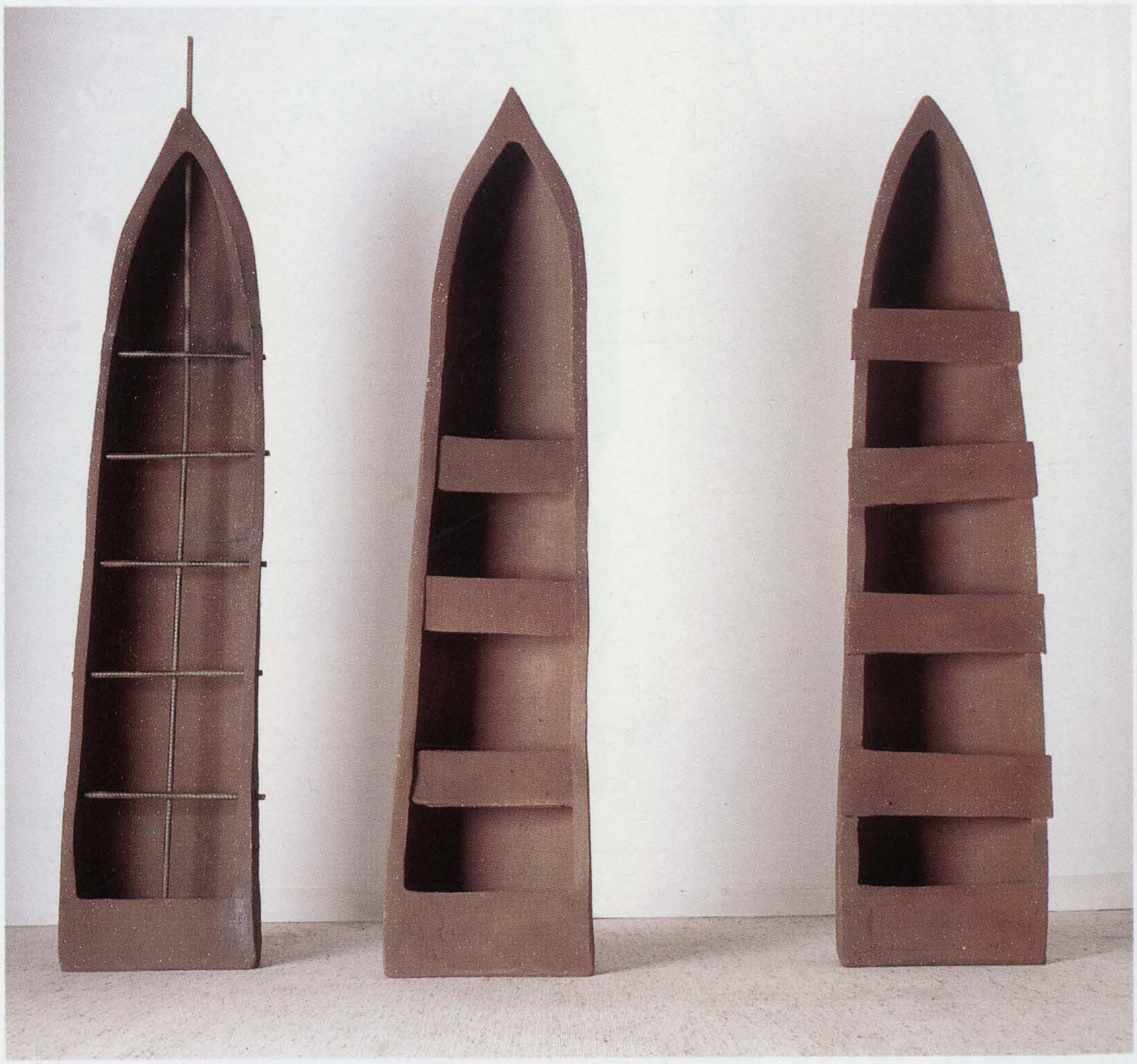
Proposal for Partition (detail)
Planks, h.200
Ceramic elements, h. 5-11, w. 7-17
Clay, wood (Harsa)

Nora & Naomi
Israel

Escape (detail)
Boats, h. 170-186, w. 30-38
Clay, iron (Hassin Esh)
(Photograph, Uri and Hadas)

נורה ונעמי
ישראל

מִלוט (פרט)
סירות, ג. 170-186, ר. 30-38
חומר, ברזל בנין (חסין אש)
(צילום, אורי והדס)

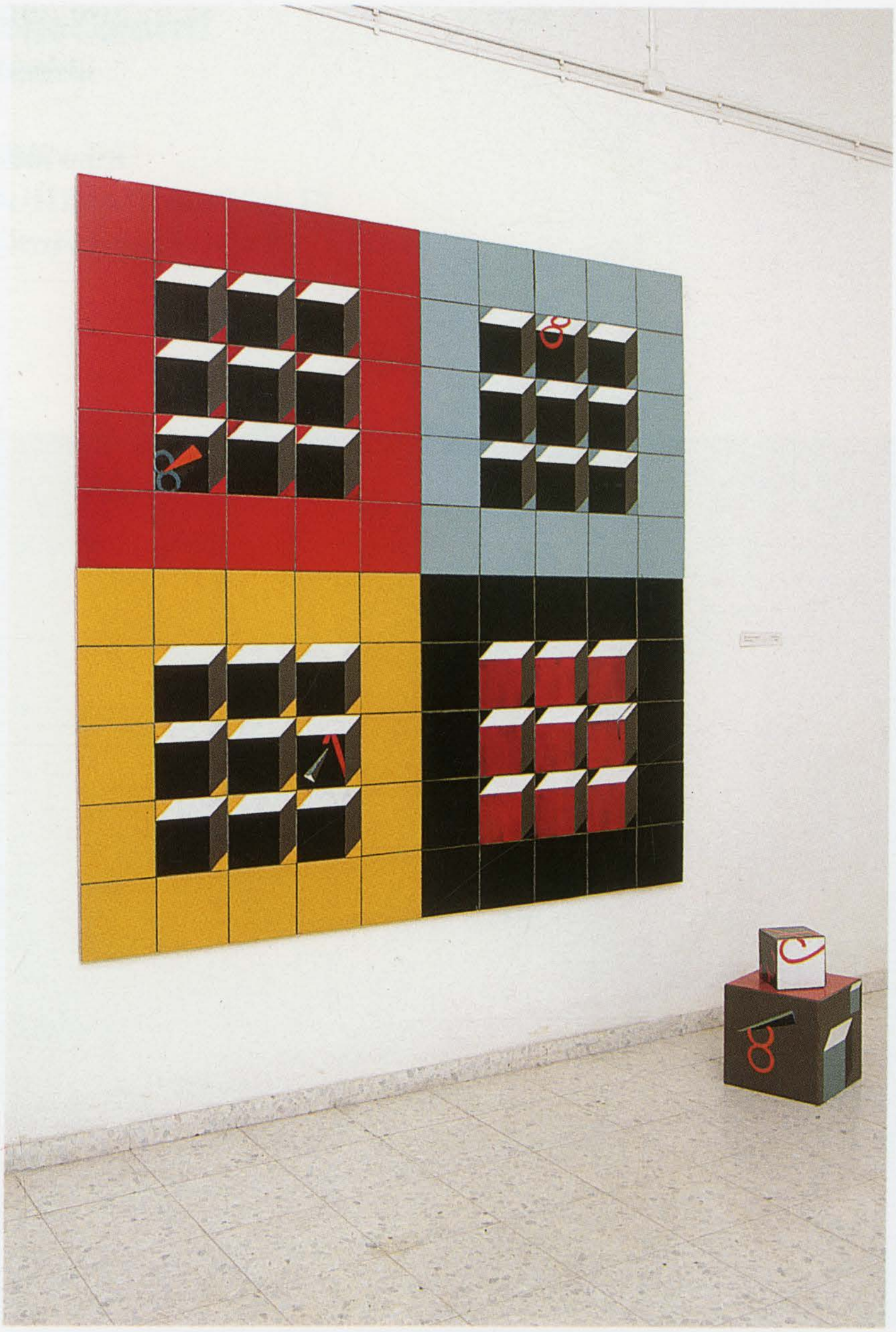

שושה פוזשי
הונגריה

מיכלי נשמה
ג. 65-90
חומר, שריפת רַקוּ (חסין אש)

Zsuzsanna Füzesi
Hungary

Soul Vessels
h. 65-90
Clay, raku-fired (Hassin Esh)

מריאן פוסגרין

דנמרק

ללא כותרת

ג. 200, ר. 200 ; קוביות, 30 ו־20

אריחים מזוגגים (נגב קרמיקה)

Marianne Fossgreen

Denmark

Untitled

h. 200, w. 200; cubes, 15 and 30

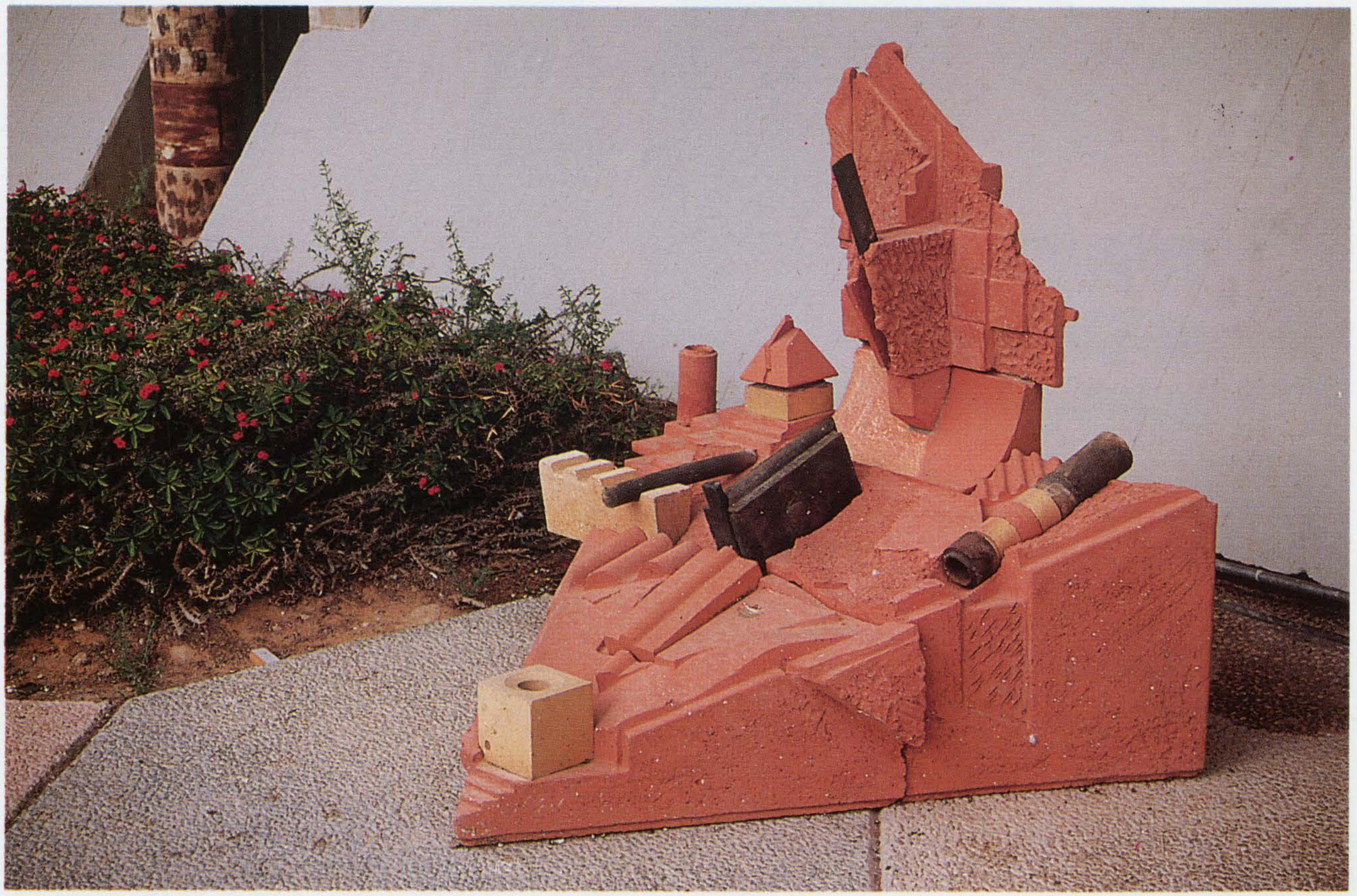
Glazed tiles (Negev Ceramics)

Antal Pázmándi
Hungary

Untitled
h. 113, w. 126, d. 120
Clay (Hassin Esh)

אנטל פזמנדי
הונגריה

ללא כותרת
ג. 113, ר. 126, ע. 120
חומר (חסין אש)

Ethel Pisareff
Israel

Chairs
h. 145 (legs 33); h. 100 (legs 32)
Clay, tin plate (Hassin Esh)

אתל פיסרף
ישראל

כסאות
ג. 145 (רגלים 33) ; ג. 100 (רגלים 32)
חומר, פח (חסין אש)

מייקל פלין
בריטניה

דבר זה גדול משנינו או משהו משהו
ג. 94, ר. 46, ע. 40
חומר (חרסה, חסין אש)

Michael Flynn
Great Britain

It's Something!
or **Bigger Than the Both of Us**
h. 94, w. 46, d. 40
Clay (Harsa, Hassin Esh)

Myriam Perelmuter
France

מרים פרלמוטר
צרפת

Untitled
Element, h. 42, w. 44, d.18
Iron planks, length 210
Clay, iron (Hassin Esh)

ללא כותרת
יחידה, ג. 42, ר. 44, ע. 18
פסי ברזל, אורך 210
חומר, ברזל (חסין אש)

Vladimir Tsivin
Russia

Family of Pharaohs
(Left) h. 80, w. 55, d. 46
(Middle, each) h. 55, w. 30, d. 18
(Right) h. 80, w. 56, d. 22
Clay (Hassin Esh)

ולאדימיר ציבין
רוסיה

משפחת פרעונים
(ימין) ג. 80, ר. 56, ע. 22
(אמצע, כ״א) ג. 55, ר. 30, ע. 18
(שמאל) ג. 80, ר.55, ע. 46
חומר (חסין אש)

חוה רובינשטיין

ישראל

ללא כותרת

(למטה) ג. 27, ר. 40, ע. 37

(אמצע) קוטר 35, אורך 35

(למעלה) ג. 28, ר. 30, ע. 45

חומר, זרדים וענפים (חרסה)

Hava Rubinstein

Israel

Untitled

(below) h. 27, w. 40, d. 37

(iddle) dia. 35, length 35

(above) h. 28, w. 30, d. 45

Clay, branches and twigs (Harsa)

ג׳ים רוביסון
בריטניה

(ימין) **מצדה**
ג. 50, ר. 66, ע. 13
(אמצע) **משחק המדבר**
ג. 2.5, ר. 38, ע. 38
(שמאל) **מבצר הנגב**
ג. 48, קוטר 46
חומר (חרסה)

Jim Robison
Great Britain

(Left) **Negev Fortress**
h. 48, dia. 46
(Middle) **Desert Game**
h. 2.5, w. 38, d. 38
(Right) **Masada**
h. 50, w. 66, d. 13
Clay (Harsa)

Biennale Artists — Color Plates

Jim Robison
Hava Rubinstein
Vladimir Tsivin
Myriam Perelmuter
Michael Flynn
Ethel Pisareff
Antal Pázmándi
Marianne Fossgreen
Füzesi Zsuzsanna
Nora & Naomi
Lee Milo
Irit Mosen
Marlis Lischka
Rachel Cadmor
Varda Yatom
Doron Yacobi
Harald Jegodzienski
Elke Huala
Alexander Z adorin
Veronica Witz
Marion E. Held
Marylyn Dintenfass
Lea Dolinsky
Wladyslaw Garnik
Tova Beck-Friedman
Ruty Benjamini
Gila Ben David
Shlomit Bauman
Luisa Arcos Gavira and Eduardo Andaluz
Tanya Engelstein
Tsipi Itai

אילנה אביב

ילידת הארץ. תושבת הרצליה. עוסקת בפיסול בבטון, פיסול סביבתי מחומרים שונים (מלט לבן, עץ, מתכת), ופיסול קרמי. השתתפה במספר תערוכות קבוצתיות ברחבי הארץ, ביניהן תערוכת סיום תחרות קרמיקה בחסות קרן אליכס דה רוטשילד (1987), תערוכת יוליפו, יפו העתיקה (1987), תערוכת קרמיקה לגן, בית האמנים, ירושלים (1989).

שרידים 1992

ג. 56, ר. 35, ע. 25

עבודה בדפי חומר ; חומר מוצא ואבנית

Ilana Aviv

Born in Israel and presently residing in Herzliya. Creates sculpture in concrete and ceramics, and environmental works in various other materials (white mortar, wood, metal). Participated in a number of group exhibitions in Israel, including the Alix de Rothschild Foundation Competition (1987), "July-Jaffa," Old Jaffa (1987) Ceramics for the Garden, Artists' House, Jerusalem (1989).

Remnants 1992

h. 56, w. 35, d. 25

Slab-constructed stoneware and earthenware

אווה אבידר

ילידת 1960, טרנסילבניה, רומניה; עלתה ארצה ב־1974. למדה במחלקה לעיצוב קרמי בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים, 1981־85, שם גם התמחתה בפורצלן (1988־1989). זכתה במלגות קרן שרת, קרן תרבות אמריקה־ישראל (1976, 1984, 1987). זכתה בפרס "האמן הצעיר" של קרן רוטשילד, 1992. מלמדת בבצלאל מאז 1989. תערוכות יחיד במוזיאון הרצליה ובגלריה העירונית ברחובות (1990, 1991). השתתפה במספר תערוכות קבוצתיות, ביניהן בשתי תערוכות נודדות של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (1992,1989).

ללא כותרת 1992

ג. 77, ר. 50, ע. 20 ; חומר קרמי

מוצג נוסף: **האחים** 1992

ג. 106, ר. 70, ע. 50 ; קרמיקה וברזל.

Eva Avidar

Born 1960 in Transylvania, Romania; emigrated to Israel in 1974. Studied ceramic design at the Bezalel Academy, Jerusalem, 1981-85, where she ,also specialized in porcelain 1988-89. Sharet Foundation, America-Israel Cultural Foundation scholarship (1976, 1984, 1987). Started teaching at Bezalel Academy in 1989. "Young Artist" prize of the Rothschild Foundation, 1992. Solo exhibitions in Herzliya Museum and in the Rehovot Municipal Gallery (1990, 1991). Participated in various group exhibitions, including two traveling exhibitions of the Ceramic Artists Association of Israel (Europe and the U.S., 1989, 1992).

Untitled, 1992

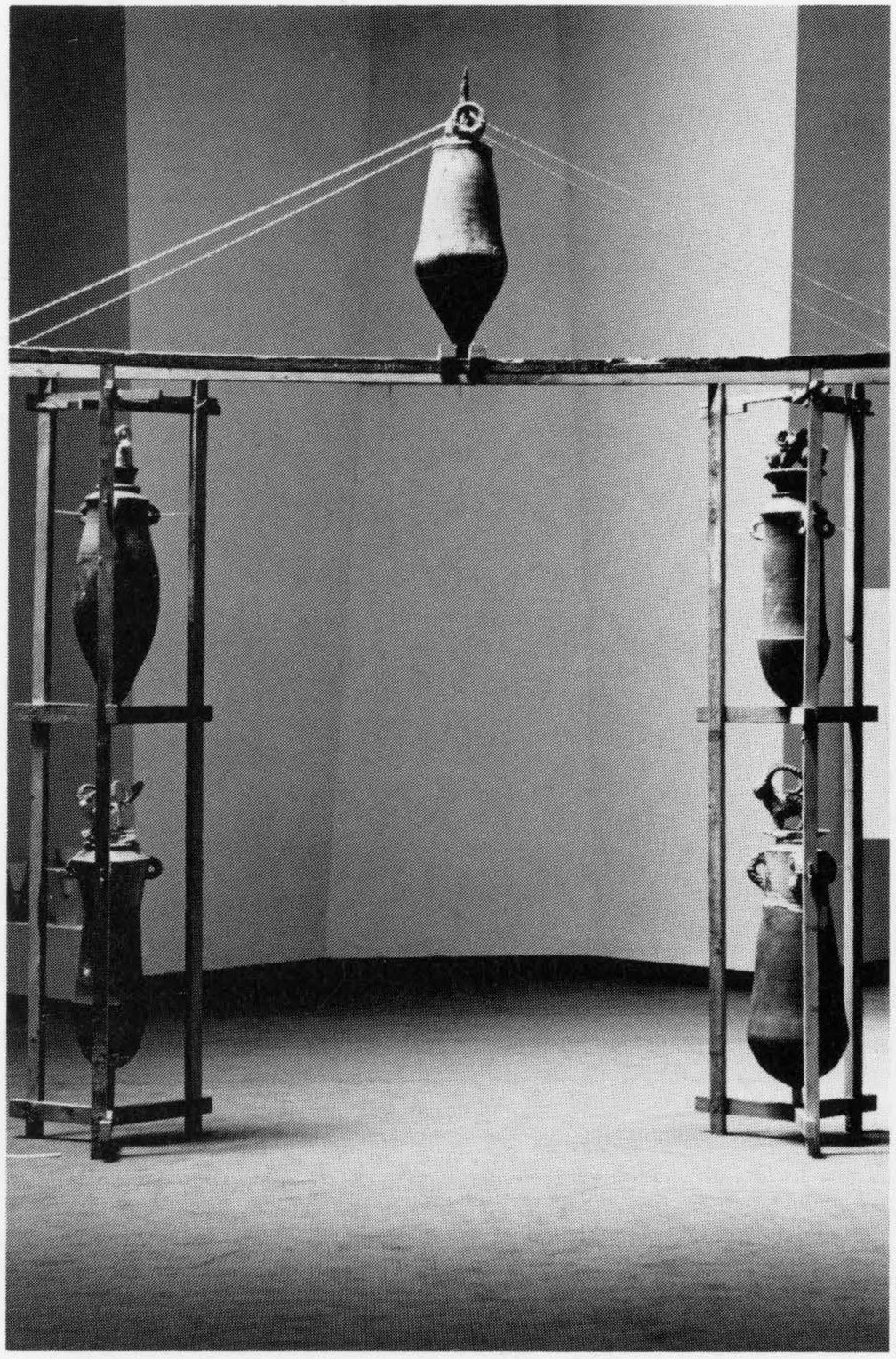
h. 77, w. 50, d. 20 , clay

Also exhibited: **The Brothers** 1992

h. 106, w. 70, d. 50; clay, irom

אודי אבן

יליד 1959, אילת. למד במחלקה לקדרות, בצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים, 1984-1987. חבר בקבוצת "זיק" מאז 1986. פרס בלומנטל ופרס שפירא על הישגיו בלימודים (1986, 1987). מלגות קרן שרת, קרן תרבות אמריקה-ישראל (1987-1988 ; 1989-1990). הציג תערוכות יחיד במוזיאון הרצליה (1987, 1989) והשתתף במספר תערוכות קבוצתיות בתל-אביב.

שער
קונסטרוקצית עץ עם 5 כלים
גובה כלים ממוצע 90, קוטר 25-30
אובניים ועבודת יד
חומר, עץ, מתכת

Udi Even

Born 1959 in Eilat, Israel. Studied at the Pottery Department of the Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem, 1984-87. Member of the "Zik" group since 1986. Won the Blumenthal and Shapira prizes for achievement in studies (1986, 1987). Received scholarship from the Sharet Foundation, America-Israel Cultural Foundation (1987-8 1989-90). Held two solo exhibitions at the Herzliya Museum (1987, 1989) and participated in group shows in Tel-Aviv.

Gate
Wood construction with 5 vessels
Vessels, avg. h. 90, dia. 25-30
Wheel-thrown and hand-built
Clay, wood, metal

ג׳ין אופגנהאפן
בלגיה

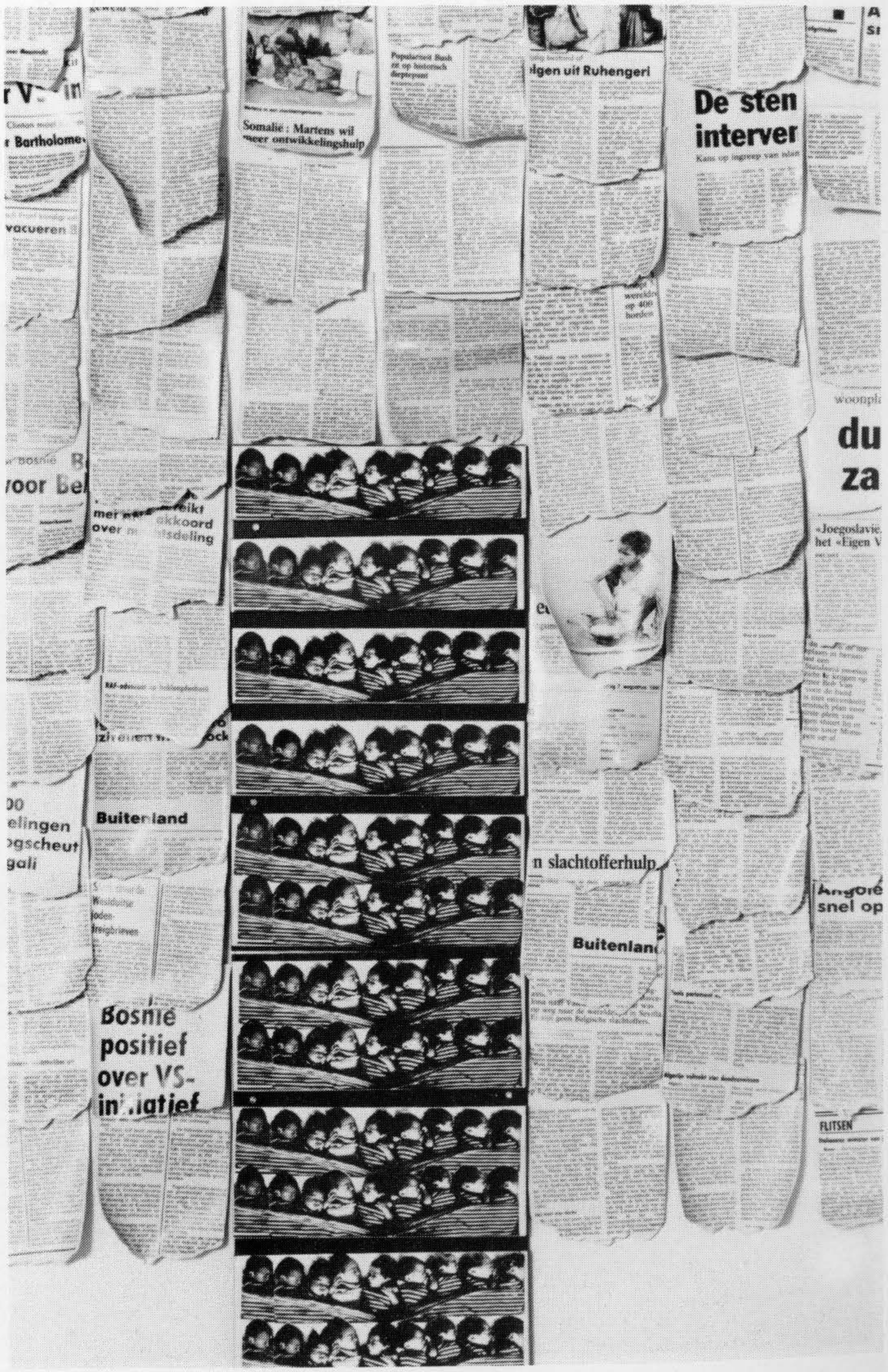
לימודי קרמיקה באקדמית אנטוורפן ובמכון הלאומי הגבוה. השתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות, ביניהן ב־ Concorso internazionale della ceramica d׳arte, פאנזה, איטליה (1981, 1982, 1985, 1987); ביאנלה בינלאומית לקרמיקה אמנותית ב־ Vallauris, צרפת (1982).

ללא כותרת (פרט)
ג. 165, ר. 116
פורצלן

Jeanne Opgenhaffen
Belgium

Studied ceramics at the Antwerpen Academy and at the National Higher Institute. Participated in many group exhibitions, including the Concorso internazionale della ceramica d'arte, Faenza, Italy (1981-82-85-87) and at the Biennale internationale de céramique d'art, Vallauris, France (1982).

Untitled (detail)
h. 165, w. 116
Porcelain

Tsipi Itai

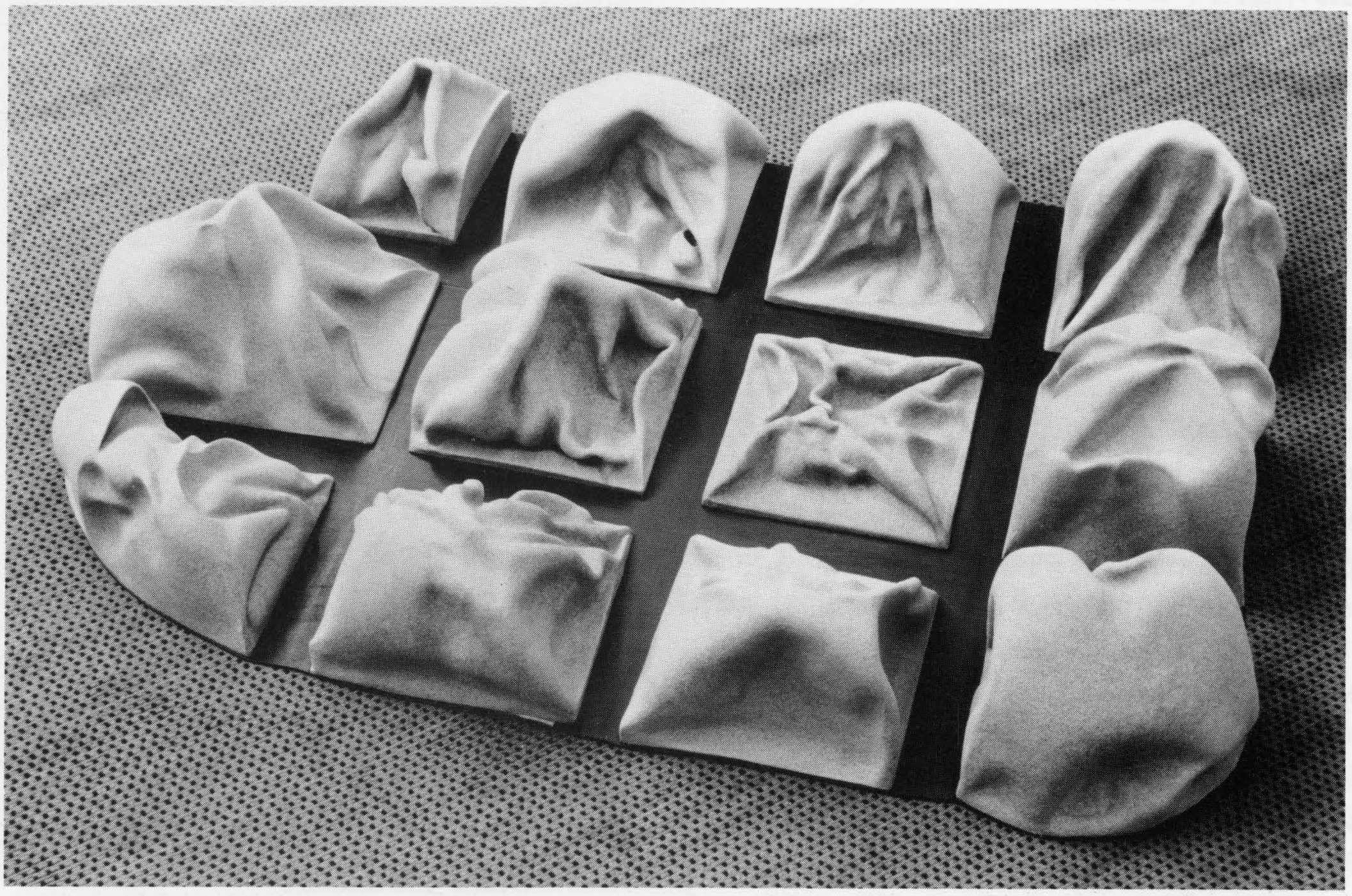
(See catalogue of Biennale artists)

Temples 1992-93
h. 19, w. 75, d.110
Slab-constructed stoneware; reduction firing, gas kiln at 1250° C

ציפי איתי

(ראה קטלוג אמני הביאנלה)

היכלים 1992-93
ג. 19, ר. 75, ע. 110
טכניקת משטחים, אבנית שרופה בחיזור בתנור גז בטמפרטורה של 1250° C

גילה בן־דוד

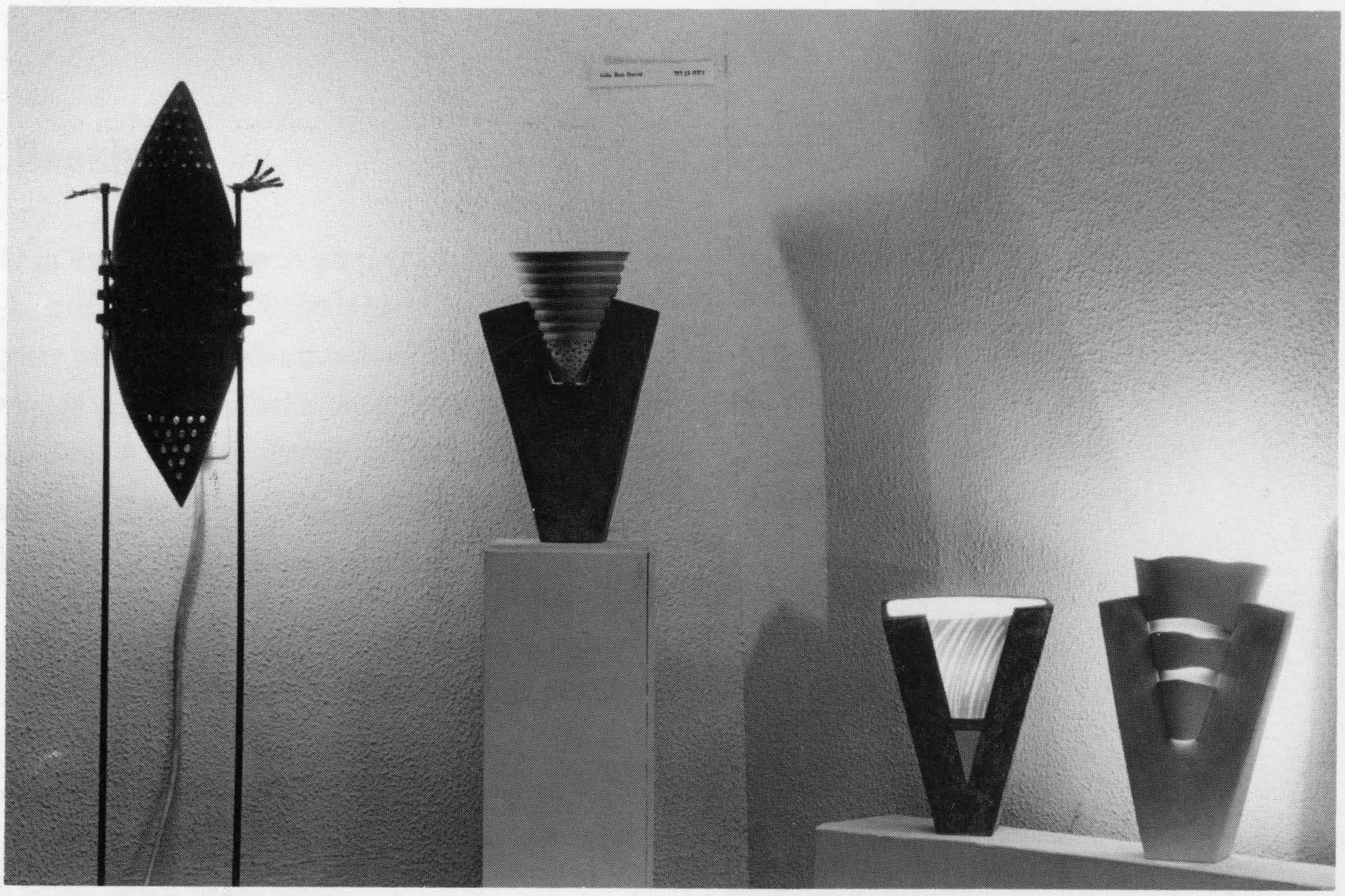
(ראה קטלוג אמני הביאנלה)

(מימין לשמאל)
מנורות קיר, ג. 38, ר. 24, ע. 10.5 ; ג. 33, ר. 26, ע. 8.5
מנורת שולחן, ג. 40, ר. 25, ע. 17
מנורת ריצפה, ג. 135
עבודה בפלטות, שילוב של חומר לבן ופורצלן, שריפה ב־ 1200° C

Gila Ben David

(See catalogue of Biennale artists)

(Left to right)
Floor lamp, h. 135
Desk lamp, h. 40, w. 25, d. 17
Wall lamps h. 33, w. 26, h. 8.5; h. 38, w. 24, d. 10.5
Slab-constructed, combining white clay and porcelain; electric kiln at 1200°C

זיוה בן־ערב

ילידת 1955, קיבוץ אילת־השחר. למדה בביה״ס הגבוה לציור ופיסול תל חי, 89־1986.

ללא שם (פרס ״התערוכה הכללית״)
ג. 135
רקו עם גירים

מוצגים נוספים: 4 כלים בטכניקת רקו

Ziva Ben־Arav

Born 1955 in Kibbutz Ayelet Ha'Shahar. Studied at the College of Painting and Sculpture at Tel־Hai, 1986־89.

Untitled (General Exhibition" Prize)
h. 135
Raku־fired; surface worked־over with colored chalks

Also exhibited: 5 other raku־fired vessels

ישראל בנקיר

יליד 1943, רוסיה. גדל בארץ ובברזיל, ושם, בשנים 65-1959, למד בסדנת הקרמיקה של האגודה לאמנויות יפות בסאו פאולו. עם שובו ארצה עבד בביח"ר "לפיד" (66-1965) ותקופה קצרה בביח"ר לחרסינה "נעמן." הציג תערוכות יחיד במוזיאון הארץ, תל-אביב, ובמוזיאון וילפריד ישראל. השתתף בתערוכות קבוצתיות בארץ ובחו"ל; נטל חלק ב- Concorso internazionale della ceramica d'arte , פאנזה, איטליה (1993).

אגרטל

ג. 33 , ר. 13

פורצלן, זיגוג צבע peach bloom, שריפה ברדוקציה,1250°C

מוצגים אחרים:

2 אגרטלי חרס בחיפוי "טרה סיגילטה" אדומה;

2 אגרטלי אבנית בחיפוי "טרה סיגילטה" כחולה;

אגרטל פורצלן, זיגוג צבע peach bloom

Israel Bankir

Born 1943 in Russia. Grew up in Israel and in Brazil, where, in 1959-65, he studied ceramics. Works in his studio, creating mostly on the potters wheel. Held solo exhibitions in Ha'Aretz Museum in Tel-Aviv and in Wilfried Israel Museum. Participated in several group exhibitions in Israel and abroad, and lately, at the Concorso internazionale della ceramica d'arte, Faenza, Italy (1993).

Bottle

h. 33, w. 13

Porcelain, peach-bloom glazes; reduction firing to 1250°C

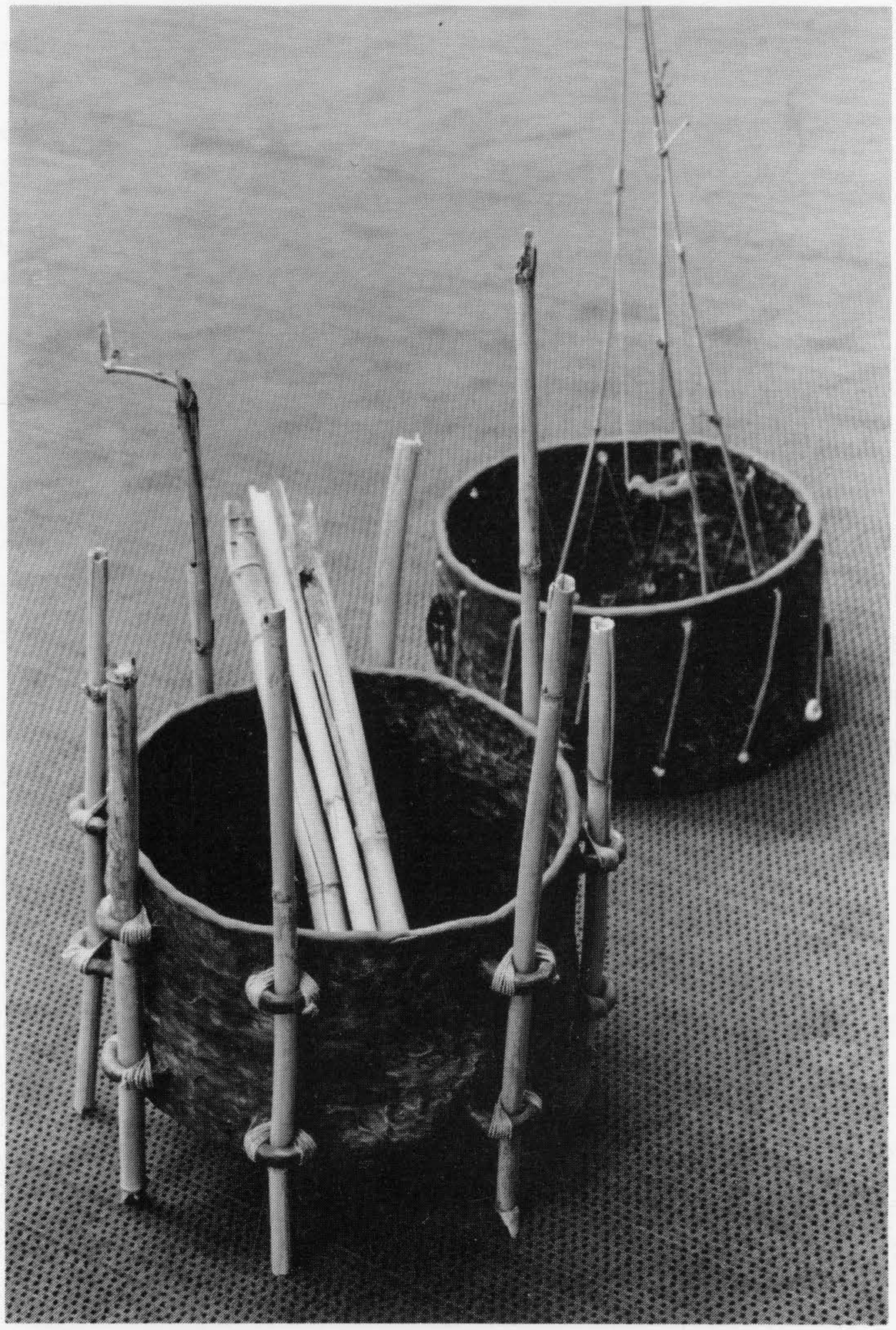
Also exhibited:

2 earthenware bottes, red "terra sigillata"

2 stoneware bottles, blue "terra sigillata"

Porcelain bottle, peach-bloom glazes

אפרת ברש

ילידת 1961. למדה במחלקה לעיצוב קרמי בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים (1983-1987); קיבלה תעודת בוגר באמנות של בית הספר לאמנות של המוזיאון ואוניברסיטת טפטס, בוסטון, ארה"ב. השתתפה במספר תערוכות קבוצתיות בארץ ובחו"ל, 90-1987. כן הציגה תערוכת יחיד בגלריה "שלוש שלושים" (1992).

כלים (מסדרת "כמו משחק") 1993
ג. 70-100, קוטר 38
אבנית, עבודת יד, אנגוב חום; בשילוב ענפים, חבל, חרוזי זכוכית.

Efrat Barash

Born 1961. Studied at the Department of Ceramic Design, Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem, 1983-1987. Graduated with a B.F.A. from the Art School and Museum of Tufts University, Boston, U.S.A. Participated in several group exhibitions, in Israel and abroad, 1987-90. Held a solo exhibition at "Chelouche 30" Gallery, Tel-Aviv (1992).

Vessels (from the series "Like a Game") 1993
dia. 38, h. 70-100
Hand-built stoneware, brown engobe; added branches and rushes, rope, glass beads

Ghenrietta Goldenberg

Born 1927 in Rumania. Entered the Academy of Fine Arts in 1945. Came to Israel in 1948. Worked in ceramics, porcelain and glass for various manufacturers and at her own studio. Exhibitions: Israel, U.S.A. Canada, South Africa.

(Left to right)

Chairs with "Adam and Eve"

Chair with "Moses and the Tablets of the Law"

h. 23-25, w. 13-14

Stoneware with embossing, slabroller, bas-relief and sgrafitto

Stoneware fired at 1480°C; first glaze, 1280°C; second, 1180°C; third, 1080°C; enamel 780°C; gold, 740°C

גנרייטה גולדנברג

ילידת 1927, רומניה. התחילה את לימודיה באקדמיה לאמנויות היפות ב־ 1945. עלתה לישראל, 1948. עבדה בקרמיקה, פורצלן וזכוכית עבור מפעלים יצרניים שונים וכן בסטודיו שלה. הציגה בישראל, ארה״ב, קנדה, ודרום אפריקה.

(מימין לשמאל)

כסא עם "משה ולוחות הברית"

כסאות עם "אדם וחוה"

ג. 23-25, ר. 13-14

קדרות עם עיבודי החתמה, גלגלת, תבליט מוטבע, וחריטה שריפת אבנית, 1480°C; גלזורה ראשונה, 1280°C; שניה, 1180°C; שלישית, 1080°C; אימל, 780°C; זהב, 740°C.

Monica Hadari

Born in Transylvania. Immigrated to Israel in 1944. A member of Kibbutz Gvat. Graduate of the Art Institute at "Oranim" Teachers' Institute, and of the Department of Ceramic Design at Bezalel, Jerusalem.

Solo exhibitions: New Gallery, Haifa (1981); Sokolow House, Tel-Aviv (1983); Ein Harod Hall of Art (1986); Quality House, Jerusalem (1988); Maskit, Tel-Aviv and Jerusalem (1989); "Figurines," Bezalel Academy, Mt. Scopus, Jerusalem (1992). Participated in many group shows.

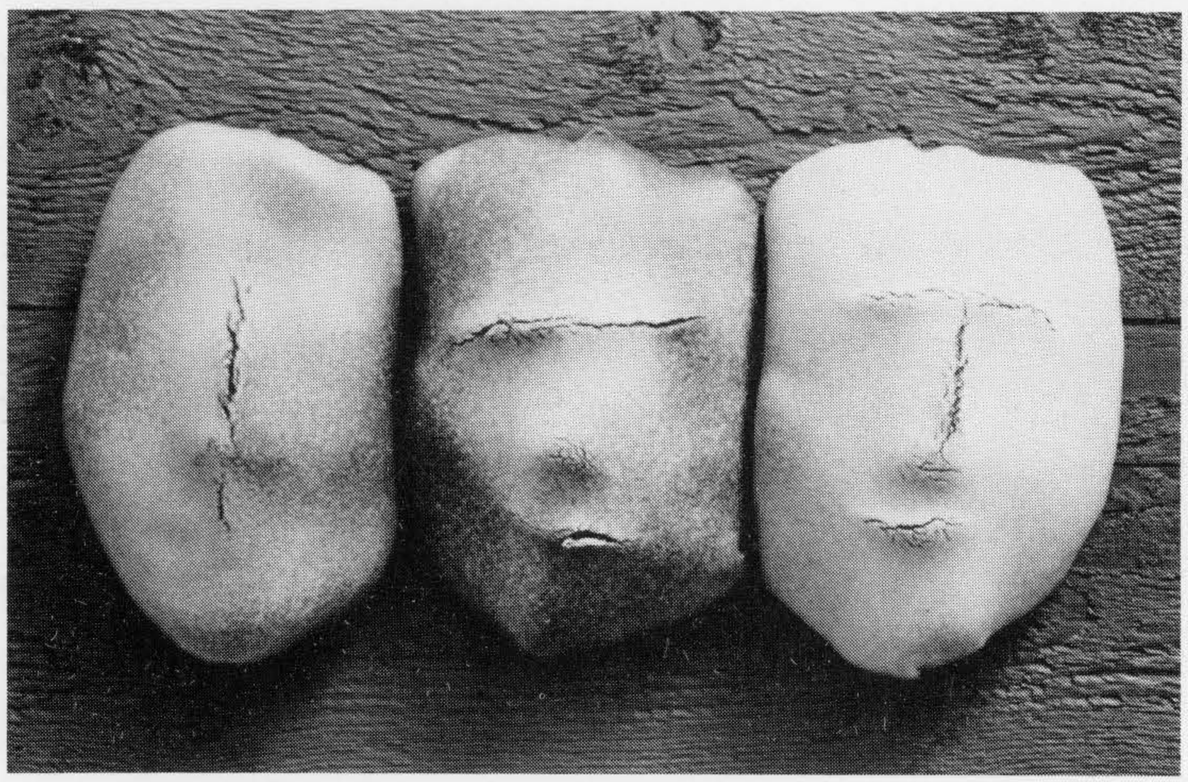
Faces(part of series done in reaction to the fate of the Kurds during the Gulf War)
h. 24, w. 16 each
Hand-built slab-constructed stoneware, fired at 1250°C; matt and semi-matt glazes.

מוניקה הדרי

ילידת טרנסילבניה. עלתה ארצה ב־1944. חברת קיבוץ גבת, בוגרת המכון לאמנות בסמינר הקיבוצים "אורנים" ובוגרת המחלקה לעיצוב קרמי בבצלאל, ירושלים.

תערוכות יחיד: גלריה חדשה, חיפה, 1981; בית סוקולוב, תל־אביב, 1983; המשכן לאמנות, עין־חרוד, 1986; בית אות המוצר, ירושלים, 1988; משכית, תל־אביב וירושלים, 1989; תערוכת "צלמיות," בבצלאל, הר הצופים, ירושלים, 1992. השתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות.

פָּנים (מתוך סידרה שנוצרה בהשפעת גורל הכורדים במהלך מלחמת המפרץ)
כ"א, ג. 24, ר. 16.
אבנית בזיגוגי מט וסמי־מט; העבודות עשויות ביד ממשטחים; שריפה ב־1250°C.

Shelly Harari

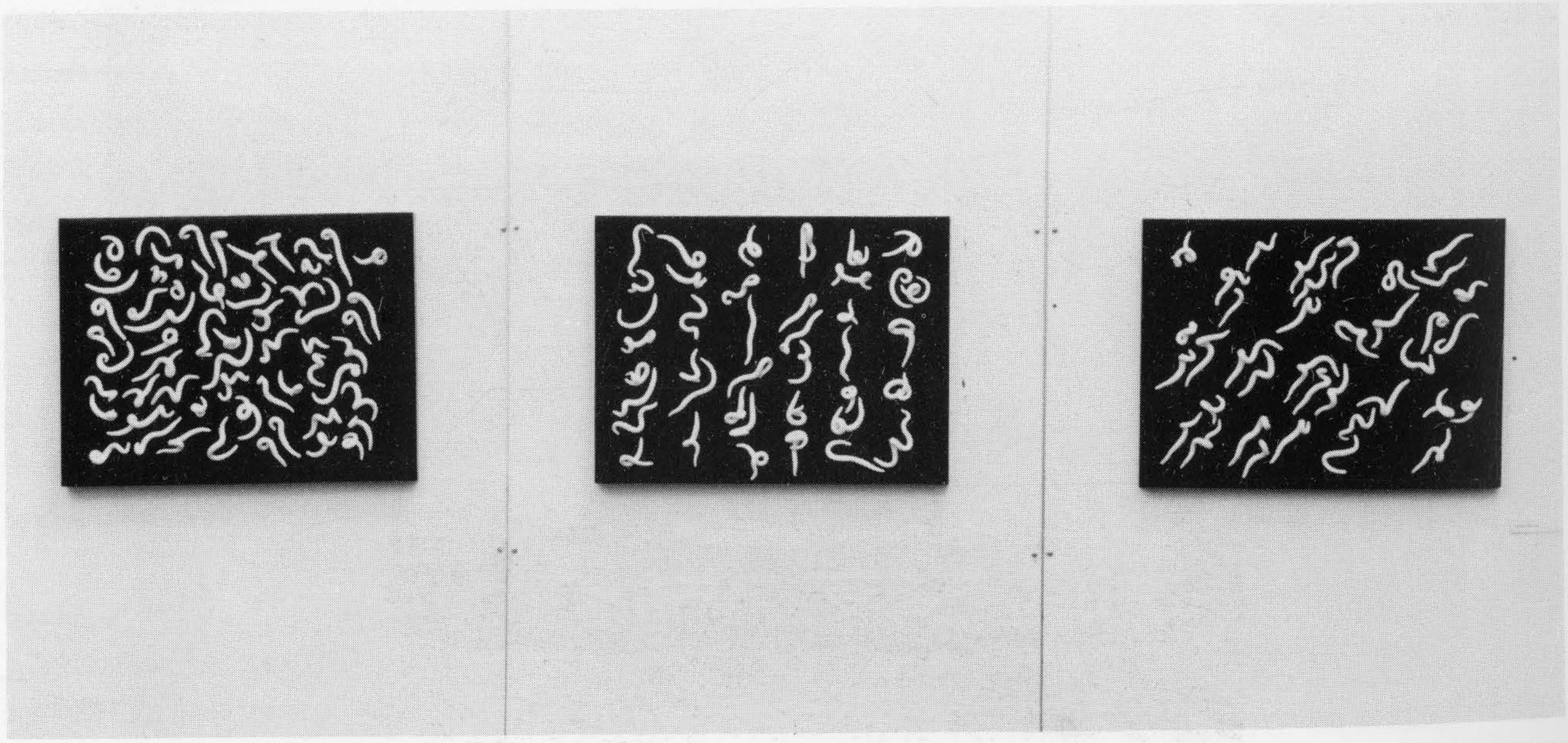
Studied at the Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem; also studied with Hedwig Grossmann. Resides and works in Old Jaffa. Held solo exhibitions and participated in group exhibitions in Israel and abroad.

The Language of the Fish
3 panels, h.60, w. 80 each
White-glazed ceramic elements on a black wooden support

שלי הררי

למדה בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים והיתה תלמידה של הדויג גרוסמן. גרה ועובדת ביפו העתיקה. הציגה תערוכות יחיד וקבוצתיות בארץ ובחו״ל.

שפת הדגים
3 פאנלים, כ״א ג. 60, ר. 80
אלמנטים קרמיים מזוגגים לבן על רקע עץ שחור

Avner Singer

Born 1956 in Jerusalem. Studied ceramics at the international school in Geneva, Switzerland. Graduate of the Visual Art Academy, Beer-Sheva, 1982. Studied in various workshops in Copenhagen, Denmark, 1983. Won the Young Artist Award, America-Israel Cultural Foundation, 1981. Group Exhibitions: "Artworks," Turkish Railway Station Gallery, Beer-Sheva, (1990). Participated in the international ceramics symposium, Bergfeld, Germany (1992).

אבנר זינגר

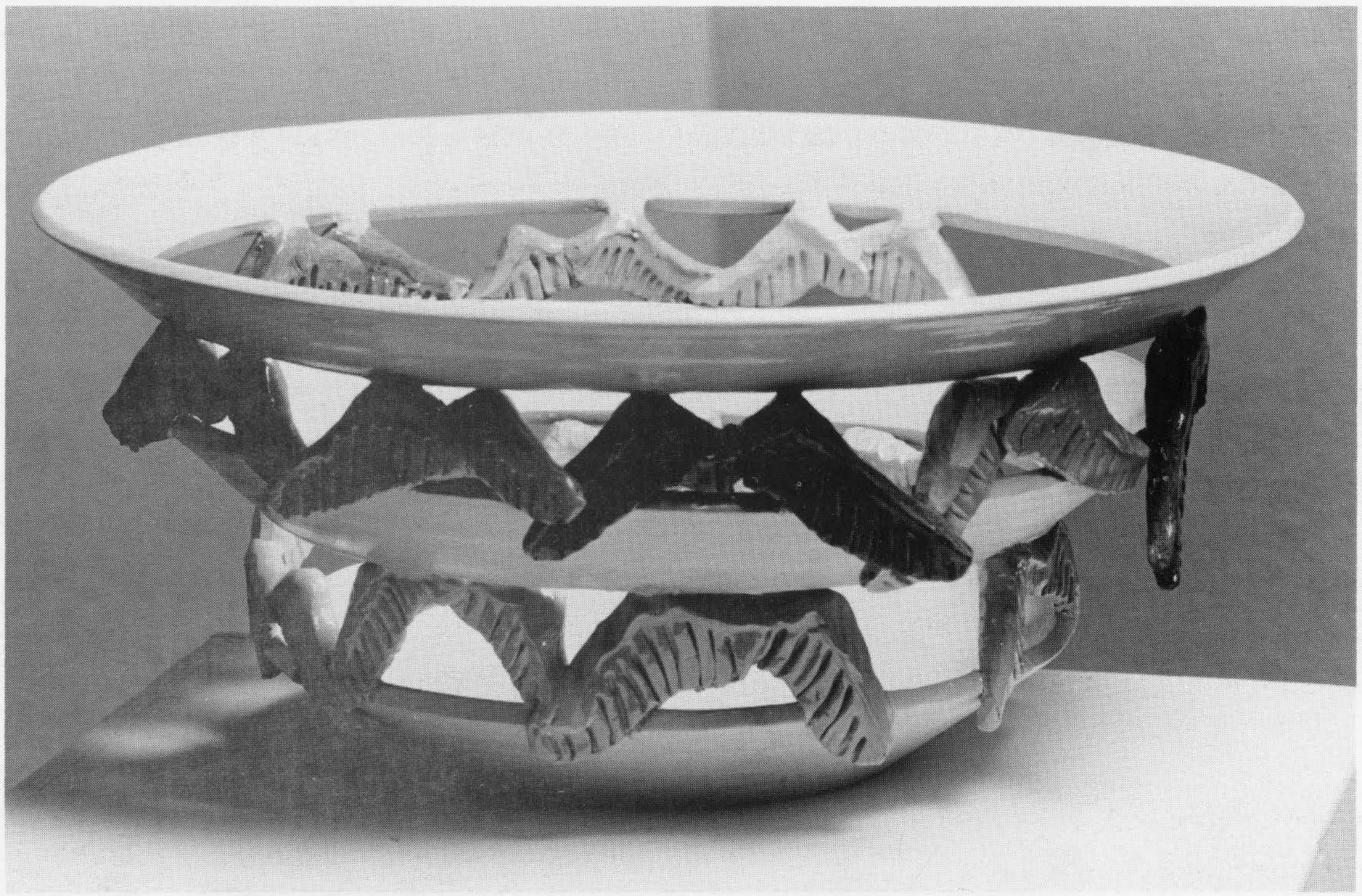
יליד 1956, ירושלים. למד קרמיקה בבית־הספר הבינלאומי בגינווה, שווייץ. בוגר המכללה לאמנות חזותית, באר־שבע, 1982. לימוד עצמי בבתי מלאכה בקופנהאגן, דנמרק, 1983. זכה בפרס האמן הצעיר, קרן תרבות אמריקה־ישראל, 1981. תערוכות קבוצתיות: "עשייה בתעשייה," גלרית התחנה הטורקית, באר־שבע (1990). השתתף בסימפוזיון הבינלאומי לקרמיקה, ברגפלד, גרמניה (1992).

Bowl

h. 18, dia. 39

כלי

ג. 18, קוטר 39

מגדלנה חפץ

ילידת 1944, ברלין. למדה בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים, וסיימה לימודיה ב־1965. לימדה במחלקה לעיצוב קרמי באקדמית בצלאל, 83־1978. מאז 1988, יו״ר אגודת אמני הקרמיקה בישראל. אוצרת של תערוכת ״קרמיקה מישראל״ שהוצגה ברחבי אירופה (1989). אירגנה עם יוכבד מרקס סימפוזיון ״עשייה בתעשייה,״ באר־שבע (1990). אצרה ביחד עם דר׳ גדעון עפרת את תערוכת ״ראשית הקרמיקה הישראלית 1962־1932״ (1991). הציגה 7 תערוכות יחיד והשתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות בארץ ובחו״ל, ביניהן בסימפוזיון הקרמיקה הבינלאומי הששי ב־Römhild , מזרח גרמניה (1990), וסימפוזיון הקרמיקה הבינלאומי ב־Siklós,הונגריה (1992)

ראשים

אובניים ושריפת רקו

ג. 45־50 (כולל כן עליון)

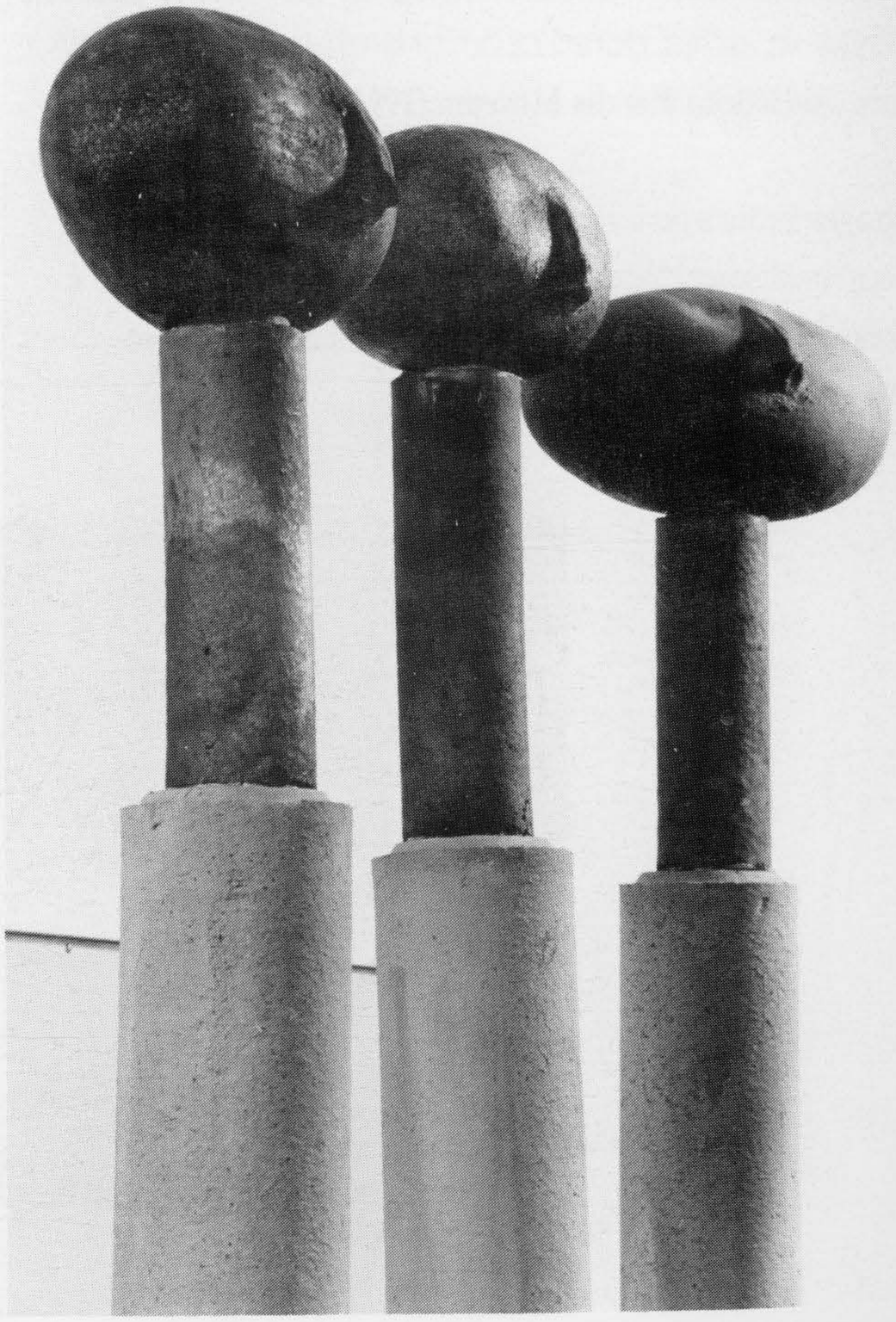
Magdalena Hefetz

Born 1944 in Berlin. Graduated from the Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem, 1965. Taught at the ,Department of Ceramic design of the Bezalel Academy 1978-1983. Since 1988, Chairwoman of the Ceramic Artists Association of Israel. Curated the exhibition "Ceramics from Israel" which traveled in Europe (1989). With Yocheved Marx, organized an "Art and Industry" symposium, Beer-Sheva (1990), and with Dr Gideon Ofrat, the exhibition "The Beginnings of Israeli Ceramics 1932-1962" (1991). Held 7 solo exhibitions and participated in many group exhibitions in Israel and abroad, including the 6th International Ceramics Symposium in Ceramics Römhild, GDR (1990), and the International Symposium in Siklós, Hungary (1992).

Heads

Wheel־thrown and raku־fired

h. 45־50 (including upper pedestal)

Dalit Tayar

Born 1952 in U.S.A.. Came to Israel in 1956. Studied anthropology, art, sculpture and ceramics at the Santa Monica College, Los Angeles, 1974-77. Taught sculpture and pottery at the Zemach College 1992-3; since 1993 teaches sculpture at the Tel-Hai Art Academy. Exhibitions: Fisher Gallery, Mishkenot, Jerusalem (1992). Traveling group exhibitions of the Ceramic Artists Association of Israel (Germany & Europe, Istanbul, 1992).

Solo exhibition: Herzlia Museum (1993).

Images (from a series of about 40 works)

Combined wheel-thrown and hand-built sculpture; polished stoneware in natural color with the addition, at times, of oxides and engobes; fired at 1250°C

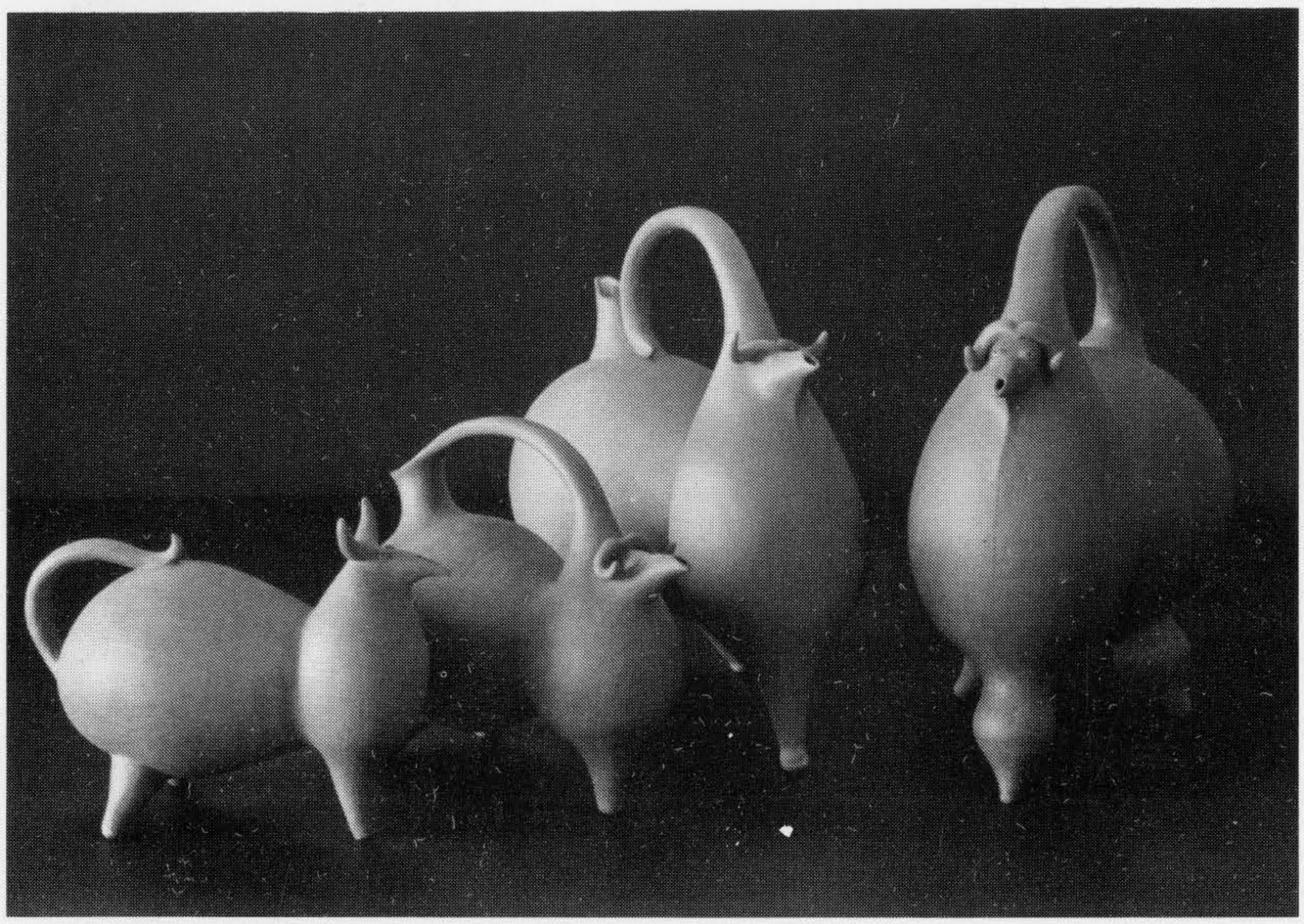
דלית טיאר

ילידת 1952, ארה״ב. עלתה ארצה ב-1956. לימודי ואנטרופולוגיה ואמנות, סנטה מוניקה קולג׳ (לוס אנג׳לס), 77-1974. מורה לפיסול ואובניים בצמח, 3-1992, והחל בשנה זו, מורה לפיסול במכללת תל-חי. תערוכות: קרן אליכס דה רוטשילד, גלריה ע״ש פישר, משכנות שאננים, ירושלים (1992); תערוכות קבוצתיות נודדות של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (גרמניה ואירופה, איסטנבול, 1992).

תערוכת יחיד: מוזיאון הרצליה (1993).

דימויים (מתוך סידרה של כ- 40 עבודות)

שילוב של אובניים ופיסול בחומר; אבנית ממורקת בצבע טבעי, לעיתים עם תוספת של אוקסידים ואנגובים. שריפה ב- 1250°C

Gitit Tan Pai

Born 1959 in Jerusalem. Graduate of the Ceramics Department at the Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem, 1985. Participated in several group exhibitions. Resides and works in Tel-Aviv.

Chairs 1992-93
h. 18-19
Hand-built; bodystains applied by brush on white clay; fired at 1200°C

גתית טן פי

ילידת 1959, ירושלים. בוגרת המחלקה לקרמיקה בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים, 1985. השתתפה במספר תערוכות קבוצתיות. גרה ועובדת בתל-אביב.

כיסאות 1992-93
ג. 18-19
עבודת יד, צביעת מכחול בצבעי קרמיקה (bodystains) על חומר לבן. שריפה 1200°C.

Doron Yacobi

(See catalogue of Biennale artists)

Vessels

h. 50-75, dia. 20-25

Constructed of wheel-thrown parts; underglazed; fired at 1040°C

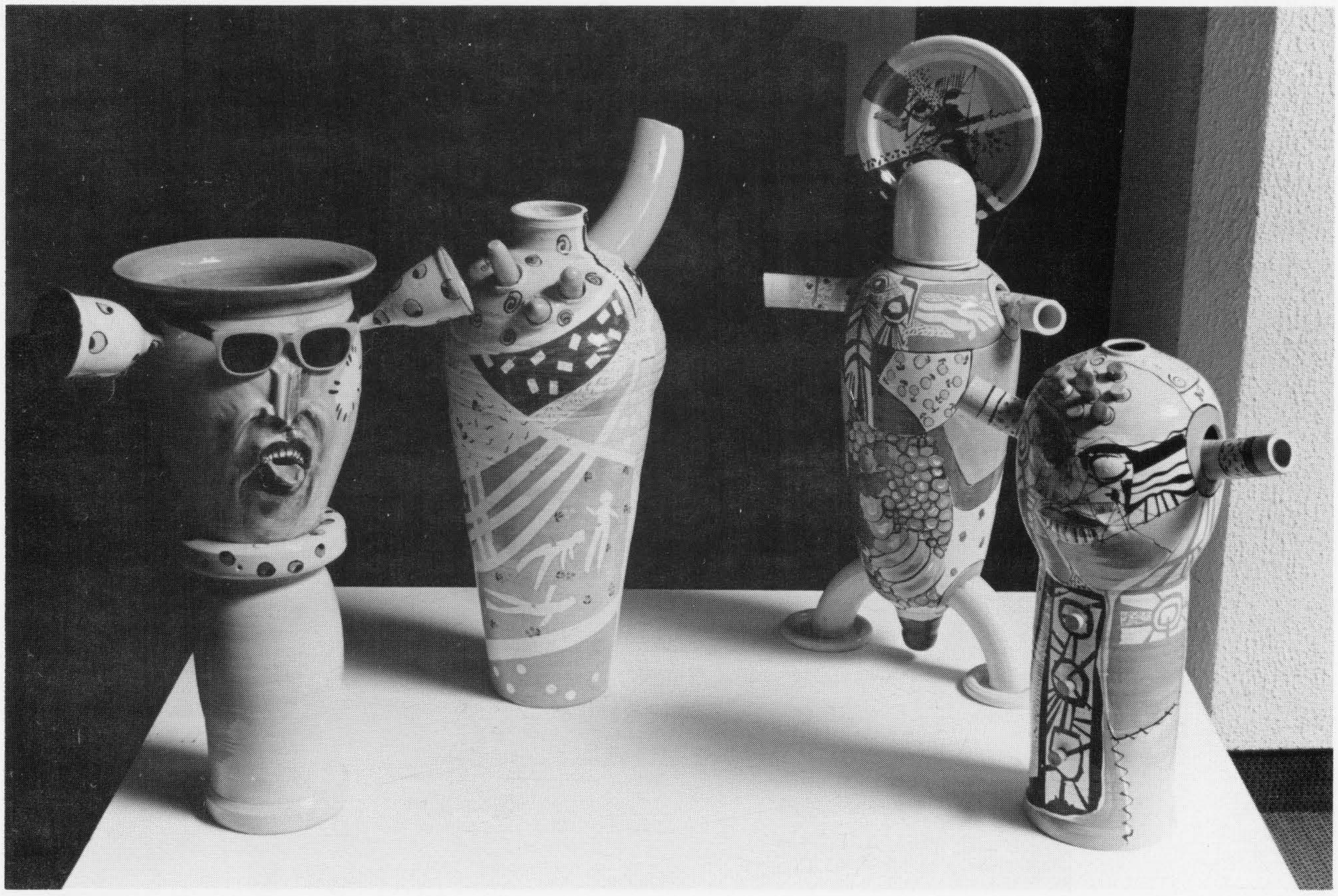
דורון יעקבי

(ראה קטלוג אמני הביאנלה)

כלים

ג. 50-75, קוטר 20-25

בנייה מחלקים עשויים על אובניים; תת-גלזורה; שריפה ב-1040°C

Amnon Israeli

Worked and studied under the guidance of Hedwig Grossmann, also studied sculpture for a short while with Rudy Lehmann. Attended Goldsmith's College, London for one year, and made a study-trip to Spain, working with local craftsmen. Since 1967, works in his own studio of ceramic art. Participated in numerous exhibitions in Israel and abroad (Australia, England, Japan Germany, Yugoslavia, U.S.). Won several scholarships from Sharet Foundation, America-Israel Cultural Foundation (1972-75); won twice a First Prize in the Product Desgin Competition at Ha'Aretz Museum, Tel-Aviv (1972, 1992).

Vases and Jars 1991-92
Large vase, h. 10, w. 7; small jar, h. 9, w. 3;
bird-shaped jar, h. 9, w. 5
Wheel-thrown; fired at 1200°C; brown clay with sand glazing and sgrafitto

אמנון ישראלי

עבד ולמד בהדרכתה של אמנית הקרמיקה הדוויג גרוסמן וכן מעט פיסול אצל רודי להמן. קיים שנת לימודים ב־Goldsmith's College בלונדון, ומסע לימודים ועבודה עם קדרים עממיים בהרי ספרד. משנת 1967 יוצר בסטודיו לקרמיקה אמנותית אותו הקים.
תערוכות יחיד וקבוצתיות רבות בארץ ובחו"ל (אוסטרליה, אנגליה, יפן, גרמניה יוגוסלביה, ארה"ב). זכה מספר פעמים במלגה מטעם קרן שרת לאמנים צעירים, 75-1972. זכה פעמיים בפרס ראשון בתחרות עיצוב המוצר של מוזיאון הארץ (1972, 1992).

בקבוקים 92-1991
בקבוק גדול, ג. 10, ר. 7
בקבוק קטן, ג. 9, ר. 3
בקבוק לבושם דמוי ציפור, ג. 9, ר. 5
עבודת אובניים. שריפה ב־1200°C, חומר חום וזיגוגי עפר, ועיטורי חריטה בגוף החומר.

Rachel Cadmor

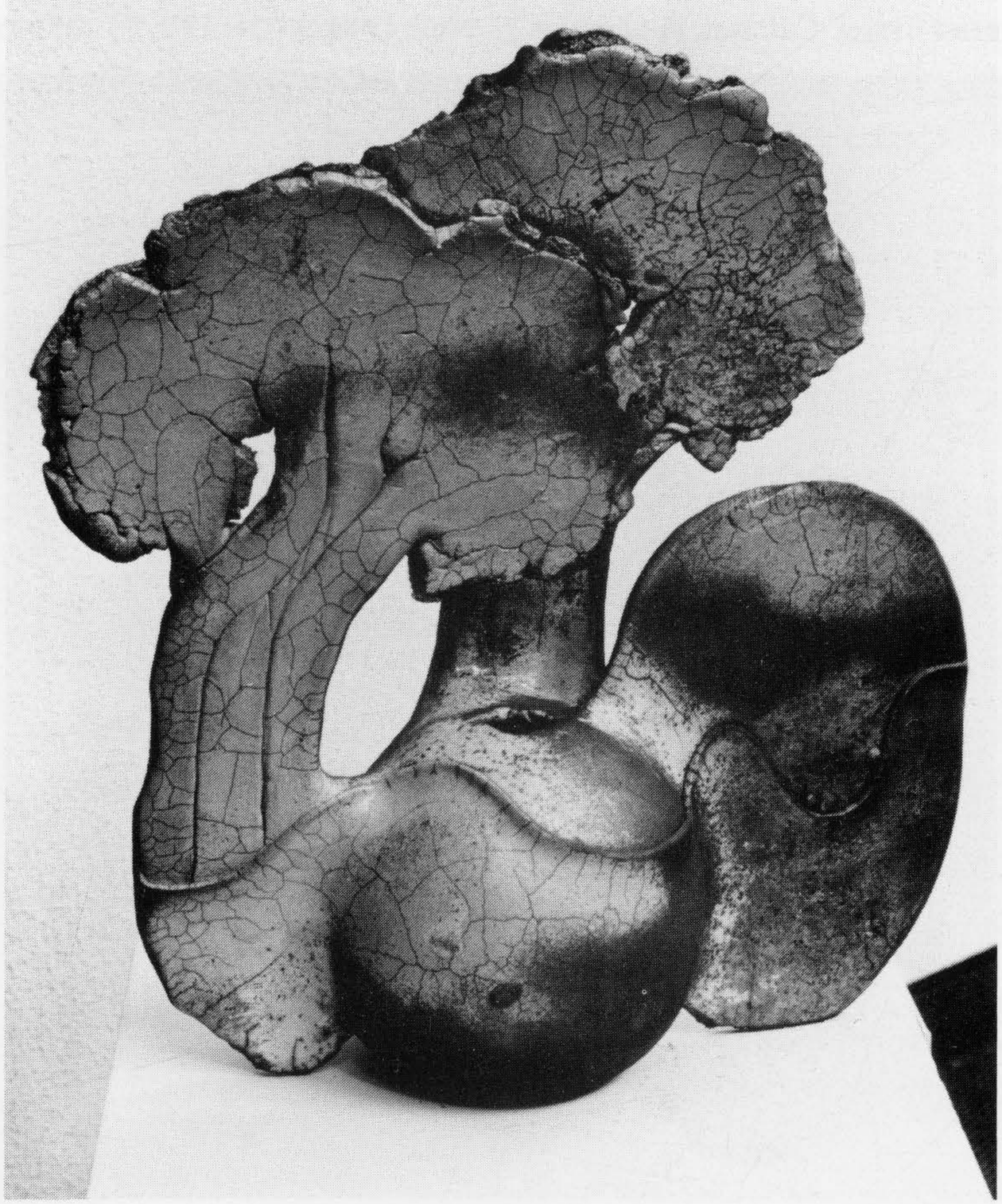
(See catalogue of Biennale artists)

Vessels and Trees (from a series)
h. 51, w. 49, d. 18
Wheel-thrown and slab-constructed; raku-fired in heavy reduction

רחלי כדמור

(ראה קטלוג אמני הביאנלה)

כלים ועצים (מתוך סדרה)
ג. 51, ר. 49, ע. 18
עבודת אובניים בשילוב עם עבודת משטחים ; שריפת רָקוּ ברדוקציה עמוקה.

Daphna Luz

Born 1962, and raised in Rehovot, Israel. Studied Ceramic Design at the Bezalel Academy , 1984-88. Teaches at the Yavne Art Workshop and at the Teachers' College in Ramat Ha'Sharon. Won the Sharet Foundation Prize, America-Israel Cultural Foundation (1988, 1989, 1991).

Untitled 1992-93
Int. dia. 50
Wheel-thrown with changes by hand; unglazed clay in natural color, wood and yarn

Also exhibited: 4 plates 1992-93, int. dia. 35-50 unglazed clay, wood, yarn, feathers, brass pipe, insulating sleeve

דפנה לוז

ילידת 1962 ; גדלה ברחובות. למדה עיצוב קרמי בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים, 84-88. מלמדת בסדנא לאמנות ביבנה ובמדרשה ברמת השרון. זכתה בפרס קרן שרת בשנים 1989, 1991, 1988.

ללא כותרת 1992-93
קוטר פנימי 50
עבודת אובניים עם שינויים בעבודת יד ; חומר חשוף וגס בצבע טבעי בשילוב עם עץ וחוטים

מוצגים נוספים : 4 קערות 1992-93 ; קטרים פנימיים 35-50 ; חומר, בתוספת עץ, זרדים, חוטים, נוצות, צינור פליז, צינור מבודד

ג'ין מאיר

נולדה בלונדון ולמדה שם אמנות. עלתה ארצה ב־1951 והצטרפה לקיבוץ עין־השופט. עובדת בקרמיקה מאז 1953. השתתפה בתערוכות רבות בישראל ובחו"ל וכן בסימפוזיונים בינלאומים (עין הוד, 1966; גמונדן, אוסטריה, 1967; זאגרב, יוגוסלביה, 1984, שם זכתה בציון לשבח). תערוכות יחיד רבות, החל בשנת 1961, במקומות שונים בארץ. חברה באקדמיה הבינלאומית לקרמיקה, ציריך.

צורה גיאומרטית מפורצלן 1991־92
ג. 18; ר. 18; אבנית, שריפה ב־ $1250^{o}C$

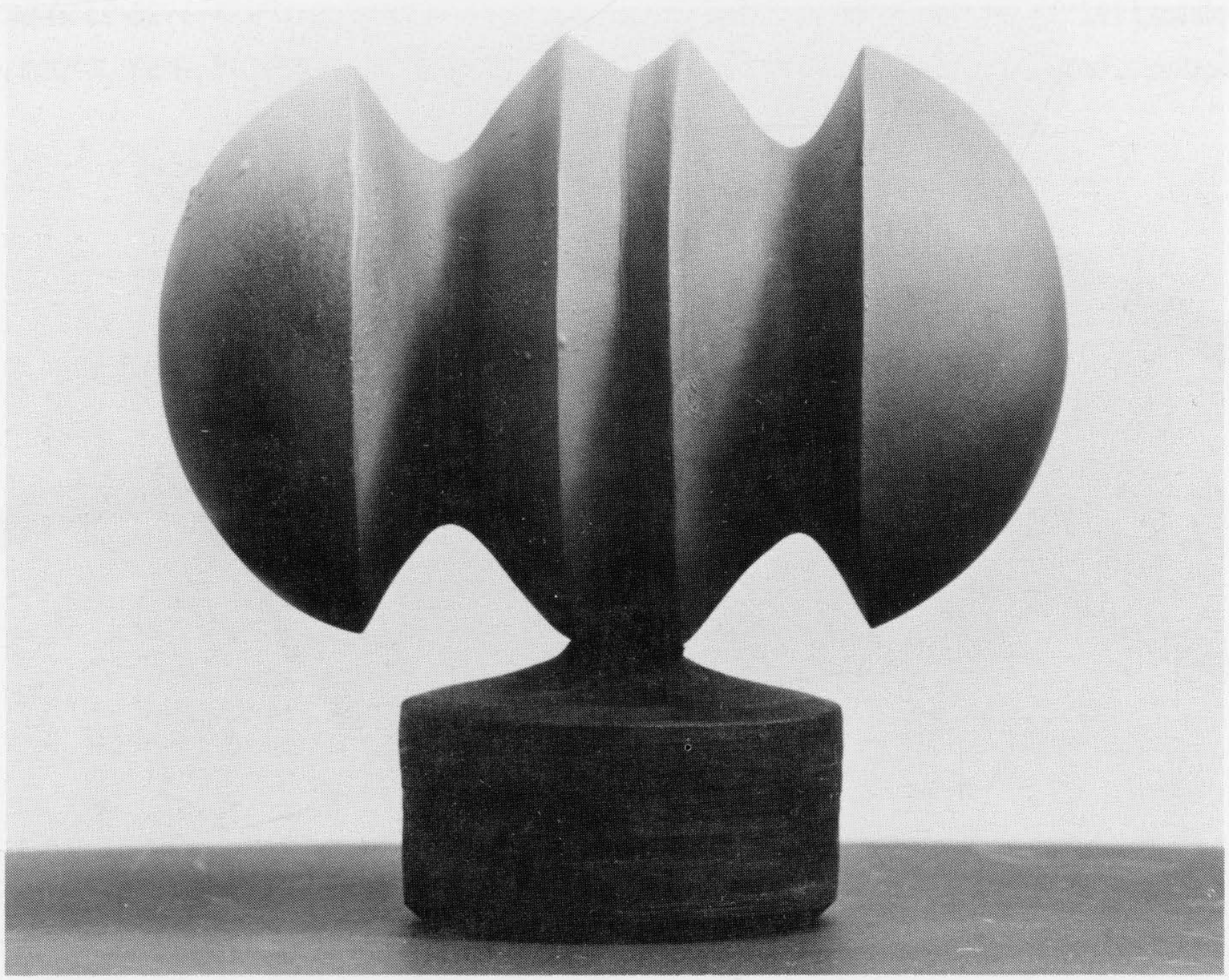
מוצגים נוספים: 2 צורות ציפורים מפורצלן; 2 צורות מפורצלן

Jean Mayer

Born 1924 in London. Studied art at Chelsea and Camberwell. Art Schools, London ,.Participated in many national and international group exhibitions in Israel, U.K., Yugoslavia, Italy and Germany. Since 1961, held numerous solo shows. Member of the International Academy of Ceramics, Zurich

Porcelain Geometric Form 1991-92
h. 18, w. 18; stoneware; reduction-fired, $1250^{o}C$

Also exhibited: 2 porcelain bird-forms; 2 porcelain forms

יהודית מאיר

נולדה בבודפשט ועלתה ארצה בשנת 1941. למדה קרמיקה אצל הדוויג גרוסמן, ירושלים, ואצל חנה חרג־צונץ בחיפה, והשתלמה ב־ Camberwell School of Art בלונדון וכן עם Francine del Pierre בפאריס. בשנת 1958 הגיעה לבאר־שבע והקימה סטודיו לקרמיקה במשותף עם יוכבד מרקס. עבודותיה הוצגו בתערוכות יחיד בין השאר במוזיאון הנגב, מוזיאון הארץ, תיאטרון ירושלים ובאוניברסיטת בן־גוריון. כן השתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות בארץ ובחו״ל. כלי קרמיקה שלה וקירות אמנותיים מצויים בבניני ציבור רבים בארץ.
כיום עובדת בסטודיו שלה בבאר־שבע.

כלי
ג. 73, ר. 26
אבנית, בנית יד (חוליות) ; חומר נגב טבעי, 1200°C

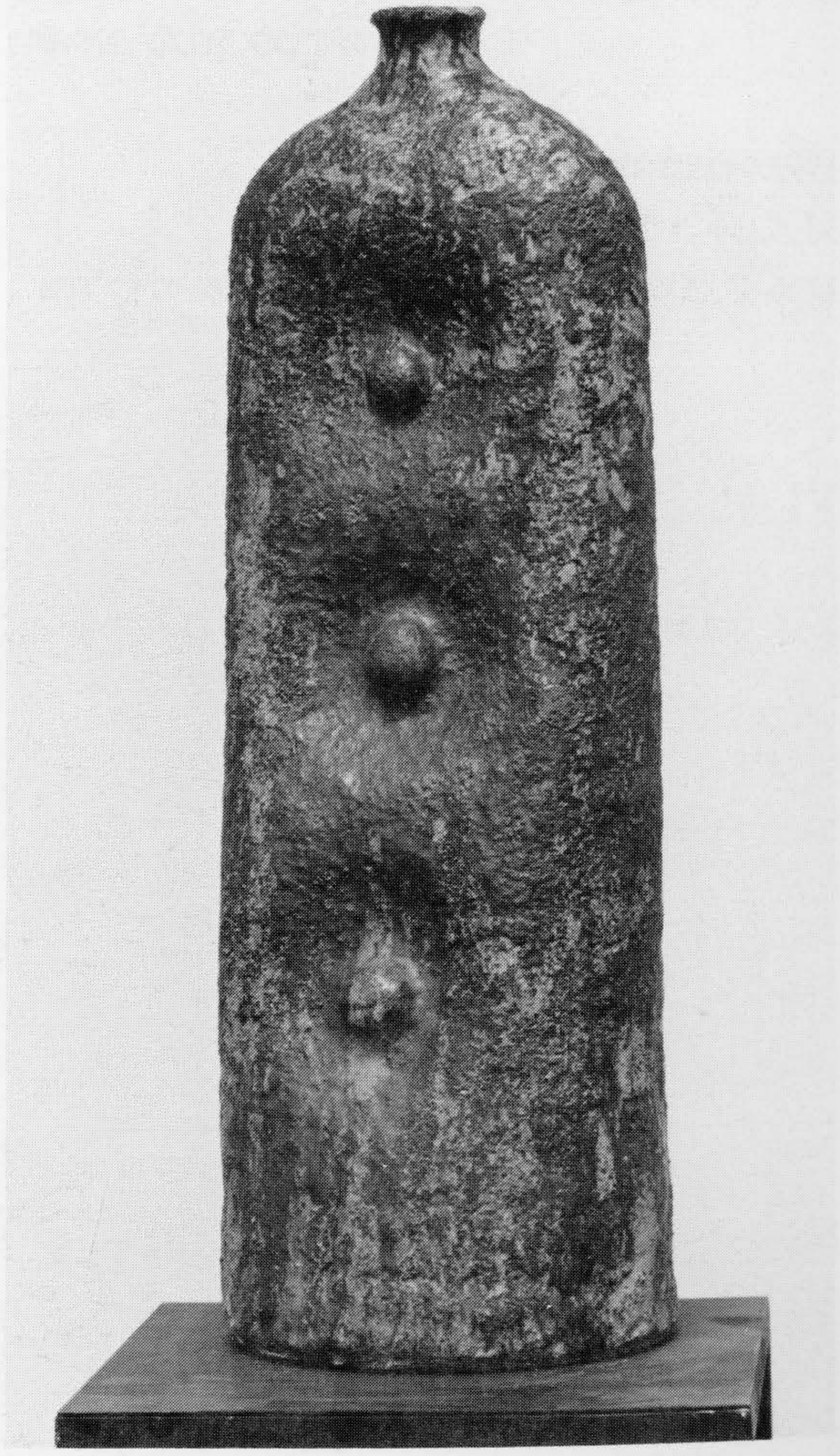
מוצגים נוספים : 3 כלים מאבנית, בנית יד (חוליות) ; ו־2 תבליטי־קיר
פיסוליים ; אבנית, חומר נגב טבעי, 1200°C

Yehudit Mayer

Born in Budapest; immigrated to Israel in 1941. Studied ceramics with, Hedwig Grossmann Jerusalem, and with Hanna Charag-Zuntz, Haifa; later at the Camberwell School of Art in London and with Francine del Pierre in Paris. In 1958, together with Yoheved Marx, founded a pottery studio in Beer-Sheva. Her works were exhibited at the Negev Museum in Beer-Sheva; Eretz-Israel Museum, Tel-Aviv; the Jerusalem Theatre, and Ben-Gurion University. Her pottery works and ceramic walls may be seen in many public sites in Israel. Currently works in her ceramics studio in Beer-Sheva.

Vessel 73x26 ,
Hand-built (coiled) stoneware; natural Negev clays, 1200°C

Also exhibited: 3 vessels; hand-built (coiled) and 2 sculptured wall-reliefs; stoneware, natural Negev clays, 1200°C

יגאל נח ("עז")

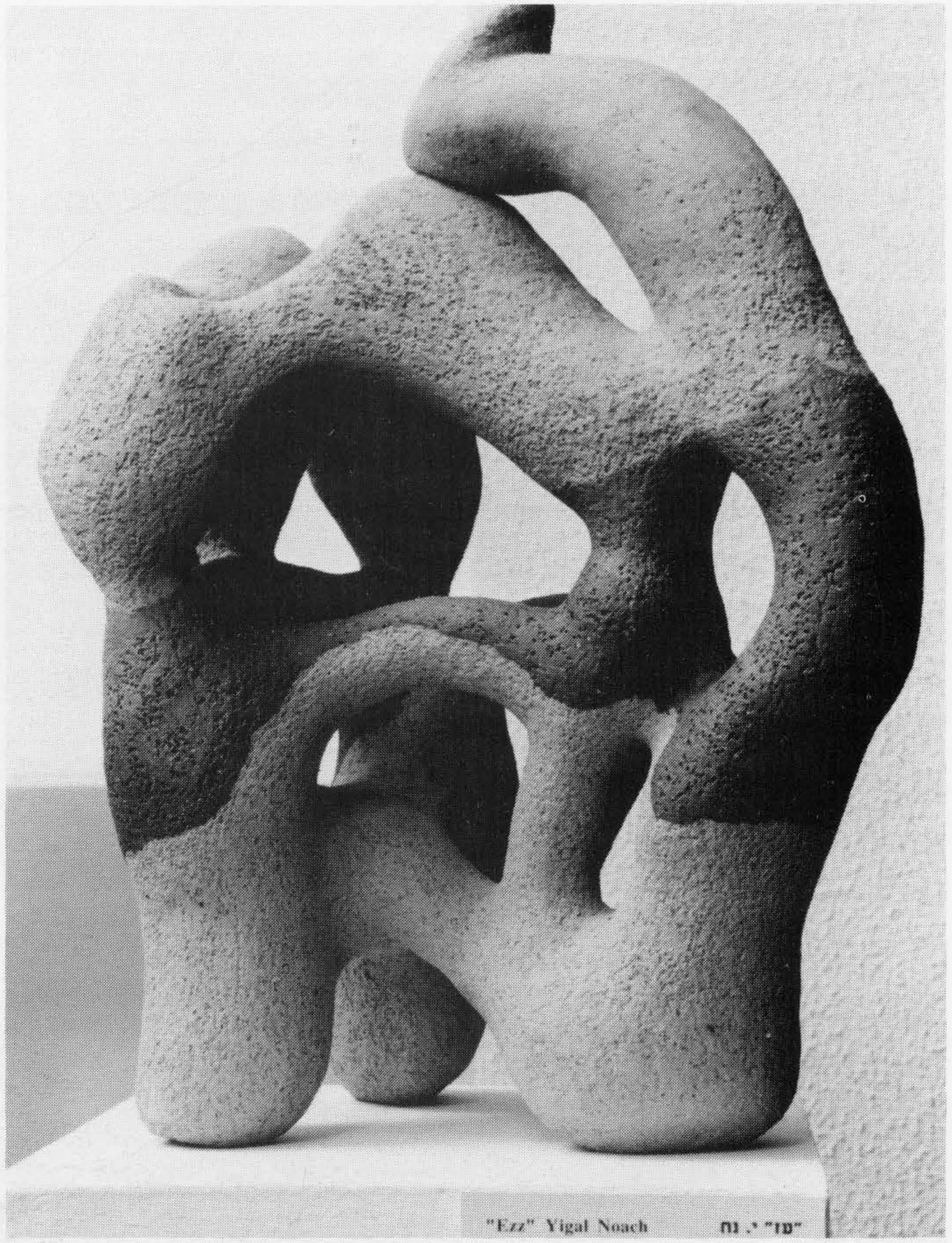
יליד 1950, קיבוץ דברת. למד ציור בבתי ספר לאמנות בישראל, גרמניה, אנגליה, ארה"ב וספרד. השתלם במשך עשר שנים בפיסול ובקרמיקה במכללות קמדן וסט. מרטינס, לונדון. חבר באגודת "קדרי לונדון" ובאגודת הציירים והפסלים בישראל. הציג כתריסר תערוכות יחיד בישראל, וכן בלונדון, והשתתף בתערוכות קבוצתיות רבות בישראל, לונדון, ספרד וניו־יורק.

יצור מדברי 1993
ג. 61, ר. 54, ע. 30
פסל קרמי עשוי מחוליות ; חומר נגב, שריפה ב־ $1200^{o}C$

Yigal Noach ("Ez")

Born in Kibbutz Dovrat, 1950. Studied painting in art, schools in Israel, Germany, England, U.S.A., and Spain, and for ten years, studied sculpture and ceramics at the Camden and St. Martin's Schools, London. Member of the London Guild of Ceramics and of the Israel Association of Painters and Sculptors. Held a dozen solo exhibitions in Israel and in London, and participated in group exhibitions in Israel, London, Spain and New York.

Desert Creature 1993
h. 61, w. 54, d. 30
Coil construction; Negev clay, fired at $1200^{o}C$

"Ez" Yigal Noach עז" ,יגאל נח

Nora & Naomi

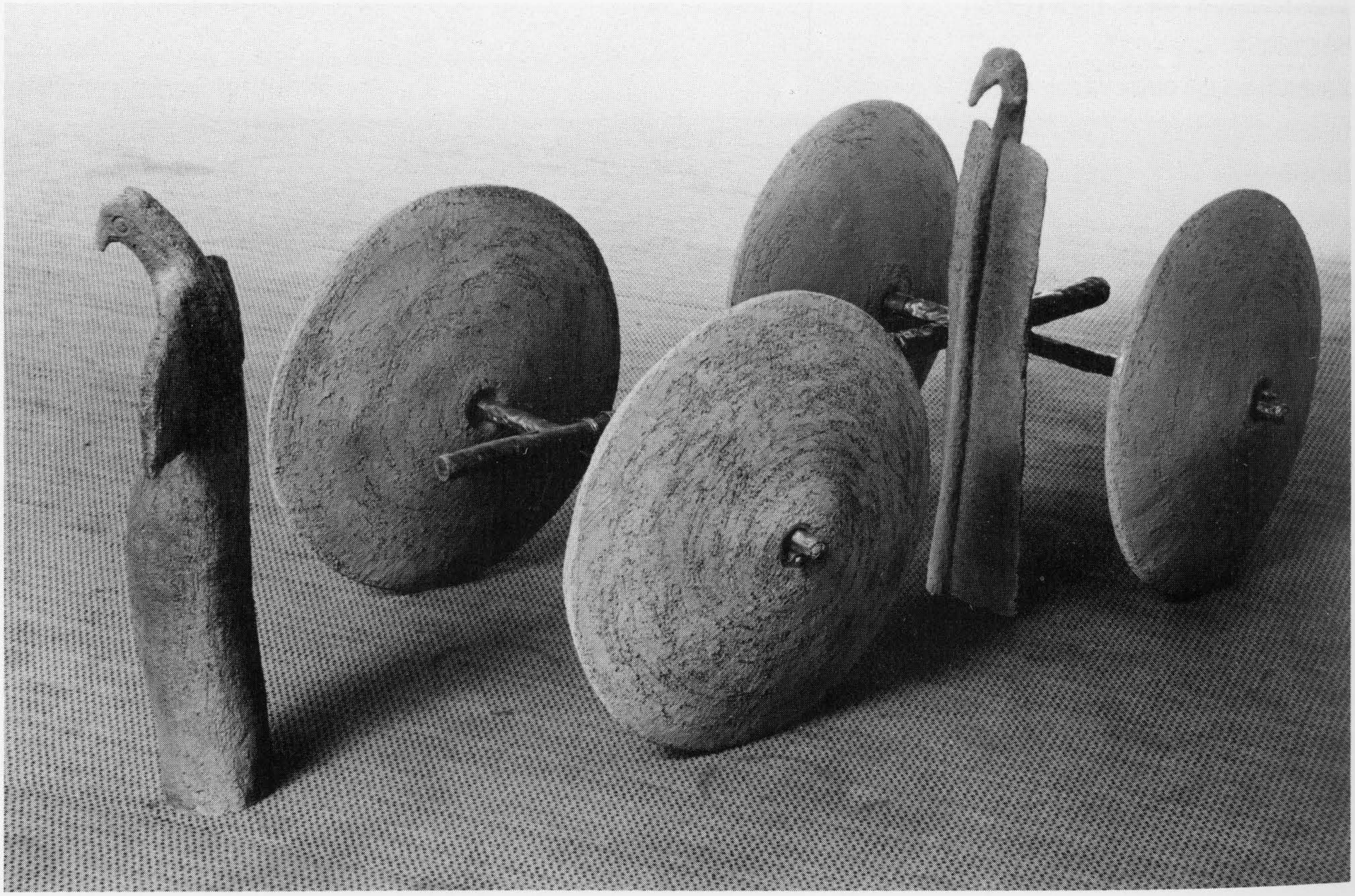
(See catalogue of Biennale artists)

Escape 1991
Birds, h. 70, w. 30
Chariot, h. 55, w. 130, d. 85
Hand-built stoneware, fired at 1180°C

נורה ונעמי

(ראה קטלוג אמני הביאנלה)

מילוט 1991
ציפורים, ג. 70, ר. 30
"מרכבה," ג. 55, ר. 130, ע. 85
אבנית בבנית־יד, שריפה ב־ 1180°C

Sonia Natra

Born in Bucharest, Romania. Studied at the Academy of Fine Arts in Bucharest (M.A 1954), and specialized in various art fields in France, Italy and the U.S. Held numerous solo exhibitions, including at the Maison des Sciences de l'Homme, Paris (1986); the Netherlands (1982); San Francisco (1982); and the Cité Internationale des Arts (Paris, 1992). Gold Medal and Diplome d'honneur of the Artistes de France (1986, 1992), Silver Medal of the Académie Internationale Lutèce, Paris (1992).

סוניה נטרא

נולדה בבוקרשט, רומניה. למדה באקדמיה לאמנות היפות בבוקרשט (מ.א. 1954), והשתלמה בצרפת, איטליה וארה״ב. הציגה תערוכות יחיד רבות בארץ ובחו״ל, בין השאר ב־Maison des Sciences (פאריס 1986), בהולנד (1982), בסאן פרנציסקו (1982) וב־Cité Internationale des Arts (פאריס 1992). השתתפה בתערוכות קבוצתיות בינלאומיות רבות בארץ ובעולם. קיבלה מדלית זהב ודיפלומת כבוד של אגודת אמני צרפת (1986, 1992), ומדלית כסף של האקדמיה של Lutèce (פאריס, 1992).

Faces (from the series "Anonymus")
Installation comprising 5 heads and 2 photographs
Installation, w. 600, d. 200; heads, h. 33, w. 27, d. 22; photographs, h. 60, w. 50
Terracotta, stoneware, black iron, wood, photographs

פָּנִים (מתוך סידרת ״אנונימוס״)
מיצב המורכב מ־5 ראשים ו־2 צילומים
מיצב, ר. 600, ע. 200 ; ראשים, ג. 33, ר. 27, ע. 22 ; צילומים, ג. 60, ר. 50
חרס אדום ואבנית, ברזל שחור, עץ, צילום

Frank Steyaert
Belgium

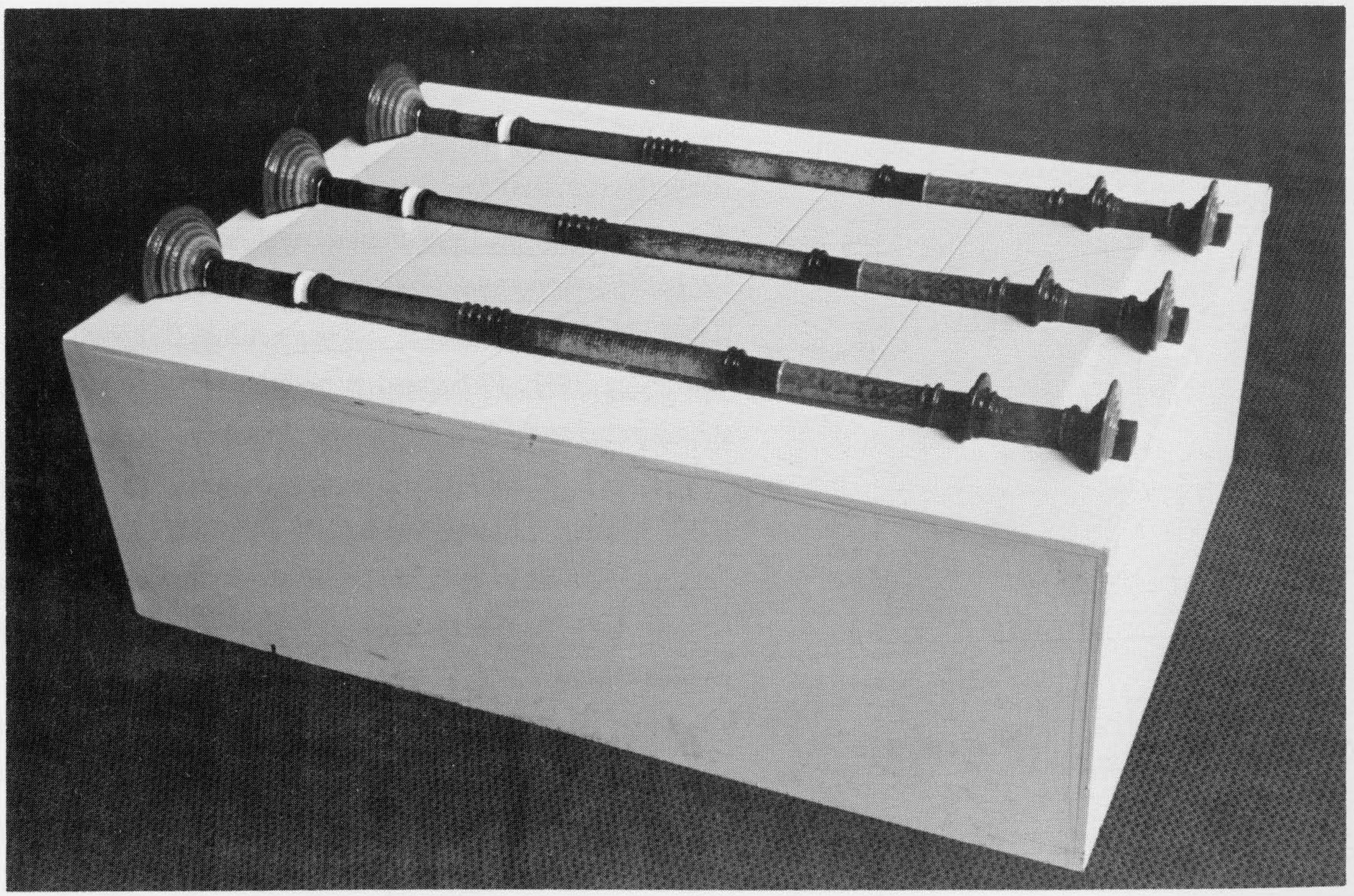
Born in Dendermonde, Belgium, 1953. Studied at the Academy of Fine Arts in Aalst, Belgium (technical drawing and ceramics), the Royal Academy of Fine Arts in Antwerpen (ceramics and jewelry design); and the National Higher Institute, Antwerpen (sculpture and ceramics). Teaches at the Academy of Fine Arts in Deinze since 1975. Participated in numerous group exhbitions in Belgium and abroad.

פרנק סטייארט
בלגיה

נולד בדנדמונדה, בלגיה, 1953. למד באקדמיה לאמנויות היפות ב־ Aalst, בלגיה (שרטוט טכני וקרמיקה); באקדמיה המלכותית לאמנויות היפות, אנטוורפן (קרמיקה ותכשיטנות); ובמכון הלאומי הגבוה, אנטוורפן (פיסול וקרמיקה). מלמד מאז 1975 באקדמיה לאמנויות היפות ב־ Deinze. השתתף במספר רב של תערוכות קבוצתיות בבלגיה ובארצות אחרות.

Untitled
Length 115

ללא כותרת
אורך 115

עידית עדי

נולדה בבואנוס איירס, ארגנטינה, ועלתה ארצה ב־1956. מרצה במחלקה לעיצוב קרמי בבצלאל, 1978־1981. החל משנת 1970 עובדת בסטודיו שלה בירושלים. הציגה תערוכות יחיד בתל־אביב (1966, 1970), ריו דה ז׳נירו, ברזיל (1974), מקסיקו סיטי (1983), סנטיאגו, צ׳ילי (1987), ולאחרונה בבית כהנא ברמת גן (1992). השתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות בארץ ובחו״ל, ביניהן ב־ Concorso internazionale della ceramica d'arte , פאנזה, איטליה (1970־71, פרס רבֶנה); ״קרמיקה בינלאומית״ במוזיאון ויקטוריה אנד אלברט בלונדון (1972), ובביאנלות בינלאומיות בוולוריס, צרפת (1983) ובולפראיסו, צ׳ילה (1988). כן השתתפה בשתי תערוכות נודדות של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (1989, 1992) אשר סיירו באירופה ובארה״ב.

זימרה 1992

ג. 150, ר. 70

משטחי חרס, הדפס משי באוקסידים מתכתיים וגלזורה; שריפה ב־ $1100^{o}C$

Edith Adi

Born in Buenos Aires, Argentina. Immigrated to Israel in 1956. Senior Lecturer at the Ceramic Design Department, Bezalel Academy, Jerusalem, 1978-81. Held several one-person exhibitions, in Tel-Aviv (1966, 1970); Rio de Janeiro (1974); Mexico City (1983); Santiago, Chile (1987); Kahana House, Ramat-Gan (1992). Participated in many group exhibitions in Israel and abroad, including the Concorso internazionale della ceramica d'arte, Faenza, Italy (1970-71, Ravenna prize); International Ceramics 1972, Victoria and Albert Museum, London; International Biennale of Ceramics, Vallauris, France (1983); Valparaiso, Chile (1988); and two traveling exhibitions of the Ceramic Artists Association of Israel (1989 and 1992) which toured Europe and the U.S..

Song 1992

h. 150, w. 70

Earthenware slabs; silk-screen printing using metal oxides and glaze; fired at $1100^{o}C$

יעל עצמוני

ילידת 1957. בוגרת החוג לאמנות באוניברסיטת חיפה בהצטיינות, 1983. תערוכת יחיד בגלריה "רוח כדים," ירושלים (1988). השתתפה במספר תערוכות קבוצתיות בארץ ובחו"ל, ביניהן בביאנלה ה־11 לקרמיקה בוולוריס, צרפת (1988) ובטריאנלה לקרמיקה בסופוט, פולין. כמו כן השתתפה בתערוכות אגודת אמני הקרמיקה בישראל שנדדו באירופה ובארה"ב (1990, 1992). הציגה ב־1992 במוזיאון הרצליה בתערוכת "כד קטן - מטאקרמיקה" - פרוייקט משותף עם שלומית באומן.

ארכיכד 1992 (מתוך סידרה בת 5 כדים)
ג. 55, ר. 35
אובניים, שריפת רקו, הדפס משי
מוצג נוסף: **באר־שבע 2** 1993; ג. 158, קוטר 79;
מבנה מלבנים שרופות; רישום, הדפס רשת

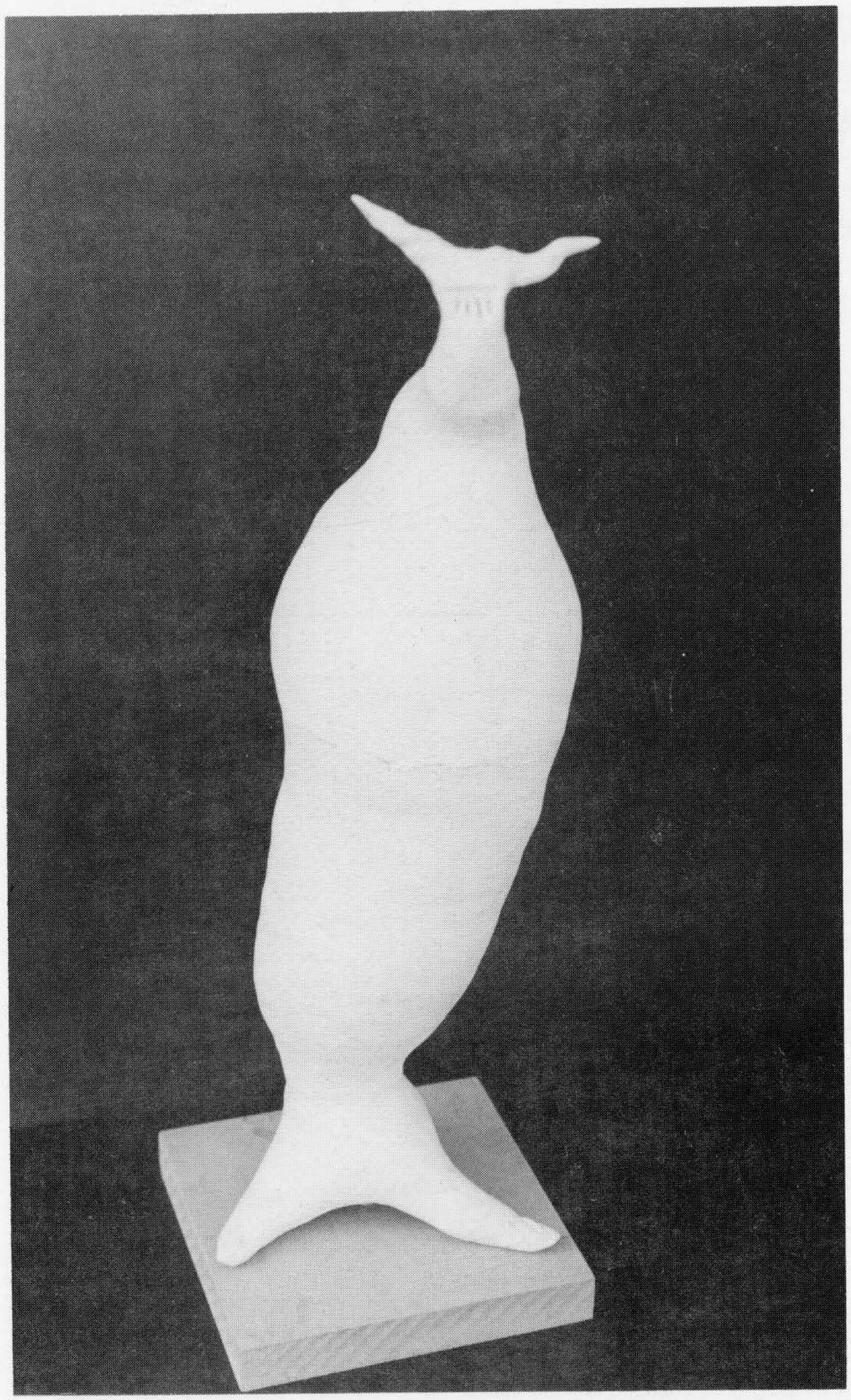
Yael Atzmony

Born 1957. Graduated with distinction from the Art Department, Haifa University, 1983. Held a solo exhibition in "Ruach Kadim" Gallery, Jerusalem (1988). Participated in various group exhibitions in Israel and abroad, including the 11th Ceramics Biennale, Vallauris, France, and the Ceramics Triennale held in Sopot, Poland. Also participated in two group exhibitions of the Ceramic Artists Association of Israel that traveled around Europe and the U.S. (1990, 1992). "Metaceramics" a collaborative project with Shlomit Bauman-exhibited at the Herzliya Museum (1992).

Archi-Jar 1992 (from the exhibited series of 5 jars)
h. 55, w. 35
Wheel-thrown; raku-fired; silk-screen printing

Also exhibited: **Beer-Sheva 2** 1993; h. 158, dia. 79; construction of burnt bricks; drawing and silk-screen printing

אלה פלדמן

ילידת 1968, בילורוסיה. עלתה ארצה עם משפחתה ב־1972. למדה במחלקה לעיצוב קרמי בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים, 93־1989. מתגוררת בירושלים ועובדת בסטודיו שלה בתקוע.

ללא כותרת 1991 (מתוך סידרה של 5 עבודות המוצגות כולן)
ג. 36
פורצלן בעבודת יד ; שריפה בטמפ׳ גבוהה

Ella Feldman

Born 1968 in Belorussia. Immigrated to Israel with her family in 1972. Studied at the Department of Ceramic Design at the Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem, 1989־92. Lives in Jerusalem and works in her studio in Tekoah.

Untitled 1991 (from the exhibited series of 5)
h. 36
Hand־built porcelain; fired at high temperature

מוד פרידלנד

ילידת 1928, וינה, אוסטריה. למדה פיסול באקדמיה לאמנות בבוקרשט, 50-1948, וב- Ecole des Beaux-Arts בפאריז, 54-1951. למדה קרמיקה באקדמיה לאמנות שימושית בוינה, 56-1954. לימדה קרמיקה בבצלאל, 62-1960, ב - Conakri, גיניאה, 67-1964. עבדה כמעצבת עצמאית במפעל הקרמיקה "לפיד," 74-1968. תערוכות יחיד וקבוצתיות בישראל, אירופה, וארה"ב.

ללא כותרת

ג. 155, ר. 50, ע. 55

קונסטרוקציה, עץ, חומר, ברזל

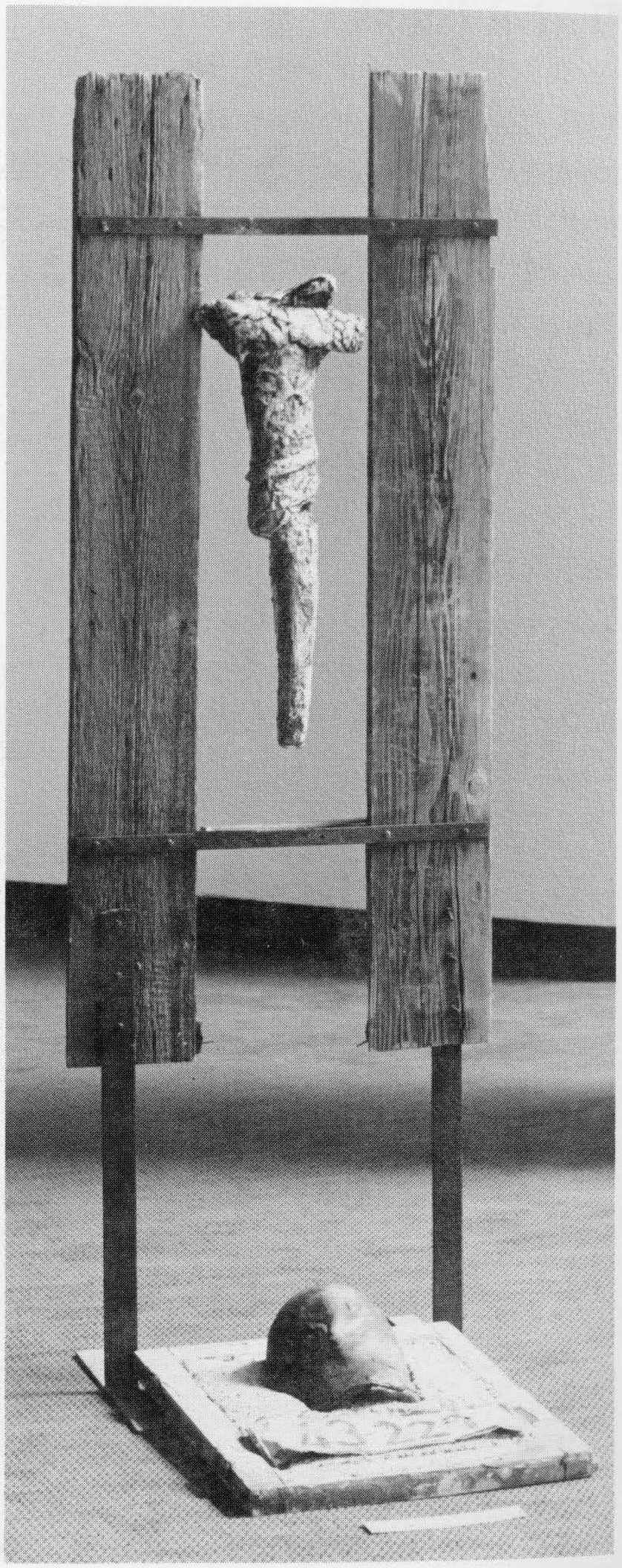
Maud Friedland

Born in Vienna, 1928. Studied sculpture at the Bucharest Art Academy, 1948-50, and at the Ecole des Beaux-Arts in Paris, 1951-54. Studied ceramics at the Academy for Applied Arts in Vienna, 1954-56. Taught ceramics at the Bezalel Academy, Jerusalem, 1960-62, and in Conakri, Guinea, 1964-67. Worked as a free-lance designer at the "Lapid" ceramics factory, Israel, 1968-74. Solo and group exhibitions in Israel, Europe, and the U.S.

Untitled

h. 155, w. 50, d. 55

Clay, wood and iron

Rachel Tzamir

Born, raised and educated in Haifa, where she does currently her creative work. Graduate in the ceramics track of the Studio Arts Department at Haifa University. Studied with Agi Yoeli, Hanna Zuntz-Harag, Jean Mayer and Rina Kimche. Supplemented her studies at the Ceramics Department, University of Wisconsin. Solo exhibitions: New Gallery, Haifa (1987); Artists' House, Jerusalem (1988).

Without Head

h. 26; black and white clay; low temperature
Figures erected on wooden base, 45 x 45
Also exhibited: **A'Me'chaye** (3 anthropomorphic animal heads), h. 16-19

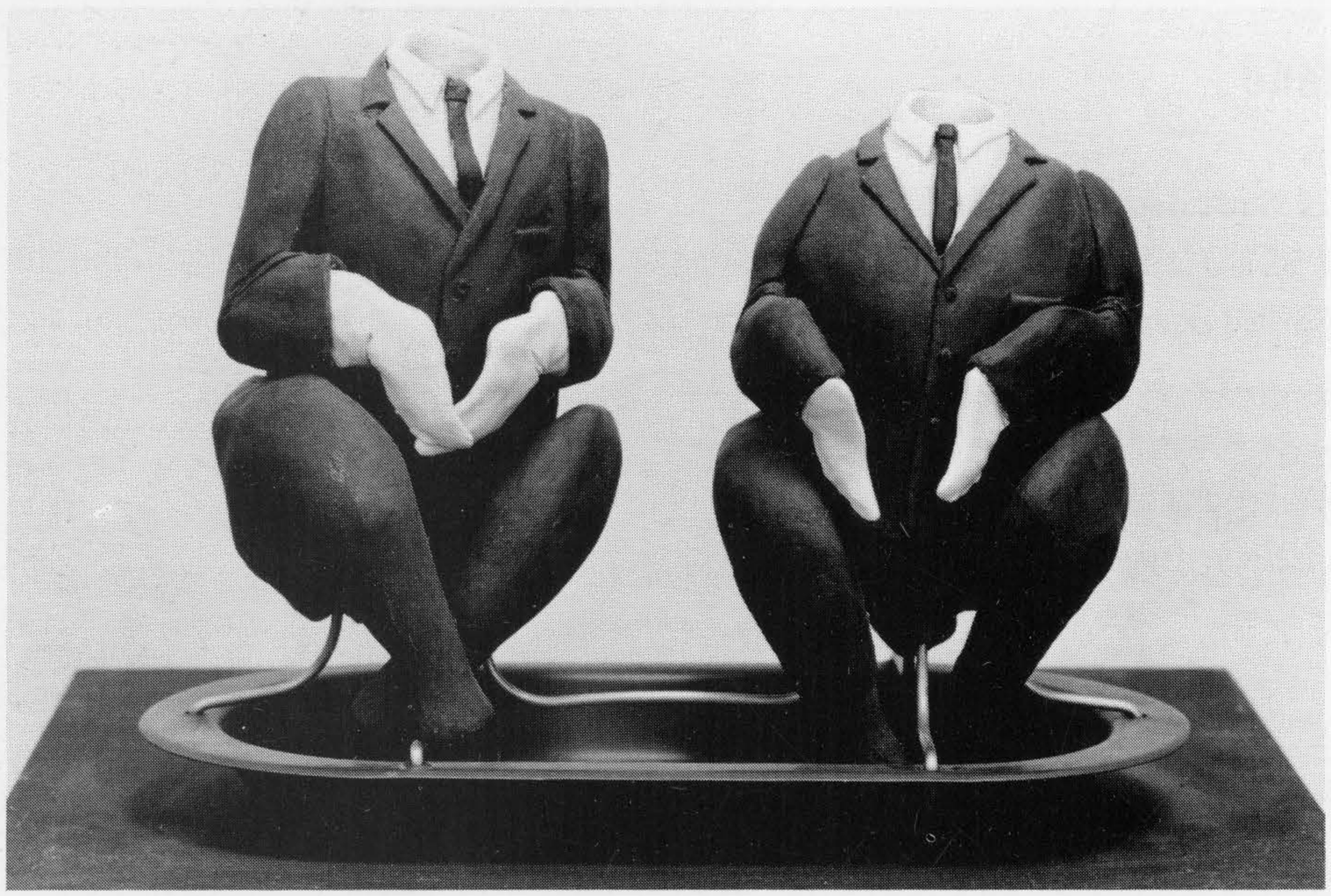
רחל צמיר

נולדה, למדה ויוצרת בחיפה. בוגרת החוג לאמנות יצירה באוניברסיטת חיפה, מגמת קרמיקה. תלמידתם של אגי יואלי, חנה צונץ, ג'ין מאיר ורינה קמחי. השתלמה בארה'ב באוניברסיטת ויסקונסין במחלקה לקרמיקה. תערוכות יחיד: הגלריה החדשה, חיפה (1987), בית האמנים בירושלים (1988).

בלי ראש

ג. 26; חומר לבן ושחור, שריפה בטמפ' נמוכה
הדמויות מורכבות על פלטת עץ, 45 x 45

מוצג נוסף: **אָ מְחַיה** (3 ראשי חיות מאונשים) ג. 16-19

ג׳קרנדה קורי

ילידת 1966, מקסיקו סיטי. עלתה ארצה ב־1987. בוגרת המחלקה לעיצוב קרמי, בצלאל (1991). מלמדת במחלקה זו החל מ־1992 ויוצרת בסטודיו שלה בתל־אביב. קיבלה את פרס ג׳סלסון עבור יצירה בתחום המסורת היהודית (1989), את פרס בצלאל עבור הצטיינות בלימודים (1990), ואת פרס בלומנטל לקדרות (1991). כמו כן קיבלה את מלגת קרן שרת (1991, 1992 , 1993). הציגה תערוכות יחיד בגלריה "שלוש שלושים," נוה צדק, תל־אביב (1992) ובבית האמנים, ירושלים (1993).

כד עם כן מעץ
ג. 33, קוטר 53 (כן, ג. 90)
טכניקת עישון

מוצג נוסף: **כד קלסי**, ג. 48, קוטר 37, טכניקת רקו

Jacaranda Kori

Born in Mexico City, 1966; immigrated to Israel in 1987. Graduate of the Department of Ceramic Design, Bezalel Academy, Jerusalem (1991), where, since 1992, she teaches. Works in her Tel-Aviv studio. Won the Jesselson Prize for work in the area of Jewish tradition (1989), the Blumenthal Prize for achievement in studies (1990), and the Sharet Foundation scholarship (1991, 1992, 1993). Solo exhibitions: "Chelouche 30" Gallery, Neve Zedek, Tel-Aviv (1992); Artists' House, Jerusalem (1993).

Vessel with Wooden Stand
h. 33, dia. 53 (stand, h. 90)
Smoked glaze

Also exhibited: **Classic Vessel**
h. 46, dia. 37, Raku-fired

Rina Kimche

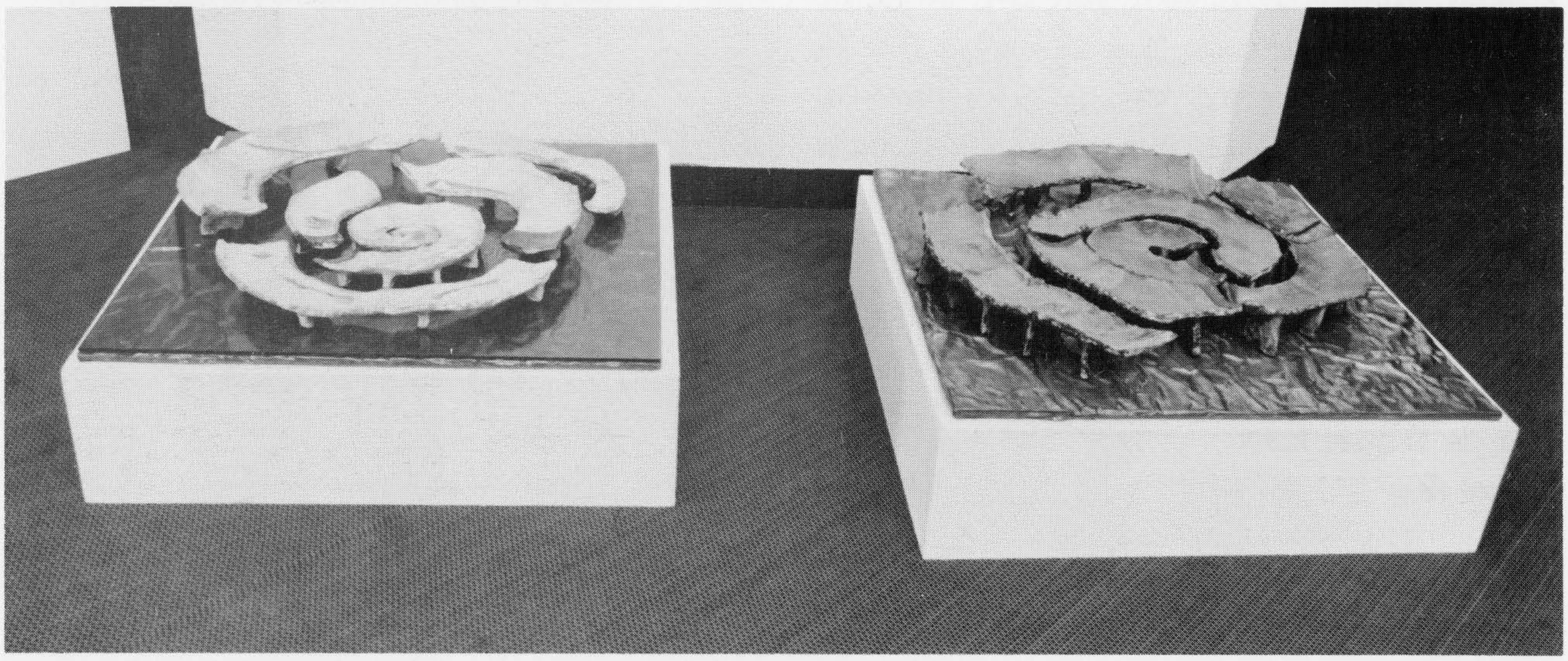
Born in Jerusalem, 1934. Studied painting and sculpture in Amsterdan, Holland, 1956-58. Studied ceramics with Hedwig Grossmann, 1959-60. Graduated from Bezalel Academ, Jerusalem in 1966. Held 7 one-person exhilbitions, notably in Artists' House, Jerusalem (1971), Ha'Aretz Museum, Tel-Aviv (1980), and Quality House, Jerusalem (1991). Participated in many group exhibitions in Israel and abroad, including the Concorso internazionale della ceramica d'arte, Faenza, Italy (1977); Israeli Design, Stuttgart, Germany (1977); "Touching," Israel Museum (1982); traveling group exhibitions of the Ceramic Artists Association of Israel (1979, 1989, 1992).

רנה קמחי

ילידת 1934, ירושלים. למדה פיסול וציור באמסטרדם, הולנד, 1956-1958. למדה קרמיקה אצל הדויג גרוסמן, 1959-1960. 1963-1966, למדה וסיימה לימודיה בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים, ולאחר מכן השתלמה בארה"ב, הולנד, בלגיה ויפן. עובדת בהוראה בסמינר אורנים. הציגה 7 תערוכות יחיד בארץ, ביניהן בבית האמנים, ירושלים (1971), במוזיאון הארץ (1980), ובבית אות המוצר, ירושלים (1991). נטלה חלק בתערוכות קבוצתיות רבות בארץ ובחו"ל, ביניהן התחרות הבינלאומית בפאנזה, איטליה (1977), תערוכת עיצוב ישראלי, שטוטגארט, גרמניה (1977), "מישוש," מוזיאון ישראל (1982), וכן תערוכות נודדות בחו"ל של אגודת אמני הקרמיקה בישראל (1979, 1989, 1992).

Flowing 1993 ("General Exhibition" Prize)
2 plates, 90x90
h. (ceramic element) 3-10; stoneware, lead, glass

זרימה 1993 (פרס "התערוכה הכללית")
2 פלטות, 90x90
ג. אלמנט הקרמיקה 3-10 ; אבנית, עופרת, זכוכית

לאה קרוגמן ויהושע טידונה

לאה קרוגמן עובדת כמורה בכירה לציור וקרמיקה במרכז אמנויות לנוער בבאר־שבע. הציגה תערוכות יחיד והשתתפה בתערוכות קבוצתיות ברחבי הארץ. בצעה קירות קרמיים בבית החולים לבריאות הנפש בבאר־שבע ובבית כנסת בשפלה. מ־1988 מתמקדת בקדרות בטכניקת המאיוליקה בשיתוף פעולה עם יהושע טידונה.

יהושע טידונה גדל בסיציליה ועסק מגיל צעיר ברסטורציה של ציורי כנסיות. היה מורה לתולדות האמנות בבית ספר תיכון. עלה ארצה ב־1970 ועבד עד 1992 כמעצב ורסטורטור במוזיאון הנגב, באר־שבע. עבודותיו הוצגו באיטליה, בלגיה, הולנד וגרמניה.

כד

ג. 40, קוטר 22

עבודת אובניים בטכניקת מאיוליקה ("רפאלסקי־קאלטגירונזה")

שתי שריפות, האחת ב־$900^{o}C$ והשניה ב־$1160^{o}C$

Lea Krugman and Salvatore Tidona

Lea Krugman.

Painting and ceramics teacher at the Youth Art Center, Beer-Sheva. Held solo exhibitions and participated in various group exhibitions throughout Israel. Created ceramic walls for several public buildings in Israel. Since 1988, creates Majolica pottery with Salvatore Tidona.

Salvatore Tidona

Grew up in Sicily. Worked as a young man in restoration of church decorations, and taught art in high school. Immigrated to Israel in 1970 and worked until 1992 as designer and art restorer. His work has been exhibited in Italy, Belgium, Holland and Germany.

Jar

h. 40, dia. 22

Wheel-thrown Majolica ("Raphaelesci-Caltagironese"); two firings at $900^{o}C$ and $1160^{o}C$

Kobi Raber

Born 1951 at Moshav Ha'Yogev, Israel. Until 1974, member of Kibbutz Ein Gev. Studied in the Studio Arts Department, Haifa University (1975), and at the Bezalel Academy, Jerusalem, 1976-78. Taught at the Visual Art Center, Beer-Sheva, 1978-1983, and at Bezalel Academy, 1986-7. Solo exhibitions at the Municipal Gallery, Jerusalem (1985) and at the Bezalel Gallery (1987, 1992).

Plate (from the exhibited group of 4 plates entitled "Daughter," created after his daughter's birth); Dia. 35.5; wheel-thrown; fired at 1250 °C; engobes on wet material and oxides on bare material; drawing and scraping of oxides followed by glazing; additional firing (luster) at 700°C

קובי רבר

יליד 1951, מושב היוגב. חבר קיבוץ עין גב עד 1974. לימודים בחוג אמנות יצירה, אוניברסיטת חיפה (1975) ולימודים בבצלאל, 1976-78. לימד במרכז לאמנות חזותית בבאר שבע, 1978-83, ובבצלאל, 1986-7. תערוכות יחיד בגלריה העירונית, ירושלים (1985), ובגלריה של בצלאל (1987, 1992).

קערה (מתוך הקבוצה המוצגת של 4 קערות בשם "בת" שנוצרה לרגל הולדתה של בתו).
קוטר 35.5 ; עבודת אובניים ; שריפה ב- 1250°C ; ציור באנגוב על חומר רטוב, אוקסידים על חומר חשוף ; רישום וחריטה באוקסידים תוך חשיפת החומר הלבן ולאחר מכן שימוש בזיגוגים ; שריפה נוספת (לוסטרה), 700°C.

חוה רובינשטיין

(ראה קטלוג אמני הביאנלה)

כלי עם מכסה שור 1992
ג. 26
שריפת בור

מוצגים נוספים: **כד**, ג. 14
כלי עם מכסה ציפור, ג. 22

Hava Rubinstein

(See catalogue of Biennale artists)

Jar with "Bull" Cover 1992
h. 26
Pit firing
Also exhibited: **Jar,** h. 14
Jar with "Bird" Cover, h. 22

Mira Sadot

Studied at Oranim Teachers College (1962) and at the Bezalel Academy, Jerusalem (graduated in 1975). Also studied art history at the Hebrew University, Jerusalem, 1984. Since 1984, teaches at the Department of Ceramic Design, Bezalel.

Large Vessel 1992
h. 45, dia. 42
Wheel-thrown; stoneware and ash glaze; reduction firing at 1250°C
Also exhibited: 3 plates (1993); dia. 37

מירה שדות

למדה במכון לאמנות "ארנים" (1962) ובבצלאל, שם סיימה לימודיה כבוגר באמנות, 1975. כמו כן למדה תולדות האמנות באוניברסיטה העברית בירושלים, 1984. משנת 1984 מרצה במחלקה לעיצוב קרמי בבצלאל.

מיכל גדול 1992
ג. 45, קוטר 42
בניה באובניים ; אבנית וזיגוג אפר ; שריפה ברדוקציה, 1250°C
מוצגים נוספים: 3 קערות (1993) ; קוטר 37

תמר שחר

ילידת צ׳כוסלובקיה. עלתה ארצה בשנת 1949. למדה בסמינר הקיבוצים. תושבת באר־שבע החל משנת 1956. עבדה 12 שנה במחלקה לאמנות של בית החרושת ״חרסה״ שהיתה מיסודו של נחמיה עזז, שם גם למדה טכניקות קרמיקה שונות. פתחה סטודיו קרמיקה (1968) ועסקה גם בהוראה. כמו כן השתלמה בפיסול אצל עזרא אוריון. היו לה מספר תערוכות יחיד וכן השתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות במקומות שונים בארץ. קיר קרמיקה שלה מצוי בבית החולים הדסה בירושלים.

נטיות גוף (מתוך קבוצה מוצגת של 3 עבודות)
ג. 62 ס״מ
עבודת יד במשטחים וחוליות ; אבנית, שריפה ב־ $1270^{o}C$;
התזה של תערובות אוקסידים וגלזורה.

Tamar Shachar

Born in Czechoslovakia. Immigrated to Israel in 1949. Studied at the Kibbutzim Teachers College. Lives in Beer-Sheva since 1956. Worked for 12 years at the art department of the Harsa factory, and acquired various techniques of ceramics. Established a ceramics studio, 1968, and taught ceramics. Held several solo exhibitions and participated in many group exhibitions in Israel. Made a ceramic wall for Hadassah Hospital in Jerusalem.

Bodily Inclinations (from an exhibited group of 3)
h. 62; hand-built in slabs and coils; stoneware fired at $1270^{o}C$; spraying of mixtures of oxides and glaze

Ceramics in the World of Art and Design — General Exhibition

Alexander Zadorin

Russia

Studied at the Mukhina Institute of Applied Art and Industrial Design, St. Petersburg.

Solo Exhibitions: Leningrad Artists' Union Hall (ceramic sculpture and works on paper, 1988); Russian Museum (ceramic sculpture and graphics, 1992).

Selected Group Exhibitions: Annual exhibits of Leningrad Artists (1968-1992); "One Composition," exhibitions of Leningrad ceramists (1976-1987).

International Ceramics Events: Concorso internazionale della ceramica d'arte, Faenza ,Italy (1974, 1976, 1977, 1981, 1984); Biennale Internationale de Ceramique d'Art, Vallauris, France (1982); Europaische Kunsthandwerk '88, Stuttgart, Germany (1988); Contemporary Eastern European Ceramics, Philadelphia, Pennsylvania (1992). Also participated in an international ceramics exchange and symposium held under the auspices of the Art Museum and Galleries of Northern Arizona University, Flagstaff, Arizona (1991).

Alexander Zadorin converted the Hassin Esh plate into sculptural relief. These flat reliefs were used to create spatial forms in the shape of torsos or horse's heads. The torso forms are at times drawn on the relief itself, and the outcome offers an interplay between linear surface decoration and three-dimensional sculptural effects, between modern decorativeness and a Classical conception of sculpture, between an apparent naiveté and sophistication.

(color photograph, p. 90; additional photographs, p. 38-39)

is shaken when one realizes that the sheep are spitted as if ready to be barbecued (this idea was only partially accomplished in the work itself)."

(color photograph, p. 94; additional photographs, p. 47)

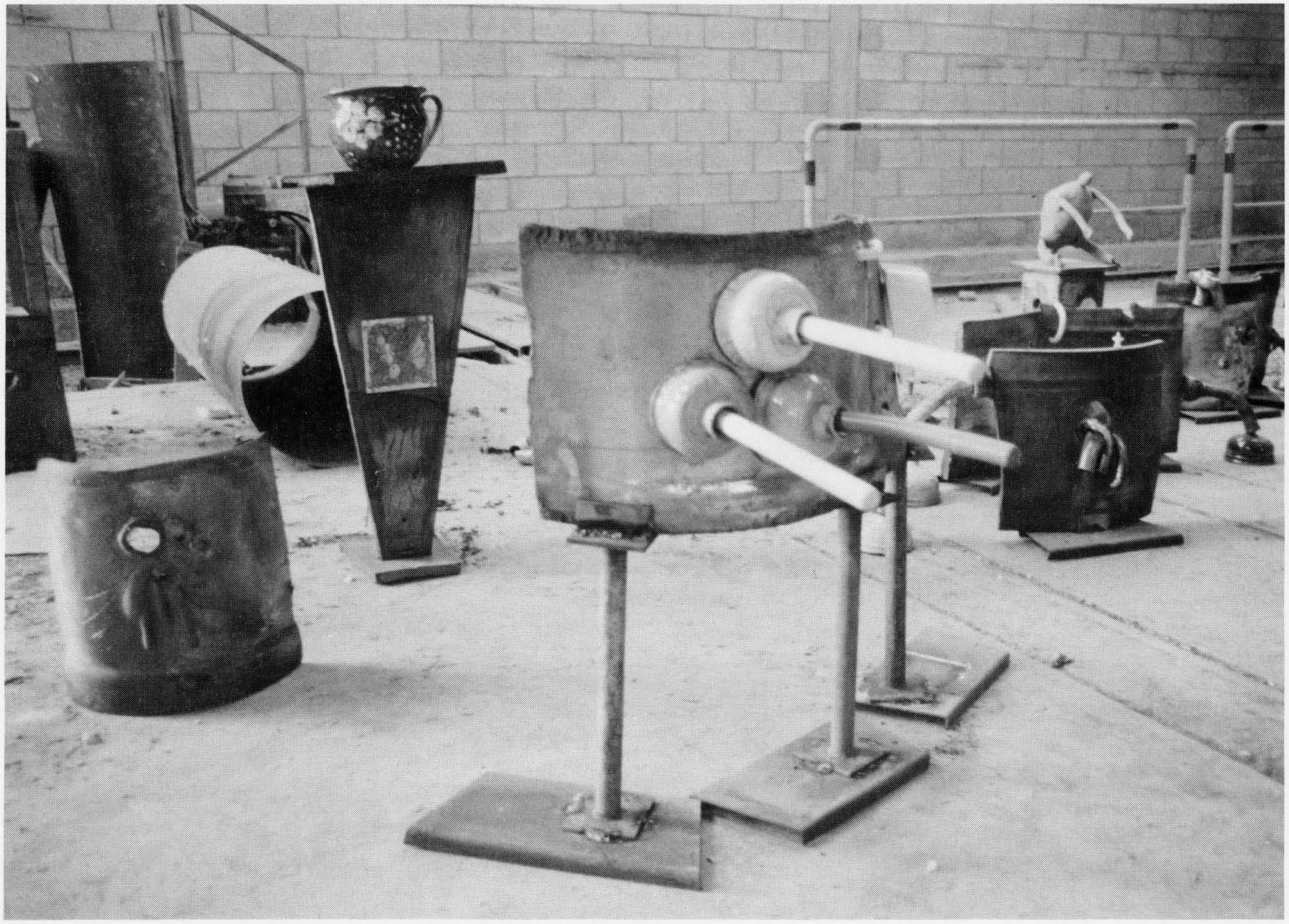
Varda Yatom

Israel

Born 1946 in Holon, Israel.
Studied at the Tel-Hai Academy and at Oranim Art Academy (1967-72), completing her studies of ceramics in the Art Department, Haifa Univesity (B.A., 1979). Studied at Alfred University, New York, College of Ceramics (1986-88, M.F.A.). Worked for many years as class supervisor, art teacher and headmistress at the regional high school at Kibbutz Sasa. Nowadays works in her own studio in Sasa, mainly in ceramic sculpture. Teaches sculpture at the Sasa high school and ceramic sculpture at Oranim Art Academy.

Selected Solo Exhibitions: Ha'Kibbutz Gallery, Tel-Aviv (1985); Alfred University, New York, (1988); Kibbutz Eilon Art Gallery (1989); Quality House Gallery, Jerusalem (1989); Bar-David Museum, Kibbutz Bar'Am (1990); Herzliya Museum (1991); Arad Museum (1992); Long Beach University, California (1992).
Selected Group Exhibitions: "Environmental Sculpture," Ramat-Gan City Park (1985); exhibitions in various places in the U.S. (1987-88); Ha'Kibbutz Gallery, Tel-Aviv (1988); "Ceramics from Israel," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel, touring Germany, Belgium, France, Portugal, Poland and Finland (1989-90); "Sculpture at the Tower," Rasco Tower, Tel-Aviv (1989); "Ceramics — Ancient and Contemporary," Museum Studies, University of Haifa (1992); "Ceramics from Israel," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel touring Germany and Hungary (1992); "Ceramics Israel 92," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel, Beit Kahana, Ramat-Gan, Israel, and the International Academy of Ceramics, Istanbul (1992); Turkish Railway Station Gallery, Beer-Sheva (1993); Beit Kahana, Ramat-Gan (1993); Bar-David Museum, Kibbutz Bar'Am (1993).

"With its material character and its human and cultural dimension, clay provides me with the opportunity of giving visual-sculptural form to the essence of man's existence, to the human condition. It also touches upon questions relating both to the language of art and to present-day issues concerning life in Israel. My work utilizes familiar images, charged with significance that bears upon current conditions. What I created in the Biennale — a flock of sheep, stretchers — grew out of human and cultural conflicts associated with the Middle East and the Negev area in which they were formed.
"In its earlier form, the 'flock of sheep' resembled a group of antique jars, which were converted into something like vessels made of two hammered and sculpted forms resembling cocoons or biers. These were placed on two legs and spitted on a horizontal rod. The sheep belong to the Israeli scene and, in particular, to the Negev, and they evoke Biblical images, wandering in the Promised Land, Israeli pioneers (the Hebrew Shepherd and his flute). The sheep are associated with the pastoral and with sacrifice, and this is the conceptual complexity I tried to introduce in my Biennale works the initial perception of what appears to be a pastoral image

Doron Yacobi

Israel

Born 1946 in Herzliya, Israel.
Studied ceramics, painting, graphics and sculpture. Worked for one year in "Lapid," a ceramic factory (1968), and since 1969 works in his ceramic studio.
Solo exhibitions: "Ruach Cadim" Gallery, Jerusalem (1990); Beit Kahana, Ramat-Gan Museum (1992).
Group Exhibitions: Israel and Europe. Invited by the Municipal Museum of Gera, Germany, to work there for a month (1992), and held an exhibition of his work at the Museum.

Doron Yacobi generally creates raku pottery. He started working in the Biennale with no prior idea and no set program. He was immediately captured by the difference between his activity in the Hassin Esh factory and the nature of his activities as a studio potter, as well as by the opportunity offered him of drawing, engraving, scratching on the clay plates — indeed, the freedom to "run wild" to his heart's content.

(color photograph, p. 93; additional photograph, p. 45; photograph of works displayed in the General Exhibition, p. 128)

Destruction (earlier work)

Veronica Witz

Czech Republic

Born in Nitra, Czechoslovakia, in 1944.

Studied at the University of Arts in Bratislava, specializing in sculpture (1963-69). Lived in Prague and worked as a teacher in the School of Arts (1969-73). Moved to Kosice and began working independently as an artist (1973-92). Moved to Policka in 1993.

Selected Group Exhibitions: 7 giovanni slovachi, Padua, Italy (1969); Pittura slovaca d'oggi, Monfalcone, Italy (1971); Contemporary Sculpture in Eastern Slovakia, Ko ice (1979); Drawing of Eastern Slovakian Sculptors, Presov (1983); Creative Salon '86 (Sculpture), Presov (1986); The Sculptors' School of Jozef Kostka, Hodonín Jablonica, Banská Bystrica, Liptovsky Mikulás, Bratislava (1988); Creative Salon '91, Presov (1991); three-person exhibition, Kosice (1991); three-person exhibition, Bratislava, Bojnice (1992).

International Ceramics Events: International Ceramic Sculptures Exhibition, "The Sculptures of Piestany's Parks," Piestany (1988, prize); International Ceramics Symposium, Tomasovce, Slovakia (1991).

Witz's sculptural work consists of portraits and figural work realized in bronze, epoxy, wood and clay. Her creative activities include medal-engraving realized in bronze, household ceramic ware, as well as architectural works realized in ceramics and wrought copper

"Until 1991 I was using fired clay only as one among many materials. Nowadays my work focuses more and more on a wide scale of ceramic materials and techniques. The works created in Beer-Sheva express my preoccupation with the idea of change which appears to me largely to reflect the situation in my own country. It implies an internal change while things on the surface appear to remain the same. This is expressed in my works through the interplay of outside surfaces and inner contents. My work **Hassin Esh Tower** embodies the change from the natural clay (placed inside the "towers" in plastic bags) to the glazed raku potsherds on the outside. The wire used in this composition conveys a sense of the transient character of all things."

(color photograph, p. 89; additional photograph, p. 37)

Vladimir Tsivin

Russia

Born 1949 in Leningrad.
Studied in the department of pottery and glassware at the V. Muchina Higher School of Arts and Craft, Leningrad (diploma, 1972). Held the position of chief artist at the Bogashevo Experimental Pottery Factory, Tomsk, Siberia (1972-6). Joined the USSR Artists' Union, 1975. Worked since 1976 at the Leningrad branch of the Russian Art Fund experimental ceramics workshops. Designed and made sculptural compositions and architectural ceramics for public buildings in Leningrad and other cities in Russia. Held the position of artist in residence at the South Glamorgan Institute of Higher Education, Cardiff, U.K. (1990); directed a workshop at the Glasgow school of Art (1990); artist in residence at the School of Art and Design, Providence, RI (1991), Northern Arizona University, Flagstaff, Arizona (1991), Sitka Center for Art and Ecology, Oregon (1992); workshops and demonstrations at universities in Portland, Reno, San Francisco, Los Angeles, Flagstaff, Chicago, Boston, New York (1992).
Solo Exhibitions: Galerie Besson, London (1990) and in Portland, Oregon (1992).
Group Exhibitions: in Russia, since 1972; participated in the "One Composition" exhibitions of the Leningrad ceramists (1976-86). Since 1973, exhibited internationally in Czechoslovakia, Bulgaria, Canada, U.S.A., Finland, France, Germany, Italy, Hungary, Spain, Austria and Great Britain.
International Ceramics Events: Second International Symposium on Ceramics in Vilnius, Lithuania (1975); International Symposium on Ceramics, Bechyne, Czechoslovakia (1978); Biennale Internationale de Ceramique, Vallauris, France (1978, 1982); Concorso internazionale della ceramica d'arte, Faenza, Italy (1979, 1980, 1981, 1982, 1983 1984; Purchase Prize, 1980, 1982, 1984); International Ceramic Studio in Kecskemét, Hungary (1984); Second International Potters' Camp, Aberystwyth, Wales (1989); International Academy of Ceramics Congress, Edinburgh (1990).

In the course of the Biennale, Tsivin continued doing the kind of work he has been engaged in for quite some time now: creating ceramic sculpture centering on the torso. For Tsivin, who explores in his work the subtle interaction of spatial form and surface, the limitations of the Hassin Esh clay actually offered an interesting opportunity to explore the expressive potential of the texture of very minute cracks appearing on his surfaces. Otherwise, the hieratic monumentality characterizing his "family" group combines Egyptian royal and divine images - the Sphinx, for instance — with a hint of modern despotism.

(color photograph, p. 106; additional photographs, p. 71)

67E

Hava Rubinstein

Israel

Born in Israel, 1949.

Grew up in Kfar Malal, where she now lives and keeps a studio. Studied pottery with Yaakov Sharir, and sculpture with Dov Feigin and Rudi Lehmann. Works in ceramics since 1973, combining wheel-work with hand-thrown pottery to create ceramic sculpture and decorative ceramic ware.

Participated in the "Art and Industry" symposium held in Beer-Sheva, 1990.

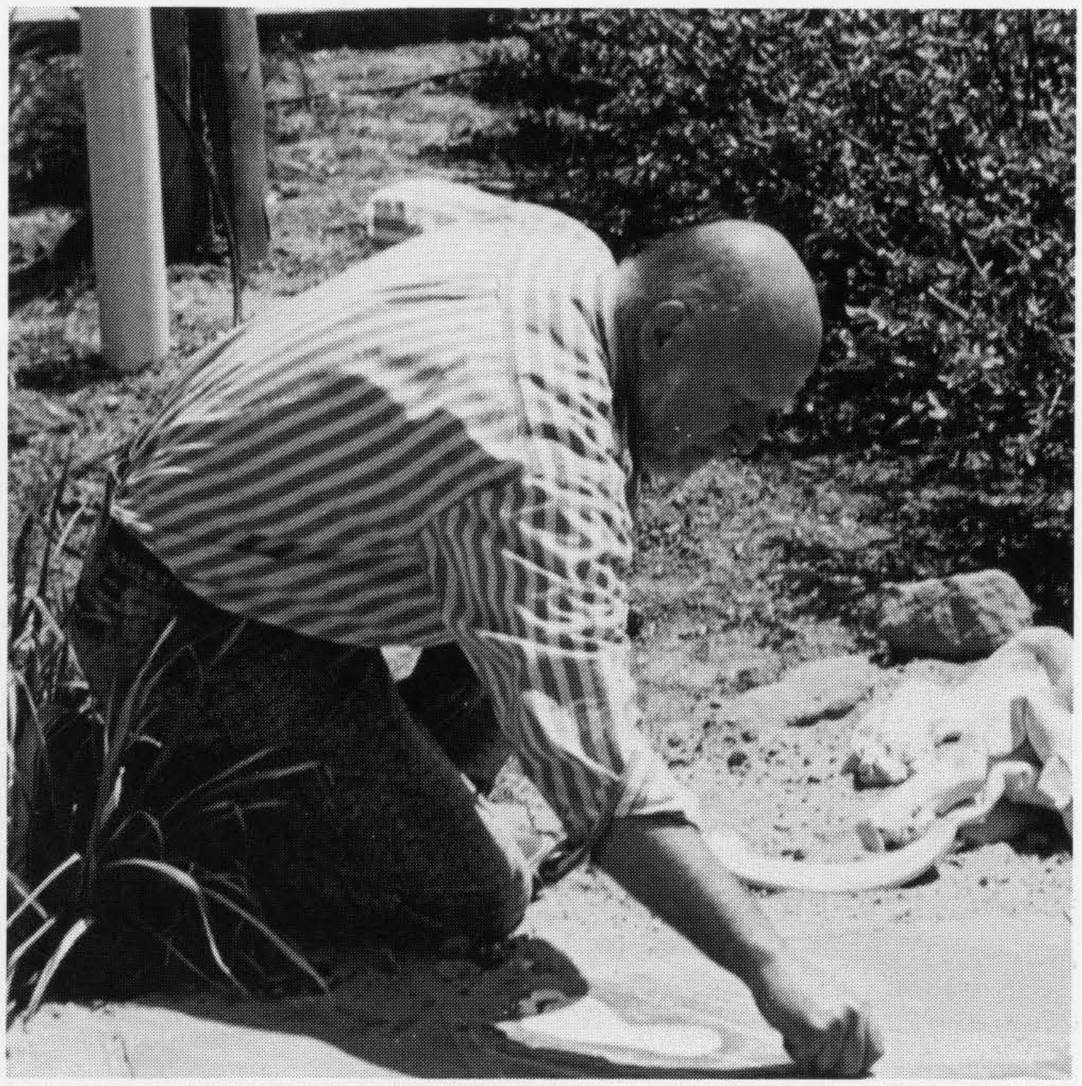
Hava Rubinstein made full use of the various items of sanitary ware manufactured in Harsa at the early stages of drying, when it was still possible to reshape them into highly imaginative and humorous forms.

(color photograph, p. 107; additional photograph, p. 73; photograph of works displayed in the General Exhibition, p. 147)

mass-production methods; the surprise provoked by materials that act contrary to our expectations. The experience forces one to review the whole process of creating, instead of staying in comfortable rut."

Land Formation (earlier work)
h. 100
Stoneware

Jim Robison working on **Footsteps of Time**

(color photograph, p. 108; additional photographs, p. 75)

Jim Robison

Great Britain

Born 1939 in Independence, Missouri.

Raised in the American Midwest (Missouri, Iowa, Michigan) where he also studied (B.A. and M.A. in Ceramics and Sculpture).

Moved to Yorkshire, England in 1972 and established Booth House Gallery and current studio in 1975.

Fellow of the Craftsmen Potters' Association of Great Britain, and senior lecturer in ceramics at Bretton Hall College of Leeds University.

Selected Solo and Group Exhibitions: "Studio Ceramics Today," Victoria and Albert Museum, London (1983); "Yorkshire Muralists," inaugural exhibition of the Henry Moore gallery, Leeds City Art Gallery (1986); "Tee Potten," de Vier Linden Gallery, Holland (1987); "Jim Robison," Workshop Gallery, Chepstow, Wales (1988); "Into the Garden" (outdoor ceramics), Contemporary Ceramics Gallery, London (1989); "Off the Wheel," Whitworth Gallery, Manchester (1989); "Ceramics," Tilbury Gallery, Belgium (1990); "Ceramics for the Garden," Rufford Craft Center, Nottingham (1991); Wohn Objekte," Krempl Gallery, Germany (1991); "Form and Space," Lawrence Batten Art Centre, Bretton Hall, Wakefield (1992); "Ceramic Sculpture," Yorkshire Sculpture Park (1992); "British Ceramics," Amphora gallery, Holland (1993).

Many of Jim Robison's larger pieces have been done in collaboration with architects and appear as murals on large-scale building projects in places such as Cambridge (sculpture commissioned to commemorate the twinning of Cambridge and Heidelberg), Chepstow (three commemorative relief sculptures for Welsh Arts Council), and Wilmslow (four architectural relief sculptures).

In a brochure for one of the artist's exhibitions it is stated that "Landscape, rock formations and megaliths are his inspiration in form and color: many of his glazes reflect the colours around his Pennine home." It might be added that the hallmark of Jim Robison's work is a meeting of geology and archeology. This observation is indubitably true of the experience of the Ceramics Biennale, which was, as he argues, greatly "affected by the place, the situation, the people, the sense of history, the conflicts, the desert landscape, the striking contrasts encountered everywhere.The trade routes and scenes of many battles over the centuries encountered in our trips through the desert led to the installation outside the Gallery **(Footsteps of Time)**. I am also reminded of the saying that 'you learn the desert through the soles of your feet.' The visit to Masada and other desert sites, including caves, wonderful rock and fossil formations, and the hiding places for the Dead Sea Scrolls — all inspired the other pieces in the Gallery **(Masada, Negev Fortress, Desert Game)**."

As a ceramist he enjoys best "the manipulation of ideas and materials, the mingling of experiment and discovery, the excitement of process, which includes the trial by fire, and the success and failures of each kiln load." Work in the plants is seen by him as combining art, design and industry — the process in which "individual creative intentions are brought to the factories with their

Ethel Pisareff

Israel

Born 1960 in Argentina.

Studied sociology, anthropology and fine arts at the University of Haifa (1982-86), and ceramics at the National Academy of Arts, Antwerpen, Belgium (1986-87).

Group exhibitions: Artists House, Haifa (1985); Cadim Gallery, Jerusalem (1989); "Creation in Industry," Turkish Railway Station Gallery, Beer-Sheva (1990); "Masks," Quality House, Jerusalem (1990); Fisher Hall, Jerusalem (1992); "Ceramics — Ancient and Contemporary," Haifa University Art Gallery (1992); "Ceramics from Israel," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel, touring Germany, Belgium, France, Portugal, Poland and Finland (1989-91); "Ceramics Israel 92," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel, Beit Kahana, Ramat-Gan, Israel, and the International Academy of Ceramics, Istanbul (1992).

International Ceramics Events: Represented Israel at the Young Designers (Jugend Gestaltet) International Exhibition, Munich, Germany (1990).

"I have often investigated chairs as an art subject (see photograph, p. 64), but there is a marked difference between the works done in the past and those done in the Biennale. The material itself, i.e., the Hassin Esh plates, led to the development of sharp and angular forms, as opposed to the softer earlier work. I am much preoccupied with the form of the chair because it combines forces that work upward — life force or a spiritual force — with the gravity that pulls things down, and as such it becomes associated with physical and spiritual extinction. The 'Chairs' done in the Biennale appear to me to embody a transition of sorts to something more tangible and concrete, affording a 'sitting' closer to the ground. The first one, with its prominent 'spinal column,' still retains the upward tendency, but the second 'sits' more heavily and is more obviously connected to the ground."

(color photograph, p. 103; additional photographs, p. 64-65)

Myriam Perelmuter

France

Born in Belgium. Lives and works in Paris.
Studied classical drawing at the Ecole des Beaux-Arts de Bordeaux (1967-69); Sculpture and painting at the San Jose State University, California (1982-84); study-trips in Mexico (1978) and Japan (1980).
Solo Exhibition: Atelier Ocre d'Art, Châteauroux (1987).
Selected Group Exhibitions: Salon d'Art Contemporain de Montrouge (1986, 1987, 1991); "Sites, Carrefour de la Création Contemporaine à Strasbourg" (1986); Salon d'Art contemporain, Dammarie-les-Lys (1987); "Grands et Jeunes d'aujourd'hui," Grand Palais, Paris (1987); Salon d'Art Contemporain, Bagneux (1988, 1989, 1990, 1993); Salon de l'éphémère, Fontenay-Sous-Bois (1992).

Myriam Perelmuter is a sculptor working in ceramics, concrete, wood and iron, and creating environments and spatial structures, often in relation to the site of the installation or exhibition.

"Everything, all being, all life, is composed of elements whose importance derives solely from their relation to other elements. An integrated whole **[ensemble]** is created through an interaction between its component elements. This interaction is the essential thing in all domains and relationships. In certain privileged moments, it seems to me as if I have touched lightly upon life in all its complexity."
René Char: "The essential is unceasingly threatened by what is insignificant."

(color photograph, p. 105; additional photographs, p. 68-69)

Untitled
h. 150, w. 105, d. 58
Clay (Hassin Esh)

Antal Pázmándi

Hungary

Born 1943 in Budapest.
Studied at the High School for Applied Arts, Budapest, and since 1973 lectures in this institution.
Works extensively in architectural projects, ceramic murals and sculptures in public buildings and sites throughout Budapest and Hungary.

In line with his work for architecture and his activities as a creator of large-scale ceramic walls, Antal Pázmándi made large sculptural structures having a marked architectural character and consisting of various spatial elements based on geometric forms. These elements fit together as in a very complex play-cube puzzle where every piece falls only into its allotted slot. It is quite an achievement that in spite of the physical changes in the material during firing, the various component parts still fit together with great accuracy.

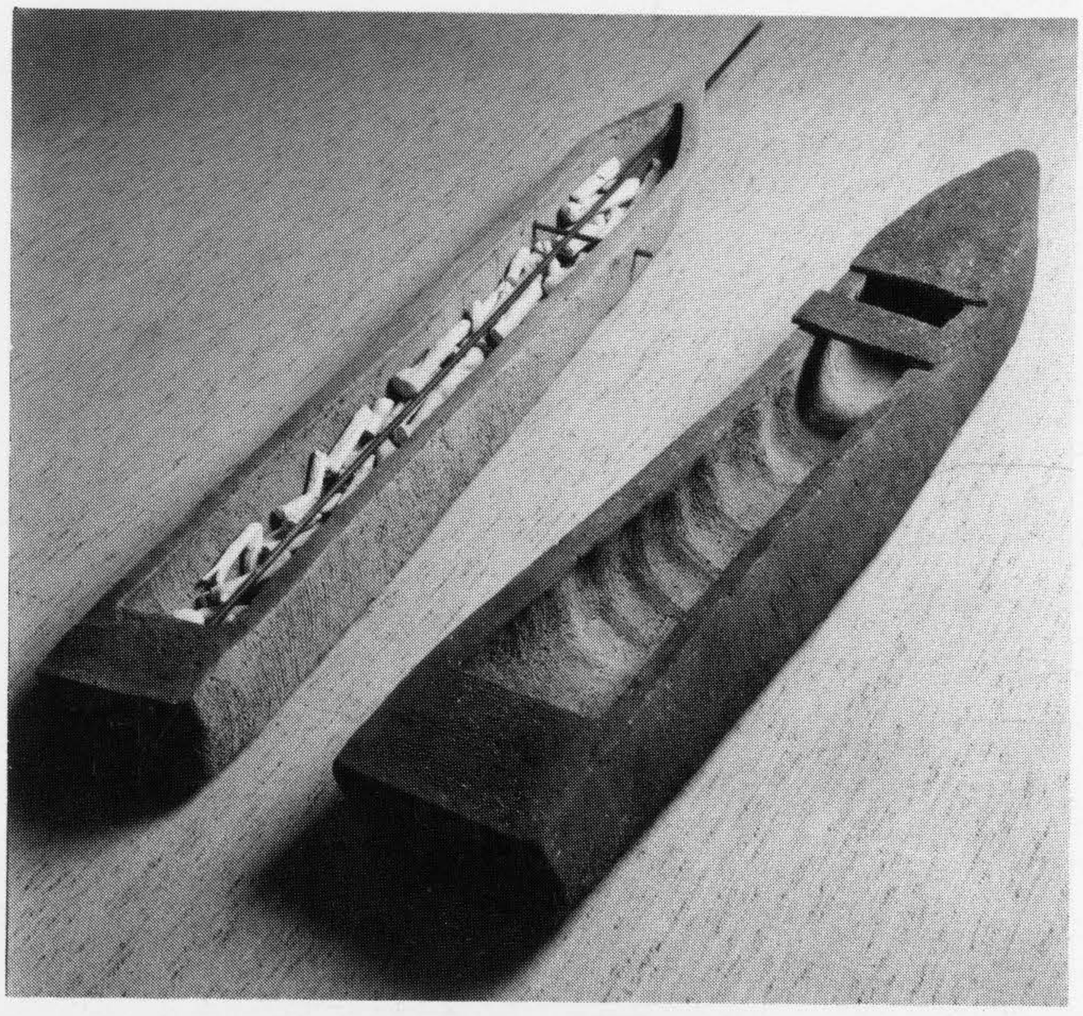
(color photograph, p. 102; additional photographs, p. 62-63)

"The work created at Hassin Esh is part of a series on the theme of 'Escape' — the desire to escape from some state of being and one's inability to accomplish that. The boat which, in various cultures, serves as a mode of transporting the dead to the world of the hereafter, continues roaming through space and time."

A boat light as a bird's feather
A boat heavy as a bier
A boat in the ocean of Space and in the river of Time
A boat in the deeps
A boat that is a prison
A boat that is a temple
A boat that makes way for hope

Escape (detail)
Boats, h. 170-186, w. 30-38
Clay (Hassin Esh), white casting slip (1200°C), wrought iron
(Photograph, Uri and Hadas)

(color photograph, p. 99; additional photograph, p. 57; photograph of work displayed in the General Exhibition, p. 135)

Nora & Naomi

Israel

Nora Kochavi

Born 1934 in Berlin. Immigrated to Israel, 1939. Member of Kibbutz Yir'on in Upper Galilee and then Kibbutz Eyal in the Sharon (1954-6). Moved to Jerusalem, 1957. Moved to Tel-Aviv, 1970.

Studied at the Ceramics Department, Bezalel School of Art, Jerusalem (1958-62); Art History, Hebrew University, Jerusalem (1966-8); glazes at the Ein-Hod Artists Village (1968); completed her Master's Degree in Art History, Tel-Aviv University (1978-80); studied at Parsons College, New York (1990). She also visited potteries in Japan and worked at the Art Guild in Boston (1974-5).

Naomi Bitter.

Studied at the Ceramics Department, Bezalel School of Art, Jerusalem (1958-62); participated in a course on glazes conducted by Hanna Zuntz (1963), and one held at the Ein-Hod Artists' Village (1968); Studied Art History and later Jewish Art, Hebrew University, Jerusalem (1966-8, 1971); study stipend in Virginia (1988).

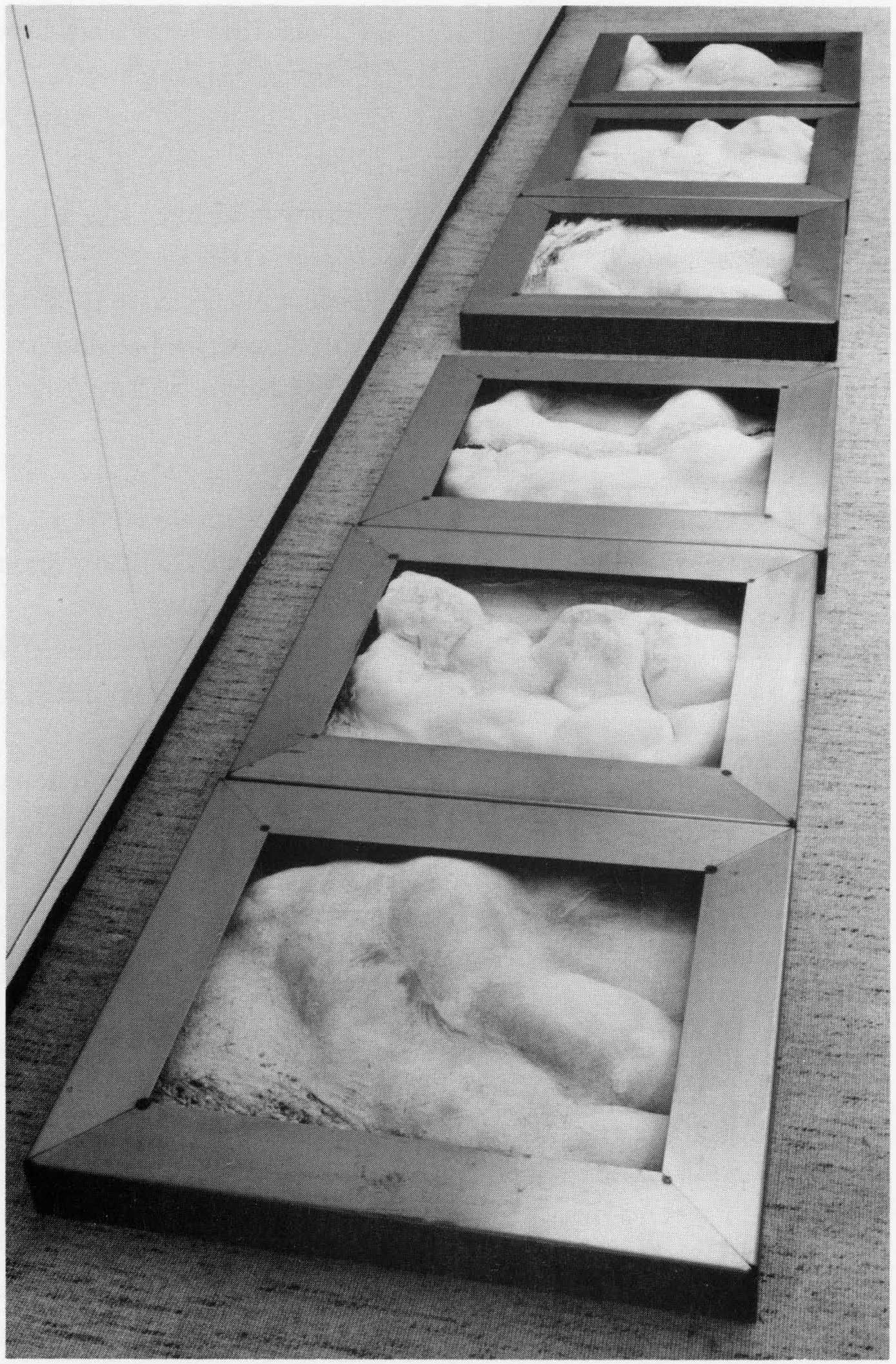
First Joint studio of **Nora & Naomi** established at the Talpiot quarter, Jerusalem (1961); among the founders of the Ceramic Artists Association of Israel (1967); establishment of second studio in Tel-Aviv (1970); excursion to the Sinai desert, a turning point in attitude towards clay, and the transition to scultpure (1970-71).

Selected solo exhibitions: "Sinai," sculptures and murals, (Ha'Aretz Museum Tel-Aviv, Artists House, Jerusalem 1972); "Impressions from Sinai," The Jewish Museum, New York (1973); Delson-Richter Gallery, Old Jaffa (1976); Haifa University Art Gallery and Herzliya Museum (four-artists exhibition, 1979); "The Tree of the Field is Man's Life," Artists House, Jerusalem (1986) and Haifa University Art Gallery (1987); The Alix de Rothschild Foundation Craft Centre, Jerusalem (1987); Muginikan Gallery, Tokyo (1989).

Selected Group Exhibitiions: "Ceramics Israel 70," Tel-Aviv Museum (1970); "Sculpture in Clay," travelling exhibition of "Amanut La'Am" (1978); "Keramik aus Israel," Berlin, Koblentz, Munich (1978); "The Myth of Canaan," Haifa University Art Gallery (1980); "13 in Clay," The Jerusalem Theater (1984); "Burnt Clay — Common Denominator," Holon Yad La'Banim House (1985); "Sculpture in Israel: In Search of Identity," Open Museum, Teffen, Israel (1988); "The Beginnings of Israeli Ceramics, 1932-1962," Artists House, Jerusalem and Herzliya Museum (1991); "Ceramics from Israel" and "Ceramics Israel 92," group exhibitions of the Ceramic Artists Association of Israel (1992, Germany & Hungary; Istanbul).

International Ceramics Events: Concorso internazionale della ceramica d'arte, Faenza Italy (1974); Medal for Outstanding Achievement in Sculpture at International Art Competition, New York (1986).

Views / Reflections
Installation comprising six frames
Each frame, h. 76, w. 65
Clay, tin plate (Harsa)

Irit Mosen

Israel

Born 1949 in Israel.

Studied at Haifa University (1969-1974, B.A. in art and psychology), and at the Ecole National Supérieure des Beaux Arts in Paris (1980-84), where she received a diploma in sculpture. Won a four-year study grant from the French government and later a year's residence at the Cité des Arts in Paris.

Solo Exhibitions: FIAP, Paris (1983); Galerie Orly, Paris (1984); Herzliya Museum, Herzliya, Israel (1989); Artists' Gallery, Tivon, Israel (1991).

Selected Group Exhibitions: Caen, France (1980); "Small Sculpture Exhibition," Celle St. Cloud, France (1980-81); Galerie des Beaux Arts, Paris (1982); Salon des Indépendants, Grand Palais, Paris (1984); "Sculptures in the Garden," Gan Meir, Tel-Aviv (1985); "On the Way to the Theatre," Jaffa Port, Jaffa (1985); "July-Jaffa" Ramses Garden, Jaffa (1986); "Outdoor Sculpture Exhibition and Competition," Herzliya Museum, Herzliya, Israel (1988); "Masks Exhibition," Ha'Kikar Gallery, Tel-Aviv (1990).

"I came to the Biennale as in an encounter, with expectations, prior knowledge and plans, and found myself in a long process of listening to the material, trying to find where it would lead me. After that, I spoke and the material 'listened'. Out of this interaction grew the work in which I realized an old dream related to the views seen from a plane — views appearing to me always like the flowing lines of the female body. I chose to evoke the desert landscapes between Beer-Sheva and Eilat, with their white-yellow tones and the virginal quality of a land untouched by human hand.

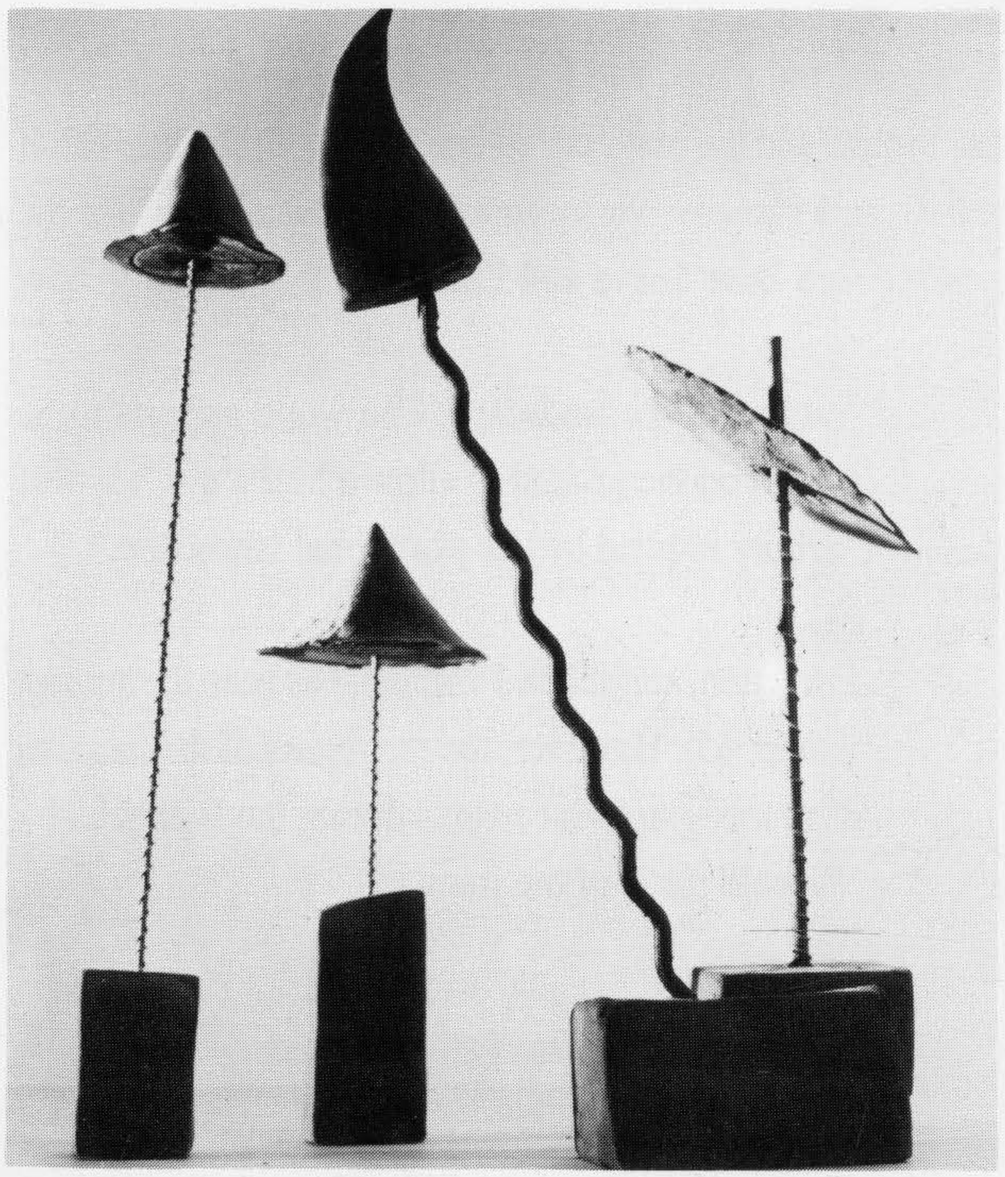
"The human body had always been associated with the earth or the physical features of the landscape. The world appears to be reflected in the body and vice versa; hence the title of the work. The work is laid out on the ground to allow a bird's-eye view of the landscape. The two sets, each constituting three frames, evoke the sense of infinity implied by this primordial landscape."

The form of the female body, continuously shifting between concreteness and abstraction, surface and volume, has been the subject of Irit Mosen's sculpture exhibition at Herzliya Museum (1989-90, see photograph, p. 53). However, the roughness of the massive concrete castings displayed in this exhibition has been replaced, in the new "human topographies" created during the Biennale, by the delicate, almost fragile, quality of the ceramic texture, greatly enhanced by the cold metal of the frames.

(color photograph, p. 97; additional photographs, p. 52-53)

Proposal for Partition
Planks, h.200
Ceramic elements, h. 5-11, w. 7-17
Clay, wood (Harsa)

Outdoor Lighting (created prior to the Biennale)

Lee Milo

France

Born 1952.

Studied at "Avni" Plastic Arts Institute, Tel-Aviv (1973-74); Art Teachers College, Ramat Ha'Sharon, Israel (1974-81); Dept. of Art, Université Paris VIII (1982-84, M.A., Art History); Ecole Normale Supérieure d'Arts Décoratifs, Paris (1984-88, Diploma in Interior Architecture); Sorbone, Paris I (1989, first year DEA).

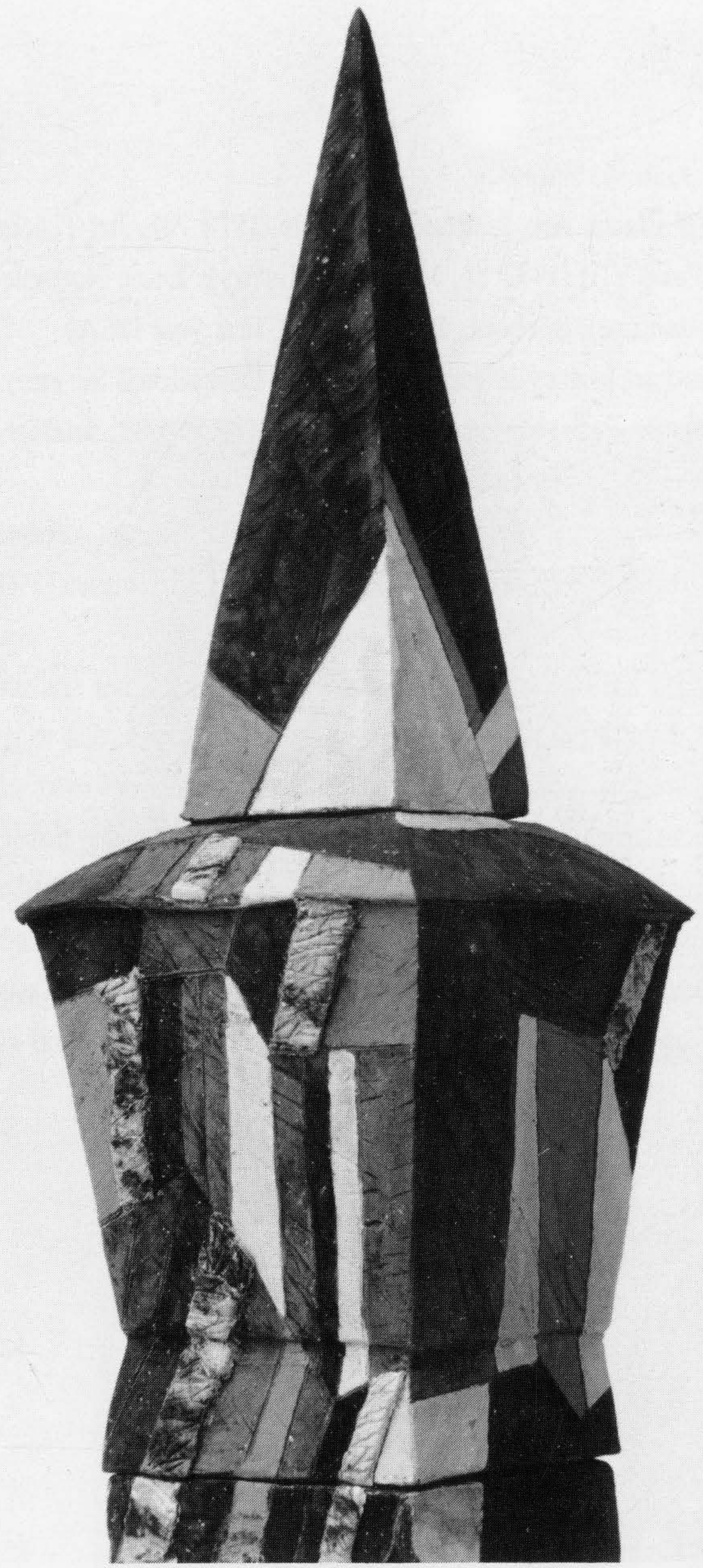
Teacher of art and art history in Israel (1976-82); Educational Service, Tel-Aviv Museum (1979); draftsman and model-maker, Atelier Dani Karavan, Paris, Major Axis Cergy Pontoise Project; interior architect in various Paris firms (1987-90), and, since 1990, works as indpendent designer and architect.

Participated in several exhibitions in Paris and environments; created installations at the Cinquième Salon de l'Ephémère, Fontenaty-sous-Bois (1992), and at "Espace de l'Art," Vincennes (1993).

"The works done in the Biennale represent my work as designer and interior architect. I am not a ceramist. What I do initially is explore as far away as I possibly can from my ultimate target, this in the belief that I would succeed thereby in finding my own solutions. The search by means of clay gives birth to ideas and forms which are relatively unexpected in modern design. Some of my ideas were created while playing and working with clay, and at times the maquette itself was produced in ceramics. The works done in the Biennale continue my preoccupation with the 'flame' motif and the subject of lighting and partitions. The titles given by me to the works ('Proposal for. . .') imply that these materials might be converted into others. Thus, for instance, the 'Proposal for Partition,' consisting of five wooden planks and ceramic 'flames,' might be structured in metal poles and wood or metal leaves. In Paris, recently, I have done my 'Proposal for Lighting' in metal and glass."

(color photograph, p. 98; additional photographs, p. 54-55)

Watchers (detail)
Clay (Hassin Esh)

Marlis Lischka

Germany

Born 1951 in Dresden.

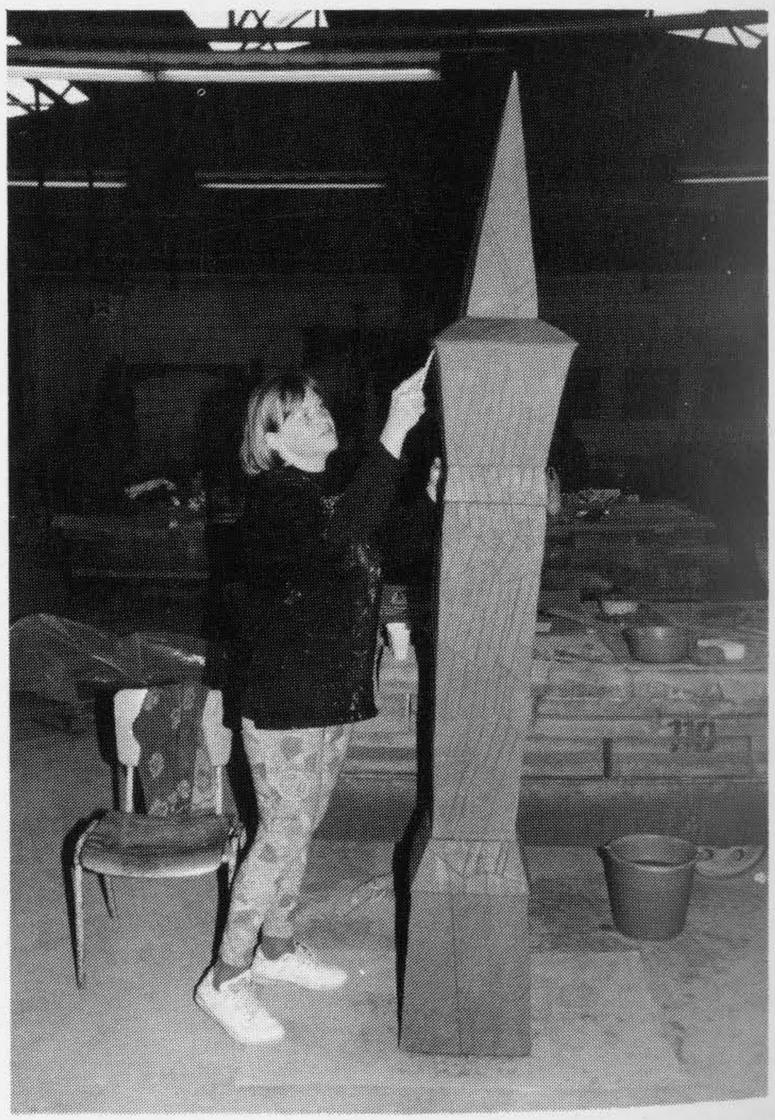
Craftsman Certificate in ceramics, 1971. Studied at the Burg Giebichenstein College of Industrial Design, Halle, 1971-76 (Diploma). Additional studies of ceramic crafts, 1976-79. Since 1979, Assistant and Deputy Senior Assistant to the Head of Ceramics at the Burg Giebichenstein College.

Solo Exhibitions: Since 1979, in various locations of what was formerly East Germany (DDR).

Group Exhibitions: Germany, Italy, Belgium, Austria. Close to twenty architectural ceramic works in public spaces in Halle, Dresden, Berlin, etc.

International Ceramics Events: Römhild (1987); Kassel (1990).

Marlis Lischka (from what was formerly East-Germany) continued working at the Biennale on a series of works that are all entitled "Wächter" (in the sense of watchman, attendant, Keeper). In a related series of similarly-shaped "towers," with which she has been engaged for some time now, the works are entitled "Leuchter" or "Candlestick." She is primarily interested in creating subtle contrasts of form and ornament, asserting that the ornament of the works done in Israel was greatly inspired by tectonic forms she has encountered in the Negev.

(color photograph, p. 96; additional photographs, p. 51)

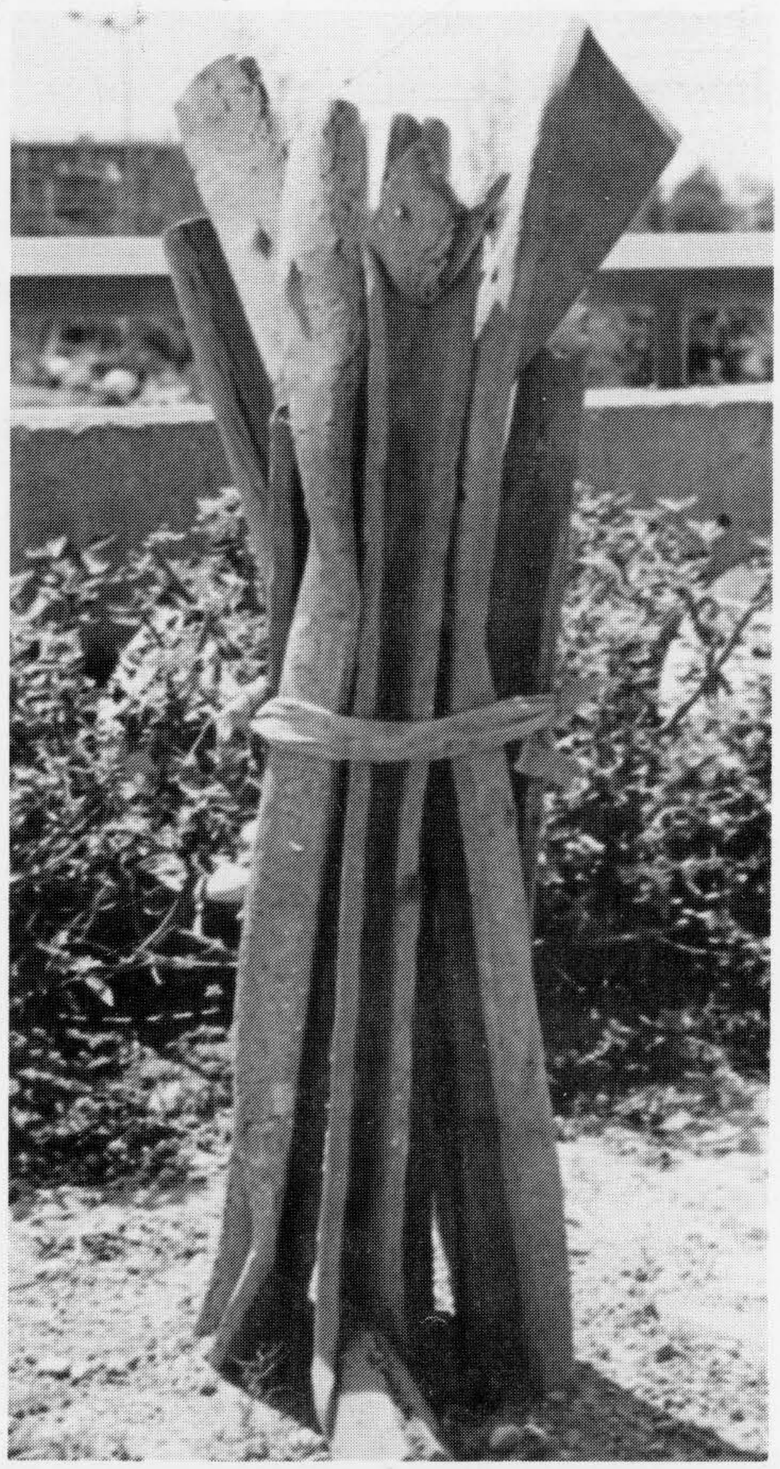
refined through the labor of man and the power of fire, combining nature, art and technique (indeed, the culture behind the technique). Employing the speech form of this second nature, my sculptures and installations are 'comments' which report my experiences and observations, reducing a process to a moment, fixing and freezing it in time."

(color photograph, p. 92; additional photographs, p. 43)

Transformation 26/84 1984
h. 69.5

Untitled
h. 132
Clay, cloth (Hassin Esh)

Harald Jegodzienski

Germany

Studied at the University of Kassel for a teacher's certificate (1973-1979), and then for a diploma in ceramics and sculpture (1979-1985). Opened a studio in Giessen Germany (1985).

Selected Solo Exhibitions: Kassel (1979); "Das Bilderhaus" Gallery, Frankfurt (1983); "Teehaus" Gallery, Bremen, Germany (1986), "Unterer Hardthof" Gallery, Giessen, Germany (1987); Boymans-van-Beuningen Museum, Rotterdam, Holland (1989); Oberhessisches Museum, Giessen (1990); Knen Gallery, Dülmen, Germany (1990); Werkkunstgalerie, Würzburg, Germany (1992).

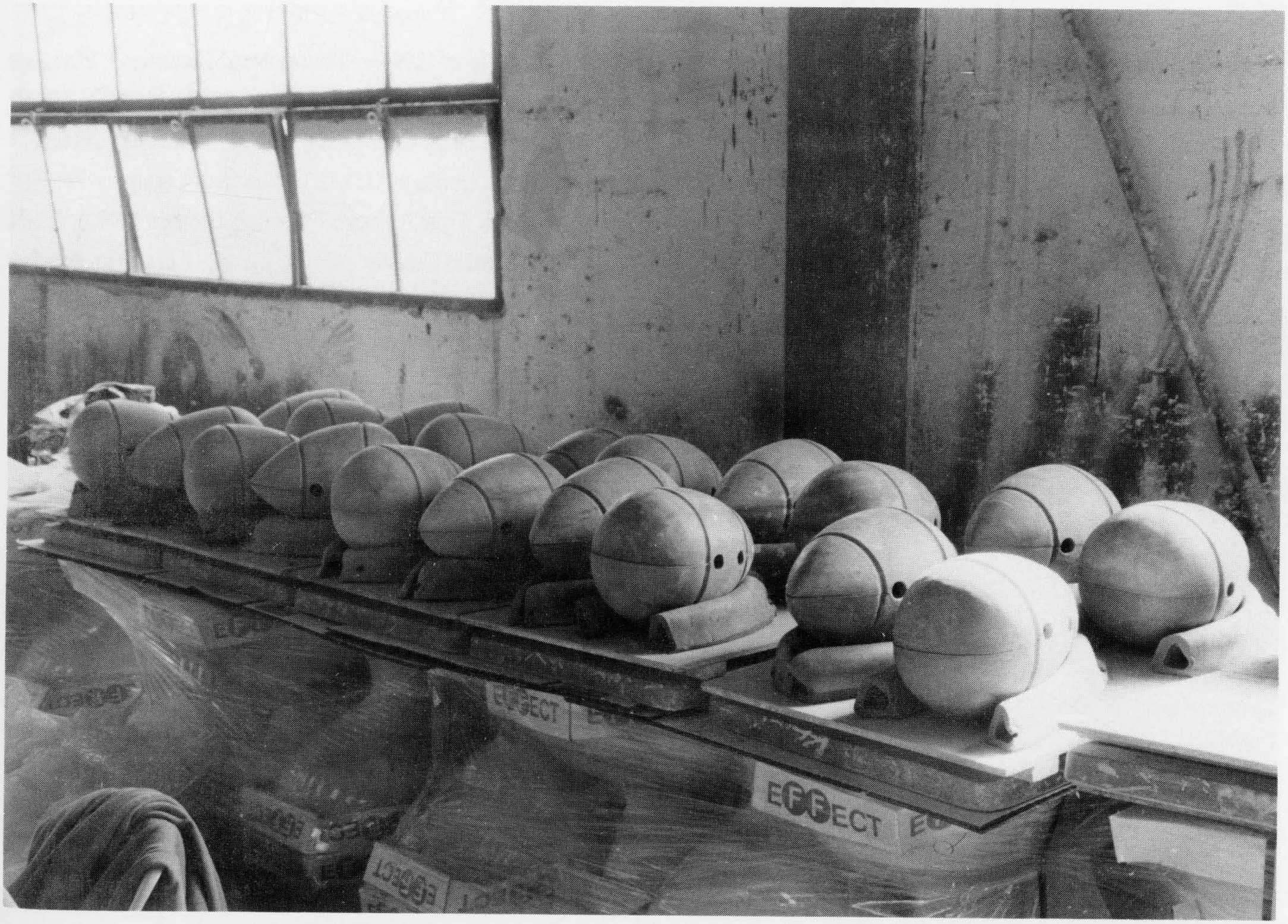
Selected Group Exhibitions: "Ceramics of Our Time," Hetjens-Musée, Düsseldorf (1984); "International Ceramics," Fine Arts Museum, Taipeh, Taiwan (1985); "Material and form," Musée du Luxemburg, Paris (1985); "Arte Fiera '86," Bologna, Italy (1986); "European Ceramics of the Present," Keramion, Frechen, Germany (1986); "German Ceramists — Exhibition of the Nations," Faenza, Italy (1987); "First Faenza — Now Hannover," Galerie Böwig, Hannover, Germany (1988); "Masters of Ceramics '78-'88," Forum, ,Leverkusen, Germany (1989); "Hundred Examples of Ceramics of our Time," Focke-Museum, Bremen (1990); Third International Triennale of Small-Scale Sculpture, Zagreb Yugoslavia (1990); "German Ceramics of the Present," Keramion, Frechen (1991); Museum in Andreasstift, Worms, Germany (1992).

International Ceramics Events: Erlach, Austria, The Lower-Austria Art and Culture Society (1985); Siklós, Hungary (1989); Röhmhild, DDR (1990); Silkeborg, Denmark (1993).

Prizes: 3rd Prize, "Contemporary Ceramics," Offenburg, Germany (1985); 1st Prize for ceramic sculpture "Westerwald Prize — German Ceramics 1985," Hohr-Grenzhausen (1985); Beer-Sheva, The Abudi Prize (1993).

Harald Jegodzienski sees a marked difference between the works done prior to the Biennale and those coming right after it. Throughout the month in Beer-Sheva, he diligently explored local themes. Some of these were ecologically-oriented and dealt with questions of water and the struggle of plants to preserve themselves in the desert (these issues are reflected, for instance, in his "petrified" and wilting plants and the junk materials incorporated in them). Others, like the image of the leg on the pedestal, were more political in nature, with both local and more general applications, offering wry and witty perspective on the mythical and awe-inspiring character of political monuments.

"Nature, as a master, revealed to me, in the piled-up, raw and powerful landscape of the stone-desert of the Negev, another master — the material 'Earth.' The forms of nature are too enormous and mighty to be emulated, and thus one can only focus on the speech of a natural material such as clay, which transforms the form-energy of nature into a kind of second nature. This second nature is

EGGECT

Tsipi Itai

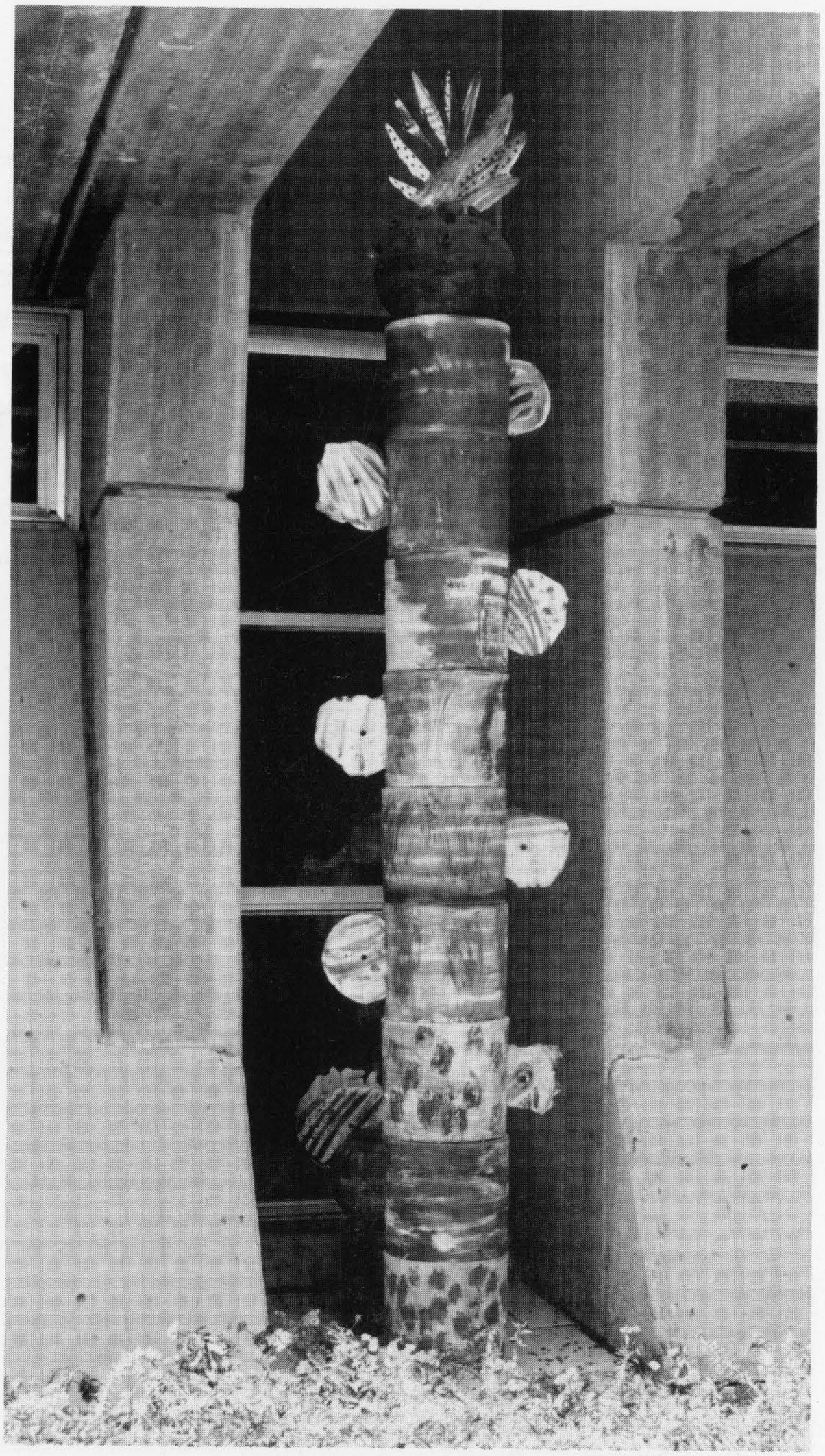
Israel

Born 1936 in Brussels. Came to Israel in 1950.
Studied ceramics at the University of Kansas and the University of California, Los .)Angeles (1960-63), and later at the Technical College in Cambridge, UK (1972 Served as an apprentice at the studio of Yocheved Marks and Yehudit Mayer in Beer-Sheva 1963-4). Taught at the Visual Art Center in Beer-Sheva (1977-80). Worked at the Adelaide Craft Center, Adelaide, Australia (1980-1). Since 1973, works in her own studio in Omer (near Beer-Sheva).
Solo Exhibitions: Alix de Rothschild Gallery, Jerusalem (1987); "Cadim" Gallery Jerusalem (1988).
Selected Group Exhibitions: "Julyfo 87," Old Jaffa (1987); Artists' House, Jerusalem 1988); Visual Art Center, Beer-Sheva (1989); Peter Scott Gallery, University of Lancaster (1989); "Ceramics Israel 92," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel, Beit Kahana, Ramat-Gan, Israel, and the International Academy of Ceramics, Istanbul (1992).

"In my work I make use of the physical properties of clay as a medium of expression" and for this reason my works are associated with nature even though they might be embodying an abstract idea.
"The work created at Harsa is formed of component units that are separated one from the other. The lines stretched between these units, made of wrought iron, form a frame which serves to unify them; but these are also boundary lines that isolate each unit in its own small prison-house. As in all my other works, color plays a minor role that has largely to do with the color quality of the materials used."

(color photograph, p. 78; additional photograph, p. 15; photograph of work displayed in the General Exhibition, p. 116)

Spring in the Negev
(view outside the Gallery, Ben-Gurion University)
h. 330
Clay (Harsa, Hassin Esh)

Elke Huala

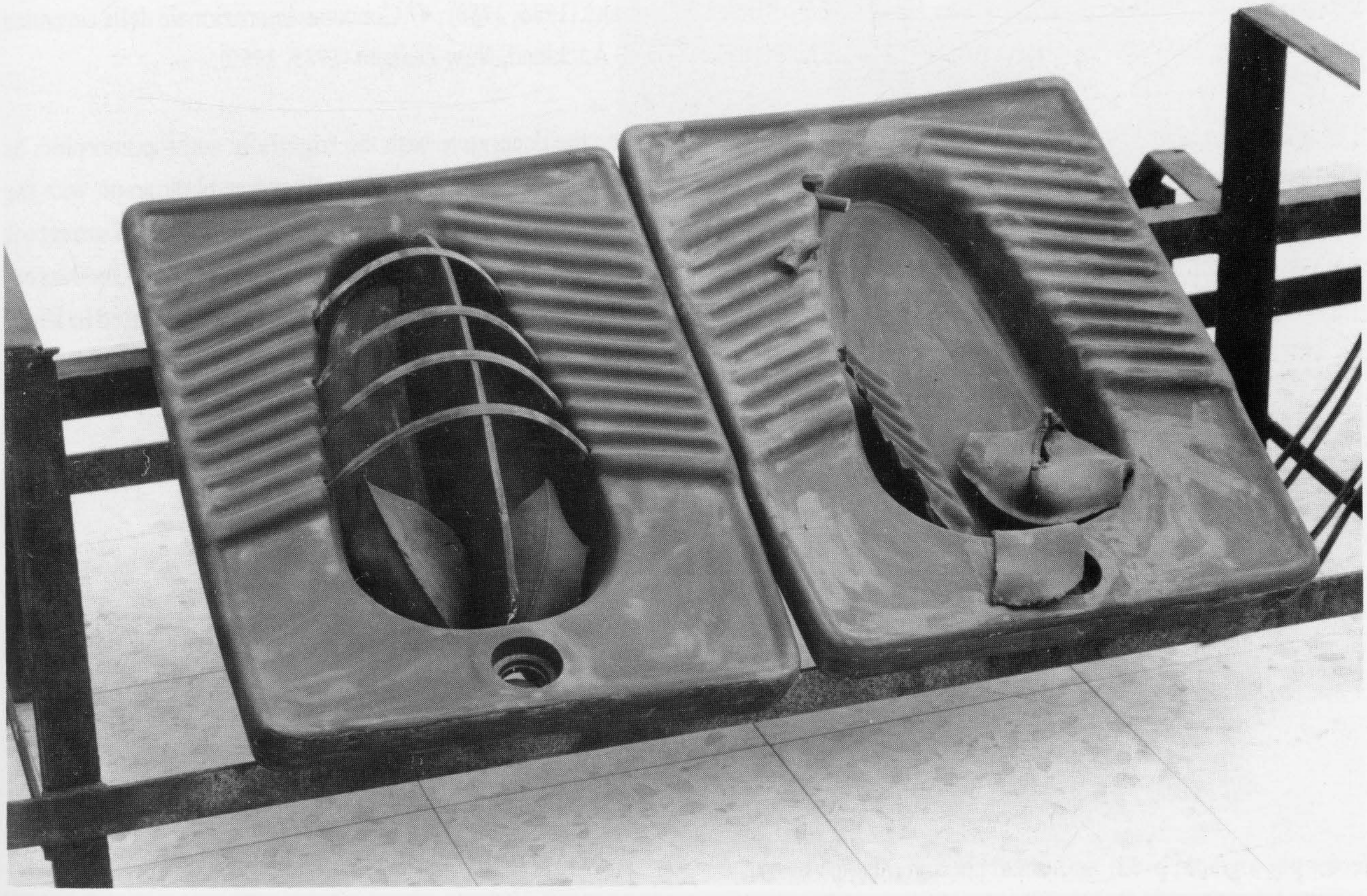
Austria

Born 1943 in St Georgen bei Murau, Austria.
Studied sculpture in Munich and pottery in Bad Gams, Austria; also worked with ceramic artists in Oslo and Bergen, Norway; studied for a year in the U.S.A., England and France. Since 1972, works in her own ceramics studio in Deutschlandsberg, Austria.
Solo Exhibitions: Bergen and Oslo, Norway (1967, 1983); in Austria, Leoben (1975), Murau (1976), Graz (1978-9, 1985, 1989), Vienna (1985, 1990), Amstetten (1990), Vöcklabruck (1990), St Pölten (1991), St. Lambrecht and Klagenfurt (1992).
Group Exhibitions: Germany, U.S.A., Japan, Austria, New Zealand, Norway and Italy.
Art symposia: Bergen and Oslo, Norway (1988, 1990); Graz, Austria (1989), Frauenau, Germany (1990, 1991).
International Ceramics Events: Minu, Japan (1986); Koblenz, Germany (1986, 1988;, 47 Concorso internzionale della ceramica d'arte, Faenza, Italy (1991); Graz, Austria (1991); The Fletcher Award, Auckland, New Zealand (1989, 1990).

The totem-like plants or plant-like totems made by Elke Huala combine the decorative with the frightfully anthropomorphic, as evinced also by the tribal image of heads stuck on a pole in her work **Some of Them Have Blue Eyes** (see photograph with the artist, p.41). This work might be related to a series of heads she made last year. The series is entitled **Yesterday Like Tomorrow** and it is a statement against war around the world. The work done in Israel, in particular the plant forms of Spring in the Negev, has also given birth to a new series of "plants" — entitled **Versteinde Blumer vertont in Blau (Petrified Flowers Tinted in Blue)** — which Elke started working on after returning home.

(color photograph, p. 91; additional photographs, p. 40-41)

Thoughts (detail)
Clay, iron (Harsa)

Marion E. Held

United States

Born 1939 in New York City.

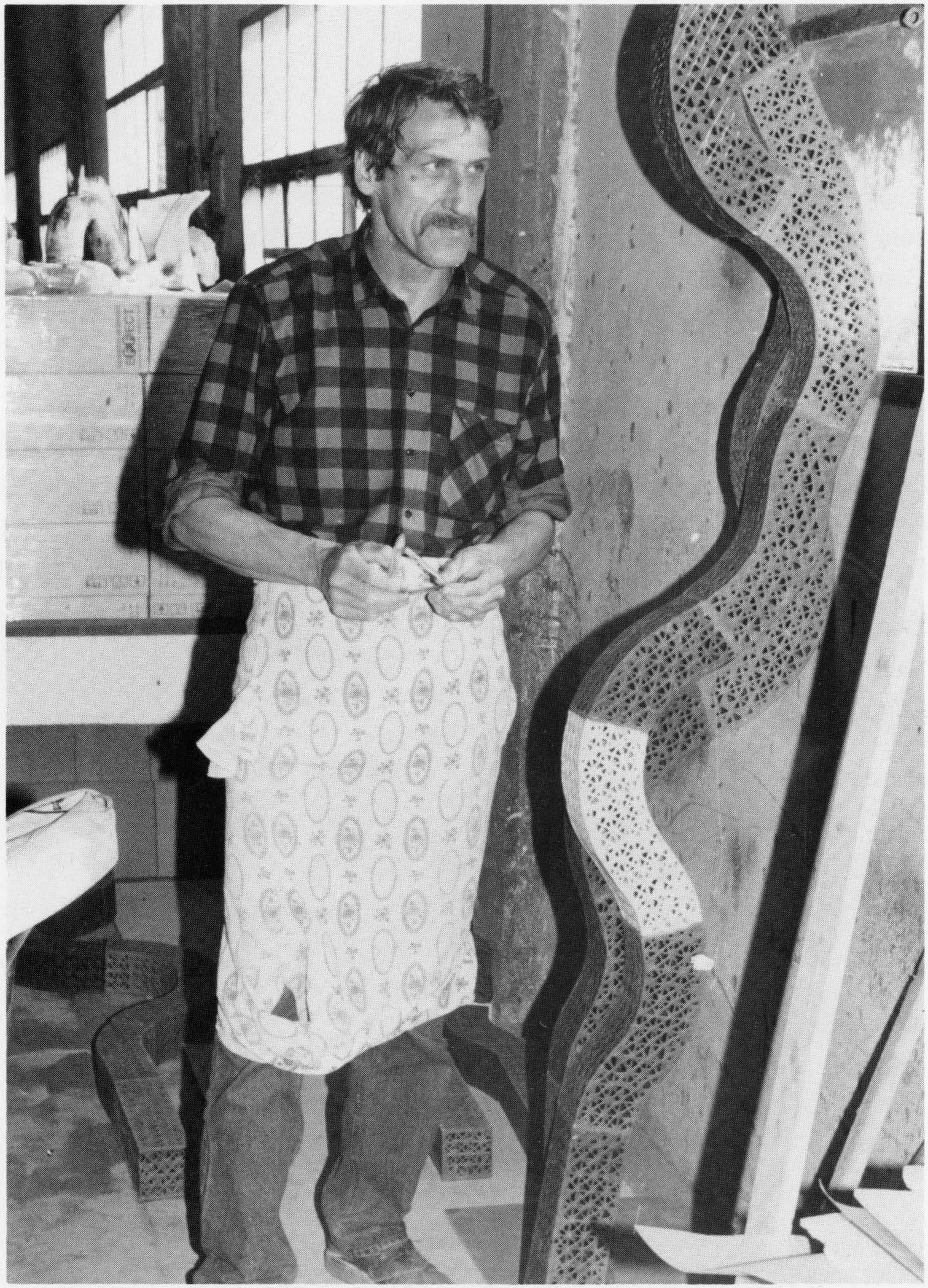
Studied at New York University (B.S., 1961); Montclair State College, Upper Montclair, New Jersey (M.F.A., 1977).

Solo Exhibitions: Gallery 84, New York (1980); New Jersey State Museum (with composer Norman Lowrey, 1981); Passaic County College, Paterson, New Jersey (1981); Korn Gallery, Drew University, Madison, New Jersey (1981); Pine Public Library, Fair Lawn, New Jersey (1983); Robeson Center Gallery, Rutgers University, Newark, New Jersey (1985); Newark Museum, Newark, New Jersey (1989); Aljira Center for Contemporary Art, Newark, New Jersey (1991); Morris Museum, Morristown, New Jersey (1992); 14 Sculptors Gallery, New York (1993).

Selected Group Exhibitions: Third New Jersey Artists Biennial, Newark Museum, Newark ,New Jersey (1981); Morris Museum, Morristown, New Jersey (1984); Mokotoff Gallery, New York (1986); Aljira Center for Contemporary Art, Newark, New Jersey (1988); City Without Walls Gallery, Newark, New Jersey (1988); Burlington County College Sculpture Garden Exhibition, Pemberton, New Jersey (1990); 14 Sculptors Gallery, New York (two-person show, 1991); New Jersey State Museum (1992); Jersey City Museum (1992); Bill Bace Gallery, New York (1992).

The work made at Harsa Factory started by adopting the formal conception and structuring principle underlying an installation entitled **Of Koobi Fora**, which was exhibited by Marion Held at 14 Sculptors Gallery, New York (1993). That work consisted of nine caskets made from aged wood, each filled to the top with "bones" or fragmented casts of the human body (see photograph, p. 35). There were also wooden boxes hung on the wall filled with abstract clay shapes. "The initial idea at Harsa for me, was to use the oriental toilets shape as a frame, as I had used the wood boxes, and put forms into each one. Each was a 'thought'; or even, in my mind, a drawing. Along the way I decided to use them all together in one piece, and to make a frame for the whole sculpture. The frame I used was found outside at Harsa and was repaired by the welder there."

(Color photograph, p. 88; additional photographs, p. 34-35)

Wladyslaw Garnik

Poland

Born 1937 in Ploskirów, Pokolia.

Studied at the Academy of Fine Arts, Department of Ceramics, Wroclaw, graduating .in 1962.

Solo Exhibitions: Various places in Poland, including the Museum of Ceramics in Boleslawiec (1963, 1969), Chorzów (1984), Kraków (1984), District Museum, Walbrzych (1991), Wroclaw (1987, 1988, 1991), Gdansk (1991).

Group exhibitions: Since 1963, in Poland, Italy (Faenza), Germany (Bobensheim-Roxheim, Landau, Dresden, Wiesbaden, Frankfurt, Munich), Switzerland (Lugano, Nyon, Bern). France (Vallauris, Rheims), the United States (Philadelphia), Ukraine (Zaporoze) Netherlands (Utrecht). Member of the artists' group "Not Only Us" (Wroclaw).

Ceramics Symposiums: Poland (since 1963), and the U.S. (Philadelphia, 1992).

Prizes and Awards: First Prize, Third Prize, and Grand Prix, at the 1st, 4th and 5th Biennale of Polish Ceramics in Walbrzych (1979, 1985, 1987); Premio-aquisto, della Regione Emiglia-Romagna, 45 Concorso internazionale della ceramica d'arte ,Faenza, Italy (1987); Prix Retraites Populaires, III Triennale of Porcelain, Nyon Switzerland (1992).

Garnik made use of the casting material of Harsa to form strips that were less than a centimeter thick. Using these strips, carved and fashioned into delicate meshes or webs of interlocked diagonals, Garnik built three-dimensional modular "sleeves" that had a rectangular section. These were joined together to form the longer curving "sleeves" from which the work as a whole was structured. These empty "sleeves" enclosing air and curving gracefully through space, attest to his overriding interest in the use of space as an active and tangible ingredient in his compositions. Another interest of his is forming contrast between the large and seemingly substantial forms of the "sleeves" and the delicate texture of the webs comprising them. Things seen close to the work are different from what one sees when standing further off.

(color photograph, p. 85; additional photographs, p. 28-29)

39E

Zsuzsanna Füzesi

Hungary

Born 1953.

Studied at the Hungarian High School for Applied Arts, Budapest, as student of Imre Schrammel (diploma, 1979). Works in her own workshop since 1981.

Participated in numerous exhibitions in Hungary and abroad.

Solo Exhibitions: Siklós and Szigetvár, Hungary (1980); Pécs (Hungary), Ferenczy Exhibition Hall (1986); Debrecen, Györ, Singen and Budapest (1988); Sopron, Kecskemét, and Singen-Bohlingen (1989); Pécs, Small Gallery (1990); Lausanne (1990).

Symposiums and Ceramics Events: Siklós, Ceramics and Architecture (1979, 1988, 1989); Kecskemét, Siklós — open-air kilns (1981); Siklós (1990); Römhild, Germany (1990).

The meeting of East and West experienced by Zsuzsa Füzesi in Israel throws us back to a similar meeting that occurred over a period of a few hundred years on the soil of Hungary. Her "Soul Vessels," evoking the bottles holding genii in the "Arabian Nights" stories, combine the shape of the gourd with the biomorphism underlying various directions in modern sculpture .

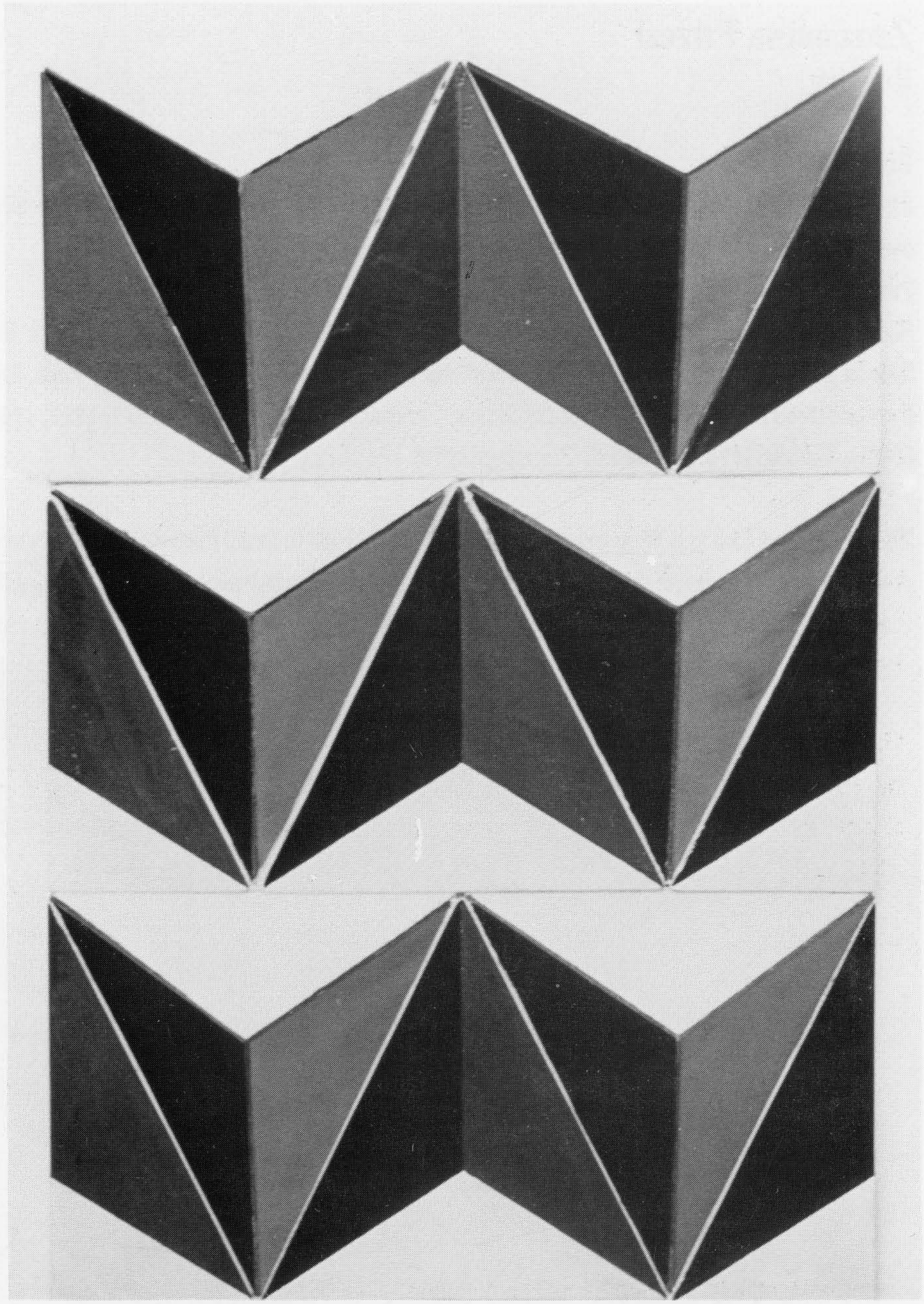

(color photograph, p. 100; additional photographs, p. 58-59)

Untitled

h. 90, w. 60, d. 9

Glazed tiles (Negev Ceramics)

Marianne Fossgreen

Denmark

Born 1937 in Vejle, Denmark.
Studied with artist Carl Bjerring, Copenhagen, 1965-67, and at the Arhus Art Academy (1974-77, Ceramics Department; 1986, Sculpture Department). Study trips in New Zealand, Australia, Brazil, the U.S. and Germany.
Works in her own workshop since 1978. Creates indoor and outdoor individually-designed pieces and production pieces.
Selected Exhibitions: Arhus, Denmark (1979, 1984, 1987, 1989); Orangerie Gallery, Glücksburg Castle, Germany (1980-81-82); Hochhut Gallery, Hamburg, Germany (1985-6); Craft Gallery, Hamburg (1985-6); Nordica Design Gallery, Brussels, Belgium (1988); Leviathan Gallery, Germany (1988); Gammel Strand Gallery, Copenhagen (1989); Karolinenhof Gallery, Germany (1989); Potsdam Gallery, Potsdam, Germany (1990); Am Kamp Gallery, Bad Doberan, Germany (1990). In 1991 exhibited in Schwerin, Germany and with the group "The 1-2-3-4," in Flenburg, Lübeck and Bordesholm, Germany and in Kolding Castle, Denmark. Participated in the Danish Craft Union exhibition at Herning Artmuseum, Denmark and Nikolaj Church (exhibition hall), Copenhagen (1992). Recently (1993) exhibited in Gallery "L," Hamburg; Sunshine Building, Tokyo; and Asahi Gallery Ginza-Tokyo.
International Ceramics Events: Crinitz, Germany; International Ceramics Symposium, Römhild, Germany.

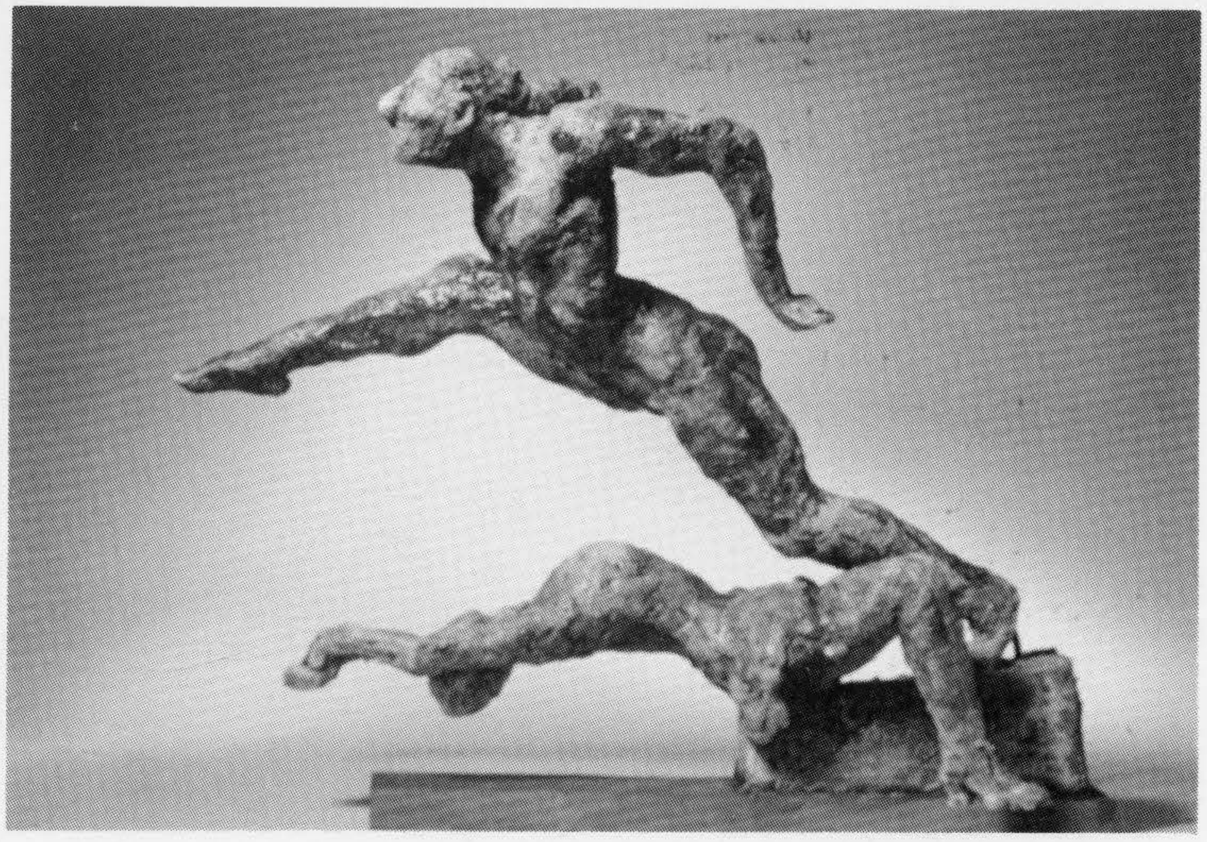
"In the last few years I have been preoccupied primarily with architectural works and interior design, focusing on wall-decorations and fountains. My work at the Negev Ceramics tile factory endowed me as a ceramist with new and exciting vision and creative directions, in particular with regard to the creation of three-dimensional illusion in my wall-decorations — a direction which I intend to explore again in the future."

(color photograph, p. 101; additional photographs, p. 60-61)

The artist with his work **Anguish Enters the City** (h. 56,w. 69, d. 52)
Clay (Harsa, Hassin Esh)

Flight 1991
Raku, length 48

Michael Flynn

Great Britain

Born 1947 in Ireland.

Lives and works in Cardiff, Wales; lectures in colleges of art throughout the United Kingdom and Europe; worked extensively in Holland, Germany, Poland, Hungary and Austria.

Group Exhibitions: Since the early 1980s, throughout the United Kingdom, as well as in France, Ireland, Holland, Korea, Hong Kong, Norway, Hungary and Turkey.

Solo exhibitions: Held numerous exhibitions of ceramic sculpture in Cardiff, London, Bristol, Welshpool. Recent solo exhibitions include: Rebecca Hossack Gallery, London (1991); Goya Gallery, Antwerp (1991); Crafts Council Shop at the Victoria & Albert Museum (1991); Gallery Ceramic Arts, Vienna (1991); Aberystwyth Art Centre, Wales (1992); West Warf Gallery, Cardiff (1992); Galerie InterArt, Heeswijk, Holland (1992); Oxford Gallery, Oxford (1992); Maureen Michaelson's Gallery, London (1992).

Awards and Grants: Welsh Arts council (1980, 1981, 1985, 1992); British Council (1982, 1990); Crafts Council (1984; Select Index 1987); Academie internationale de la Ceramique, Geneva (1990).

Michael Flynn states that he is more interested in exploring ideas than exploring "materials" and processes; all that he is looking for in the material to be used in his work is that it won't hinder him from exploring ideas. He takes off from legend and myth, bringing together the Celtic myths underlying his own national and cultural roots with myths encountered in the places he visits, with their less-known culture to which he is momentarily exposing himself. His titles (for instance some of the Hebrew titles given to the works created in Israel) often testify to his openness to this new set of references. His works, reflecting a broadly-based European visual and literary culture, are generally quite open-ended in meaning.

Notwithstanding their complex mythical and religious connotations, they clearly reflect his preoccupation with mankind's response to nature, as well as with questions having to do with gender and sexuality. The works done in Israel combine Egyptian temple columns, bird-fish, Canaanite figurines, Medieval sculpture and primitive art, and even contain an image very much like Nimrod, a sculpture by an Israeli artist, Yitzack Danziger, who was one of Israel's "Canaanite" artists (a coincidence which almost tempts one to accept the more arcane views of art in terms of Jungian archetypes).

(color photograph, p. 104; additional photographs, p. 67)

Untitled
h. 16, w. 100, d. 23
h. 19, w. 89, d. 30
Clay (Hassin Esh)

Tanya Engelstein

Israel

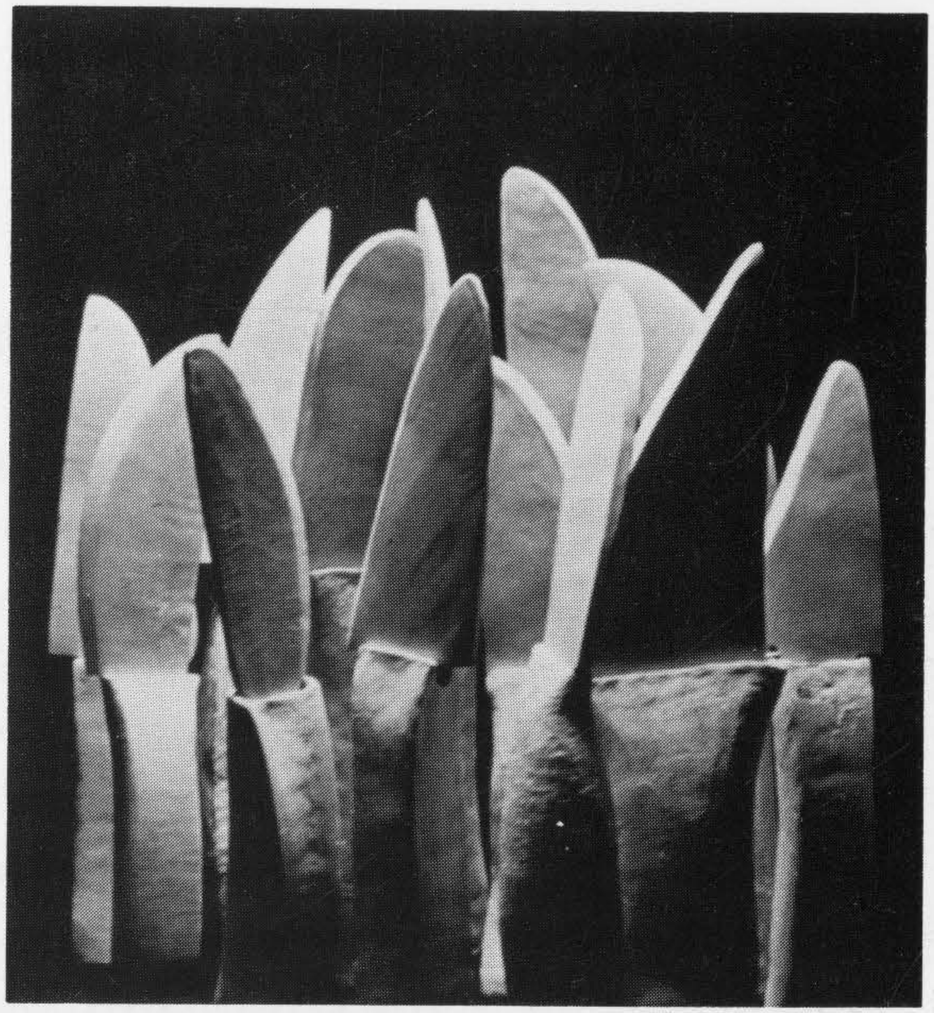
Born 1950 in Tel-Aviv; grew up in Jerusalem.
Studied ceramics at the Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem (1971-75); studied and practiced Turkish ceramic decoration, Turkey (1984).
Solo Exhibitions: "Circles in Clay," Yavne, Israel (1988); "Buildings," Gallery Mapu, Tel-Aviv (1991).
Group Exhibitions: "The Creator and the Clay," Smilansky Gallery, Rehovot, Israel (1989); "Ceramics from Israel," group exhibition of the Ceramic Artists Association(of Israel touring Germany and Hungary (1992); "Ceramics Israel 92," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel, Beit Kahana, Ramat-Gan, Israel, and ,the International Academy of Ceramics, Istanbul (1992); "Containers," Beit Kahana, Ramat-Gan (1993).

Tanya Engelstein's origins as a ceramist lie in pottery and wheel-work, and these serve as a constant background for her work, even when she is occupied with altogether different formal concerns. Her purpose, in the framework of the Biennale, was to work with the clay plates, the tile material of the Hassin Esh factory, without modifying them in any form and without kneading them anew. These plates served to create forms formerly utilized in her architectural structures. Her love of architecture brought her to investigate rectangular forms as links between pottery and architecture. Such architectural structures offer various formal solutions involving open and closed forms, windows, legs, and the use of steel nails as a decorative element. She also created a series of "trays" — flat, slightly concave, vessels, that offered an interesting contrast between surface decoration and the physical properties .of the material itself

(color photograph, p. 79; additional photographs, p. 16-17)

Forest 1991
h. 70, w. 70, d. 60

Untitled
h. 82, w. 94, d. 21
Clay (Hassin Esh)

Lea Dolinsky

Israel

Born 1942 in Argentina.

Studied architecture at Buenos-Aires University (1959). Immigrated to Israel (1963). Graduated from the Faculty of Architecture, Technion, Haifa (1967) and worked as an architect (1967-1984). Studied ceramic sculpture with Hedwig Grossman (1974), at Haifa University (1989) and at the Art in Architecture Workshop, Barcelona, Spain (1991).

Solo Exhibitions: Antea Gallery, Tel-Aviv (1985); Cadim Gallery, Jerusalem (1989); Yad Labanim House, Beer-Sheva (1990); Ha'Kikar Gallery, Old Jaffa (1991); Jerusalem House of Quality (1991).

Selected Group Exhibitions: Artists' House, Jerusalem (1981-87); Del Bello Gallery, Toronto, Canada (1989-90); "Ceramics from Israel," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel, touring Germany, Belgium, France, Portugal, Poland and Finland (1989-90); Masterworks Gallery, Auckland, New Zealand (1991); Ha'Kikar Gallery, Old Jaffa (1991, 1992); Architects in Art, Architects' House, Tel-Aviv (1992); "Ceramics Israel 92," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel, Beit Kahana, Ramat-Gan, Israel, and the International Academy of Ceramics, Istanbul (1992); Painters and Sculptors Association, Tel-Aviv (1993).

International Ceramics Events: Metropolitan Museum, Tokyo (1990); Second International ,Biennial of Averio, Portugal (1991); XIIIeme Biennale Internationale de Ceramique .)Vallauris, France (1992).

"I see myself as a sculptor who uses earth as art material. For this reason, my" sculptures are not glazed and remain bare clay in black or white (the works done in Hassin Esh are an exception, since the clay did not meet my needs). I am doing mostly groups, often of birds or women, in sculpture or relief. For a few years now I have been engaged in exploring the subject of Man and interpersonal relations, and my figural work embodies various aspects of this subject. The large piece I was doing in the earlier part of the Biennale serves as a model for a large group of figures, something like a forest of human figures, on which I have been working recently. And as a follow-up of my work at the Biennale, I am creating it in a factory not too far from Tel-Aviv. A large factory makes you conceive your work in a much larger scale than what one is used to in one's studio."

(color photograph, p. 86; additional photograph, p. 31)

The artist works on one of her ceramic "Rugs"
h. 220, w. 278
Negev Ceramics

(color photograph, p. 87; additional photographs, p. 33)

Marylyn Dintenfass

United States

Born 1943 in Brooklyn, New York.

Studied at Queens College, New York (BFA 1965).

Taught at Parsons School of Design, New York (1980-1990); Hunter College, New York , (1985); Skidmore College (visiting Artist, 1988); Sierra Nevada College, Lake Tahoe, Nevada (1989); Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem (1989); National College of Art and Design, Bergen, Norway (1991, 1992). Worked on numerous corporate and architectural commissions throughout the United States.

Solo exhibitions: Queens Museum, New York (1976); Schenectady Museum, Schenectady, New York (1977); Robert L. Kidd Galleries, Birmingham, Michigan (1979); Katonah Museum, Katonah, New York (1980); Site installation at the Port Authority of New York and New Jersey, 42nd Street Terminal (1985); Terry Dintenfass Gallery, NewYork (1991).

Selected Group Exhibitions: Bronx Museum, New York (1978); Herbert F.Johnson Museum, Ithaca, New York (1979); Galerie Inge Donath, Troisdorf, Germany (1981); Schenectady Museum, Schenectady, New York (1982); National Museum of American Art, Renwick Gallery, Washington, DC (1984); National Archives Gallery, Montreal, Canada (1987); The Katonah Museum, Katonah, New York (1989); Nevada Museum of Art, Reno, Nevada (1989); Brandts Klaedefabric Museum, Odense, Denmark (1990); Menginghe Museum Roden, The Netherlands (1991).

Prizes, Grants and Awards: Qutstanding Achievement Award of the Women in Design International Competition, San Francisco, California (1983); Silver Medal, 1st International Ceramic Competition, Mino, Japan (1986); Ravenna Prize, 45 Concorso internazionale della ceramica d'arte, Faenza, Italy (1987); International Ceramic Symposium Residency Grant, Tommerup, Denmark (1990).

Marylyn Dintenfass places the American painting idiom at the service of architecture and decoration. She has been working on corporate and architectural commissions for quite some time, using clay in a form of minimalist modular sculpture in which identical clay elements are placed on walls in various configurations. She has also created "clay paintings" (**Paradigm Series**, 1991) in which paint is applied to a clay surface that offers many opportunities for expression, as she argues, because of its mutable quality. "Clay provides mental gymnastics. It combines alchemy and aesthetics. It is necessary to hold and remember: colors as applied have no relation to the fired results, physical dimensions change dramatically, and surfaces transform during the working cycle." Working at the Negev Ceramics factory has proven to be a pivotal experience for her, she maintains. The factory utilizes very advanced technology in contrast to the relatively more primitive conditions in her studio. She has been working with the square format quite extensively, but never with tiles, and the work at Negev Ceramics enabled her to combine painting, relegated before to smaller works, with the modular and more minimalist large-scale architectural work created by her in the past.

One Bench and Two Seats
Bench, h. 85, w. 93, d. 40
Seats, h. 97, w. 37, d. 28
Clay (Hassin Esh)

Rachel Cadmor

Israel

Born 1940 in Israel.

Studied ceramics at the Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem (1964-67). Works and teaches ceramics in her own studio. In the past, worked primarily in ceramic reliefs and created decorative walls for public buildings.

Solo Exhibitions: Aviv Gallery, Kfar Saba, Israel (1979); Gallery 4, Rehovot, Israel ,(1979); Gallery J.R. Schläppi, Basel, Switzerland (1980); Gallery Torres Begue, Madrid, Spain (1980); Galerie Art Jardin, Zurich, Switzerland (1980).

Selected Group Exhibitions: Exhibition of ceramic designers in Israel, Dizengoff Museum, Tel-Aviv (1968); "Jerusalem 25," Convention Center, Los Angeles, California (1972); Mustermese, Basel (1983); Suntory Museum, Tokyo, Japan (1991).

International Ceramics Events: Concorso internazionale della ceramica d'arte, Faenza Italy (1970); Triennial Exhibition of Small Ceramics, Zagreb (1990); Third Biennial International Exhibition of Contemporary Ceramics, Grottaglie, Italy (1991).

"In recent years I have been working on the subject of 'Vessels and Landscapes', combining work on the wheel with hand-built sculpture. The works are fired at high temperatures and often in a raku technique. The work created at Hassin Esh during the Biennale, **One Bench and Two Chairs**, is characterized by rounded/curved lines similar to what I have done in the framework of 'Vessels and Landscapes'. Nevertheless, the large kilns enabled me to fire much larger pieces than those I create in my own studio. While the work appears to be geared to utilitarian ends, it might also be considered a sculpture that should only be looked at."

(color photograph, p. 95; additional photographs, p. 48-49; photograph of work displayed in the General Exhibition, p. 130)

Ruty Benjamini

Italy

Born 1956 in Tel-Aviv.

Between 1976-1978, lived and travelled in Europe, India, Nepal, settling in England in 1979. Took a Foundation Course in Art & Design, Birmingham Polytechnic, and later independent studies at Birmingham Polytechinc and Midlands Arts Center (1979-1982 Received a B.A. degree in Ceramics at Camberwell School of Arts & Crafts, London (1982-85). Established Ceramics Lab at the "Alley Arts Gypsy Hill Workshop Co-operative," London (1985-89). Became a resident of Naples, Italy (1991).

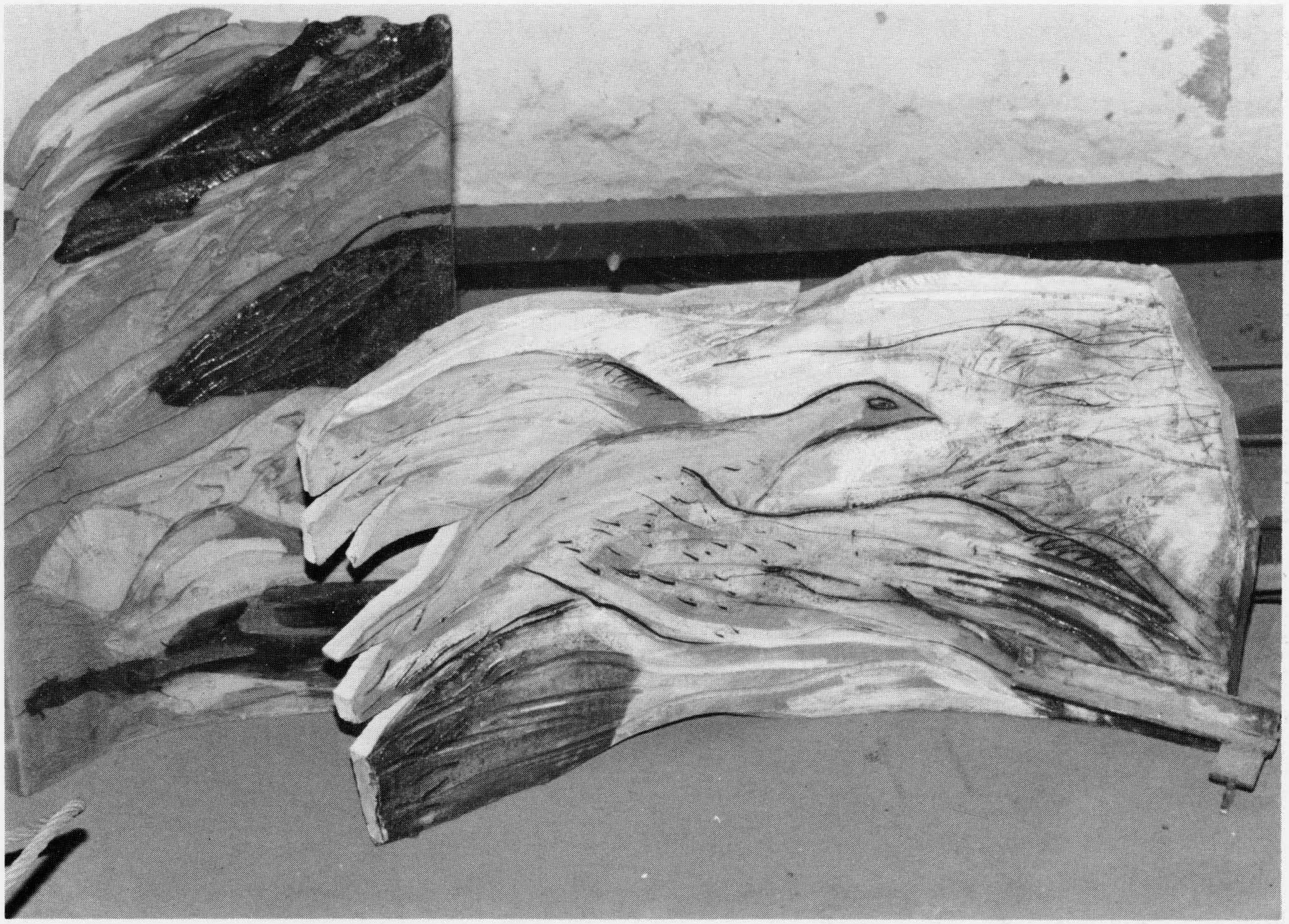
Solo Exhibitions: Ceramic 7, London (1987); Oriel 31, Welshpool, Wales (1988); Il Blu Cobalto, Naples (1993).

Selected Group Exhibitions: Alley Arts Gypsy Hill Workshop Co-operative, London (1986); Ceramic 7, London (1986, 1987); Cré Ceramics, London (1986, 1987); 3rd London Potters Annual show, Morley Gallery, London (1987); Horticultural Hall, London (1987); 6th London Potters Annual show, Morley Gallery, London ("Ceramatech Prize" for Ceramic Surface, 1990); 8th London Potters Annual show, Morley Gallery, London ("Potterycrafts Prize" for the best small work, 1992); "Festa sulle Rampe," Pozzuoli", Naples (1992); group exhibition of local ceramists, Amalfi (1993).

"I never worked in a plant, with casting material or with ready-made molds, and this new work process proved to be very difficult to adjust to. I had to tackle a new kind of material which hardly allowed me to work in my usual manner. The Harsa factory provoked a plethora of stimuli. Everything around me seemed like art: rows of basins in the casting area, or heaped up in huge mounds; the ruins of the abandoned tile factory, the junkyard and the spring flowers sprouting up amidst the ruins. Ceramics broke out of the boundary lines of the studio and into the huge dimensions of the factory.

"The first work done there, **Carousel**, is a metamorphosed lavatory enclosing other shapes and parts which remain unseen. It is unlike anything else that I have done until now. A little bit later I felt the need to go back to my earlier shapes. In my second work, **Caution**, the lower part — white, delicate and almost fragile, and retaining something of its lavatory origin — seems hardly able to carry the weight of the heavy top part, with its sensual and organic feminine aspect, for which I made use of the tile-material of the Hassin Esh factory after kneading it into more malleable clay."

(color photograph, p. 83; additional photographs, p. 25)

Gila Ben David

Israel

Born 1952 in Beer-Sheva, Israel.
Studied for one year at Ben-Gurion University, Beer-Sheva (1972-73), and then went on to study at the Department of Ceramics at the Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem (B.F.A., 1977). Since 1978, works at her own ceramics studio. Taught ceramic sculpture at the College for Art Teachers in Ramat Ha'Sharon (1989-90).
Selected Group Exhibitions: Member of the cooperative gallery "Keramika Achad Achad" (ceramics gallery), Tel-Aviv, and participating in its group exhibitions (1989-91); "Light 90," "Light 91," Jerusalem Quality House (1990, 1991); "Ceramics from Israel," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel (Europe, 1990-91); "Ceramics Israel 92," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel, Beit Kahana, Ramat-Gan, Israel, and the International Academy of Ceramics, Istanbul (1992).
International Ceramics Events: International Porcelain Symposium, Kahla, German (1992).

Gila Ben David generally works in ceramic design, but in the Biennale she allowed herself to work more freely along lines dictated by this special event, and took a median course between functional design and sculpture. The flat and hard slabs of clay used in the Hassin Esh factory served as an impetus for the creation of reliefs conceived similarly to those designed by her in the past. Of special interest to her was the idea of creating depth and light-and-shadow play with very low relief. This is directly related to her work in designing lighting units (see photograph, p. 117). The subject of birds and flight on which Gila worked in the Biennale occupied her before. She started her work at the factory with realistically-delineated bird forms; however, as the work progressed, Gila moved towards abstraction and greater simplicity: the birds were transformed into wings, and these turned into more abstract forms which constituted a sculptural relief existing on the line between flatness and three-dimensionality

(color photograph, p.82; additional photograph, p.23; photograph of works displayed in the General Exhibition, p. 117)

Cappella (detail)
Clay (Harsa, Hassin Esh)

Excerpts of a Lost Forest: Homage to Ashera, installation 1992
h. (tallest element) 240
Ferro-cement with black pigment
Photography: Debra Goldman

(color photograph, p. 84;
additional photograph, p. 27)

Tova Beck-Friedman

United States

Born in Israel.

Studied at Purdue University, West Lafayette, Indiana (B.F.A. 1974); Goddard College, Plainfield, Vermont (M.F.A. 1976); Tama Art University, Tokyo, Japan (Post Graduate Studies, 1982-84).

Solo Exhibitions: Leslie College, Cambridge, MA (1977); Gallery Q, Tokyo (1984 ;)Tokyo American Cultural Center (1984); Amos Eno Gallery, New York (1985, 1988); Michaelson & Orient Gallery, London (1989); Herzliya Museum, Herzliya, Israel (1990); Center for Visual Arts, Beer-Sheva, Israel (1990); The Newark Museum, Newark, New ,Jersey (1991); Quietude Gallery, New Brunswick, New Jersey (1992); Bill Bace Gallery New York (1991, 1993).

Selected Group Exhibitions: Attelboro Museum, Attelboro, Massachusetts (1979); The Key Gallery, New York (1980, 1981); Lehigh University, Bethlehem, Pennsylvania (1981); Clay, Five Ways, Genkan Gallery, Tokyo, Japan (1984); Amos Eno Gallery, New York (1985); Artcite Gallery, Windsor, Canada (1986); Small Mansion Art Center, London, United Kingdom (1987); Foundry Gallery, Washington DC (1988); Trenton City Museum, Trenton, New Jersey (1990); **Woman-Mother-Earth**, Aljira Center for Contemporary Art, Newark, New Jersey (two-person collaborative installation, 1990); 14 Sculptors Gallery, New York (1991); Monmouth Museum, Lincroft, New Jersey (1991); **Sculpture Fields at Sagaponack Close**, Long Island, New York (1992); **Visions From Two Deserts** ,A.P.Tell Gallery, Grand Canyon University, Phoenix, Arizona (two-person show, 1992); Bill Bace Gallery, New York (1990, 1992, 1993.)

Residencies: Artist in Residence in the New Jersey Museum of Archeology, Drew University (1988); Visiting Artist in Sculpture, Skidmore College, Saratoga Springs, New York (1990); Artist in Residence, The Center for Visual Arts, Beer-Sheva, Israel (1990); Artist in Residence, Grand Canyon University, Phoenix, Arizona (1992).

"The Ceramics Biennale presented me not only with a working opportunity in a new environment, but also and foremost with the challenge of amalgamating modern industrial technology with images and concepts that draw their inspiration from archaeological findings.

My work is inspired by archetypal images of the Feminine as expressed in ancient myths. The work does not narrate a particular story. It embodies the cumulative myths while synthesizing the figurative and the abstract to create "primordial" images.
The work done in the Biennalea sacred circle of chapels combining snake cults and hieroglyphicsreflects ideas, and utilizes images, found in works done by Tova Beck-Friedman in recent past; for instance, in **Excerpts of a Lost Forest: Homage to Ashera**, an installation created in 1992, regarding which she says, "I draw on female archetypal images that point to our connectedness to nature. The lost forest is both metaphorical and concrete. I pay 'homage to Ashera', the Hebrew Mother-Goddess revered in groves, and her sacred tree symbol."

Shlomit Bauman

Israel

Born 1962.

Studied at the Ceramic Design Department, Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem (graduated 1988). Participated in student exchange program between Bezalel and Parsons Academy of Design, New York (1987).

Group Exhibitions: Sculpture on the Beach," Ashdod Beach (1990); "Sculpture in the Tower VIII" (1990); "Ceramics from Israel," group exhibition of the Ceramic Artists Association of Israel, touring Europe (1992); "Sculpture in the Little Forest," Ra'anana (1992); "Metaceramics," Herzliya Musuem (collaborative project with Yael Atzmony, 1992); "Sculpture in the Little Forest," Ra'anana (1993).

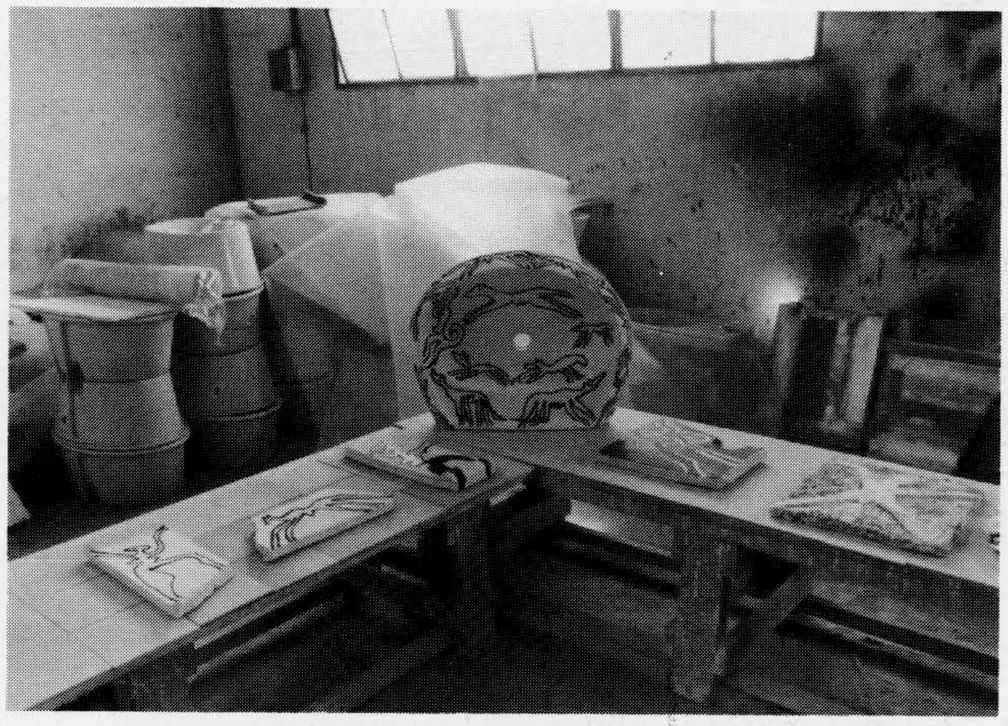
Prizes and Awards: Romy Shapira Prize for Ceramic Design (1986), America-Israel Culture Foundation Grant (1988); the Blumenthal Prize for Outstanding Achievement (Bezalel Academy, 1988).

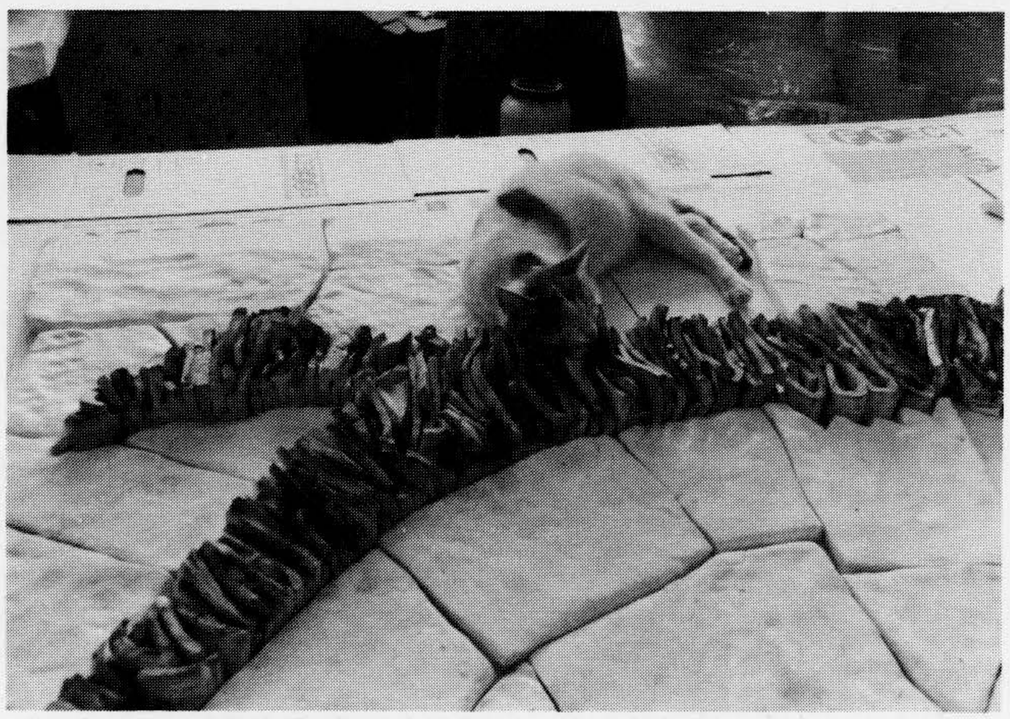
International Ceramics Events: 5th Ceramics Triennale, Sopot, Poland (1991).

"I do not define myself as ceramist, but as sculptor or designer. I work with clay because it is for me a primary creative tool, a chunk of muddy material from which I can create any form whatsoever, and it is therefore most suitable for the formal and spiritual language that I strive to develop. I am not that interested, however, in the materiality of clay as a value in itself. I consider the often-used concept of 'truth to the material' to be something of a subterfuge. I am looking for other kinds of truth, related to questions of existence and essence. The Biennale has been for me a very important experience. The work in the plant, with its continuous exposure to the production line and to an endless process of duplication and mass-production, has offered me new perceptions regarding scale and the nature of materials which have a tremendous impact on my work in the studio."

(color photograph, p. 81; additional photographs, p. 20-21)

"The human figures which appear in the art work of 'Ball-Clay' allude to deeper" unconscious aspects of humankind, to the absurd and irrational dimension of human behavior. These figures reject any attempt at individualization. On the contrary, they tend toward synthesis and unity to the point of fusion between human and animal . In many cultures and religions, above all in those belonging to the so-called 'primitive' world, such representations are frequent. In the work of 'Ball-Clay', fantasy and memory intermingle. This permits an evocation of a timeless-human quality, and enables us to analyze the essential, that which is deeply rooted, and observe the innermost realms which bind us with every other civilization".

(color photograph, p. 80; additional photograph, p. 19)

Luisa Arcos Gavira & Eduardo Andaluz ("Ball-Clay")

Spain

Luisa Arcos Gavira.

Born 1961 in Las Palmas, Canary Islands.

Studied Fine Arts at Madrid University and the Hendon School of Arts, London; studied engraving at the Spanish Museum of Contemporary Art, Madrid.

Solo Exhibition: Galeria Sargadelos, Madrid (1988).

Group Exhibitions: Tenerife and Las Palmas, Canary Islands (1983 to present); Madrid 1983); Manises National Ceramic Competition, Valencia (1984, 1985, 1987); Salamanca (1988).

Prizes: Madrid (1988) and Tenerife (1990).

International Ceramics Events: Madrid and Valencia (1986), Siklós, Hungary (1987), Toledo (1988) and Tashkent, Uzbekistan (1990).

Eduardo Andaluz.

Born 1946 in Buenos Aires, Argentina.

Studied at the Escuela Nacional de Cerámica, Buenos Aires.

Solo exhibitions: Various galleries and art centers in Las Palmas, Tenerife, and elsewhere in the Canary Islands (1971, 1976, 1980, 1982, 1984, 1985, 1989, 1991); Rome (1972), Madrid (1982, 1986); Museo de Cerámica, Barcelona (1984).

Group exhibitions: Argentina, Spain, Italy, U.S.A., Germany and Franc.

International Ceramics Events: Sikós, Hungary (1987), Toledo (1988), Tashkent, Uzbekistan (1990), and Huesca, Spain.

Prizes and Awards: First Prize, Manixex National Ceramic Competition, Valencia (1979); Gold Medal, VL Concorso internazionale della ceramica d'arte, Faenza, Italy (1982).

"Ball-Clay"

In 1989 Luisa Arcos and Eduardo Andaluz started working as a team under the name of "Ball-Clay." They exhibited their team-work at the Galerie Rath, Cologne ,Germany (1991); Centro Insular de Cultura, Las Palmas (1991); Art in Focus Gallery, New Jersey (1991); "Magda Lázaro" Gallery, Tenerife, Canary Islands (1993); "Lange Gasse" Gallery, Basel, Switzerland (1993).

A modern version of prehistoric ambiance seems to be the creative mark of the team of Louisa Arcos Gavira and Eduardo Andaluz, who fuse the strength and savagery of primitive images with the sophistication of modern ceramic techniques.

Biennale Artists:

Luisa Arcos Gavira and Eduardo Andaluz	Spain
Shlomit Bauman	Israel
Tova Beck-Friedman	United States
Gila Ben David	Israel
Ruty Benjamini	Italy
Rachel Cadmor	Israel
Marylyn Dintenfass	United States
Lea Dolinsky	Israel
Tanya Engelstein	Israel
Michael Flynn	Great Britain
Marianne Fossgreen	Denmark
Zsuzsanna Füzesi	Hungary
Wladyslaw Garnik	Poland
Marion E. Held	United States
Elke Huala	Austria
Tsipi Itai	Israel
Harald Jegodzienski	Germany
Marlis Lischka	Germany
Lee Milo	France
Irit Mosen	Israel
Nora & Naomi	Israel
Antal Pázmándi	Hungary
Myriam Perelmuter	France
Ethel Pisareff	Israel
Jim Robison	Great Britain
Hava Rubinstein	Israel
Vladimir Tsivin	Russia
Veronica Witz	Czech Republic
Doron Yacobi	Israel
Varda Yatom	Israel
Alexander Zadorin	Russia

The tiles are produced by a process of compression of dry clay. Following the spraying of glazes, the tiles go through one firing at a temperature of 1200°C. The actual production of each tile takes only a few minutes.

The artists working at Negev Ceramics used the tile clay at the point following compression as a foundation for a ceramic "rug." The colored tiles then went through the regular firing process of the factory.

Hassin Esh

Hassin Esh Factory is situated in the industrial region of Beer-Sheva. The factory produces a single product: clay roofing tile of the "Marseilles" type. The factory participated in the "Artists in the Factory" project in 1990 in Beer-Sheva, and this experience induced them to agree to a similar activity during the present Ceramics Biennale. Aaron Mendel, who was the manager during the 1990 project, wrote in the project's exhibition catalogue that, "In the production sheds, you felt the spirit of the creative artist who converts raw material into a work of art." Production sheds of the factory are situated in a compound comprising 9,600 square meters. One of these sheds served the Biennale artists.

The production process of the roof tile begins with the raw materials. These consist of two types of clay in brown and yellow color. The mixing and firing of these clays endows the tile with its orange-brown color.

During the production process, the clays are ground into powder and combined until a uniform mixture is created, which is sliced or cut into slabs of raw material. These slabs are then passed through a machine that compresses and stamps them into the wavy form of the finished tile, the tiles are dried in heated rooms for twenty-four hours, and finally they are transferred to kilns in which they are fired. The drying and firing process are intended to draw out excess fluids and to give the tiles their special toughness. The production process takes from 48 to 60 hours.

The artists used the slabs of raw material at the point before they were pressed and stamped. Firing was done in the factory kilns at the same temperature at which the tiles are fired (900°C.).

THE HOST FACTORIES

This is the most appropriate place to express our heartfelt thanks to the host factories for their devotion and commitment to the Ceramics Biennale, and for the goodwill and active help that they bestowed on us for its duration.

Harsa

Harsa, the only factory for sanitary wares in Israel, was established in the early 1950s. Situated in the industrial section in Beer-Sheva, it employs up to 200 workers and produces about 400,000 items per year. Of its participation in the "Artists in the Factory" project in Beer-Sheva in 1990, the factory manager, Oded Freud, said, "The combination of factory life and the life of Art has been interesting and even surprising. We all see the toilet bowls and other such products as a regular part of our lives — as things taken for granted. All of a sudden, out of these products rise beautiful and varied works of art — all of which are made from the materials and products of the factory. And of course this was possible because of a lot of goodwill on the part of its workers."

A lot of goodwill was also in evidence during the present Biennale on the part of the management and workers alike. The raw materials used by the factory are partially imported from abroad. The main components are feldspar, ball clay, china clay, and quartz. The artists worked with the casting clay of the factory, using it at the various stages of the production process: as the fluid casting material (slip clay), as the product following the casting while in the early drying stages (leather hard), or the final products following the firing. Some of the artists' works are glazed with the factory's own glazes. The firing was done in a tunnel kiln at a temperature of 1200°C.

Negev Ceramics

The Negev Ceramics Factory was established in 1971 in Yerucham close to the sources of the various raw materials and clays mined from the rocks and soils of the Negev. The quality of the raw materials and the new production technologies result in tiles that have low absorption and superior strength. Negev Ceramics tiles are used in apartment houses, private homes, public buildings, and industrial structures. Export constitutes a substantial part of the factory's activity: about 30% of its products are intended for export, especially to North America and lately also to South Africa and England.

and the technical constraints imposed by the new industrial context. This encounter resulted in the discovery of new expressive possibilities. In many cases, the work also draws on the locale itself — reflecting the artist's Israeli experiences in general, or the encounter with the Negev and Beer-Sheva, and their dominant forms and images.

The factories too gained appreciable benefits from this encounter. It instilled in the workers enhanced pride in their work, prompted to a degree by their close association with the artists. The factories have increasingly come to realize the benefits which could accrue from the establishment of a permanent framework for such activity. In Harsa, for instance, there are plans to open a workshop for guest artists who will use the materials and processes of the plant. In Negev Ceramics too there are new thoughts of forming a production line for artists, and having artists design new products. These new ideas point to the desire of all parties involved in the Biennale to garner the fruits of its success. While the definition of this year's event as a "Biennale" was more the expression of a wish or a dream, it is now becoming a more concrete possibility. We are already planning the coming Biennale event, and we are also moving toward the implementation of the original idea of establishing a ceramic center in Beer-Sheva, combining creative work, instruction, and production, in affiliation with the local ceramic factories and in full and continuous relationship with artists in Israel and abroad.

The Organizing Committee

advertisements and letters of invitation was quite overwhelming, and the process of selection was long and arduous. In the final count, thirteen Israeli artists took part in the Biennale, together with twenty artists from abroad, divided between three factories, Harsa, Hassin Esh, and Negev Ceramics.

The Biennale activities were not limited to work in the plants. Meetings were held between the participating artists and the Israeli art public, including artists in all media, educators, and critics. The artists visited museums, galleries and art centers in Israel, and were taken on trips to various historical and archeological sites, such as Jerusalem, Old Jaffa, and Massada; they also visited Eilat and the Negev, and several Kibbutzim. The visiting artists were "adopted" by Israeli artists and their families and attended Passover celebrations at their homes. Organizational effort focused on coordinating the work in the factories and on creating the three main Biennale exhibitions. Works created by the artists in the course of their work in the factories were displayed at the Avraham Baron Gallery at Ben-Gurion University and the Turkish Railway Station Gallery (Visual Art Center of Beer-Sheva). A third exhibition entitled "Ceramics in Art and Design" was held at the "Yad La'Banim" (Commemorative Building) exhibition hall, displaying the work of about 40 Israeli ceramic artists and two Belgian artists. This general exhibition was a meaningful, indeed necessary, complement to the two exhibitions of the Biennale artists. The present catalogue documents creative process in the factories and the final works displayed in the two galleries, as well as the works shown in the general exhibition.

For most of the Biennale artists, work in the factories proved to be a unique experience. They found themselves in somewhat unfamiliar surrounding, having to handle materials and processes quite unalike anything they had used before, in their own studios. And under these conditions they felt prompted to create art works which bore the stamp of their own creative personality and, at the same time, reflected their new experience of an encounter with Israel, with the Negev, with the factory — in its various personal and environmental facets. Some of the artists needed time, an increasingly precious commodity, to get used to these new conditions. These pressures were augmented by the conditions under which the artists worked, which were not always fully conducive to their creative efforts, notwithstanding the unstinting and enthusiastic cooperation of the factories involved. Production-line needs often entailed improvising and changing direction in mid-course, for both organizers and artists.

As evinced by the works and by the statements given by the artists themselves, as documented in the catalogue.we may distinguish between artists whose work was integrally related to the materials and processes of the host factory, and others who detached the materials from their industrial applications and processes. In both groups we find strong personal work; while the former drew creative stimulus from the new context, using the industrial products to launch into less-familiar creative directions, the latter's efforts were geared to drawing forms and textures out of the resistant and less amenable material, giving full vent to their own personal vision. Their works, indeed, reflect an interesting, and often very stimulating, encounter between their creative individuality

artists in three separate locations in the book: in the Hebrew section, the English section, and in the section of color photographs. In order to include as many photographs as possible, the photographs accompanying the documentation in the English and Hebrew sections devoted to the Biennale artists are not identical. For this reason there are references in each section respectively to additional photographs in the other sections. In the middle of the book there is also a separate section devoted to the General Exhibition. These two sections, the color photographs and the General Exhibition, are bilingual; i.e., the captions and text are both in English and Hebrew on the same page. The numbering of the pages goes from right to left in the Hebrew and bilingual sections, and from left to right, as in English, in the English sections, where it is designated by the letter E (5E, 6E, etc.).

Measurements of works are given in centimeters: h. (height), w. (width), d. (depth).

I am grateful to all those who helped me in this complex undertaking. I am grateful to the members of the Organizing Committee for their help in preparing the material. Above all, I should thank the artists themselves — both the Biennale artists and those who participated in the General Exhibition — for their full cooperation during the Biennale itself, and also in the following months while this work was taking shape.

Dr. Haim Finkelstein

"Guide To The Perplexed" - Editor's Note

This book appearing under the title of **Ceramics Biennale — Beer-Sheva 1993** is not an exhibition catalogue, although it undoubtedly offers a wide documentation of the exhibitions held within the framework of the Biennale. But beyond this, we have charged ourselves with documenting, to the extent possible, the activity of the artists in the ceramics factories throughout the whole period of the Biennale, focusing on the special character of this experience derived from unfamiliar physical surroundings — the factories themselves — and from the use of different techniques, processes and materials to which the artists found themselves exposed.

The broad framework of documentation that we have set ourselves entails quite a complicated organization, which, as attested to by the title to these words, requires something like a guide for the perplexed reader. In addition to the various introductory remarks and additional details of documentation, the book is composed of three main sections:

1. The Biennale artists and their activities and experiences in the factories.
2. The exhibitions of works created by these artists, inaugurated during the Biennale celebrations, which were displayed in the Avraham Baron Art Gallery, Ben-Gurion University of Negev, and in the Turkish Railway Station Gallery of the Visual Arts College.
3. A General Exhibition of "Ceramics in the World of Art and Design," held as part of the Biennale, which documented a substantial part of the ceramic activity in Israel and within whose framework were exhibited works done in the last years by forty Israeli ceramic artists.

In addition to biographical data, Section 1 includes descriptions of the nature of the artists' activities and experiences during the Biennale based on their own testimonies and on conversations that I held with them throughout the Biennale period. This section also includes photographs of the artists at work in the factories, or photographs of works that were not included in the exhibitions, and, at times, photographs of works done prior to the Biennale which indicate a certain continuity between the artist's work in the past and his/her work in the new context. Section 2 includes color photographs of some of the works by the Biennale artists; and Section 3 includes works displayed in the General Exhibition, accompanied by short biographical data.

The book opens from both ends in Hebrew and English with various introductions and documentation of the artists' activities during the Biennale. The order of the sections devoted to individual artists is alphabetical according to the respective language. The color photographs of works by Biennale artists are found in one section at the center of the book. We can thus find each of the Biennale

Technology, science and industry, on the one hand, and humanities, social sciences and the arts, on the other, are the two main axes of the academic domain in any university, for it is the function of the university to provide a broad variety of research and teaching needs. Ben-Gurion University of the Negev is no different from this rule; on the contrary, its special character and location emphasize its purpose by providing a framework that brings together these diverse areas and broadens the horizons of those who study there. The students of Ben-Gurion University may safely tread the temples of science as well as the temples of the humanities and the arts. Therefore I am happy that the Ceramics Biennale, whose themes and ideological basis define a similar framework for cooperation between the arts and science and industry, took place in Beer-Sheva. I am certain that this fruitful dialogue between these three domains will have a discernible effect also on the visual aspect of the environment in which we live.

If the idea to create a ceramics center in Beer-Sheva is now to be realized, this will be primarily due to the continued activity of the Ceramics Biennale, and to this, we believe, the Biennale Book will make a major contribution. The publishing of this book, with the generous aid of friends of our university, Irene and Hyman Kreitman of London, and with an additional contribution from the Avraham Baron Art Gallery, testifies to the commitment of Ben-Gurion University to the continuation of this process, and to the development of the arts in our university and in our region. My thanks go to those who participated in this important project.

Dr. Avishay Braverman
President of Ben-Gurion University of the Negev

Until two years ago, the existence of an international Ceramics Biennale in Beer-Sheva was merely a dream. Now we can safely state that this is the beginning of a tradition. In the 1950s, there were, throughout the Negev, discoveries of deposits of raw materials suitable for the use of a ceramics industry. Following these discoveries, some of the largest ceramics factories in Israel were established around Beer-Sheva and its environs: factories such as Harsa, Hassin Esh, Negev Ceramics, and Harsit.

The first mayor of Beer-Sheva, David Tuviyahu, wanted to turn Beer-Sheva into a world-class ceramics center. There have been such projects before worldwide, whose purpose has been to create a combined activity for industry and artists. With the Biennale, we have tried to create a similar activity in Israel in order to realize the potential of both industry and art for their mutual benefit.

Beer-Sheva was happy to have the opportunity to host the artists who came from many countries to participate in the Ceramics Biennale. This occasion has contributed greatly to enhancing the prestige and name of our historic city and its artists. That it has been a successful creative activity is clear from this book.

My thanks go to those who contributed to its success, and especially to Magdalena Hefetz, Yocheved Marx, and Haim Finkelstein.

Yitzhack Rager
Mayor of Beer-Sheva

Ceramics Biennale — Beer-Sheva 1993 could not have taken place without the commitment and generosity of those to whom we owe special thanks:

The Beer-Sheva Municipality: Mayor Yitzhack Rager
Department of Plastic Arts, Culture Administration, Office of Science and the Arts: Yossi Frost, Hermona Gronau
The Negev Tourism Development Administration: Danny Ma'ayan, Nurit Ron
Irene and Hyman Kreitman, friends of Ben-Gurion University
America-Israel Cultural Foundation: Benny Gal-Ed, Meira Gera

We owe a debt of gratitude to the participating host factories: Harsa, Negev Ceramics, Hassin Esh.

Ceramics Biennale — Beer-Sheva 1993

Ceramics Biennale — Beer-Sheva 1993 took place in March and April, 1993. The artists worked in three ceramics factories — Harsa and Hassin Esh in Beer-Sheva and Negev Ceramics in nearby Yerucham — for about three weeks, between March 7 to April 2. On April 7, in conjunction with the Biennale festivities, three exhibitions opened:
Works by the Biennale Artists: the Avraham Baron Art Gallery
Works by the Biennale Artists: The Turkish Railway Station Gallery
Ceramics in the World of Art And Design (General Exhibition of Israeli Ceramic Artists), Beit Yad La'Banim

Biennale Organizing Committee:

Yocheved Marx, Chairperson, Biennale Association
Magdalena Hefetz, Artistic Director
Galia Gavish
Yehudit Mayer, ceramic artist
Dr. Haim Finkelstein, Ben-Gurion University of the Negev

Exhibitions Curatorship: Yocheved Marx, Dr. Haim Finkelstein, Magdalena Hefetz

Organization of Biennale Events:

Production: Cinema
Producer: Benny Moran
Production Director: Anat Elstein
Community Relations: Doron Polack, Ayelet Amorai — "Projective"
Public Relations: Yael Lotan
Exhibitions Guides: "Amanut La'am"
Events: Department of Culture, Beer-Sheva Municipality
Workshops: Nira Finkelstein, Youth Arts Center
Finances: CPA Schechter, Beer-Sheva
Secretary: Rachel Sapir

Contents

Prefaces and Introductions	5E
Biennale Artists	15E
Ceramics in the World of Art and Design — General Exhibition	79E
Biennale Artists — Color Plates	110
Biennale Artists (Hebrew)	12
Prefaces and Introductions (Hebrew)	5

Published by Avraham Baron Art Gallery, Ben-Gurion University of the Negev

© Copyright 1993
Avraham Baron Art Gallery
Ceramics Biennale — Beer-Sheva 1993

Catalogue Design and Production: Dror Green & Pnina Friedman, The Jerusalem Design Workshop
Photographs: Alter Fogel, Haim Finkelstein
Printed by Hamakor Press, Jerusalem

Printed in Israel

Ceramics Biennale
Beer-Sheva 1993

Dr. Haim Finkelstein

Ben-Gurion University of the Negev

Ben-Gurion University of the Negev
Avraham Baron Art Gallery

Visual Art Collage, Beer-Sheva Municipality
Cermic Artists Association of Israel

CERAMICS BIENNALE

Beer-Sheva 1993

